

ONSDAG DEN 6. MAJ 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Støtte fra ELFUL til udvikling af landdistrikterne – Støtte til økonomisk genopretning i form af finansiel støtte til projekter på energiområdet – Ændring af den interinstitutionelle aftale for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007-2013) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betækning af Petya Stavreva for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (KOM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)) (A6-0259/2009),

– betækning af Eugenijus Maldeikis for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (KOM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD)) (A6-0261/2009) og

– betækning af Reimer Böge for Budgetudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007-2013) (KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)) (A6-0278/2009).

Petya Stavreva, ordfører. – (BG) Hr. formand! I dag indleder vi i Europa-Parlamentet en vigtig forhandling om supplerende midler fra EU-budgettet til landdistrikter i Fællesskabet for at hjælpe dem med at klare følgerne af den økonomiske krise. Vi må erkende, at 1,02 mia. EUR vil støtte EU's landbrugssektor i en vanskelig periode. Jeg tror, at Fællesskabets landmænd og indbyggere vil forstå dette vigtige budskab i form af tilvejebringelse af finansielle midler til supplerende støtte.

Det beløb, som hvert land vil modtage, er beregnet til at udvikle bredbåndsinfrastrukturer og tage de nye udfordringer op, som blev defineret i den almindelige revision af den fælles landbrugspolitik for 2008. Jeg tror, at investeringer i internetinfrastrukturer, omstrukturering af

mejerisektoren, vedvarende energi, beskyttelse af biodiversiteten og forvaltning af vandressourcerne er nøglen til løsningen på en stor del af problemerne i disse regioner, idet der skabes alternative muligheder for befolkningen der.

I min betækning foreslår jeg, at der til budgettet for midler, der er øremærket til 2009, skaffes yderligere 250 mio. EUR til budgetposten for udvikling af landdistrikterne. Som følge af dette ændringsforslag vil det samlede beløb, der stilles til rådighed for 2009, nå op på næsten 850 mio. EUR. Eftersom det er nødvendigt at reagere hurtigt på den nuværende økonomiske krise, vil det som en begyndelse være en god idé, at de betalinger, der er planlagt for 2010 og 2011, gennemføres i 2009.

Jeg vil gerne fremhæve muligheden for at fordele midlerne blandt medlemsstaterne, afhængig af deres specifikke behov. Denne fleksibilitet vil gøre det muligt for de enkelte lande at anvende de finansielle midler i overensstemmelse med de behov, som deres landmænd og indbyggere i landdistrikterne har.

I betragtning af at kreditmulighederne er begrænsede under en finansiell krise, og på grund af hindringerne for, at midlerne fra programmerne for landdistrikterne anvendes, er det efter min mening en god idé at øremærke nogle af disse midler til fonde, der yder lån og kreditgarantier. Således kan vi virkelig hjælpe folk, som ønsker at gennemføre projekter, men som ikke har den nødvendige startkapital.

Det er vigtigt, at medlemsstaterne overholder de planlagte tidsrammer og optager supplerende aktiviteter i programmerne for udvikling af landdistrikter og dermed gør det muligt at anvende disse midler. Jo hurtigere pengene når landmændene og regionerne, desto større er udbyttet af denne finansielle støtte. En anden vigtig betingelse for, at anvendelsen af midlerne bliver vellykket, er, at alle lande hurtigt opretter regionale og lokale instanser og skaffer potentielle begunstigede med relevante, let tilgængelige oplysninger om nye muligheder for projekter i henhold til de fornyede programmer for udvikling af landdistrikter.

Jeg vil gerne understrege, at det var en stor fornøjelse for mig at arbejde på en betænkning, som sætter fokus på Europas institutioners aktive tilgang og støtte til fremtiden for Fællesskabets landbrugssektor og landdistrikter. Jeg har altid ment, at støtte er overordentlig værdifuld på det tidspunkt, hvor folk har mest brug for den, og på det tidspunkt, hvor landdistrikterne har brug for flere midler til udvikling og modernisering. Kun på denne måde kan vi standse migration, beskytte naturen og garantere beskæftigelse og nye job.

Jeg vil gerne slutte med at takke mine kolleger fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som var involveret i udarbejdelsen af betænkningen, og repræsentanterne fra Kommissionen og Rådet for det nyttige samarbejde. Jeg vil også gerne takke sektororganisationerne for de forslag, som de har stillet. Jeg opfordrer Dem til at støtte denne betænkning, således at vi på ny kan sætte fart i udviklingen af EU's landdistrikter.

Eugenijus Maldeikis, *ordfører*. – (LT) Hr. formand! Kommissionen har forelagt en overordentlig vigtig supplerende økonomisk genopretningsplan, hvad angår energiprojekter, hvilket er yderst vigtigt, fordi den økonomiske krise udgør en udfordring for europæisk energi.

Pakken består af tre dele. Den første vedrører gas- og elektricitetsinfrastruktur og projekter, der omfatter særlig vigtige gas- og elforbindelser. Vi ved, at dette er et meget følsomt og velkendt problem. I betragtning af den nuværende krise ville finansieringen af forbindelsesprojekter i høj grad puste nyt liv i den regionale udvikling af energi og interregionalt samarbejde og fremme skabelsen af et fælles europæisk energimarked.

Den anden del af pakken er projekter inden for offshore-vindkraftanlæg, og den tredje del er projekter inden for kulstofopsamling og -lagring, som tager hensyn til behovene som følge af klimaforandringer og behovene for vedvarende energi. Jeg tror nemlig, at den europæiske energisektor, som konfronteres med den finansielle krise, er nødt til fundamentalt at reformere sin struktur og sine systemer. Dette ville virkelig være et meget gunstigt tidspunkt at vurdere den nuværende situation og tage mange energiproblemer op til fornyet overvejelse.

Denne pakke, disse tre programmer, vil efter min mening styrke den europæiske energisektor betydeligt, få indvirkning på andre sektorer og være en stor hjælp for den økonomiske genopretning i Europa.

Jeg synes, at denne pakkes værdi på 3,9 mia. er et meget stort beløb, som vil medvirke til at løse det særdeles presserende problem med den europæiske energisikkerhed. Sammen med konsekvenserne af energikrisen og socioøkonomiske konsekvenser er der en stor politisk risiko for, at individuelle europæiske lande vil blive stillet over for gasleveringsproblemer. Denne risiko er stadig høj den dag i dag.

Finansieringen af forbindelsesprojekter vil styrke Europas stilling betydeligt og skabe supplerende leveringsgarantier. Jeg vil gerne tilføje, at Europa-Parlamentet under drøftelserne af dette dokument har foreslået, at følgende punkter optages i pakken.

For det første fokuserede Parlamentet på en eventuel omfordeling af finansielle midler, som ikke bruges til projekter. Eftersom vi foreslår, at der fastsættes meget strenge frister for forberedelsen og udviklingen af projekter, synes vi, at alle penge, som ikke anvendes, bør omfordeles til projekter vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi.

En trilog fandt sted på meget kort tid, og det lykkedes os at opnå enighed med Rådet. Rådet overvejede Parlamentets forslag og indføjede dem i denne pakke. Det er jeg meget glad for, og jeg vil gerne takke Rådets repræsentanter, det tjekkiske formandskab og kommissær Piebalgs for det meget tætte og frugtbare samarbejde. Det lykkedes os virkelig at opnå et godt resultat på meget kort tid.

Reimer Böge, *ordfører*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Så snart der var opnået enighed om budgettet for 2009, forelagde Kommissionen et forslag om en revision af den flerårige finansielle ramme med henblik på at finansiere transeuropæiske energinet og bredbåndsinfrastrukturprojekter som led i den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Set i bakspejlet må vi for det første sige, at dette har gjort sagen kompliceret, da vi ikke anså det for rigtigt og passende, at der skulle stilles nye forslag blot et par dage efter, at der var opnået enighed om budgettet. For det andet ville det faktisk have været umuligt at opnå enighed med Rådet både om fødevarerhjælpefaciliteten og om disse elementer i den økonomiske stimuleringspakke om fuldførelsen af budgettet for 2009. I det oprindelige forslag om at skaffe 5 mia. gennem reviderede finansielle overslag opdelt i to trancher – 3,5 mia. EUR i 2009 og 2,5 mia. EUR i 2010 – lærte Kommissionen af budgetdramaet i forbindelse med forslaget om fødevarerhjælpefaciliteten. Hvad Kommissionen forelagde ved den lejlighed, svarede ikke til, hvad der var opnået enighed om i budgettet. Dette er tydeligvis også tilfældet her.

Det glæder mig, at Kommissionen overtog Budgetudvalgets forslag, som vi stillede i første runde, om at begrænse revisionen og lade anliggender i forbindelse med landdistrikter og bredbånd og moderniseringen af disse strukturer i landdistrikter forblive under udgiftsområde 2 i landbrugsbudgettet og ikke overføre dem til underudgiftsområde 1A. Dette var et rigtigt forslag, der kom fra Parlamentet, og som blev fulgt.

I anden runde hørte vi, at det var Rådet, som i begyndelsen sagde, at Kommissionen ikke kunne stille dette forslag om fødevarerhjælpefaciliteten, og at det i princippet var en revision. Rådet ønskede simpelthen at liste uden om budgetbetingelserne og budgetaftalerne. Vi rådede korrekt bod på dette under forhandlingerne og i trilogien den 2. april. Jeg synes, vi tog det første rigtige skridt ved at foreslå, at der afsættes 2,6 mia. EUR som et første skridt, at loftet for 2009 forhøjes for forpligtelsesbevillinger under underudgiftsområde 1A med et beløb på 2 mia. EUR, at loftet for udgiftsområde 2 sænkes med samme beløb, og at der tilføjes 600 mio. EUR til udviklingen af landdistrikter. Vi vil bestræbe os på gennem en udligning at sikre de resterende 2,4 mia. EUR i forbindelse med samrådet under budgetprocedurerne for 2010 og 2011 ved at bruge – og jeg citerer, fordi det er vigtigt – "alle midler, der er fastlagt i retsrammen og uden, at dette får nogen indvirkning på de finansielle bevillinger til programmer, der er vedtaget ved den fælles beslutningsprocedure, og den årlige budgetprocedure".

Det var også vigtigt for os, at forpligtelser, der indgås, ikke bør påvirkes og indskrænkes på tværs af udgiftsområderne. Derfor var den fordeling, som vi traf beslutning om, hvad der kunne forhandles om inden for denne tidsramme, fordi vi alle var klar over, at vi var nødt til i denne valgperiode at fremskynde emnet energisolidaritet og modernisering af infrastrukturen, inklusive sundhedstjekket.

Det er imidlertid også tydeligt, at det er endnu mere presserende at sætte det på dagsordenen, som vi sagde under Europa-Parlamentets plenarforsamling den 25. marts om revisionen af den flerårige finansielle ramme. Vi opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til alle disse overvejelser om fleksibilitet og bedre forhandlinger, når det gælder den årlige og flerårige budgetpolitik under drøftelserne om revisionen af den flerårige finansielle ramme i efteråret. Disse årlige forhandlinger med Rådet om de samme emner år ud og år ind, som vi kører fast i, fordi den ene side ikke ønsker at flytte sig, er en regulær rodebutik, og de skal ophøre, fordi der ikke er nogen udenforstående, der længere forstår, hvad der foregår. Vi har brug for større fleksibilitet og større manøvredegtighed i den flerårige budgetprocedure. Kommissionen opfordres til at lære af disse erfaringer fra de sidste to til tre år og stille relevante forslag til efteråret. Vi forventer intet mindre!

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Den nuværende økonomiske nedgang kræver også et incitament på EU-plan. Det har været vores fælles overbevisning, siden krisen begyndte sidste år.

I november 2008 foreslog Kommissionen en omfattende europæisk økonomisk genopretningsplan, som stats- og regeringscheferne støttede i december. I januar blev der på dette grundlag foreslået en pakke på 5 mia. EUR som en øjeblikkelig indsprøjtning til EU's økonomi. Pakken giver denne indsprøjtning til nøgleformål såsom udvikling af bredbånd, energisikkerhed og energiteknologier med lavt CO₂-udslip.

Kommissionen glæder sig meget over den enighed, der er opnået om pakken, efter vanskelige, men konstruktive diskussioner inden for en meget kort tidsfrist.

Jeg vil gerne takke Parlamentet for dets støtte til vores forslag og dets fleksibilitet og vilje til kompromis, som det viste i løbet af de interinstitutionelle diskussioner. Denne sag viser, at EU er i stand til at reagere hurtigt, hvis en krise kræver øjeblikkelig handling.

Hvad angår budgetsiden – og jeg taler nu på vegne af næstformanden, hr. Kallas – kan Kommissionen acceptere den løsning, som de tre institutioner nu er blevet enige om, selv om den griber problemet an på en anden måde, end vi gjorde i vores indledende forslag fra december 2008. Vi har tillid til, at projekterne vil blive gennemført som planlagt.

Jeg vil også gerne bekræfte, at Kommissionen har taget Parlamentets forventninger til efterretning, hvad angår revisionen af budgettet og vurderingen af den interinstitutionelle aftales funktion. Som De ved, arbejder vi på disse ting, og vi vil fremlægge vores konklusioner til efteråret eller senest inden årets udgang.

Nu kommer jeg til mit emne, energi. Forordningen om energiprojekter udgør et betydningsfuldt redskab til at nå to mål, nemlig at reagere på de vigtigste sikkerhedsanliggender og miljømæssige udfordringer inden for energisektoren og samtidig bidrage til genopretningen af vores økonomi. Pakken er også et eksempel på solidaritet inden for EU. Især gaskriserne krævede hurtig handling.

Aldrig tidligere er EU blevet enig om at give et så betydeligt beløb til nøgleenergiprojekter.

Jeg ved, at nogle af Dem ville have foretrukket flere foranstaltninger inden for vedvarende energi og energieffektivitetsprojekter i pakken, men jeg synes, det er et godt kompromis, der til sidst blev fundet. Kommissionen forsikrer i en omfattende erklæring, at den vil tage situationen op til fornyet overvejelse i 2010, idet den udtrykkeligt henviser til muligheden for at benytte ubrugte midler til foranstaltninger inden for energieffektivitet og vedvarende energi. Erklæringen blev sendt til Parlamentet og vil blive offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende sammen med forordningen, og jeg vil derfor ikke læse den op her.

Det glæder mig, at princippet om at foreslå nye projekter, hvis vi opdager alvorlige risici ved gennemførelsen af løbende projekter, også nævnes i betragtningerne og en artikel i forordningen.

Endvidere kan jeg forsikre Dem om, at vi hurtigt vil gå i gang med mange andre initiativer på området for vedvarende energikilder og energieffektivitet, som er omtalt i vores erklæring.

Efter en vellykket og hurtig afslutning på lovgivningsproceduren vil Kommissionen fokusere på gennemførelsen af pakken. Jeg kan fortælle Dem, at vi, hvad angår energiprojekterne, agter at opfordre til, at der stilles forslag inden udgangen af maj, og jeg forventer de første beslutninger om støtte inden udgangen af 2009.

Jeg vil gerne takke især ordførerne, fru Stavreva, hr. Maldeikis og hr. Böge, fordi de har påtaget sig at finde en hurtig løsning på dette meget vigtige forslag.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil kun komme ind på den del af denne pakke, som vedrører udvikling af landdistrikter. Først og fremmest vil jeg ligesom hr. Piebalgs gerne takke Parlamentet for dets samarbejde, især Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. Der har været en udmærket og konstruktiv dialog i den forløbne måned, og det er tydeligt, at Deres støtte i denne sag er afgørende for, at resultatet bliver vellykket.

Lovgivningen skal vedtages hurtigst muligt, således at disse penge kan investeres i udvikling af landdistrikter i 2009, og således at pengene også gives ud, dvs. både programmering og anvendelse af pengene.

Efter det endelige kompromis havde vi lidt færre penge til udvikling af landdistrikter, end vi havde ønsket. Vi havde oprindeligt ønsket 1,5 mia. EUR, og vi endte med at få 1,02 mia. EUR. Rækkevidden for investeringer i bredbånd i landdistrikter er udvidet, og medlemsstaterne vil nu være helt frit stillet til at vælge mellem bredbånd og nye udfordringer. Jeg synes, at dette er en fortræffelig idé, således at man ikke begrænser folk, som ser særlige vanskeligheder i de nye udfordringer i nogle dele af EU.

Kommissionen tager også ændringsforslagene til efterretning. De anmoder om en udvidelse af omfanget af passende bredbåndsaktiviteter til også at omfatte bløde foranstaltninger såsom uddannelse i ikt og investeringer i ikt-relaterede tjenester og faciliteter. Jeg vil gerne påpege, at disse investeringer og aktiviteter allerede støttes bredt både af strukturfondene og Landbrugsfonden til Udvikling af Landdistrikterne. Der fokuseres på bredbånd, fordi det anses for at forstærke den teknologiske udvikling og vækst på den bedst mulige måde.

Hvad angår fremme af genopretningspakken, er Kommissionen enig i, at der er behov for dette, men det kan gøres med de redskaber, som allerede findes i vores værktøjskasse for udvikling af landdistrikter. De nuværende politiske rammer gør det også muligt at investere i projekter allerede i 2009.

Vi har også undersøgt forslaget om allerede nu at udvide finansieringen med de 250 mio. EUR, som Parlamentet fik tilført budgettet for 2009 for udvikling af landdistrikter i den endelige afstemning om budgettet sidste år. Dette forslag udgjorde imidlertid ikke en del af den aftale om finansieringen af genopretningspakken, som blev opnået i drøftelserne i trilogien. For at undgå enhver forsinkelse af den endelige vedtagelse af denne pakke synes jeg, vi skal benytte lejligheden til at vende tilbage til det senere i år, når der skal opnås enighed om resten af finansieringen af genopretningspakken.

Da dette er det sidste møde her i plenarforsamlingen inden valget til Parlamentet, vil jeg gerne udtrykke min oprigtige tak for det gode samarbejde og udveksling af synspunkter, sommetider med en masse patriotisme og en masse dynamik, men det har været en fornøjelse. Til de medlemmer, som ikke er genopstillet, vil jeg gerne sige, at det har været en fornøjelse at arbejde sammen med Dem.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak, kommissær Fischer Boel. Det er meget venligt af Dem at nævne dette. Det har altid været og er stadig en fornøjelse at arbejde sammen med Dem og Deres kolleger i Kommissionen. Selvfølgelig er der nogle forskelle, men med Dem og kommissær Piebalgs har det altid været en fornøjelse, og jeg vil gerne takke Dem mange gange på Parlamentets vegne og også personligt.

Mario Mauro, *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget.* – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Under trilogien den 2. april blev der omsider indgået en aftale mellem Parlamentet og det tjekkiske formandskab. Som ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget er jeg meget glad for denne aftale, som har gjort det muligt at fortsætte med lovgivningsproceduren for genopretningsplanen inden for den tidsramme, som vi havde håbet på.

Finansieringsmetoderne for 2009 er meget tydelige. Ud af et samlet beløb på 3,98 mia. EUR vil 2 mia. EUR blive øremærket til energi ved hjælp af udligning under udgiftsområde 2, "Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer". De resterende 1,98 mia. EUR, der er afsat til energi, vil der blive truffet beslutning om i forbindelse med budgetproceduren for 2010, og konklusionen vil, om nødvendigt, blive draget under budgetproceduren for 2011.

Jeg mener imidlertid, det er vigtigt, at udligningsordningen, der anvendes for de forskellige udgiftsområder, ikke bringer den finansielle pakke for programmer, der er vedtaget efter den fælles beslutningstagning, eller den årlige budgetprocedure i fare. I lyset af det underskud, som den nuværende interinstitutionelle aftale har sat fokus på, mener jeg også, at vi er nødt til at undersøge sagen grundigere for at gøre denne aftale mere fleksibel og således bedre i stand til at reagere på yderligere finansielle behov.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget.* – (ES) Hr. formand! Jeg viderebringer Budgetudvalgets udtalelse, som jeg var ordfører for, om forslaget om ændring af forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Forslaget udgør en del af den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Det Europæiske Råd, der blev afholdt i slutningen af marts 2009, foreslog, at energisektoren tildeles 3,98 mia. EUR og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne 1,02 mia. EUR for at skabe nye bredbåndsinfrastrukturer i landdistrikterne, forbedre den eksisterende infrastruktur og tage nye udfordringer op, nemlig klimaændringer, vedvarende energi, biodiversitet og omstrukturering af mejerisektoren.

Budgetudvalget besluttede enstemmigt, at referencegrundlaget, der er anført i forslaget til retsakt, er foreneligt med loftet for udgiftsområde 2 i den aktuelle flerårige finansielle ramme for perioden 2007-2013.

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

Rumiana Jeleva, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget.* – (BG) Fru formand! Som ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne sige, at jeg er meget glad for den endelige udgave af det europæiske program for genopretning på energiområdet. Parlamentet forsvarede en stærk holdning under forhandlingerne med Rådet og opnåede det bedst mulige resultat for Europas borgere.

Programmet for genopretning på energiområdet er overordentlig vigtigt for vores europæiske økonomiers fremtid. Den nuværende økonomiske og finansielle krise bringer forskellige programmer på energisikkerhedsområdet i fare, hvilket er skadeligt for vores fremtidige vækst og succes.

Som et resultat af dette er den korrekte strategi at give yderligere finansielle incitamenter til projekter inden for energisektoren, som vil bidrage til at genoprette vores økonomi og øge energiforsyningsikkerheden, og som ligeledes sigter på at mindske udledningen af drivhusgasser.

Dette nye program vil endvidere øge energisikkerheden i mit land, Bulgarien, effektivt takket være bestemmelsen om finansiering af Nabuccogasledningen og vores forbindelse med infrastrukturnet i Grækenland og Rumænien. Dette vil gøre os mindre sårbare under kriser som den, vi oplevede sidste vinter.

Vores europæiske økonomier og vores infrastruktur afhænger af god adgang til energi. Hvad det angår, baner det europæiske program for genopretning på energiområdet vejen for en mere hensigtsmæssig og effektiv energiinfrastruktur i Europa. Derfor vil jeg gerne endnu en gang fremhæve behovet for en fælles EU-energipolitik. Kun i fællesskab vil vi være i stand til at opnå større succes og give vores borgere den energisikkerhed, som de fortjener. Jeg vil gerne slutte med at lykønske ordføreren med hendes fortræffelige arbejde.

Domenico Antonio Basile, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har anmodet Regionaludviklingsudvalget om at afgive en udtalelse om forslaget til Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som nu har nået plenarforsamlingen for at blive drøftet inden for rammerne af den mere generelle pakke på 5 mia. EUR.

Den pågældende foranstaltning kan betragtes som en reaktion i rette tid fra Kommissionen på de behov, der lå til grund for Rådets beslutning den 11. og 12. december 2008 om at vedtage en europæisk økonomisk genopretningsplan med specifikke foranstaltninger på mange områder, der henhører under Fællesskabets og medlemsstaternes beføjelser. Hensigten var at imødegå den økonomiske og finansielle krise, som har berørt de europæiske markeder siden 2007.

Når det gælder udviklingen af landdistrikterne, foreslås det i Kommissionens foranstaltning, at der foretages en passende ajourføring af Rådets forordning nr. 1698/2005 med henblik på gennemførelse af retningslinjerne i den nævnte europæiske plan.

Som helhed betragtet støtter Regionaludviklingsudvalget fuldt ud Kommissionens forslag, som går ud på at stille et budget på 1,5 mia. EUR til rådighed for alle medlemsstaterne gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, at udvikle bredbåndsbaseret internetadgang i landdistrikterne og imødegå de nye udfordringer, der blev identificeret i forbindelse med vurderingen af midtvejsreformen af den fælles landbrugspolitik, som blev afsluttet i november 2008. Efter Regionaludviklingsudvalgets opfattelse vil de foreslåede foranstaltninger, hvis de gennemføres hurtigt og fuldstændigt, bestemt kunne bidrage til at puste nyt liv i de nationale økonomier og genoprette forbrugernes tillid til systemet. De stræber også effektivt efter at opnå territorial og social konvergens i EU's regioner. Alt dette er især tilfældet, hvis foranstaltningerne kombineres med nødvendigheden af at maksimere udgiftsmulighederne i de første regnskabsår, sådan som Rådet har givet udtryk for.

I udtalelsen har udvalget ikke begrænset sig til blot at evaluere de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, men besluttede at stille sit eget forslag ved at optage visse ændringsforslag i den tekst, det fik forelagt. Det vigtigste aspekt, som Regionaludviklingsudvalget ønskede at sætte fokus på, er behovet for at øge gennemsigtigheden af og informationen om resultater for perioden 2009-2011 og sikre passende instrumenter til koordineringen af foranstaltninger finansieret af ELFUL og strukturfondene, når det gælder finansieringen af bredbåndsbaserede internetinfrastrukturer.

Det gjorde det ved i den årlige overvågningsrapport, der kræves for Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, at anmode Kommissionen om at optage et afsnit, som udtrykkeligt omhandler kontrollen af de resultater, der er opnået i forbindelse med denne aktivitet, i form af et specifikt ændringsforslag, der optages i teksten for den foreslåede foranstaltning.

Romana Jordan Cizelj, *for PPE-DE-Gruppen*. – (SL) Fru formand! Tacklingen af den finansielle og økonomiske krise er en vigtig test for Europas enhed og solidaritet. Vi er nødt til at vise to ting. For det første at vi vil træffe foranstaltninger i fællesskab, og at vi vil være i stand til at drage nytte af det. For det andet at vi er i stand til at fastholde strategiske prioriteter, som vi har opstillet i de seneste år, nemlig prioriteter, som gør det lettere at ændre kurs i retning af et videnbaseret og innovativt samfund med begrænset udledning af drivhusgasser.

Jeg er glad for at se, at Europa hurtigt og i fællesskab har taget denne udfordring op. Vi har afvist protektionisme og oprettet det indre marked som en af de vigtigste ting. Europa har opnået, og som også skal bevares i krisetider. Ved at gøre det er det også lykkedes os at bevare vores vision og træffe foranstaltninger uden at tabe vores langsigtede udfordringer, som bestemt også omfatter klimaændringer, af syne.

Lad mig endvidere kort nævne projekterne på energiområdet. På forholdsvis kort tid har vi sikret yderligere finansielle midler, som vi agter at øremærke til fremtidig udvikling af nye, renere teknologier og til en mere pålidelig energiforsyning. Det er vigtigt, at vi i denne pakke optager teknologier til kulstofopsamling og -lagring, fremme af offshore-vindkraftanlæg og sammenkobling af gas- og eltransmissionsnet.

Jeg vil imidlertid gøre Dem opmærksom på, at nogle vigtige projekter mangler i denne sag til trods for antallet af gode projekter, som skal tildeles supplerende støtte. Derfor vil jeg gerne bede om, at disse projekter overvåges omhyggeligt, at gennemførelsen af dem overvåges, og at vi også finder yderligere midler til at finansiere projekter, som fremmer effektiv anvendelse af energi og vedvarende energikilder.

Lad mig i denne sammenhæng også tilføje, at geotermisk energi absolut er en vigtig mulighed, som endnu ikke er udnyttet. Jeg anser dette for at være en af vores vigtigste opgaver lige fra begyndelsen af vores næste mandat.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det ser ud, som om julefreden er over os. Alt forløber så fredeligt. Desværre er jeg nødt til at tilføje en sur bemærkning om fremgangsmåden.

Rådet, som ikke er til stede her i dag, har været flere måneder om at revidere og overveje Kommissionens forslag på ny og fremlægge en løsning i en situation, hvor vi har en enorm, stigende arbejdsløshed. Det er derfor ikke Parlamentets skyld. I dette tilfælde var de ansvarlige for budgettet endda tidligere på den end vi på energiområdet. Det gjorde bestemt ikke livet særlig let for os. Normalt er det dem, der blokerer. Men vi forsøgte at finde en løsning, og kommissæren var meget behjælpelig, men Rådet var hårdnakket.

Det er vigtigt for os – og dette burde virkelig være indlysende – at alle de budgetbevillinger, som ikke kan udbetales, tildeles jobskabningsprojekter, især projekter, der sigter mod energisikkerhed, energieffektivitet og energibesparelser. Dette burde virkelig være indlysende. Hvis vi spurgte Europas borgere, om de ville gå ind for at tildele penge, som ikke er anvendt, til dette bestemte område, ville et uhyre stort flertal sige ja. Kun Rådet har endnu ikke erkendt, at dette faktisk er, hvad der er brug for. I denne sammenhæng bør vi alle – inklusive medlemmerne af det nye Parlament – insistere på, at dette gennemføres nøjagtigt på denne måde.

Jeg ved ikke, om hr. Piebalgs stadig vil være kommissær og stadig vil være ansvarlig for dette område, men jeg håber, at Kommissionen også mener, at vi skal sikre, at alle budgetbevillinger, som ikke kan anvendes, overføres til beskæftigelsesrelaterede projekter, som vedrører energieffektivitet og energisikkerhed, inden for andre områder.

Til sidst vil jeg gerne takke begge kommissærer for samarbejdet, både personligt og på min gruppes vegne. Om det altid var en fornøjelse, er en anden sag, men De var altid rede til at indlede en dialog, og jeg håber, De kan sige det samme om os. Vi er midt i en valgkampagne, men det hele er lidt mere roligt for Dem nu. Jeg tror dog, at De kan leve uden os parlamentsmedlemmer.

Donato Tommaso Veraldi, for ALDE-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Det forslag, vi drøfter, udgør en del af en pakke på 5 mia. EUR til den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvoraf 1 040 EUR er øremærket til konstruktion og fuldendelse af bredbåndsbaseret internetadgang i landdistrikterne og til udvikling i forbindelse med de nye udfordringer i medfør af sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik.

For at imødegå den aktuelle finansielle krise må vi frem for alt træffe foranstaltninger i landdistrikterne og bruge instrumenter, som er beregnet til at hjælpe disse områder med at komme ud af den strukturelle isolering, som de befinder sig i. Det er derfor afgørende at garantere, at disponible fællesskabsmidler anvendes, idet deres effektivitet og merværdi øges. Hvad angår udvikling af landdistrikter, skal alle mulige taktikker anvendes for at sikre større finansiell fleksibilitet og effektivitet.

Jeg synes, det er væsentligt, at Kommissionen forpligter sig til at hjælpe medlemsstaterne med at anvende nationale strategier og programmer til udvikling af landdistrikter, som sigter mod at øge beskæftigelsen. Jeg må imidlertid sige, at bredbåndsgennemførelsesprojekter ifølge reglerne for Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne hovedsagelig forvaltes af offentlige myndigheder – provinser, kommuner og sammenslutninger af kommuner i bjergområder – som imidlertid ikke er i stand til at inkludere moms i deres regnskabsførelse. Dette sker ikke med andre programmer, med andre forordninger, der støtter strukturfondene, hvor sådanne udgifter betragtes som berettigede.

Den økonomiske krise har simpelthen fremhævet de vanskeligheder, som allerede eksisterede for disse lokale myndigheder, og derfor er hyppigheden af moms på budgettet i forbindelse med gennemførelsen af forskellige arbejder så stor, at der er risiko for, at offentlige myndigheder undlader at investere, og at de ubrugte midler vender tilbage til fællesskabsbudgettet. Endelig mener jeg, hvad angår fordelingen af midlerne, at vi skal fokusere på anvendelsen af historiske kriterier, således som Kommissionen foreslår.

Guntars Krasts, for UEN-Gruppen. – (LV) Fru formand! Jeg synes, at den aftale, der er opnået om støtte til EU's energipolitik på lang sigt, og som skaber incitamenter på kort sigt til genopretning af økonomien, når

begge mål. Den eneste undtagelse, som ikke kan skabe et økonomisk udbytte på kort sigt, er finansieringen af projekter til kulstofopsamling og -lagring. Dette tager imidlertid uden tvivl langsigtede energipolitiske udfordringer op ved at øge konkurrencedygtigheden for EU-virksomheders teknologier på verdensmarkedet, hvor alternative former for energi ikke vil være i stand til at erstatte forbrænding af kul inden for en overskuelig fremtid. Jeg bifalder i høj grad, at størstedelen af midlerne kanaliseres mod europæiske energiforbindelsesprojekter. Jeg er glad for, at betydelige ressourcer er tildelt integreringen af de baltiske lande, som udgør den mest isolerede region i EU, i europæiske elektricitetsnet. Selv om disse investeringer ikke medfører en fuldstændig integrering af de tre baltiske landes markeder i europæiske elektricitetsnet, er dette ikke desto mindre en vigtig, forstærkende faktor, som vil fremme energiforsynings sikkerheden. Jeg håber, at dette vil tjene som et incitament for de baltiske lande til at fortsætte med at foretage strukturelle reformer af deres energisystemer og til at skabe markedsbetingelser, som vil forbedre situationen for energiforbrugere i denne region.

Claude Turmes, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Dette er en trist dag for EU's troværdighed. Den økonomiske genopretningspakke, vi skal stemme om, er i virkeligheden en ikkegenopretningsplan, som næsten ikke vil fremkalde noget øjeblikkeligt økonomisk incitament. I månedsvis har vi ført til tider intense forhandlinger med Rådet. Desværre har flertallet i Parlamentet og Kommissionen simpelthen opgivet deres krav i stedet for at trodse de regeringer, såsom i Tyskland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige, som indtog en kortsigtet "jeg vil have mine penge tilbage"-holdning.

Dette resultat er meget uheldigt, og det kunne være undgået. Vi kunne have konstrueret et virkeligt solidaritetsinstrument, hvor langt størstedelen af midlerne ville være gået til de økonomier, som trænger mest til dem, nemlig vores venner i Østeuropa. Vi kunne have øget denne pakkes økonomiske effektivitet ved at bruge innovative finansielle instrumenter såsom lånegarantifonde og offentlige banker eller Den Europæiske Investeringsbank. Dette ville have omdannet de 5 mia. EUR til 50-80 mia. EUR i investeringer, hvilket vi i øjeblikket har brug for til den europæiske økonomi. Vi kunne have rettet vores investeringer mod områder med øjeblikkelig jobskabelse, såsom større byer, der undersøger muligheden for at renovere bygninger og offentlig transport, eller uafhængige elektricitetsselskaber, der undersøger muligheden for vedvarende energi, eller vores industrier i Europa, som undersøger mulighederne for økoteknologier. I stedet har De besluttet at koncentrere størstedelen af disse 5 mia. EUR om gammeldags statsstøtte til dem, der har mindst brug for kontanter, nemlig de store energioligopolen i Det Forenede Kongerige, Tyskland og Frankrig.

I stedet for at udsende et stærkt signal udsender vi et signal om manglende politisk mod, nemlig slappe europæiske institutioner, som har givet efter for luner hos nationale regeringer, der går med skyklapper.

Desværre har vi ikke en modig og fremsynet kommissionsformand. Desværre var De Liberale og Socialdemokraterne her i Parlamentet ikke rede til at kæmpe med De Grønne for at gøre denne genopretningspakke til et virkeligt første skridt mod en grøn New Deal. Førend der kan ske ændringer i Europa, må vi skifte kommissionsformanden ud. For at gøre dette er vi nødt til at ændre flertallene i Europa-Parlamentet. "Stop Barroso – støt en grøn New Deal". Dette er mere end nogensinde det rigtige slogan for det kommende valg til Europa-Parlamentet.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Hvad angår EU's såkaldte genopretningspakke på 5 mia. EUR til den europæiske økonomi, er det nyttigt at minde om det beslutningsforslag, som Parlamentet vedtog om midtvejsrevisionen af de finansielle rammer for 2007-2013. I dette beslutningsforslag står der, at loftet over egne indtægter udgør 1,24 % af EU's BNI for betalinger, og at dette tal faktisk har været under 1 %. Endvidere nævnes det, at der hvert år er betydelige marginer tilbage under det loft, der er fastsat i henhold til den finansielle ramme, med over 29 mia. EUR i betalinger i de sidste tre år, og at der findes meget store marginer mellem loftet for den flerårige finansielle ramme og loftet for EU's egne indtægter, med over 176 mia. EUR fra 2010 til 2013.

I betragtning af dette må vi spørge os selv, hvorfor vi – konfronteret med den forværrede økonomiske situation – ikke i det mindste bruger midlerne fra den flerårige finansielle ramme.

Hvorfor vælger EU at trække 2 mia. EUR fra landbrugsmargenen, når tusindvis af landmænd står over for stadig større vanskeligheder?

Har landmænd størst behov for støtte til at klare stigende produktionsomkostninger og faldende forbrugerpriser eller for bredbåndsbaseret internetadgang?

Hvis man skal sikre, at denne justering bliver neutral, fra hvilke andre budgetposter skal man så trække næsten 2 mia. EUR? Vil dette beløb blive trukket fra samhørighedspolitikken?

Hvordan vil de bære sig ad med at fordele de næsten 4 mia. EUR til projekter på energiområdet og næsten 1 mia. EUR til – tilsyneladende – fremme af bredbåndsbaseret internetadgang i landdistrikter? Hvordan vil denne uretfærdige udveksling blive foretaget?

Hvor er endelig den udbasunerede solidaritet i hele EU? Eller vil bjerget til sidst endnu en gang vise sig at være et muldvarpeskud?

Patrick Louis, for IND/DEM-Gruppen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! At ønske en genopretningsplan er en god hensigt. En keynesiansk genopretning er nødvendig for at reagere på en konjunkturedgang, men denne krise er strukturel. Derfor er redskabet utilstrækkeligt.

En ny indsprøjtning af midler i en fri økonomi er blot at smide penge ud i kloakken. At puste nyt liv i en økonomi uden først at have genoprettet fællesskabspræferencer ved vores grænser er som at forsøge at varme et hus op, når alle vinduerne står åbne. Det, der sker, er, at kedlen løber tør, og varmeregningen går op gennem taget.

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg fremsætte tre kommentarer. For det første er et energimarked ikke relevant. Faktisk reducerer konkurrence på dette område ikke priserne, fordi disse bestemmes af omkostningerne i forbindelse med produktionsmidlerne. Vi mener derfor, at det er væsentligt at investere i virkelig effektive energikilder, at undgå fælden med energikilder, som i stor udstrækning er subsidierede, såsom vindkraft, og at vælge sol- og atomenergi.

For det andet er det ikke effektivt at have et fælles elektricitetsmarked. Over en stor afstand er energitabet proportionalt med den tilbagelagte afstand. Sandsynligheden for driftsforstyrrelser og afbrydelser vokser med netværkets geografiske kompleksitet. Derfor bør sammenkoblingen af Europas elektricitetsnet atter kun have som vigtigste mål at fungere som en gensidig reserve ved grænserne og tillade energiudvekslinger, men udelukkende i baggrunden. Dette bør være vores prioritet.

For det tredje, hvad angår Podimata-betænkningen, som er forbundet med den aktuelle betænkning, anbefaler vi, at vi ikke blot tager hensyn til den energi, der er brug for til at få et produkt til at fungere, men også information om den energimængde, der er nødvendig for at fremstille dette produkt.

Information af forbrugerne herom vil øge de produkters anseelse, som har stor merværdi og lavt energiforbrug. Optagelsen af denne information vil betyde en konkurrencefordel, der i høj grad er nødvendig for vores økonomier, som i for høj grad trues af unfair, global konkurrence.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Fru formand, mine damer og herrer! Efter min opfattelse har Europa-Parlamentet og Rådet truffet nogle usædvanlige, men effektive beslutninger om at overføre ikkeanvendte midler svarende til et beløb på 5 mia. EUR fra 2008 til 2009 til en stimuleringspakke for at afbøde finanskrisens virkninger, foruden beløbet på 4 mia. EUR, der skal anvendes til at finde en løsning på nogle af flaskehalsene i det europæiske energinet. På den anden side var det i mange henseender rigtigt, hvad hr. Turmes sagde, især hvad angår forvaltning af midlerne.

Jeg synes, det er vigtigt, at medlemsstaternes regeringer reagerer fleksibelt, og at alle de ressourcer, som afsættes til 2009-2010, anvendes, så vidt muligt effektivt. Krisesituationen i forbindelse med gasforsyningerne ved årets begyndelse efter striden mellem Rusland og Ukraine viste, hvor sårbar en betydelig del af Europa er i kritiske situationer. De foranstaltninger, der er gennemført og finansieret gennem denne pakke bør derfor medvirke til at forhindre en gentagelse af denne krise.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Fru formand, kommissærer, mine damer og herrer! Jeg vil gerne først og fremmest takke fru Stavreva for hendes fremragende betænkning. Det er absolut afgørende, at dette økonomiske program, som vi har vedtaget i sin helhed i dag, også er til rådighed i landdistrikterne. Bredbåndsbaseret internetadgang er et uundværligt kommunikationsmiddel for landdistrikter, især i Østrig, for nye og moderne job og for hurtig informationsoverførsel. Vi må ikke se bort fra, at mere end 50 % af EU's befolkning bor i landdistrikter.

Jeg nærmer mig afslutningen af min politiske karriere. Jeg vil gerne oprigtigt takke alle mine kolleger, Kommissionen og alle EU-institutionerne, især tjenestemænd og personale, for deres hjælp og støtte. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med Dem alle. Endelig vil jeg gerne takke de tolke, som var nødt til at tolke mit østrigske tyske.

Jeg er overbevist om, at det fortsat må være fuldstændig klart, at den fælles landbrugspolitik med sine to søjler er væsentlig for EU's samfund. Landmændene er selvfølgelig opmærksomme på deres ansvar over for

samfundet. Men jeg forventer også, at EU's samfund er opmærksom på sit ansvar over for alle dem, som sikrer dets ressourcer. Med dette for øje ønsker jeg EU held og lykke i fremtiden.

(Bifald)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at takke fru Stavreva for samarbejdet og lykønske hende med det fremragende arbejde, som opnåede enstemmig støtte i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Efter debatten i Rådet har vi 1,02 mia. EUR til rådighed til at afbøde krisens smertelige indvirkning på landdistrikterne. Vi har med succes opnået en situation, hvor pengene kan bruges på en meget mere fleksibel måde i sammenligning med det oprindelige forslag, inden for passende brede rammer, til at udvikle bredbåndsbaseret internetadgang i landdistrikterne og til at tackle de nye udfordringer, der er defineret under revisionen af den fælles landbrugspolitik.

Medlemsstaters planer om udvikling af landdistrikterne skal revideres hurtigst muligt, således at de beløb, som specificeres nu, kan stilles til rådighed hurtigst muligt. Dette er måske det vigtigste aspekt for befolkningen i landdistrikterne, eftersom nye job, nye uddannelseskurser og nye markeder måske bliver tilgængelige ved hjælp af denne udvikling, hvilket samtidig resulterer i en reduktion af udgifterne og anvendelse af nye innovative teknologier.

Befolkningen i landdistrikterne er de mest sårbare ofre for den økonomiske krise. Når vi ser på fremtiden, kan vi faktisk sige, at der også er risiko for yderligere territorial og økonomisk udelukkelse, der strækker sig længere end den økonomiske krise. Selv før krisen brød ud, stod en lang række medlemsstater over for en fortsat nedgang i landdistrikter. Det er vores ansvar hurtigst muligt at udtænke og gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre vores værdier i landdistrikterne.

I betragtning af, at mit parti ikke forventes at klare sig godt nok ved valget til, at jeg kan fortsætte med at arbejde blandt Dem i de næste fem år, vil jeg også gerne takke Dem for det fremragende samarbejde, som jeg har glædet mig over her i Parlamentet. Som ung politiker kan jeg kun ønske, at alle unge politikere får chancen for i en så fortræffelig institution at lære, hvordan europæisk politik fungerer.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Fru formand! På nuværende tidspunkt gennemlever verden og Europa tre kriser, nemlig finanskrisen, den deraf følgende beskæftigelseskrise og klimakrisen. Pakkerne med foranstaltninger burde være målrettet udviklingen af løsninger på alle tre kriser, men så vidt jeg kan se, er dette ikke tilfældet med den foreliggende pakke. Marilyn Monroe sagde engang: "Led mig ikke ind i fristelse, jeg kan sagtens finde den selv". Det virker som om, at medlemsstaternes regeringer netop har handlet i overensstemmelse med dette citat, når de har brugt de penge, som vi i fællesskab har formået at frigøre til denne økonomiske pakke. Der kan rettes en omfattende kritik mod pakken, idet den omhandler den gamle form for energi og især under henvisning til tidsaspektet. Pakkens foranstaltninger ligger så langt ud i fremtiden, at det er mere sandsynligt, at de skaber arbejdspladser i den næste recession end i den, vi befinder os i nu. Vi havde til hensigt at forsøge at indføre ny teknologi og nye idéer samt foranstaltninger til skabelse af arbejdspladser *nu* i denne recession i Europa. Vi vil derfor (hvis vi – forhåbentlig – bliver genvalgt) fortsætte overvågningen af det, som Kommissionen ved kommissær Andris Piebalgs lovede, nemlig behørig, pålidelig overvågning af gennemførelsen og tilsynet.

Jeg ønsker endelig at takke kommissær Mariann Fischer Boel for hendes yderst konstruktive arbejde og kommissær Andris Piebalgs, som har samarbejdet meget nært med Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og som personligt har spillet en særdeles væsentlig rolle i forbindelse med energipakken og klimapakken samt med hensyn til det, vi har opnået på dette område i løbet af de seneste fem år. Jeg ønsker at takke ordføreren, der har gjort et godt stykke arbejde, samt de øvrige medlemmer. Endelig mener jeg, at Parlamentets arbejde i Strasbourg bør ophøre, og at der blot bør være et enkelt mødested fremover.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Fru formand! Enhver form for støtte til landdistrikter er en meget væsentlig aktivitet. Det gælder især, hvis støtten omfatter en massiv indførelse af ny teknologi i landdistrikter. Prioriteringsrækkefølgen sår imidlertid tvivl i mit sind. Hvad er for øjeblikket af størst betydning for udviklingen i landområderne? Bredbåndsinternet, yderligere modernisering og udvikling af transportinfrastrukturen eller foranstaltninger forbundet med jobskabelse i landområderne, navnlig i disse krisetider?

Jeg synes, at det er indlysende, at de midler, der er nødvendige for indførelsen af bredbåndsinternet og håndteringen af klimaændringerne i landdistrikterne, hovedsagelig gives til de virksomheder, der udfører

dette arbejde, og ikke til landbrugerne eller indbyggerne i landdistrikterne. Måske burde disse penge være blevet øremærket en indsænkning af misforholdet mellem de tilskud, der bevilges til mellemstore landbrug i navnlig de nye medlemsstater? I dag giver EU landbrugerne bredbåndsinternet til en skyhøj pris i stedet for at opfylde væsentligere behov som f.eks. at hjælpe landbrugene og ikke landbrugskoncernerne op på et højere niveau.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). - (EL) Fru formand! Formålet med det økonomiske genopretningsprogram til 5 mia. EUR er at udnytte den kapitalistiske krise til at opnå målsætningerne for kapitalen ved at fremme kapitalistiske omstruktureringer i strategiske sektorer såsom energi og elektronisk kommunikation.

Bredbåndsinternet og -netværk er nødvendige for udviklingen af landdistrikterne, men de udgør ikke en prioritering. Når indtægten i familier med små og mellemstore landbrug konstant er faldende, og de har truslen om tvangsauktion og arbejdsløshed hængende over hovedet, når økonomien i hele områder er i krise som følge af den fælles landbrugspolitik og WTO's diktater, er udviklingen af netværk en hån mod fattige landbrugere, da den ikke vil bidrage til udviklingen af landdistrikterne. Der er dybest set blevet øremærket 1,5 mia. EUR til udviklingen af elektroniske kommunikationsvirksomheder, ikke til landbruget og udviklingen af landdistrikter.

Nøjagtig det samme gør sig gældende for de 3,5 mia. EUR, der er øremærket færdiggørelsen af et integreret elektricitetsnet og gennemførelsen af det fælles elektricitetsmarked, og som fremmer privatiseringer, fusioner og overtagelser, som den tredje liberaliseringspakke tilskynder til, samt kulstofopsamling og -oplagring. Denne urimeligt dyre og miljøfjendtlige plan er udformet med henblik på at øge produktionsenhedernes fortjeneste og give dem lov til at fortsætte med at forurene.

Arbejdstagerne og landbrugerne har forstået, at disse foranstaltninger iværksættes for at styrke kapitalen og monopolerne, og dette er årsagen til, at de forkaster foranstaltningerne og bekæmper dem samt forlanger, at der gennemføres ændringer på græsrodsniveau, således at krisens byrde ikke bliver læsset over på arbejdstagerne og landbruget.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det er ganske vist, at EU forsøger at komme med sit eget bidrag i denne omfattende finansielle og økonomiske krise. Det er også ganske vist, at EU med hensyn til fremme af bredbånd i landdistrikter burde kunne yde et reelt bidrag for at sikre, at den digitale opdeling af samfundet fjernes, og at flere mennesker får mulighed for at deltage i samfundet, samt at den interne samhørighed i EU styrkes.

Som budgetpolitikker ønsker jeg imidlertid at påpege, at det ikke er klart, hvor pengene faktisk skulle komme fra, selv om offentliggørelsen af et sådant program ville få indvirkning på befolkningen. Finansieringen er til en vis grad tvivlsom. Jeg kan ikke støtte programmet, og hvis Rådet træffer en sådan beslutning, og hvis Barroso-Kommissionen finder på noget sådant, skal det være fuldstændig klart, hvor pengene kommer fra. Det er den eneste virkelig overbevisende form for politik, vi kan føre over for borgerne. På nuværende tidspunkt er der desværre ingen penge. Medlemsstaterne skal igen tage stilling, så vi virkelig kan præcisere, at dette drejer sig om et bidrag til en bedre strukturpolitik og en øget solidaritet i Europa. Herefter skal vi i fællesskab yde et bidrag, så det faktisk kan blive virkelighed.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Fru formand! Selv om EU har indført tilskud til udviklingen af landdistrikter, har den affolkning af landdistrikterne, der skyldes betingelserne i Maastrichttraktaten, samtidig ansporet en ubehersket entusiasme med hensyn til liberalisering og den sideløbende nedlæggelse af infrastrukturen i landdistrikterne.

Efter at Chrysler er bukket under, og politistationer og skoler er blevet lukket, vil posthusene også snart lukke som følge af den af EU befalede deregulering. Kommissionen er helt klart i færd med at planlægge udbredelsen af aktiv dødshjælp. Hvis kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med et økonomisk niveau under gennemsnittet og affolkning af landdistrikter ophører med at eksistere fra 2014, kunne dette være dødsudsigten for mange dårligt stillede områder. Dette er efter min mening et angreb mod alle landdistrikter, som vi ikke bør forbigå i stilhed. Vi har behov for lige levevilkår i by og på land. Ellers vil ikke blot enkelte områder, men også hele dele i Europa snart blive forladt.

En nedskæring af støtten er helt afgjort den forkerte strategi, hvis vi ønsker at beskytte landdistrikter af afgørende betydning og den lavere middelklasse. Landdistrikterne kan imidlertid ikke holdes i live alene gennem landbrugsstøtte. De senere års nedgang i landbrugssektoren viser dette med al ønskelig tydelighed. Tilskuddene til de dårligt stillede områder skal ikke reduceres, men derimod øges. De små, mellemstore og

økologiske landbrug skal overleve, og fødevarselvforsyningen skal opretholdes. Hvis ikke EU snart bliver talt fra at støtte hovedsagelig intensiv kvægavl og store jordejere som f.eks. Det Forenede Kongeriges dronning, er det på høje tid at renationalisere eller i det mindste at foretage en delvis renationalisering af landbruget.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for redegørelsen til formiddag og Petya Stavreva for hendes betænkning.

Det er meget vigtigt, at vi behandler denne pakke til 5 mia. Jeg vil være temmelig direkte i mit sprog og sige til Kommissionen, at den ved fremtidige fremlæggelser af pakker til 5 mia. nok bør forsøge at opnå lidt større opbakning til dem i Rådet, før vi når så langt som hertil. Jeg kan godt forstå, at det ikke altid er let at skabe enighed i Rådet om økonomien, men vi er nødt til at vide, om pengene rent faktisk ender med at blive bevilget. Jeg regner med, at de nok skal blive bevilget, og efter min mening kan de faktisk blive anvendt meget fornuftigt.

Der hersker ingen tvivl om, at landbruget er meget vigtigt for landdistrikterne, men der er også mange andre virksomheder i disse områder. Især i de tilfælde, hvor det drejer sig om små landbrug, er der behov for en anden indkomst. Navnlig bredbånd betyder, at der kan udvikles mange små virksomheder i landdistrikterne. Når der er adgang til bredbånd, kan der være en meget god forbindelse i nogle af de mest afsidesliggende landdistrikter i EU. Bredbånd kan også i meget høj grad bidrage til fremme af virksomheder inden for landbruget, turistsektoren og alle de sektorer, der er knyttet til internettet.

I den nuværende situation, hvor EU gennemlever en virkelig recession, vil denne stimuleringspakke gøre en reel forskel, hvis vi kan få pengene kanaliseret ud til de rigtige områder, og hvis vi kan få det gjort i tide, fordi det er nødvendigt at stimulere erhvervslivet. Landbruget er vigtigt, men andre virksomheder er også af betydning for landdistrikterne, og denne pakke kan hjælpe.

Jeg ønsker Kommissionen held og lykke med hele projektet. Jeg håber, at pengene bliver bevilget, men, som jeg tidligere sagde, bliver vi fremover sandsynligvis nødt til at behandle sagen på en mere standardiseret måde.

Catherine Guy-Quint (PSE). - (FR) Fru formand! I november 2008 fremlagde Kommissionen en genopretningsplan, der hverken med hensyn til omfang eller indhold levede op til kravene. Det skal her seks måneder senere erkendes, at gennemførelsen af denne genopretningsplan næsten er ikkeeksisterende, og jeg ønsker at vide, hvad der sker med genopretningsmidlerne, der beløber sig til 30 mia. EUR.

Hvad er der sket med de 15 mia. EUR, der blev bebudet via nye aktioner og betroet EIB? Hvordan kan man få en bebudet indsprøjtning på 7 mia. EUR gennem strukturfondene og Samhørighedsfonden til at stemme overens med et bebudet underforbrug på strukturbudgettet på 10 mia. EUR?

Jeg vil endelig komme med fire bemærkninger til de 5 mia. EUR, som vi drøfter i dag. På trods af Parlamentets pres ville Økofin-Rådet ikke frigive 5 mia. EUR for 2009 og bevilgede kun 2,6 mia. EUR.

Vi er således på ingen måde sikre på, at Rådet vil kunne finde de resterende 2,4 mia. EUR til 2010. Parlamentet er indstillet på at finde hvilken som helst mulig løsning ad lovgivningsmæssig vej. Der må imidlertid på ingen måde blive sået tvivl om de øvrige politiske prioriteringer. Det vil Parlamentet ikke tillade. Vi kan ikke acceptere omplaceringer – det er en rød streg, vi ikke vil krydse.

Det vil blive vanskeligt at finde disse 2,4 mia. EUR, da vi efter fremlæggelsen af Kommissionens FBF ved, at der højst vil være 1,7 mia. EUR til rådighed. Det er endvidere stadig nødvendigt, at Rådet frigiver dette råderum. Under alle omstændigheder er det derfor vigtigt, at de mange medlemsstater for at følge det kortsigtede budget slavisk og for at finde en juridisk metode til regulering af budgettet ikke længere kan sætte en stopper for hele genopretningsplanen.

Vi skal fortsat have et stærkt budget til gavn for EU's fremtid, og vi kan se – og det er min fjerde bemærkning – at størrelsen af og måden, hvorpå det seneste finansielle overslag blev forhandlet og godkendt, stiller Europa en meget dårlig fremtid i vente.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Fru formand! Når jeg lytter til disse forhandlinger, får jeg følelsen af, at de fleste af os er tilfredse, men jeg har ikke desto mindre en stærk fornemmelse af, at det er en udvandet pakke. Jeg tror, at det, der blev fokuseret allermest på i denne forbindelse var, at José Manuel Barroso og Kommissionen ikke måtte tabe ansigt. De beskrevne foranstaltninger vil utvivlsomt være nyttige, men der hersker stadig usikkerhed om finansieringen.

Selv om der i landbrugsbudgettet skal tages højde for uforudsete situationer, ligeledes i tilfælde af overskud, gør jeg indsigelse imod den vedvarende anvendelse af budgettet som en pengemaskine til dækning af enhver uforudset begivenhed. Efter min opfattelse har Kommissionen og EU taget meget lidt ved lære af de tidligere udbrud af infektionssygdomme hos dyr. Hvis der kommer nye udbrud, skal vi finansiere håndteringen af disse fra landbrugsbudgettet.

Det, som jeg gerne vil vide er, hvad vi prioriterer. Finansieringen af de foreslåede foranstaltninger til bekæmpelse af dyresygdomme eller finansieringen af denne pakke, der stadig skal falde på plads? Der er fortsat stor usikkerhed om et af pakkens aspekter, men som jeg har forstået det, vil der til enhver tid være adgang til indkomststøtte, og det beroliger mig.

For så vidt angår selve foranstaltningerne varierer de fra medlemsstat til medlemsstat, men de er utvivlsomt nyttige. Jeg ønsker også energisikkerhed, og jeg tror, at alt, vi gør inden for dette område, vil være nyttigt.

Jeg ønsker endelig at takke de to kommissærer for deres arbejde og især Mariann Fischer Boel, som jeg har haft fornøjelsen af at samarbejde meget nært med i løbet af de seneste fem år.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Fru formand, mine damer og herrer! Et initiativ med en beløbsramme på i alt 5 mia. EUR er et godt grundlag for både videreudviklingen af EU's fælles energipolitik og for udviklingen af landdistrikterne på lang sigt. Styrkelsen af de interne net er også vigtig, og det gælder også etableringen af sammenkoblingerne, der danner et fælles net. Efter min mening bør der lægges større vægt på energieffektivitet og -diversificering ved at udvikle reelle incitamenter til at anvende offshorevindenergi, geotermisk energi og andre vedvarende energikilder. Medlemsstaternes planer, herunder i de store stater såsom Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige, skal udarbejdes i overensstemmelse med EU's fælles energipolitik. For de stater, der er særlig hårdt ramt af den økonomiske krise, bør der fastlægges et samfinansieringsloft på 50 %. Der skal ydes seriøs støtte til lokale og regionale initiativer, hvis formål er at indføre vedvarende energi og tilskynde til brugen heraf. Med hensyn til udviklingen i landdistrikterne skal der fokuseres mere på den faktiske situation end på historiske indikatorer. Der er ikke blot tale om indførelse af bredbånd, men ligeledes om f.eks. anlæggelse af veje i landdistrikterne. De økonomisk svageste medlemsstater burde have særlig adgang til midlerne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær! Denne økonomiske genopretningsplan er ikke noget mesterstykke. Først og fremmest er der ikke sat ret meget til side til landdistrikterne. Planen indebærer også, at der skal overføres midler fra landbrugsbudgettet til udviklingen af landdistrikter. Dette fører ikke til en selvstændig udvikling i landdistrikterne, men er nok engang en balanceakt.

Frem for alt overlades det til medlemsstaterne at udvikle kompensationsprogrammer. I Tyskland har dette indvirkning på mælkefonden. Et tab på 15 cent pr. kg mælk betyder et underskud på 4,2 mia. EUR, og det er blot for de tyske mælkeproducenter. Der skal fastsættes en kompensationsordning med 100 mio. EUR. Lad mig gøre det helt klart, at der her blot er tale om småpenge og ikke en økonomisk genopretningsplan!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Fru formand! For det første vil jeg lykønske Petya Stavreva med kvaliteten af den betænkning, hun har fremlagt for os i dag.

Jeg støtter ordførerens ændringsforslag, f.eks. om at stille 250 mio. EUR til rådighed for aktiviteter, der er forbundet med håndteringen af de nye udfordringer, selv om jeg er enig med kommissæren i, at vi skal kigge på dette forslag igen. Vi er alle godt klar over, at det i lyset af behovet for en hurtig reaktion på den aktuelle økonomiske krise ville være en hjælp at tilvejebringe midler, der kan komme til udbetaling allerede i budgetåret 2009. Denne strategi afspejler faktisk formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 12. december 2008.

Et væsentligt aspekt ved den aktuelle økonomiske krise er reduktionen i de overordnede tilgængelige ressourcer og med hensyn til lån samt strammere betingelser for bevilling af kredit i banker. Som følge heraf støtter jeg ordførerens forslag om, at medlemsstaterne skal have mulighed for at bruge midlerne til låne- og kreditgarantier, som ville gøre det muligt for de relevante aktører i landdistrikterne at foretage investeringer i denne vanskelige periode.

Da befolkningen kan være spredt over et stort område, og da omkostningerne er høje i nogle landområder, vil ikke alle borgere have personlig adgang til bredbåndsinfrastrukturen. Derfor mener jeg, at medlemsstaterne ud over de foreslåede infrastrukturaktiviteter bør have mulighed for at støtte offentligt tilgængelige steder med internetadgang i landdistrikter på f.eks. offentlige biblioteker og rådhus.

Jeg er følgelig enig i, at konkret information bør stilles til rådighed for den brede offentlighed, og at de lokale myndigheder skal være ansvarlige for gennemførelsen af disse nye foranstaltninger. For at sikre, at de tilgængelige ressourcer anvendes mest effektivt, og for at give et betragteligt skub til udviklingen af bredbåndsinternetadgang i landområder, mener jeg, at de nuværende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til bredbåndsdækning bør anvendes som en ledesnor ved differentieringen i forbindelse med tilvejebringelsen af disse midler.

Jutta Haug (PSE). - (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Om mindre end to timer skal vi træffe den endelige beslutning om EU's plan til økonomisk genopretning. Det har taget os fem måneder, fem måneder at nå frem til en beslutning om den pakke, som nu ligger foran os, og jeg behøver vel ikke at sige, at dette skyldes sofisteri i Rådet.

Hvis vi på nogen måde havde taget pakkens titel alvorligt, ville vi have skullet være meget hurtigere. Selve pakken er fin, ingen tvivl om det. Jeg tvivler imidlertid meget stærkt på, at den faktisk kan medføre økonomisk genopretning af Europa i den aktuelle krise. Kan de bevilgede penge kanaliseres ind i de tilgodesete projekter inden for den afsatte tid?

Det er godt, at medlemmerne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi også havde deres tvivl og forhandlede sig frem til en erklæring fra Kommissionen om, at restbeløb ikke føres over i energieffektivitet. Der er derfor en chance for, at de 2,6 mia. EUR, der skal træffes beslutning om, vil blive anvendt fornuftigt. Spørgsmålet er imidlertid, om vi til efteråret vil kunne nå til enighed med Rådet om det underskud på 2,4 mia. EUR i genopretningsplanen til 5 mia. EUR?

De 5 mia. EUR over to år er et udtryk for europæisk solidaritet. Det er alt sammen meget godt. Der kommer imidlertid mere effektiv hjælp til hele den europæiske økonomi fra en fælles regional- og strukturpolitisk ramme, der udgør 38 mia. EUR, og det er bare for i år! Disse midler er drivkraften bag den europæiske økonomi.

Roberts Zīle (UEN). - (LV) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær! Kompromiset om ikke at give disse 5 mia. EUR tilbage til donorstaterne og i stedet anvende dem til udviklingsprojekter vedrørende energi og bredbånd i landområderne sender følgende vigtige politiske budskab. Det viser, at selv i krisetider er den europæiske solidaritet ikke helt forsvundet. Jeg har forståelse for det, som et par af de øvrige medlemmer har sagt, om at hovedparten af pengene simpelthen er blevet tilbageført til medlemsstaterne og deres energiprojekter, men jeg er af den overbevisning, at solidaritetsprincippet er åbenlyst i dette forslag. Jeg mener også, at påbegyndelsen af et langvarigt projekt på energiområdet såsom sammenkoblingen af de baltiske landes og de nordiske landes elektricitetsnet også sender det rette signal, for det er snarere op til medlemsstaterne selv at løse problemer for at overvinde den kortvarige krise og tage højde for den konkrete situation. Et andet punkt, som vi efter min mening skal være meget opmærksomme på, er, at de korte frister for indførelsen af projektet kan medføre stor bitterhed, hvis projekterne i forslaget ikke gennemføres. Vi skal i denne forbindelse handle i fællesskab og meget ansvarligt.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Fru formand! Dette er det tredje år under den nuværende finansielle ramme, og det er også det tredje år, vi er samlet her for at drøfte den mellemliggende tilpasning af de finansielle overslag. I 2007 havde vi Galileo, der var rimelig let at forklare. I 2008 havde vi fødevarerfacilitetsinstrumentet til 1 mia. EUR, hvor vi blev nødt til at bruge alle kendte og ukendte tricks for at sikre finansieringen, fordi det skulle finansieres inden for rammerne af de eksisterende kategorier, selv om der var meget lidt plads til at presse det ind. Nu taler vi om en økonomisk pakke med incitamenter, der så afgjort er et velkomment bidrag til den nationale indsats på området, og som forhåbentlig vil tilskynde til energi- og bredbåndprojekter i den nordlige del af mit land.

Imidlertid føler jeg mig igen tvunget til at give udtryk for to forbehold i denne forbindelse. Det glæder mig, at vi følger reglerne og faktisk tilpasser de finansielle overslag, men vi har set os nødsaget til at ty til hokusfokus igen for at fremskynde betalinger, der ellers først var planlagt gennemført i regnskabsårene 2010 og 2011. Det er naturligvis godt at vide, at dette ikke vil påvirke programmerne under den fælles beslutningsprocedure, men hvad med landbruget, der som bekendt stadig ikke er omfattet af den fælles beslutningsprocedure? Hvad vil der ske, hvis, som det allerede er nævnt, en ny dyresygdom bryder ud, eller hvis der kommer en alvorlig krise på markedet, og vi stadig har brug for disse midler til landbruget? Kan Kommissionen forsikre os om, at den ikke vil løbe fra dette ansvar?

Mit andet forbehold er, at vi skal være i stand til at overvåge de udgifter, som vi i fællesskab træffer beslutninger om. For 14 dage siden afviste min delegation at meddele decharge vedrørende 2007-budgettet som følge af problemer i forbindelse med tilsyn og økonomisk ansvar. Det, som denne pakke under ingen omstændigheder

må medføre, er et forringet ansvar og tilsyn. I Det Forenede Kongerige ville man sige, at en ting først viser sin værdi i praksis, og jeg tror, at denne plan kun vil blive en succes, hvis vi opfylder alle betingelserne.

Jeg ved godt, at min taletid er udløbet, men jeg vil lige bruge tre sekunder på at takke kommissæren for de mange sene aftener her, hvor vi har drøftet ting, efter forhandlingerne om landbrug var afsluttet. Så tak til kommissæren for tilgængeligheden og samarbejdet.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Fru formand! Den betænkning og det overordnede initiativ, som forhandlingerne drejer sig om i dag, er nødvendige, men jeg er bange for, at virkningen heraf er tvivlsom. Det er i højere grad en kortsigtet end en langsigtet løsning. EU blev nødt til at gøre et eller andet, fordi krisen er alvorlig, og EU blev nødt til at gøre et eller andet, men jeg mener ikke, at resultatet er et tegn på, at udfordringen blev taget op. For det første er der ikke tale om ret mange penge til den krise, som vi gennemlever, og der er ingen garanti for, at pengene når ud til dem, der har størst behov for dem. Både energi- og bredbåndsinternetområdet er vigtige områder, men vi kan ikke være sikre på, at de udgør de områder, der er prioriteret højest, og hvad vigtigere er, at de er de områder, som vil resultere i de ekstra arbejdspladser og den vækst, som vi har behov for.

For det andet kan jeg tilslutte mig det, som alle de øvrige medlemmer har sagt, nemlig at vi stadig ikke ved, hvorvidt, hvornår og hvor en stor del næsten halvdelen af pengene, dvs. 2,4 mia., skal komme fra. Forleden talte vi i Budgetudvalget med kommissær Siim Kallas, der på nuværende tidspunkt er ude af stand til at give os et svar på, hvor bevillingerne skal komme fra.

For det tredje og måske vigtigste fremlægger vi løsninger, der ikke vil hjælpe os med at afhjælpe problemerne på lang sigt. Det er ikke en løsning at blive ved med at tage de penge, der bliver til overs fra landbrugspolitikken. Det er ikke en løsning at flytte den underliggende balance mellem landbrugs- og regionalpolitikken og EU's andre behov. Europa har brug for en global plan for at håndtere krisen, og det lader ikke til, at en sådan foreligger på nuværende tidspunkt. Jeg er bange for, at EU er gået glip af denne mulighed, og jeg er bange for, at det hovedsagelig er Kommissionen selv, der er gået glip af den.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær, hr. formand for Rådet (hvor han end er, for han er ikke til stede her)! Her i Parlamentet er ord betydningsfulde, og det forhold, at man kalder 5 mia. EUR for en økonomisk genopretningsplan for Europa, er et udtryk for humor fra Kommissionens side, men det har intet at gøre med den virkelige verden. Det drejer sig ganske enkelt om en omledning af budgettet, der er beskeden, af begrænset omfang og med begrænset virkning.

Vi bør imidlertid tage imod planen. Ikke så meget på grund af bevillingen af midler, men som følge af planens politiske og budgetmæssige betydning, dvs. for det første en anerkendelse af, at den gældende finansieringsramme, som vi vedtog for perioden 2007-2013, ikke omfatter egnede instrumenter til håndtering af en økonomisk krisesituation. For at finde 5 mia. EUR har det, som Reimer Böge sagde, været nødvendigt at tvinge sig vej igennem budgetprocedurene, at stramme den interinstitutionelle aftale og for de tre institutioner at arbejde i seks måneder, og alt dette, som det tidligere er sagt mange gange, for blot at overlade halvdelen af finansieringen til en anden risikabel samrådsprocedure.

Det er også en mærkelig måde at beskytte Fællesskabets landbrug på. Lad os ikke tage fejl af, at resultatet er, at ekstra midler fra den fælles landbrugspolitik finansierer utilstrækkelige bevillinger inden for andre udgiftsområder. Dette er en direkte konsekvens af de fejl, der er begået i forbindelse med forhandlingerne om den finansielle ramme. Vi vil derfor se resultaterne heraf, når vi skal forhandle om den næste landbrugsaftale i 2013.

Jeg tilslutter mig derfor målene i pakken, men jeg håber, at vi i fremtiden ikke ser os nødsaget til at fortryde de metoder, vi har brugt.

Glenis Willmott (PSE). - (EN) Fru formand! Borgerne forventer, at vi yder dem reel støtte i disse vanskelige tider. EU's foreliggende økonomiske genopretningsforanstaltninger udgør en vigtig pakke, og jeg bifalder den store vægt, der er lagt på grønne arbejdspladser og teknologier, som vil bidrage til en reduktion af vores CO₂-emissioner og fremme energisikkerhed.

Naturligvis glæder jeg mig også meget over, at Det Forenede Kongerige vil modtage op mod 500 mio. EUR i finansiering til projekter til fremme af offshorevindenergi og kulstofopsamling og -oplagring. Det står imidlertid klart, at den foreslåede pakke som helhed er underdimensioneret både med hensyn til omfang og ambitioner. Jeg ville ønske, at ungdomsarbejdsløsheden var blevet tillagt større betydning. Det er nødvendigt, at vi giver den unge generation håb for fremtiden. Ikke desto mindre er det, der er blevet forelagt os i dag,

utvivlsomt bedre end ingenting. Labour-Partiets medlemmer af Parlamentet vil derfor støtte disse foranstaltninger, selv om vi er klar over, at der er behov for en ny økonomisk genopretningsplan.

Jeg håber, at de tilstedeværende medlemmer af Det Konservative og Unionistiske Parti også vil stemme for disse foranstaltninger til trods for den passive strategi, der føres af deres isolationistiske leder, David Cameron, som konsekvent har været imod Labour-Partiets foranstaltninger i Det Forenede Kongerige, der yder reel støtte til de hårdest ramte.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! De europæiske lande vedtager milliard-redningspakker for at redde deres finansielle institutioner og erhvervssektorer. EU agter også i fællesskab at investere i den europæiske økonomi. Det forslag, som er genstand for forhandlingerne, og som omhandler støtten til økonomisk genopretning gennem økonomisk fællesskabsstøtte til projekter i energisektoren, udgør et element i en europæisk økonomisk genopretningsplan om bevilling af et samlet beløb på 30 mia. EUR. Denne plan til 5 mia. EUR til offentlige investeringer omhandler frem for alt energiinfrastruktur, adgang til højhastighedsinternet og omstrukturering i landbruget. Det bør stå klart, at europæiske diplomater har brugt adskillige uger på forhandlinger om pakkens konkrete udformning. Formandskabet under ledelse af Den Tjekkiske Republik og Kommissionen, har med denne pakke gjort et ansvarligt forsøg på bl.a. at reagere på gaskrisen og således afdramatisere nogle følsomme emner i navnlig Central- og Østeuropa. Det forholder sig sådan, at nogle af problemer fortsat er uløste. Nogle medlemsstater, der er langsommere til at trække på EU-midlerne, kan komme til at betale prisen for ikke at have forberedt alle deres projekter inden næste år. Der hersker ligeledes stadig tvivl om finansieringen af pakken. Efter min mening begrunder disse forhold imidlertid ikke en afvisning af dette tilkæmpede kompromis. En afvisning kan i sidste ende ikke blot resultere i mangel på midler til energibesparelserprojekter, men også i mangel på midler til sikring af pålidelige gasleverancer til de europæiske husholdninger. Hvis der igen opstår en gaskrise, vil vælgerne således helt sikkert holde os ansvarlige for den.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Disse forhandlinger er defineret af to vigtige parametre. Det første er det uomtvistelige behov for, at vi i Europa gør mere for at sammenkoble elektricitetsnet og etablere bredbåndsinternetforbindelser. For det andet rejser forhandlingerne i dag indirekte det meget vigtige spørgsmål om situationen nu og fremover for landbrugsudgifterne på fællesskabsbudgettet.

Det positive budskab er selvfølgelig, at Europa anvender fællesskabsbudgettet som et redskab til at håndtere krisen. Det er positivt, og vi skal holde fast i det. De fem milliarder er ikke meget, men vores systemiske metode til anvendelse af fællesskabsbudgettet som et redskab til bekæmpelse af nye problemer er den rette metode, og det var præcis derfor, at stats- og regeringscheferne godkendte det på det nyligt afholdte topmøde, hvor de videreførte denne strategi. Vi skal imidlertid være forsigtige. Hvis denne systemiske metode indebærer, at vi drager den forenkede følgeslutning, at landbruget til enhver tid vil have uudnyttede bevillinger til at betale for nye krav, og at vi i opløbet til de vigtige forhandlinger om landbrugets fremtid efter 2013 på dette grundlag konkluderer, at landbruget allerede har mere, end sektoren behøver, begår vi en stor strategisk fejl på Europas vegne. Med andre ord bør vi ikke tænke, at vi skal nedjustere behovene på landbrugsområdet, da det af budgettet fremgår, at vi indtil 2013 altid havde midler, som vi tog fra til Galileo, til energi og til bredbåndsinternet.

Landbruget har behov for ressourcer, og det vil stadig have behov for ressourcer efter 2013. Samtidig skal vi præcisere noget i EU, som er indlysende, nemlig at nye prioriteringer til enhver tid vil kræve nye ressourcer.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. Graefe zu Baringdorf! "Småpengene" har betydet, at der i den lille landsby med 450 indbyggere, hvor jeg bor, har været sat fuld damp på arbejdet med at bygge bro over bredbåndskløften. Jeg tror, at vi om senest tre til fire måneder vil have bredbånd.

Jeg takker Petya Stavreva mange gange for hendes betænkning. Den er rigtig god.

Jeg har i 15 år beskæftiget mig med landbrugsudvikling her i Parlamentet og har bidraget til at forme denne udvikling uanset landbrugets størrelse og selskabsform. Tiden er kommet, hvor jeg skal beskæftige mig med noget andet. Jeg vil gerne takke alle medlemmerne, tjenestemændene, Andris Piebalgs og navnlig Mariann Fischer Boel.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren, Eugenijus Maldeikis, og understrege betydningen af de projekter, der vedrører energisikkerhed. De vil skabe gode betingelser for en øget solidaritet mellem medlemsstaterne gennem spredningen af gasforsyningskilderne og de egentlige leverandører.

Jeg vil gerne nævne, at mit land, der blev hårdest ramt af energikrisen ved årets begyndelse, efter forhandlingerne modtog nogle midler, og at der blev etableret forbindelse med systemerne i Grækenland og Tyrkiet. De ressourcer, der er øremærket Nabucco, og den omvendte gasforsyning vil ligeledes bidrage til sikkerhed i det sydøstlige Europa.

Jeg tror, at disse foranstaltninger, som Kommissionen har fremlagt, og disse forslag blot er indledningen til overvejelserne om en energisikkerhedspolitik. Jeg forventer en strategi til forbedring af direktivet om gasforsyning, samt at der udarbejdes et forslag om en fælles energipolitik i meget nær fremtid.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Fru formand! Jeg ønsker at tale om den makroøkonomiske virkning af denne pakke. Vi siger ofte, at vi skal løse bankproblemerne og give bankerne en øget likviditet, altså flere midler. Denne pakke er vigtig, da den sætter blus under fællesmarkedets likviditet. Da kapitalen cirkulerer blandt landene som følge af krisen, hvilket er en naturlig proces i den økonomiske udvikling, har virksomheder i mange lande kastet håndklædet i ringen som følge af pengemangel.

En sådan pakke er nødvendig, men ikke som en form for tilskud eller støtte. Den er nødvendig for at opretholde vores forenede europæiske marked, vores integration, som vi har opbygget gennem mange år.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! For det første vil jeg gerne takke kommissær Mariann Fischer Boel og kommissær Andris Piebalgs. Det er et godt tegn at se landbrugs- og energiområdet side om side, mens de samarbejder. Det samme gælder for parlamentsmedlemmerne Agnes Schierhuber og Othmar Karas, der så at sige står i kø for at beskytte de små og mellemstore landbrug. Det er et godt tegn. Disse forhandlinger om 5 mia. EUR viser, at vi har den rette dagsorden, og at vi skal styrke købekraften i landdistrikterne. I en tid med økonomisk og navnlig finansiel krise består vores udfordring først og fremmest i ikke at sende de penge, som vi har brug for til energi, til de russiske oligarker og oliemagnater, men at beholde dem i Europa og styrke landområderne her.

Jeg er begejstret for dette initiativ, og jeg glæder mig især over, at vi kan vedtage det i dag.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Jeg vil også lykønske ordførerne. Dette dokument er vigtigt, da sammenkoblingen af infrastrukturen på energiområdet skal prioriteres.

Jeg mener imidlertid, at der skal investeres mere i en modernisering af infrastrukturen til produktion og transport af elektricitet. Jeg kan stadig huske strømafbrydelsen for et par år siden, der påvirkede mange europæiske stater. Jeg mener imidlertid, at der skal bevilges flere midler til Nabuccoprojektet. Det er ikke desto mindre godt, at betydningen af dette projekt anerkendes igen i et dokument.

Sammenholdt med meddelelsen fra Kommissionen fra oktober, hvori 5 mia. EUR blev øremærket energieffektiviteten i bygninger, nævnes der ingenting om ressourcer i dette dokument. Vi har bestemmelser vedrørende intelligente byer, men ressourcerne vil kun kunne anvendes, hvis der er uudnyttede ressourcer tilbage. Jeg synes, at denne situation er uacceptabel, da der skal skabes arbejdspladser, og da denne sektor har et enormt potentiale.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg kan se, at der er bred opbakning til vores forslag, og jeg synes, at det er meget vigtigt at huske, hvor vi var ved begyndelsen af disse forhandlinger.

Vi har mere eller mindre 27 nationale energipolitikker og 27 markeder med forskellige liberaliseringsgrader. Samarbejdet mellem medlemsstaterne om energirelaterede emner har været forholdsvis kompliceret. Vi har tilvejebragt de meget væsentlige fælles drivkræfter, nemlig energi- og klimaændringspakken og en styrkelse af den europæiske dimension af Europas indre marked for energi. Spørgsmålet om, hvor pengene kommer fra, har dog været der hele tiden, og indtil nu har vi faktisk ikke afsat væsentlige beløb til energiområdet. Som følge af finanskrisen oplever vi helt klart forsinkelser i en masse energiprojekter og kapitalkrævende projekter. Desuden var gaskrisen ved årets begyndelse også en påmindelse til os om, hvor sårbar Europa er med hensyn til sine energiforsyninger, og i hvor ringe grad medlemsstaterne er sammenkoblet, og dette gør det vanskeligt at bruge EU's størrelse og anvendelsesområde. Den største luns af denne pakke går faktisk til denne meget nødvendige sammenkobling.

Atanas Papanizov nævnte Bulgarien. Hvis der kom yderligere tre sammenkoblinger i Bulgarien, ville der være meget mindre lidelse i Bulgarien, og det koster ikke en formue. Spørgsmålet er, hvorfor det ikke er blevet gjort. Der er mange faktorer. Sammenkoblinger kan ikke foranstalles af blot en medlemsstat, da der skal være mindst to om projektet. Der skal også være virksomheder, der kan håndtere opgaven. Denne pakke indeholder faktisk politiske incitamenter. De baltiske lande havde talt meget om samarbejde og sammenkoblinger med det nordiske marked, men indtil denne pakke blev sammensat, var vi på en eller

anden måde gået i stå med hensyn til reel udvikling i retning af en sammenkobling af de baltiske lande. Et nyligt afholdt møde mellem de baltiske landes premierministre og de beslutninger, der blev truffet på dette møde, er af så afgørende betydning, at de baltiske lande ikke længere vil være isoleret hvad angår energi.

Efter min mening indeholder pakken netop det, som Parlamentet søger for at nå tre mål, nemlig forsyningssikkerhed, bæredygtighed og konkurrencedygtighed i EU. Jeg anmoder således Parlamentets medlemmer om at støtte dette forslag, da det virkelig udgør en betydelig ændring i den europæiske energipolitik.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg har lyttet meget opmærksomt til de mange positive og konstruktive bemærkninger i løbet af forhandlingerne i dag.

Som nogle af medlemmerne har sagt, skal vi først og fremmest gøre det meget klart, at vi ikke vil komme til at stå i en situation, hvor der overhovedet ikke vil være noget spillerum i landbrugsbudgettet. Vi har overskud, fordi vi ikke har haft ekstraordinære udgifter, vi har haft meget lave interventionsudgifter og meget lave udgifter til eksportrefusion, og derfor kan vi håndtere denne særlige situation. Vi bevæger os imidlertid ikke derud, hvor der ikke er noget spillerum i budgettet, af de årsager, som Jan Mulder nævnte. Hvis vi kommer i en situation, hvor en dyresygdom bryder ud, kan jeg garantere her i dag, at vi ikke vil komme til at stå i en situation, hvor der ikke vil være nogen midler, eller hvor der vil være for få midler, til at afhjælpe en sådan situation.

Det er også vigtigt at understrege solidariteten i fordelingen af midlerne. Med hensyn til udviklingen af landdistrikterne er det indlysende, at midlerne er blevet omfordelt i overensstemmelse med de midler, der er til rådighed på budgettet for udvikling af landdistrikter for de forskellige medlemsstater, hvilket i realiteten giver de nye medlemsstater en fordel.

Det er også vigtigt, at denne kapitalindsprøjtning ses som en engangsforanstaltning. Inden for området udvikling af landdistrikter kommer den simpelthen til at dække det hul, vi har i 2009, da sundhedseftersynet først træder i kraft den 1. januar 2010, og vi derfor befandt os i en situation, hvor vi ikke havde penge til at imødegå de nye udfordringer. Disse udfordringer er i høj grad i overensstemmelse med min kære kollega, Andris Piebalgs', idéer om vedvarende energi i landdistrikterne ved anvendelse af nye teknologier og ved anvendelse af affald fra landbrugssektoren som bidrag til nedbringelsen af drivhusgasemissioner, klimaændringer, vand, biologisk mangfoldighed og de udfordringer, som vi nu står over for i den europæiske mejerisektor.

Endelig er jeg fuldstændig enig i, at bredbåndsforbindelser er en fordel, ikke blot for landbrugssektoren, men for alle generelt. Det er imidlertid meget vigtigt, at vi sikrer bredbåndsforbindelser i landdistrikterne for at tilskynde til etableringen af små og mellemstore virksomheder og for at gøre det lettere for borgere at flytte ud i landdistrikterne og stadig bruge deres computere, måske en eller to dage om ugen, for at passe et arbejde, der måske ligger inde i byen. Bredbånd er således et af de fremtidige spørgsmål.

Generelt synes jeg afslutningsvis, at der har været bred opbakning, og jeg håber, at den investering, som vi skal foretage i form af denne engangsforanstaltning, vil vise sig at være godt givet ud.

Petya Stavreva, ordfører. – (BG) Fru formand! Jeg vil gerne takke for den positive holdning samt for de anbefalinger og synspunkter, der er givet udtryk for. Jeg vil også gerne takke kommissær Mariann Fischer Boel for hendes positive tilgang og for hendes fortsatte opbakning til landbrugerne og befolkningen i landdistrikterne. Jeg vil gerne rette en særlig tak til formanden for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Neil Parish, og vores koordinator, Lutz Goepel, for deres støtte og tillid.

I dag, hvor vi drøfter den fremtidige fælles landbrugspolitik og muligheden for at yde passende støtte, er det meget vigtigt at nævne, at hundredvis af millioner europæiske borgere bor i landdistrikterne, der dækker en stor del af Fællesskabets areal. De har brug for støtte gennem den solidaritet, vi udviser.

Jeg glæder mig meget over, at alle de betænkninger, vi har drøftet gennem de seneste måneder her i Parlamentet i Strasbourg, og som hovedsagelig har omhandlet den fælles landbrugspolitik, er udarbejdet i den samme ånd og har den samme generelle målsætning, nemlig at vi skal tage højde for og anerkende alle medlemsstaternes landbrugeres og landbefolkningers behov og muligheder.

Som repræsentant for Bulgarien, som er en af de senest tiltrådte medlemsstater, føler jeg, at det er af største vigtighed for de europæiske institutioner og navnlig Parlamentet at sende EU-borgerne en utvetydig støtteerklæring i dag for at vise, at vi er til for at hjælpe i disse vanskelige tider med en økonomisk krise. Det

er vigtigt, at de europæiske institutioner umiddelbart før parlamentsvalget viser, at de er tæt på borgerne, og at de ønsker at hjælpe dem gennem de vanskelige tider, som vi for øjeblikket gennemlever.

Eugenijus Maldeikis, ordfører. – (LT) Fru formand! Jeg ønsker at takke alle mine kolleger for deres støtte. Disse forhandlinger har afsløret, at pakken er af enorm betydning, og vi må simpelthen ikke glemme, hvor kompliceret det var for Kommissionen at udarbejde pakken og sikre vedtagelsen af denne aftale. Jeg tror, at vi skal sætte pris på, at medlemsstaterne inden for meget kort tid formåede at nå til enighed, og at dokumentet er forelagt Parlamentet og vil blive sat til afstemning.

Jeg synes, at det var meget vanskeligt at finde den geografiske balance for så vidt angår finansieringen af disse projekter og vurdere genopretningsforanstaltningerne (her mener jeg, hvor meget disse foranstaltninger vil påvirke de makroøkonomiske processer og de enkelte sektorer) samt anvende forskellige projekter i energiundersektorerne med henblik på finansiering. Jeg er således af den opfattelse, at det dokument, som nu ligger foran os, skal give resultat, og i dag blev jeg meget glad for at høre kommissær Andris Piebalgs nævne, at opgaverne skal sendes i udbud inden udgangen af maj. Dette viser, at vi reagerer på en tilstrækkelig strategisk måde, og at vi er klar over, at hele dette spørgsmål er følsomt.

Jeg synes også, at denne pakke er meget vigtig i lyset af, at investeringsprocesserne i EU nu går væsentlig langsommere som følge af den økonomiske krise, og da pakken vil være et meget godt incitament og signal til både medlemsstaterne og energivirksomhederne om, at de skal fortsætte deres investeringsaktiviteter, så vi kan nå vores strategiske energimål i EU.

Jeg vil igen takke alle for deres opbakning og opfordrer Dem kraftigt til at deltage i afstemningen og støtte denne pakke.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

*
* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! De overså mig i catch-the-eye-proceduren. Det er De naturligvis i Deres fulde ret til at gøre, men nu vil jeg gerne komme med en personlig bemærkning i henhold til forretningsordenen.

Formanden. - Hr. Graefe zu Baringdorf! Det er ikke muligt. Forhandlingen er afsluttet. De er udmærket klar over, at der fem minutter til rådighed i catchtheeye-proceduren, og at de medlemmer, der ikke har taget ordet under forhandlingen, har forrang. Jeg beklager, men jeg kan derfor ikke give Dem ordet nu. Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Adam Gierek (PSE), skriftlig. – (PL) I forordningen er der fastlagt et støtteprogram for EU's økonomi i krisetider. En bevilling af denne støtte til energiprojekter vil medføre økonomisk genopretning, øget forsyningssikkerhed på energiområdet og en nedbringelse af drivhusgasemissionerne. I det mindste antages det, at dette vil ske.

Der er hensat 3,5 mia. EUR til dette formål.

Vil denne plan bidrage til, at vi overvinder krisen? Jeg tvivler. Der vil ikke blive skabt mange arbejdspladser straks med beløb af den størrelsesorden. Der er behov for tid til at forberede hvert enkelt projekt, så først efter en forsinkelse vil de forbedre den økonomiske situation. Projekterne er af varierende betydning. De vigtigste projekter er dem, der vedrører forbindelser mellem energinet. Dette vil styrke sammenhængen i EU.

Efter min mening burde projekterne imidlertid omfatte energiforbindelser mellem Polen og Tyskland. Med hensyn til kulstofopsamlings- og -oplagringsteknologien er støtteberettigelseskriterierne for strenge, og det antages, at en teknologi af dette omfang allerede er blevet udviklet, selv om det faktisk ikke er tilfældet.

Den nonchalante måde, hvorpå Kommissionen fraser med EU's penge, vækker undren, og jeg tror, at det skyldes både en ringe dømmekraft og den doktrin, der ligger til grund for Kommissionens strategi. Der hersker ingen tvivl om, at det ville have været mere nyttigt at smide penge ud af vinduet, jeg mener at smide

penge i anlæg til kulstofopsamling og -oplagring, som en metode til at håndtere krisen, hvis disse penge var blevet brugt til den omfattende renovering og isolering af bygninger eller til opførelse af hundredvis af biogasanlæg. Dette ville også have været til gavn for miljøet.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), skriftlig. – (PL) I forbindelse med forhandlingen om betænkningen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning for så vidt angår den flerårige finansielle ramme (2007–2013) ønsker jeg at henlede opmærksomheden på tre forhold.

1. Vi bør støtte bevillingen af 5 mia. EUR til finansiering af energiprojekter i 2009 og 2010 og til finansiering af udviklingen af internetinfrastrukturen i landdistrikter. Vi bør bevilge 3,5 mia. EUR til energinettet og 1,5 mia. EUR til internetinfrastrukturen i landdistrikterne.

2. Nu hvor jeg har støttet betænkningen, ønsker jeg at udtrykke bekymring over, at kilden til disse supplerende midler er fundet under udgiftsområde 2, hvilket betyder, at den fælles landbrugspolitik's årlige loft i det finansielle overslag for perioden 2007-2013 vil blive sænket med 3,5 mia. i 2009 og 2,5 mia. EUR i 2010. Dette er især foruroligende i lyset af, at EU's fødevarerikkerhed er truet.

3. Jeg bliver også nødt til at udtrykke bekymring over, at denne form for grundlæggende ændring i de finansielle overslag for perioden 2007-2013 foretages to måneder inden den nuværende valgperiodes udløb og med stort hastværk og uden en chance for en objektiv forhandling om emnet.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Som en del af den europæiske genopretningsplan er yderligere 1 mia. EUR blevet øremærket til udvikling af bredbåndsbaserede internetinfrastrukturer i landdistrikterne gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Jeg koncentrerer mig i mit arbejde om landbrugsspørgsmål og udvikling af landdistrikterne, og jeg er derfor meget glad for dette initiativ. I mange medlemsstater, herunder mit eget, har landmænd og beboere i landdistrikterne ikke samme adgang til bredbånd som andre steder, og det betyder, at de i høj grad er ufordelagtigt stillet i forhold til folk i byerne.

Vi skal huske på, at dette initiativ er en del af en pakke til stimulering af Europas hårdt ramte økonomier. Jeg håber i denne sammenhæng, at forbedret adgang til bredbånd vil kunne stimulere små og mellemstore virksomheder i landdistrikterne.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Det er godt, at den pakke på 5 mia. EUR, som Kommissionen lovede, da den økonomiske krise begyndte, endelig er blevet godkendt. Der var hårdt brug for disse penge, og efter min mening har Kommissionen prioriteret rigtigt, nemlig energi og støtte til landdistrikterne, hvilket især betyder udvikling af bredbåndsnæ. De 100 mio. EUR, der er tildelt det undersøiske kabelprojekt Estlink 2, vil få særlig indvirkning på Finland. Det er godt, at Estlinkprojektet er blevet stående på listen, og at beløbet er uændret, siden Kommissionen første gang fremsatte sit forslag.

Men prioriteterne for energigenopretningspakken er virkelig meget irriterende, og hermed mener jeg den kendsgerning, at Kommissionens oprindelige idé om blot at støtte elkabler, optagelse og oplagring af kulstof (CCS) og offshorevindprojekter ikke har ændret sig hen ad vejen. Elkabler og offshorevindenergi fortjener naturligvis de ekstra penge. Men den urimelige vægt på optagelse og oplagring af kulstof er uforståelig, især da dette område sandsynligvis vil modtage betydelige midler fra indtægterne fra emissionshandelen.

Andre vedvarende energiprojekter end vindenergi burde også have haft mulighed for at søge om disse ekstra genopretningsmidler. I stedet for at investere i CCS-teknologier, som er et usikkert forehavende, burde man have lagt vægten på vedvarende energikilder. De forskellige solenergiprojekter ville især have fortjent finansiering.

Pakken kom med en erklæring, som synes at antyde, at ubrugte midler kunne gå til projekter til fremme af energieffektivitet og vedvarende energikilder. I Kommissionens oprindelige planer ville der have været afsat midler til energieffektivitet, i stedet for at man nu skal bruge de krummer, der måtte blive til overs. Det er også uheldigt, at den del, der oprindeligt var planlagt til "smarte byer", i sidste ende ikke kom med i genopretningspakken.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Den europæiske økonomiske genopretningsplan, også kendt som 5 mia.-pakken, vedrører udvikling i landdistrikterne. Vi vil afsætte et yderligere beløb på 1 mia. EUR til forbedring af internetadgangen i landdistrikterne og til de nye udfordringer, der er specificeret i reformen af den fælles landbrugspolitik. Det er en skam, at beløbet er blevet sat lidt ned, men det vigtigste er nu at færdiggøre hele lovgivningsprocessen så hurtigt som muligt. Det vil sætte os i stand til at begrænse forskellen

mellem landdistrikterne og byområderne, når det gælder udviklingen af bredbåndsbaseerede internetinfrastrukturer og tjenesteydelser i forbindelse med nye teknologier. Internettet er ikke blot et særligt vindue ud mod verden og et redskab til udveksling af synspunkter og til at erhverve sig viden, men det er ligeledes et middel, der letter mange administrative spørgsmål.

EU vil med godkendelsen af denne pakke sende et positivt signal til vores landdistrikter. Landbruget spiller en vigtig rolle i landdistrikterne, men man finder også mange andre små virksomheder i landdistrikterne, som f.eks. butikker, værksteder og lagerbygninger. Efter min opfattelse vil udviklingen af internettet medvirke til at udvikle uddannelsen og de små virksomheder, herunder turistvirksomhederne, i disse områder. Det kan ligeledes bidrage til en større indtjening, især for små familiebrug.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Det europæiske program om økonomisk genopretning, herunder en investering på næsten 4 mia. EUR i energiprojekter, kommer på det rigtige tidspunkt, og det vil have mindst to positive konsekvenser, idet det vil fremme genopretningen af vigtige sektorer i økonomien og løse store energiproblemer.

Den seneste gaskrise viste tydeligt, at sikkerheden i vores energiforsyninger er direkte afhængig af sammenkoblingen af energiinfrastrukturen mellem medlemsstaterne, uden hvilken man ikke kan hjælpe de ramte lande. Uden gode forbindelser mellem de forskellige landes systemer er det ikke muligt hverken at skabe et indre marked for energi eller at anvende solidaritetsprincippet i hele EU.

Den økonomiske krise kræver hurtige løsninger. Derfor støtter jeg det foreslåede program, samtidig med at jeg er fuldstændig klar over, at den måde, hvorpå man har udvalgt og fordelt projekterne, ikke er den mest retfærdige i verden.

Jeg vil gerne specielt understrege støtte til Nabuccogasledningen, da det er på høje tid, at EU gør en større indsats for dette projekt, hvis vi ikke ønsker at gå glip af denne lejlighed til at diversificere vores kilder og bruge gas fra Det Kaspiske Hav. Jeg opfordrer Kommissionen til at handle meget mere aktivt for så hurtigt som muligt at opnå virkelige resultater og fremskridt i forbindelse med Nabucco.

3. Kapitalkravsdirektiver: Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF – Fællesskabsprogram for finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning (A6-0139/2009) af Othmar Karas for Økonomi- og Valutaudvalget om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF om banker tilsluttet centrale organer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (KOM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD))

– betænkning (A6-0246/2009) af Karsten Friedrich Hoppenstedt for Økonomi- og Valutaudvalget om Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD)).

Othmar Karas, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg har i dag lejlighed til at forelægge ikke blot resultatet af Økonomi- og Valutaudvalgets arbejde, men også resultatet af lange forhandlinger med Rådet og Kommissionen. I sidste uge nåede vi i en trilog frem til enighed om en fælles holdning til udformningen af en ny ramme for finansmarkederne.

Jeg vil bede Dem om at betragte disse forslag, som vi drøfter i dag, som én enkelt pakke. Nogle af os ønskede mere, nogle ønskede mindre. Det gjaldt Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Jeg kan fortælle Dem, at vi ikke blev enige om den laveste fællesnævner, men at vi forsøgte at blive enige om mere end den største fællesnævner.

Vi foreslog en linje for de næste skridt, for dette udgør kun et første skridt. Vi har ikke fundet en løsning på den økonomiske og finansielle krise. Men vi er rede til at tage et nyt skridt til at opnå et gennembrud i udformningen af en ny ramme for finansmarkederne. Dette vil føre til en forenkling af finansmarkedsreguleringen og til en europæisering, det vil skabe sikkerhed på finansmarkederne og stabilitet for alle markedsdeltagerne, det repræsenterer en udvikling af finansmarkederne, det er en reaktion på finanskrisen, og det vil sikre den decentraliserede sektor.

Jeg vil gerne sige tak til fru Berès, fru Bowles og mine kolleger i de andre grupper for deres støtte, og især vil jeg gerne takke sekretariatet og alle medarbejderne.

Dette forslag medfører større gennemsigtighed, større retlig sikkerhed og mere stabilitet, og det vil derfor skabe større tillid på et tidspunkt, der er kendetegnet af manglende tillid. Det er ikke den eneste lovgivning, vi foreslår. Under sidste mødeperiode besluttede vi at regulere kreditvurderingsinstitutterne, vi vedtog de nye tilsynsstrukturer for forsikringsindustrien, og Kommissionen forelagde et nyt forslag om hedgefonde. Dette er endnu en pakke, som skal vise vejen frem.

Jeg vil understrege fem punkter. Det første drejer sig om tilsyn med finansmarkederne, hvor vi som et første skridt har styrket CEBS' og Den Europæiske Centralbanks rolle. Vi har ligeledes opnået en bedre balance mellem hjemlandets og værtslandets regulerende myndigheder. Det andet skridt bør nu være en stærkere integration af finansmarkedstilsynene. Alle kravene hertil er opført i denne betænkning, fordi vi har brug for en integreret tilsynsstruktur, hvis vi skal overvinde de nye udfordringer.

Det andet område er securitisation, videresalg af lån. For første gang indfører vi en regel om, at et lån kun kan videresælges, hvis långiveren tilbageholder en reserve til securitisation. Tilbageholdelsen skal være mindst 5 %, men vi har bedt CEBS om at se på, om en forhøjelse er rimelig, og om at offentliggøre resultatet af deres arbejde i en Kommissionspublikation under hensyntagen til den internationale udvikling. Det er et vigtigt signal til markedet om, at uden tilbageholdelse er der intet. Tilbageholdelse fører til gennemsigtighed og også til bedre kontrol.

For det tredje har vi reguleret store engagementer i form af forholdet mellem egenkapital og risiko. Intet stort engagement kan udgøre mere end 25 % af bankens egenkapital. Og når banker låner til hinanden, må beløbet ikke overstige 150 mio. EUR.

Det fjerde punkt er, at vi arbejder på at forbedre egenkapitalens og hybridkapitalens kvalitet. Men vi tager imidlertid højde for den eksisterende lovgivning i medlemsstaterne, for vi ønsker ikke procykliske virkninger under den økonomiske og finansielle krise. For kooperativerne, sparekasserne og de passive kapitalindskud i Tyskland er det vigtigt, at vi har fået skabt en korrekt professionel overgangsregulering. Der er ikke desto mindre stadig meget, der skal gøres.

Jeg vil gerne som femte punkt fremhæve det procykliske aspekt.

I betænkningen står der, at Kommissionen meget hurtigt klart skal identificere de procykliske virkninger af de eksisterende direktiver, og at vi må sørge for, at de nødvendige ændringer gennemføres inden efteråret.

Jeg opfordrer Dem til at godkende denne betænkning og forslaget til aftale med trilogien, således at EU og Europa-Parlamentet stadig kan bevare den førende rolle i reformen af finansmarkederne. Det er ligeledes vigtigt, at vi gennemfører alle kravene til en fremtidig udvikling, således at vi kan åbne døren for et bedre, mere stabilt og mere tillidsfuldt finansmarked og endnu en gang påtage os den ledende rolle på det næste G20-topmøde. Det beder jeg Dem om Deres støtte til.

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

Karsten Friedrich Hoppenstedt, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Manglen på et ensartet fungerende finanstilsyn i hele Europa og systemets svigt på internationalt og europæisk plan er nogle af grundene til den nuværende finansielle og økonomiske krise. Vi skal derfor sikre, at der sker en koordineret indførelse af oplysninger i systemet, og at de enkelte organisationer udveksler oplysninger for at undgå en ny krise.

Det gode offentlige tilsyn, som nogle medlemsstater har, skal optimeres for alle 27 medlemsstater for at sikre en ordentlig overførsel af oplysninger. Hertil kræves der finansielle ressourcer. Vi skal løse krisen nu og skaffe ressourcerne nu. Det opnås netop med fællesskabsprogrammet til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision

Jeg er glad for, at Kommissionen har reageret på Parlamentets opfordring til at handle, og at den foreslår at yde finansiell støtte til Fællesskabet på områderne finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision, samt til visse europæiske og internationale organisationers aktiviteter for at sikre, at de politikker, Fællesskabet fører på disse områder, er effektive. Der vil blive fremlagt et nyt fællesskabsprogram, således at midler fra fællesskabsbudgettet direkte kan finansiere disse forskellige institutioner.

En sådan medfinansiering af udvalgene og tilsynsmyndighederne kan i stor udstrækning bidrage til at sikre, at de opfylder deres mandat på uafhængig og effektiv vis. Programmet skal udformes fleksibelt og have tilstrækkelige midler til at sikre, at i det mindste niveau 3-udvalgenes, herunder CESR, CEIOPS og CEBS, behov kan dækkes. Kommissionens forslag lå 40 % under det, niveau 3-udvalgene betragtede som nødvendigt til de næste fire år. I Rådet var der ikke særlig stor lyst til en større forhøjelse af budgettet, selv om det stod klart, at der var behov for en betydelig forbedring af tilsynet med finansmarkederne.

Ved slutningen af forhandlingerne var vi blevet enige om et tal på omtrent 40 mio. EUR for de fire år, dvs. 500 000 EUR til niveau 3-udvalgene for 2009 og yderligere 38,7 mio. EUR for årene 2010-2013, hvoraf 13,5 mio. EUR er øremærket til udvalgene. Med hensyn til udvalgene for regnskabsaflæggelse og revision var Kommissionens oprindelige forslag til en reform af denne organisation for svagt. Det betyder, at Parlamentet har været i stand til at foretage forbedringer, og vi har efter trilogforhandlingerne opnået et acceptabelt resultat, hvad angår de enkelte finansielle referencebeløb og finansieringsperioder. I lyset af Larosièr-gruppens og betænkningens seneste konklusioner er der god grund til, at Kommissionen over for Parlamentet og Rådet og inden den 1. juli 2009 forelægger en beretning og de nødvendige lovgivningsforslag om en yderligere reform af reguleringen af og tilsynet med de europæiske finansmarkeder, således at dette program kan tilpasses til de gennemførte ændringer.

På baggrund af den aktuelle finanskriser forekommer det vigtigt først og fremmest at prioritere større konvergens for tilsyn og samarbejde inden for de finansielle tjenesteydelser i forbindelse med regnskabsaflæggelse og revision.

På plenarmødet for 14 dage siden, da vi drøftede Solvens II, sagde jeg, at det var vigtigt, at Europa udsendte klare signaler, som blev hørt i resten af verden. Jeg mener, at vi i de sidste uger har udsendt klare signaler, herunder også med hr. Karas' betænkning om kreditvurderingsinstitutter, og at vores internationale partnere kan tage os alvorligt, og at vi ikke længere blot er passagerer, som det har været tilfældet i de sidste årtier. Det er et godt signal.

Jeg vil gerne takke skyggeordførerne, fru Bowles og fru Berès. Da dette er min sidste tale i Parlamentet, vil jeg gerne sige tak til Kommissionen, mine kolleger og Rådet for deres samarbejde. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med Dem. Lad mig give Dem et eksempel på et glædeligt resultat af dette samarbejde. Det tjekkiske formandskab for Rådet besluttede for en halv time siden at godkende det resultat, der blev opnået under trilogforhandlingerne. Vi har et forslag, som vi kan vedtage i dag, og jeg er sikker på, at de store grupper i Parlamentet også vil stemme for disse forslag.

Endnu en gang tak for Deres samarbejde.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! To uger efter vores sidste forhandling om foranstaltninger til bekæmpelse af finanskrisen er jeg glad for denne lejlighed til at drøfte med Dem, hvilke yderligere foranstaltninger der er blevet truffet til imødegåelse af denne udfordring.

Jeg er især i dag glad for, at der er udsigt til at opnå enighed i førstebehandlingen om to vigtige foranstaltninger, nemlig et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision og en ændring af kapitalkravsdirektivet (CDR). Begge disse foranstaltninger er et vigtigt bidrag ikke bare til genopretningsbestræbelserne, men endnu mere afgørende er det, at de vil gøre det finansielle tilsyn mere effektivt på lang sigt og styrke EU's finanssektor.

Først vil jeg gerne hilse Parlamentets ændringsforslag til forslaget til et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision velkommen. Finanskrisen har vist, at der er behov for yderligere at skærpe EU's tilsynsordninger. Den har ligeledes mindet os om, at det er vigtigt, at de organer, der arbejder med regnskabsaflæggelse og revisionsstandards, er transparente og uafhængige.

Hvis man ønsker at opnå disse mål, er det efter Kommissionens opfattelse nødvendigt at styrke de vigtigste organers rolle på dette område, men det skal ske både på europæisk og internationalt niveau. Derfor foreslog Kommissionen at give dem finansiell støtte.

Vi mener, at der er enighed om, at disse organer har brug for en stabil, diversificeret og tilstrækkelig finansiering. Når programmet er gennemført, vil det hjælpe dem til at udføre deres arbejde mere effektivt og mere uafhængigt. Programmet vil for de tre udvalg af tilsynsførende være et første skridt til at styrke deres beføjelser på linje med henstillingerne i Larosièr-rapporten.

Det vil give dem mulighed for at udforme projekter, som kan øge konvergensen i tilsynene i Europa og samarbejdet mellem de nationale tilsynsførende. Udveksling af oplysninger vil især blive gjort lettere gennem nye it-redskaber. En fælles uddannelse af nationale tilsynsførende vil medføre, at der etableres en fælles tilsynskultur.

Programmet vil også lægge fundamentet til de næste skridt i tilsynsreformerne, som Kommissionen vil beskæftige sig med i de kommende uger. Vi skal ligeledes sikre høj kvalitet i reglerne for regnskabsaflæggelse og revision, som er harmoniserede på internationalt plan. Vi skal sikre lige vilkår for europæiske brugere, og at disse regler udarbejdes af dem, der fastsætter standarderne.

Det er en vigtig forudsætning for at kunne skabe et positivt forretningsmiljø for virksomheder, og det er især vigtigt i den aktuelle økonomiske sammenhæng. Ved at undgå at International Standards Committee Foundation, European Financial Reporting Advisory Group og det internationale Public Oversight Board skal være afhængige af frivillig finansiering fra ikkediversificerede eventuelt interesserede parter, kan vi forbedre standardfastsættelsesprocessens kvalitet og troværdighed.

Ved at styrke European Financial Reporting Advisory Group vil man bedre kunne råde EU, når International Accounting Standards Board udarbejder internationale standarder for regnskabsaflæggelse. Formålet med at hjælpe det internationale Public Oversight Board med at øge dets tilsynskapacitet er at sikre, at de internationale revisionsstandarder vil opfylde EU's kvalitetskrav, når de bruges.

De foreslåede ændringsforslag ændrer Kommissionens forslag til, hvorledes finansieringen skal fordeles på modtagerne. Vi er ikke helt tilfredse med dette. Vi ville især have foretrukket, at der ikke blev foretaget en omfordeling af beløbene fra European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) til EU-udvalgene af tilsynsførende.

EFRAG er et europæisk organ. Det er et afgørende element i EU's indflydelse på International Accounting Standards Committee Foundations proces til fastsættelse af standarder. Hvis vi tager beløb fra EFRAG og giver dem til andre europæiske organer, sender vi ikke det rigtige budskab. Men vi erkender, at det kun er et begrænset beløb, der vil gå fra EFRAG til EU-udvalgene af tilsynsførende.

Vi mener ligeledes, at vi stadig kan opnå de fleste af programmets målsætninger, og derfor kan vi støtte ændringsforslagene. Som hr. Hoppenstedt sagde, er jeg glad for at kunne meddele, at Coreper her til formiddag har godkendt de foreslåede ændringer, og det betyder, at både Rådet og Kommissionen nu kan støtte Parlamentets forslag.

Jeg vil nu gå over til ændringen af CDR. Jeg er glad for at kunne sige, at Kommissionen generelt kan støtte Parlamentets ændringsforslag. Jeg siger generelt støtte, ikke fuldt ud støtte, da Kommissionen stadig har visse bekymringer med hensyn til securitisation.

Det forslag, som Kommissionen vedtog i oktober sidste år, er et resultat af omfattende høringer, en proces, der startede før finanskrisen. I mange henseender har det vist sig, at denne ændring af CDR kommer på det rigtige tidspunkt, og at den udgør en stærk første reaktion på krisen.

Europa-Parlamentet reagerede prisværdigt og hurtigt, og vedtog dette forslag i førstebehandling. Som følge heraf har vi nu strammere principper for likviditetsrisikostyring, stærke regler om risikodiversificering, skærpet tilsyn, et bedre kapitalgrundlag samt, hvilket er endnu bedre, krav om rettidig omhu i forbindelse med securitisation. Det er i enhver henseende et betydeligt fremskridt.

Med hensyn til den nu berømte tilbageholdelse på 5 % er jeg glad for at se, at Parlamentet har modstået sektorens opfordringer til at fjerne det, som de blot sidste år betegnede som fuldstændig tåbeligt. Jeg vil gerne understrege, at tilbageholdelsesreglen nu fremstår som almindelig sund fornuft og ikke spor tåbelig. G20 har anerkendt den som en meget vigtig foranstaltning til styrkelse af finanssystemet. Der er ikke skyggen af tvivl om, at Kommissionen i fremtiden vil støtte alle yderligere foranstaltninger, der gør teksten endnu mere vandtæt.

Kommissionen er gået forrest i forbindelse med de globale initiativer til håndtering af krisen. Baselkomitéen for Banktilsyn vil følge trop. Jeg er derfor meget glad for Europa-Parlamentets forslag om en revision ved slutningen af 2009. Komitéen vil overveje, om det er nødvendigt at forhøje tilbageholdelseskravet i lyset af den internationale udvikling.

Det glæder mig også, at Parlamentet har modstået sektorens ønsker om mindre stringente regler for interbankrisici. Vi skal huske på, at banker ikke er risikofri. Det er en vigtig lære, vi kan drage af finanskrisen.

Det er absolut nødvendigt med tilstrækkelig diversificering og sikkerhedsstillelse, hvis man skal sikre finansstabiliteten.

Hvad angår egenkapital, forstår jeg, at nogle medlemmer er tilbageholdende, når det drejer sig om at nedjustere visse nationale instrumenter, som ikke lever op til kriterierne for kerneniveau 1. Lad mig være mere præcis. Jeg forstår denne tilbageholdenhed, men kun i den nuværende økonomiske sammenhæng. En stor del af genopretningen er på rette spor. Kommissionen vil fortsat arbejde på yderligere at forbedre kvaliteten af egenkapitalen, således som man blev enige om på G20-topmødet.

Med hensyn til securitisation er Kommissionen stadig af den opfattelse, at det i visse henseender ville have været en god idé at præcisere og specificere, hvorledes tilbageholdelsen på 5 % skal beregnes. Jeg forstår, at Europa-Parlamentet har arbejdet under tidspres, og jeg glad for, at Kommissionen har fået endnu en mulighed for stramme teksten i den rapport, der skal foreligge i slutningen af 2009.

De to betænkninger, som De skal stemme om i dag, viser, at når medlemmerne af Europa-Parlamentet, finansministrene og kommissærerne tænker fremad og udviser politisk lederskab, er det muligt at reagere hurtigt og effektivt på de udfordringer, vi møder. De to foranstaltninger, som vi drøfter i dag, vil i stor udstrækning bidrage til at bane vejen for revisionen af EU's finans- og tilsynsramme.

Ud over disse foranstaltninger fremlagde vi i onsdags en pakke af vigtige initiativer som en reaktion på finanskrisen. Det drejer sig om alternative investeringsfonde, aflønningsstrukturer og detailinvesteringsprodukter.

Sidst, men ikke mindst vil Kommissionen om ca. tre uger fremlægge sine synspunkter om opfølgningen af Larosièrere-rapportens henstillinger om finanstilsyn. Efter Det Europæiske Råds godkendelse i juni vil der blive fremsat yderligere lovgivningsforslag til efteråret.

Gary Titley, *ordfører for Budgetudvalgets udtalelse*. – (EN) Hr. formand! Jeg tager ordet til hr. Hoppensteds betænkning for at gøre rede for Budgetudvalgets udtalelse. Ligesom for hr. Hoppenstedt er dette min sidste tale i Parlamentet efter 20 år.

Budgetudvalget erkender, at der er et presserende behov for disse vigtige forslag. Det er helt klart, at visse vigtige EU-politikker vil blive undermineret uden ordentlig finansiering, og vi er derfor glade for at støtte dette forslag. Men vi vil gerne understrege, at disse penge kommer fra marginen i udgiftsområde 1a, og denne margin vil således bliver reduceret, hvilket igen medfører en begrænsning af finansieringen af andre projekter, som kunne være vigtige i fremtiden. Det bør vi huske på.

For det andet skal vi sikre, at disse organisationer på ingen måde bliver agenturer, for hvis det skete, ville de naturligvis falde ind under den interinstitutionelle aftale om agenturer.

Til slut skal det understreges, at vi ikke ønsker, at Budgetudvalgets holdning bliver undermineret af en alt for hurtig gennemførelse af disse forslag. Det er grunden til, at Budgetudvalget støttede hr. McCreevys forslag mandag aften om en interimfinansiering, således at vi kan sikre ordentlige finansielle procedurer og en ordentlig trilog om konsekvenserne af disse forslag.

Formanden. – Tak, hr. Titly for de 20 år af Deres liv, som de har viet den europæiske sag.

John Purvis, *for PPE-DE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Vi synes at være en række veteraner, der nu tager ordet, men jeg ville ønske, at jeg ikke holdt min sidste tale i Parlamentet under de værste økonomiske omstændigheder i mit liv – og det er et liv, der startede under de vanskelige tider i 1930'erne – og jeg ville ønske, at jeg ikke skulle tale i en forhandling om et stykke europæisk lovgivning, som ikke er helt tilfredsstillende, er jeg bange for, nemlig kapitalkravsdirektivet.

Jeg og min gruppe vil støtte det kompromis, som hr. Karas med stor dygtighed og tålmodighed og under stort tidspres nåede frem til under de aktuelle feberagtige økonomiske forhold. Men jeg håber, at mine kolleger, som kommer tilbage efter valget, helt vil vende tilbage til den fælles beslutningsprocedure, som virkelig kan afprøve og finpudse vores lovgivning. Jeg frygter, at meget af denne alt for forhastede lovgivning vil vise sig at have utilsigtede og uhensigtsmæssige konsekvenser. Jeg er f.eks. bange for, at reglerne om store engagementer, som kommissær McCreedy lovpriste, og som var affødt af ægte bekymring for modpartsrisiciene, vil gøre det meget mere vanskeligt igen at få sat gang i interbankpengemarkedet i det omfang, det er nødvendigt. Jeg er bange for, at den nye regel om tilbageholdelse, som kommissær McCreedy ligeledes lovpriste, i virkeligheden vil hindre den genoplivning af securitisation, som er en vigtig og hovedsagelig positiv mekanisme til at finansiere ejendoms lån, billån og forbrugerudgifter.

Alle de statslige stimuleringer, man kan forestille sig, kan ikke opveje et døende securitisationsmarked. Derfor håber jeg, at man, når tiden er inde til at revidere dette direktiv, vil have foretaget de nødvendige konsekvensanalyser, at man vil have søgt klog rådgivning, at man vil have set grundigt og indgående på den globale sammenhæng, og at omfattende og hensigtsmæssige regler i sidste ende vil blive gennemført.

Pervenche Berès, for PSE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg beklager, at formandskabet ikke er til stede. Kommissær McCreevy! De har gjort Deres mandat som kommissær for det indre marked til et mandat med lovgivningsstop. Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal udtrykke mig, men De burde have ændret mening og i sidste ende fulgt Den Socialdemokratiske Gruppens råd, som allerede da hr. Katiforis' betænkning blev forelagt, fortalte Dem, at der var behov for lovgivning om kreditinstitutterne, eller De burde have lyttet til vores ordfører, Poul Nyrup Rasmussen, som fortalte Dem, at det var nødvendigt at indføre tilbageholdelse i forbindelse med securitisation i banksektoren.

Og endelig burde De også have besluttet at indføre garantier for bankindskud. Som De ser, er denne lovgivningsferie ikke på sin plads. Heldigvis skal vi ikke drøfte disse spørgsmål med Dem i den næste valgperiode. Det siger jeg, fordi Deres sidste forslag om alternative fonde og investeringsfonde var urimeligt, og det bevises af, at De ikke engang vil indvillige i at komme og drøfte det med os i Økonomi- og Valutaudvalget.

Med hensyn til hr. Karas' betænkning er det efter min mening vigtigt at vedtage betænkningen i dag, da den sender et signal i EU til vores banker og til alle vores G20-partnere om, at der skal indføres tilbageholdelse for securitisation. Egenkapital skal defineres bedre. For fremtiden er det nødvendigt med mere grænseoverskridende tilsyn med grupper, og der er behov for et integreret tilsyn på linje med Jacques de Larosière's rapport. Og endelig er det nødvendigt at oprette clearingorganer for derivater og credit default swaps.

Jeg vil ligeledes takke hr. Karas for, at vi har kunnet genåbne trilogien, således at vi, før dette direktiv træder i kraft, kan revidere tilbageholdelsestærsklen. Efter at have bestilt undersøgelser, og efter at have givet CEBS til opgave til at fastlægge, hvorledes denne tilbageholdelse kan foregå bedst og mest professionelt, har vi kunnet efterprøve, om den tærskel på 5 %, som vi skal stemme om i dag, er den rigtige tærskel, så meget desto mere da vi har ændret tilbageholdelsens rækkevidde ved at have truffet et valg, som efter min opfattelse var det rigtige, nemlig ved at stryge de garantier, som hr. Purvis ønskede.

Hvad angår hr. Hoppenstedts betænkning, vil jeg gerne sige ham oprigtig tak, da vi her bliver involveret på nyttig og positiv vis. Tidligere fortalte Kommissionen os, at den ikke kunne finansiere niveau 3-udvalgene. Men i dag er det muligt, selv før disse udvalg bliver agenturer. Det er vi glade for. På ordførerens foranledning kan således både driftsomkostningerne og projektomkostningerne finansieres, og på denne måde vil Parlamentet få et klart indblik i, hvilke projekter der bliver finansieret. Det kan vi kun hilse velkommen. Det er den rette vej.

Til sidst vil jeg gerne komme ind på regnskabsstandarderne og de betingelser, på hvilke de internationale organisationer er med til at udarbejde dem. Vi har lagt pres på disse organisationer, for at de forbedrer deres styreform og bedre definerer deres rolle. Også på det område mener jeg, at Europa-Parlamentet med hr. Hoppenstedts betænkning har gjort et godt stykke arbejde, og jeg vil gerne sige tak til ordførerne og til Parlamentet, hvis det, som jeg håber, senere vedtager disse to betænkninger med stort flertal.

Sharon Bowles, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Den CDR-tekst, man er blevet enig om, er et godt fremskridt i forbindelse med kernekapital, engagementer og tilsyn. Bestemmelsen om securitisation, hvor der nu er proportionelle sanktioner, hvis man ikke overholder princippet om rettidig omhu, er ikke perfekt, men den passer til formålet, dvs. genopbygning af tilliden og udbedring af securitisationsmarkedet. Det faktum, at der skal foretages en revision af tilbageholdelsessatsen ved slutningen af året, betyder, at vi har dækket alle områder, herunder det internationale samarbejde.

De problemer, vi havde i Europa med securitisation, skyldtes, at vi købte i USA, men frygt har standset vores egen securitisation. Bankerne har mistet deres vigtigste instrument til at videresælge deres lån – et vigtigt instrument, fordi det frigav kapital til yderligere långivning og var en hoveddrivkraft for vækst. I 2006-2007 beløb den samlede europæiske securitisation sig til 800 mia. EUR, hvoraf 526 mia. EUR gik til støtte til europæiske boliglån og milliarder af euro til bilkøb, kreditkortudgifter og lån til SMV'er – og ja, herunder noget i retning af 40 mia. EUR i tyske SMV-lån. Det er de områder, hvor kreditstramningen har ramt hårdest. Det er ikke tilfældigt. Vi må se i øjnene, at bankernes udlån er begrænset af deres kapital, og de kan ikke komme videre, før de kan rejse mere kapital eller videresælge deres lån. Så jo hurtigere vi kan få gang i en europæisk kvalitetskontrolleret securitisation desto bedre.

Man kunne tro, at hvis en tilbageholdelse på 5 % sikrer, at bankerne opfører sig ordentligt, så skulle 10 % sikre det endnu mere, men den tilbageholdte andel får påført en kapitalafgift, hvilket begrænser den kapital, der kan frigives, og det igen begrænser udlånsmulighederne. Hvis man fastlægger 10 % på et tidspunkt, hvor der stadig er pres på kapitalen, vil det blot ramme låntagere og erhvervslivet, ikke bankerne. Det er derfor, at andre fora, som ligeledes startede med forslag om en højere tilbageholdelse, nu ser ud til også at ville lægge sig fast på 5 %.

I sidste ende vil det være intelligent tilsyn og overvågning, som vil forhindre nye fremtidige udskejelser, og ikke en regulering af det gamle og forgangne. I forbindelse med niveau 3-udvalgene kan vi se, at det er Parlamentet og ikke medlemsstaterne, der har indset, at huller ikke kan fyldes uden ressourcer. Det har det fulgt op ved at kræve flere ressourcer til disse udvalg. Internationale regnskabs- og revisionsorganisationer vil også få fordel af en mere diversificeret og neutral finansiering, og af at EU kan starte her, men EU kan ikke gøre det i det uendelige, hvis andre lande ikke også går med. Det er jeg glad for at have præciseret. Man skal også forsøge at få finansiering fra brugersiden, f.eks. investorer.

Konstantinos Droutsas, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Den økonomiske krise i dag er en krise, der skyldes overproduktion og alt for stor akkumulation af kapital. Som alle erkender, er det selve det kapitalistiske system, der er i krise. Man forsøger at fremstille denne krise som en finanskriser, en likviditetskrise, for at vildlede arbejdstagerne og for at undgå at erkende de virkelige årsager, som førte til stigende arbejdsløshed, mindre indtægter, fleksible arbejdsmarkedsforhold og selve angrebet på dem.

De foranstaltninger, der er blevet truffet for at føre tilsyn med regnskabsstandarderne, og som skal kontrollere kredit og egenkapital, vil ikke begrænse bankernes manglende ansvarlighed. Det er i virkeligheden foranstaltninger, som bankerne selv ønsker, således at de stadig kan udvise uansvarlighed under dække af en overfladisk kontrol og et tilsyn, som i stedet for at beskytte de små indskydere, som har været og fortsat er udsat for den økonomiske krises risici, vil sikre, at bankerne kan fortsætte med at arbejde under samme betingelser som før, og som vil gøre det muligt for dem at bruge nye redskaber til at øge deres profit.

Bankernes forbehold i forbindelse med en medfinansiering fra staten til gengæld for selv et minimum af kontrol er typisk for deres holdning. Det er en holdning uden ansvarlighed, som i den jungle, som markedet er, medfører øget profit og højere priser, samtidig med at arbejdstagerne endnu en gang skal betale prisen for krisen. Arbejdstagerne lader sig ikke narre eller vildlede af EU's afgørelser med henblik på at standse krisen. De ved, at disse afgørelser lægger hele krisens vægt på deres skuldre og sigter på at sikre endnu større profit for kapitalen.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Vi har lige oplevet en global finansiell nedsmeltning, og den fortsætter med at plage os. Derfor er det nødvendigt at undersøge, hvorfor det skete, før vi begynder at handle på EU-plan. Jeg vil gerne sige følgende. For det første har vi en ejerløs kapitalisme. De store selskaber styres ikke længere af aktionærerne, men af pensionsfonde, forsikringsselskaber og andre former for fonde. Det fører til, at tjenestemænd kan styre, som de vil, og det gør de på en måde, der tjener deres egne interesser, og det betyder, at de øger risikoen enormt, hvilket fører til den situation, vi har i dag. Vi har banker, som er "alt for store til at gå fallit", som slagordet siger. Glass-Steagall-loven skulle hindre dette, men den er blevet afskaffet i USA. Vi bør overveje, om dette ikke kunne være en del af løsningen. Vi har indskudsgarantier for små opsparende og selv for ret så store opsparende. Det betyder, at folk, der sætter penge i banken, ikke bekymrer sig om, om bankerne er sikre, da de ved, at skatteyderne vil beskytte dem. Det er et problem. Centralbankcheferne punkterer ikke boblen, men de bliver i stedet for rost, når de hele tiden forsikrer, at boblen kan vokse i det uendelige.

Alan Greenspan fik et fantastisk godt ry for noget, som i praksis viste sig at være en vigtig del af forklaringen på, at tingene gik så dårligt. Subprime-lån var begyndelsen på dette og spillede en afgørende rolle, og de blev indført af politikere, som nu siger, at de vil løse problemet ved at fratage markederne mere magt. Det tvivler jeg på. Man omgik reguleringssystemet i Basel II ved hjælp af "shadow banking". Nu taler man om nye regler for kapitalen. Hvis det betyder mere "shadow banking", vil det ikke hjælpe. Jeg mener derfor, at vi skal gå helt anderledes til værks og spørge, hvad der skal gøres. Så vil vi opdage, at der skal gøres meget lidt på EU-niveau. Dette er et globalt problem, og det skal håndteres andre steder.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter min opfattelse er et af de bedste skridt, Europa-Parlamentet tog i indværende valgperiode, den beslutning, der blev truffet sidste år om behovet for en stærk regulering og større stabilitet i finanssystemet. Det er en skam, det ikke skete tre år tidligere. Fremlæggelsen af forslaget til kapitalkravsdirektivet er endnu et praktisk resultat i denne sammenhæng.

Finanskrisen har henledt opmærksomheden på tilsynsmekanismens mangler, herunder det konsoliderede tilsyn.

Jeg er enig i, at udgangspunktet for en løsning på dette problem skal være oprettelsen af et decentraliseret europæisk system af banktilsynsorganer, der er baseret på modellen med de europæiske centralbanker. Jeg går også ind for strengere securitisationsregler. Ordregiverne bør beholde en vis procentdel af risikoen ved de engagementer, som de securitiserer, og man skal kræve mere rettidig omhu af investoren. Det er den eneste måde, hvorpå man kan opnå fremskridt.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Jeg vil gerne gratulere ordførerne og gruppernes skyggeordførere med det kompromis, man nåede frem til. Skønt mange af os er af den opfattelse, at argumenterne er langt fra at være ideelle eller positive, er det ikke desto mindre vigtigt, at forordningen udarbejdes nu før valget.

Jeg vil gerne fremsætte nogle få kommentarer. Jeg er ordfører for mikrokreditter, og jeg er glad for, at betænkningen indeholder et krav, som også var med i min betænkning, om, at der skal udarbejdes et system til risikoforvaltning, som også afsejler visse kendetegn ved mikrokreditter, som f.eks. ingen traditionel sikkerhedsstillelse eller overskud. Jeg håber, at dette vil blive gjort så hurtigt som muligt. Jeg var meget kritisk over for tilsynsordningerne selv under forhandlingen om ændringen i 2005. Dette gælder især for tilsynet med moderselskaberne, hvilket ligeledes giver anledning til bekymring med hensyn til de lande, hvor datterselskaberne ligger, selv om datterselskaberne generelt befinder sig i de nye medlemsstater.

Sårbarheden er blevet begrænset, selv om den stadig eksisterer, af det kollegiesystem, som efter min mening kun er et skridt i den rigtige retning, men ikke den virkelige løsning. Men for at udvise kompromissind vil jeg fremhæve, at denne situation er et fremskridt, først og fremmest fordi det aktuelle kompromis også foreslår, at der hurtigt skal udarbejdes et forslag til forordning om et integreret tilsynssystem, der er baseret på Larosièrereportten. Det er efter vores opfattelse allerede et godt tegn, og det vil gavne fællesskabsprocessen.

Jeg vil gerne fremsætte en særlig tak for den solidaritet, man har udvist over for landene uden for euroområdet i forbindelse med ændringsforslaget til artikel 153, stk. 3, hvor man accepterede mit forslag om, at den særlige risikopræmie først skulle gælde fra slutningen af 2015 for disse landes kreditter, som de normalt har modtaget i euro fra de offentlige finanser eller centralbanken. Under hensyntagen til alt dette foreslår jeg en samlet afstemning om kompromiset, herunder tilbageholdelsen på 5 %, da dette er et udtryk for en vis form for fremskridt.

Hr. formand! Da dette er min sidste tale, vil jeg til slut også takke Dem og alle mine kolleger for det arbejde, som jeg har kunnet udføre her de sidste fem år.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Hr. formand! I år vil den europæiske velstand falde med 4 %, og ledigheden vil stige til 26 mio. Verden og EU burde have reguleret finansmarkederne mere, bedre og tidligere.

Jeg er glad for det arbejde, som Parlamentet har udført – meget af det under tidspres – men jeg vil gerne understrege Den Socialdemokratiske Gruppens bidrag, som burde have fået meget mere anerkendelse tidligere.

Jeg beklager, at Kommissionens reaktion har været for langsom, for stykvis og for begrænset i forhold til det, situationen krævede og stadig kræver, som det kan ses af det seneste forslag om hedgefonde.

Vedtagelsen af kapitalkravsdirektivet er endnu et skridt i den rigtige retning. Vi ved, at det ikke er ambitiøst nok og ikke lever helt op til forventningerne, men det vigtigste i dag er at give de finansielle institutioner og markederne et klart signal om, at man ikke længere kan fortsætte, som man plejer. Jeg vil rose ordføreren og skyggeordførerne, især Pervenche Berès, for deres arbejde på at finde et kompromis.

Dette direktiv indfører klare regler, men der er stadig meget, der skal gøres under næste revision i forbindelse med nogle af de mere kontroversielle spørgsmål, især hvad angår niveauet for tilbageholdelse på securitisationsområdet.

Det er absolut afgørende, at Parlamentet sikrer, at dette direktiv bliver vedtaget, således at man kan sende et klart budskab til Europas borgere om, at tingene ændrer sig og vil fortsætte med at ændre sig, og at vi bekymrer os om dem.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Finanskrisen har gjort det klart, at der er behov for at ændre rammen for finansmarkedet i EU. Min gruppe støtter de forslag, der blev udarbejdet i trilogforhandlingerne, især forslaget om et nyt kapitalkravsdirektiv for bankerne. Tilsynet vil blive mere

risikoorienteret, misbrug af særlige finansieringsselskaber vil standse, og de strukturerede produkters kvalitet vil blive forbedret som følge af tilbageholdelsen på 5 % inden for securitisation. Men jeg beklager, at regelen om samme års interbanklån er meget restriktiv, og at de passive kapitalindskud kun accepteres som fuldgældig kapital i en overgangsperiode.

Det fremskridt, der er opnået med omstruktureringen af finansmarkedsrammen er godt, men endnu ikke tilstrækkeligt. Arbejdet vil derfor fortsætte. Jeg håber, at bankerne vil være mere samarbejdsvillige, end de har været i de sidste måneder, hvor jeg så dem mere i rollen som en bremsende kraft end som en partner i forsøget på at finde en fremadskuende løsning.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil begynde med at sige, at vi med dette andet projekt, som vi drøfter i dag, er begyndt at få bragt finansmarkedsreguleringen på normal fode. Finansmarkeds krisen skyldes delvist markedernes svigt og delvis manglende regulering. Vi har opstillet en liste over foranstaltninger, som skal reguleres af kreditvurderingsinstitutterne. Vi har vedtaget beslutningsforslag om kapitalkravsdirektivet, om chef aflønninger, om hedgefonde, om regnskabsbestemmelser og om den europæiske tilsynsstruktur. I dag behandler vi det andet punkt.

Der føres forhandlinger på grundlag af en afstemning i udvalget, ikke i den normale førstebehandlingsprocedure, men på grundlag af en aftale, der blev indgået mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Jeg erkender, at hr. Karas har opnået meget. Men en række kolleger har ligesom mig en anden opfattelse, som hr. Klinz understregede. Det drejer sig hovedsageligt om tilbageholdelsen på securitisationsområdet. Securitisationsmarkedet og finansmarkeds krisen opstod ikke mindst, fordi der blev skabt finansmarkedsprodukter uden selvrisiko. Derfor stoler bankerne ikke længere på hinanden, fordi ingen længere har værdipapirer, som de står inde for med risiko. Man foreslår en tilbageholdelse på 5 %. Efter min opfattelse er 10 % mere hensigtsmæssigt, og jeg har derfor stillet et ændringsforslag. Jeg er overbevist om, at Rådet, hvis det accepterer alt det andet, også må overveje de 10 %. Parlamentet har ansvar for at give borgerne yderligere forsikringer om, at en sådan global finanskris aldrig vil gentage sig.

Derfor foreslår jeg og anmoder om, at vi accepterer det kompromis, som hr. Karas nåede frem til bortset fra tilbageholdelsen på 10 % og fradrag af passive kapitalindskud.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg står med lidt blandede følelser her i min sidste forhandling i Parlamentet. Jeg er meget glad for den afgørelse, vi traf i forbindelse med Hoppenstedt-betænkningen om at øge finansieringen af niveau 3-udvalgene. Det er et skridt i retning af et stærkt europæisk tilsyn med finansmarkederne, som har udviklet sig langt ud over de nationale grænser. Jeg har været en stærk fortalere for dette, og jeg håber, at man fortsat vil føre en stærk debat om dette i næste valgperiode.

Forslaget om kapitalkravsdirektivet (CDR) er efter min mening ikke et godt eksempel på bedre regulering under Lamfalussy-proceduren, som vi har udviklet i de 10 år, jeg har været i Parlamentet. Jeg vil støtte resultatet, for det er nødvendigt at sende et stærkt signal til markedet, men jeg ville have foretrukket en mere principiel fremgangsmåde og større gennemsigtighed i den politiske proces. Vi arbejdede under pres og opnåede dette forhastede resultat. Jeg håber, at man ved slutningen af året, når der skal gennemføres en mere omfattende revision af CDR, vil tage Lamfalussy-processen med i betragtning. Jeg anbefaler stærkt, at Økonomi- og Valutaudvalget genindfører denne proces.

I min sidste tale vil jeg også tilslutte mig det, fru Berès sagde og sige til hr. McCreevy, at det er en skam, at det, han har gjort for at regulere finansmarkederne, er for lidt og kommer for sent. Jeg vil gerne sige til mine kolleger i Økonomi- og Valutaudvalget, at jeg har værdsat deres samarbejde i mine 10 år i Parlamentet. Jeg håber, at de i næste valgperiode vil få en kommissær, som udelukkende vil beskæftige sig med finansmarkederne og have en portefølje, som virkelig fokuserer på dette meget vigtige spørgsmål, som har bragt os i denne meget vanskelige situation, og som virkelig vil gøre en indsats for regulering af og europæisk tilsyn med finansmarkederne.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvis man skal dræne en sump, spørger man ikke de fedeste frøer, hvordan de ønsker, at det skal gøres. Det er det, der er problemet med den betænkning om kapitalkravsdirektivet, som vi drøfter i dag. Hvis vi ikke ønsker at oprette dårlige banker om ti eller tyve år, skal vi få bankerne og kreditinstitutterne til at påtage sig en betydelig forretningsrisiko, hvis de fortsætter med at handle med kritiske produkter. 5 % er ikke nok.

Kommissær McCreevy foreslog 15 %, hvilket senere af industrien blev forhandlet ned til 5 %. Det accepterede Rådet, og Parlamentet gjorde en sørgelig figur her. De tyske socialdemokrater vil stemme for en højere tilbageholdelse, og vi vil også stemme for en fortsættelse af de passive kapitalindskud, da en

konkurrencepolitik, som angriber en forretningsmodel, og som ikke har noget at gøre med en omstrukturering af bankerne, er uretfærdig.

Jeg håber, at vi får vedtaget et fornuftigt beslutningsforslag, og at vi efter den 7. juni vil have et Parlament, som vil have ryggrad og mod nok til at bruge klar tale i forbindelse med omstruktureringen af finansmarkedet.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Hr. formand! Dette direktiv er en første reaktion på finanskrisen fra august 2007, og vi bør ikke forhale vedtagelsen af det. I lyset af omstændighederne bør det gennemføres med forsigtighed for at undgå brutale ændringer, og det bør ledsages af en mere ambitiøs revision under hensyntagen til den internationale udvikling.

De finansielle institutioner har brug for et solidt kapitalgrundlag, og de skal kunne konkurrere på afbalanceret vis på grundlag af en ensartet definition af egenkapital, især af hybridinstrumenter, og på grundlag af en proportional styrkelse af forvaltningen af større risici. Det er vigtigt at få indført større gennemsigtighed og at forene udstedernes og investorernes interesser i securitisationsprocessen. Tilbageholdelse af mindst 5 % af securitiserede produkter på statusopgørelsen, undgåelse af at bruge disse mange gange og en styrkelse af princippet om rettidig omhu for investorerne er skridt i den retning. Når man opretter kollegier af tilsynsførende for grænseoverskridende grupper, og når man styrker Det Europæiske Banktilsynsudvalgs rolle, går man i retning af en større integration af det europæiske tilsyn.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hr. formand! Jeg vil ligeledes takke mine kolleger for fem års fremragende samarbejde, selv om jeg må understrege, at der stadig er mange spørgsmål, som skal løses i næste valgperiode. Først og fremmest løser dette direktiv ikke problemet med at evaluere bankernes aktiviteter.

Den risikobaserede fremgangsmåde egnede sig ikke til formålet, og der er nødvendigt at overveje en anden form for evaluering som f.eks. det, man kalder den resultatbaserede fremgangsmåde. Vi har desuden stadig ikke besluttet, hvem der skal betale. Hvilket lands skatteydere skal risikere deres penge, hvis en stor europæisk koncern har problemer?

Vil der blive oprettet en særlig fond på europæisk plan? Vil forskellige lande bidrage til en fælles fond? Før vi har svaret på det, kan vi ikke sige, at vi har en stærk og velforberedt regulering af finanssektoren.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Hr. formand! Det er min faste overbevisning, at de foranstaltninger, vi drøfter i dag, også skal have en forebyggende karakter, da situationen er meget alvorlig. Mængden af finansielle derivater på verdensmarkedet er fem gange større end verdens samlede bruttonationalprodukt, og det er en boble, som vil briste, og bruttonationalproduktet vil som følge heraf falde drastisk, især i USA. Det ville skade hele verden og også de europæiske lande. Der består også fare for en overdreven stor inflation, da den fremherskende idé, især i USA, synes at være, at alle problemer kan løses ved at indskyde flere og flere penge i systemet, selv om der er alvorlige mangler ved denne strategi. Jeg mener derfor, at det forebyggende aspekt er meget vigtigt, og at visse af de mere kontroversielle instrumenter, der bruges på finansmarkederne, som f.eks. "shadow banking", simpelt hen bør forbydes.

Formanden. – Før jeg giver ordet til kommissær McCreevy, føler jeg, da flere medlemmer har talt i Parlamentet for sidste gang, at det er min pligt at takke dem for deres indsats i årenes løb ikke bare på vegne af medlemmerne af Parlamentet, men også på vegne af de europæiske borgere og vælgere. De har valgt at prøve på at forbedre forholdene, og det fortjener de de europæiske borgeres taknemmelighed for.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) hr. formand! Jeg vil først gerne takke hr. Karas og hr. Hoppenstedt og andre, fordi de så ihærdigt har bestræbt sig på at finde et kompromis på disse to områder.

Jeg skal i forbindelse med hr. Hoppenstedts betænkning fremhæve, at det positive resultat af Coreper-mødet her til formiddag baner vejen for en vedtagelse i førstebehandling. Vi er meget glade for enigheden om dette strategiske initiativ, fordi det sender det rigtige signal om, at vi er fast besluttet på at reagere på finanskrisen, styrke finanstilsynet og forbedre standardevalueringsprocessen for regnskabsaflæggelse og revision. Men det er kun et første skridt i en meget lang proces. Vi ser i de kommende måneder frem til at fortsætte dette arbejde med Dem i det nye Parlament.

Med hensyn til securitisation er vi alle enige om, at kravet om en tilbageholdelse på 5 % er et første skridt. Baseludvalget vil arbejde på størrelsen af tilbageholdelsen. Dette er et krav fra G20. EU er foran, og vi vil bidrage til større overensstemmelse på globalt plan.

Lad mig fremsætte nogle bemærkninger om securitisation. Fru Bowels kom med et skarpt indlæg i denne forbindelse. Hun går i høj grad ind for securitisation og understregede dets gode aspekter og det beløb, der

tilføres kapitalmarkederne for små og mellemstor virksomheder og långivere i det hele taget i EU's medlemsstater. Hvis jeg skulle have givet indtryk af, at jeg ikke erkender fordelene ved securitisation, vil jeg gerne understrege, at dét gør jeg helt bestemt. I min tidligere egenskab, og længe før jeg kom her, kendte jeg til fordelene ved securitisation. Men spørgsmålet drejer sig om, hvilken andel den oprindelige långiver skal beholde i denne sag. Jeg accepterer det fru Bowles sagde om, at der i fremtiden vil blive påført en kapitalafgift på den tilbageholdte andel. Man kan ikke være sikker på, hvornår finanskrisen vil være slut. Men uanset hvornår vi vil se afslutningen på krisen, er jeg overbevist om, at der vil blive stillet krav til de finansielle institutioner om, at de på alle niveauer skal sidde inde med en meget større kvalitetskaptial til sikring af deres udlån. Jeg vil ikke være her – men mange af Dem vil være her – men ligegyldig hvad afslutningen bliver, vil det blive det uundgåelige resultat af denne finanskrise – ikke med det samme, ikke på mellemlang sigt, men på lang sigt vil det helt sikkert ske. Hvis jeg brugte min krystalkugle, er det dét, jeg vil se i årene fremover. Det er altså procentdelen, der diskuteres. Folk kender mit synspunkt. Jeg har haft meget stærke meninger om dette i lang tid.

Der er blevet stillet forskellige ændringsforslag under forløbet i Rådet og i Europa-Parlamentet om forskellige ting på det ene eller det andet område, som mine tjenestemænd på min anmodning har udtalt sig stærkt imod, for jeg er fast overbevist om den simple kendsgerning, at 5 % af noget, er bedre end 55 % af intet. Jo flere ændringer vi har – vi kan have 5 %, 10 %, 15 % – så er 15 % af intet stadig intet. Derfor er jeg glad for, at Kommissionen med sin rapport ved slutningen af året får lejlighed til at vende tilbage til dette spørgsmål, således at man kan sikre en opstramning af formuleringen. Det er min helt klare opfattelse, for der visse ting, jeg ikke ønsker at se. Men jeg vil gerne erkende, hvad fru Bowles og andre har sagt om fortjenesten ved securitisation for kapitalmarkedet. Jeg håber, at jeg aldrig har givet indtryk, at det ikke er tilfældet.

Afslutningsvis vil jeg tilslutte mig formanden og ønske de medlemmer, der forlader Parlamentet, held og lykke i deres fremtidige karriere. Jeg har kendt de fleste af dem i den ene eller anden egenskab i de fem år, jeg har været her, og jeg værdsætter deres bidrag, selv om jeg ikke altid har været enig med dem. Jeg burde måske ikke fremhæve nogen, men jeg vil alligevel gerne særlig nævne hr. Purvis i denne forbindelse. Jeg har altid fundet hans råd klogt, afbalanceret, velovervejet og ikke dogmatisk, og jeg ønsker ham al mulig succes i fremtiden.

Othmar Karas, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne takke Dem for Deres støtte og for det signal, vi sender til sparere, erhvervslivet, banker og finansverdenen.

Vi har haft en meget åben forhandling. Den understregede også svaghederne og behovet for yderlig handling. Jeg kan fortælle Dem, at alle Deres ønsker og Deres kritik og forbehold spillede en rolle i forhandlingerne, at vi forsøgte at indarbejde dem i betragtningerne og i anmodningen om en revision. Alt det, der blev sagt her i dag, spillede en rolle i den fremlagte aftale – i visse tilfælde var det ikke nogen stor rolle – men alt spillede en rolle.

Det er derfor helt klart, at dette er et vigtigt skridt fremad, men det er ikke det sidste skridt, da vi meddeler, at vi ønsker, at der tages yderligere skridt i denne aftale, og vi fastlægger retningen for denne forhandling. Forhandlingen vil med andre ord fortsætte, den skal fortsætte. Men jeg mener, at det er vigtigt, at vi i denne valgperiode sender et klart signal om, at vi er kompetente, at vi ønsker at skabe tillid, sikkerhed og stabilitet, at vi kan reagere hurtigt, og at vi ved, hvad der skal gøres for fremtiden. Jeg opfordrer Dem derfor til, at vi sammen tager dette skridt og med et stort flertal.

Jeg takker Dem mange gange for denne forhandling.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg har allerede udtrykt min mening om visse ting i mit første indlæg. Men jeg vil ikke desto mindre endnu en gang klart understrege, at verden, herunder vores partnere i USA, Kina og andre steder, holder øje med EU, Rådet, Kommissionen og Parlamentet for at se, hvordan vi reagerer på krisen. Jeg har allerede sagt, at vi har reageret, hvilket kan ses af ændringen af visse bestemmelser. Der sker ligeledes fremskridt i USA i form af genforsikringsdirektivet og andre ting som f.eks. sikkerhedsstillelse. Derudover er det en udbredt opfattelse, at hvis vi i Europa ikke fremlægger noget konkret, vil vores partnere ikke reagere.

I sidste måned og også i denne måned traf vi afgørelser og fik dem påbegyndt, og det lykkedes os at finde rimelige løsninger sammen med Rådet.

Jeg vil endnu en gang benytte af mig lejligheden til at takke Kommissionen, som sommetider gik lidt hårdt frem, og Rådet, hvor vi prøvede at finde rimelige løsninger på nattemøder og på trilogramøder, og for blot en time siden godkendte de også vores rimelige kompromis.

Jeg vil naturligvis også takke mine medkæmpende i Økonomi- og Valutaudvalget, fru Berès, fru Bowels og mange andre, men også medarbejderne, som måtte bære en stor del af byrden.

Jeg tror, at det er vigtigt måske at understrege endnu en gang, at jeg var involveret i indførelsen af det europæiske indre marked, at jeg var koordinator under indførelsen af euroen og lignende ting. Det er alt sammen milepæle, som helt naturligt har orienteret dette arbejde og ligeledes udformningen af politikken. Det har været morsomt at arbejde sammen med Dem, og jeg vil endnu en gang takke mine kolleger, Kommissionen og Rådet – det har jeg allerede sagt – for deres samarbejde. Jeg ønsker alle dem, som har besluttet ikke at vende tilbage, held og lykke i fremtiden.

Vi har mange opgaver, herunder den opgave at fortælle, hvor vigtig EU er, og at Europa-Parlamentet udfører et vigtigt arbejde. I forbindelse med valget i Tyskland den 7. juni og andre steder fra den 4.-7. juni, er det ligeledes vigtigt at henlede folks opmærksomhed på, hvor vigtigt vores arbejde er. Jeg håber, vi vil se en stor valgdeltagelse. Endnu en gang tak til alle og held og lykke. Dette er min sidste tale, som jeg allerede har sagt.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag onsdag den 6. maj 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ved at ændre direktiverne om kreditinstitutter, deres egenkapital, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring går EU i retning af en justering af hele systemet.

Det ændrede direktiv ville fjerne de skønsbeføjelser, som medlemsstaterne har over deres egne midler, hvilket ville forhindre en harmonisering af tilsynspraksis og retfærdig konkurrencepraksis mellem banker. Disse uoverensstemmelser må overvindes ved hjælp af fælles regler for at gøre det muligt for revisioninstitutioner og centralbanker at se banksystemets mulige insolvens i øjnene, særlig i lande, der har indført euroen. Ændringerne vedrører behovet for at stramme op på tilsynet med grænseoverskridende bankkoncerner.

Genåbningen af de interinstitutionelle forhandlinger om den aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet, vedrørte den minimumstærskel, der skal fastsættes for securitisationernes nominelle værdi. Dette henviser til det risikobeløb, som bankerne skal fastsætte i deres egen balance, når de anbringer ”strukturerede” produkter hos opsparerne.

I Rådet stemte alle medlemsstaterne for, at denne tærskel holdes på 5 %. Hvis den blev hævet, ville det blive umuligt for securitisationsmarkedet at komme på fode igen, og det ville ikke bidrage til at gøre markederne sikre igen.

(Mødet udsat kl. 11.50 og genoptaget kl. 12.05)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Fru formand! Jeg henviser til forretningsordenens artikel 145. På mødet den 24. april påstod Hans-Peter Martin under mit fravær fra afstemningen, at en stemme var afgivet ulovligt med et stemmekort fra min plads af en uautoriseret person. Formandskabet kunne øjeblikkeligt fastslå, at dette var ukorrekt.

Jeg forstår, at mange af mine kolleger her under valgkampagnen bliver nervøse. Dette svarer dog på det nærmeste til en anklage om snyd, bedrageri, en uberettiget berigelse fra min side. Det er en anklage om en alvorlig kriminel lovovertrædelse. Hr. Martin bagvasker, anklager og bagtaler Parlamentet, dets medlemmer, selv tjenestemændene og især hans østrigske kolleger igen og igen i al offentlighed med forvridninger, halve sandheder og usandheder, og grænsen for, hvad jeg kan tolerere, er overskredet. Jeg kræver, at hans anklage trækkes tilbage, og at formandskabet kommer med en undskyldning og en fordømmelse.

(Bifald)

Formanden. – Tak, hr. Mölzer. Som det vil være kollegerne bekendt, blev maskinen kontrolleret sidste gang, og det blev påvist, at der ikke havde været nogen anden eller upassende brug af maskinen, så spørgsmålet er blevet opklaret.

Jeg ser, at Hans-Peter Martin har bedt om ordet. De får ordet for en kort bemærkning.

(Mumlende protest)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Fru formand! De bedes kalde forsamlingen til orden.

(Latter)

Eller vil jeg blive straffet og blive frataget min diæt, hvis jeg vover at råbe "folkeafstemning"?

Jeg har ret til at fremsætte en personlig bemærkning i henhold til artikel 149. Jeg kan på det bestemteste afvise min kollegas udtalelser. Jeg kan huske, hvad jeg rent faktisk sagde på plenarmødet, da mange af højreekstremisterne og flokken bag mig var fraværende. Jeg står ved det. Og hvis jeg anklages ...

(Protest)

Man hører mange andre protester her, der er så forfærdelige, at jeg ikke ønsker at gentage dem offentligt. Men sådan er højreekstremisterne. Vi ved det fra historien, og det er en enorm fare, der ligger foran os.

Med hensyn til anklagen om min handlings uretmæssighed, vil jeg blot gerne påpege, at der måske har været forskellige forsøg på at kriminalisere mig, men aldrig nogen kriminel efterforskning, ikke fordi de østrigske dommere eller offentlige anklagere var forudindtaget, men fordi de så, hvor ubegrundede disse påstande var. Hvis højreekstremisterne nu går i offensiven med sådanne argumenter, er det op til vælgerne at dømme.

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Vi har hørt Dem. Jeg har sagt, at sagen er opklaret. Det er tilstrækkeligt. Tak!

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Fru formand, som De ved, men som mange af mine kolleger her i Parlamentet ikke ved, er EF-Domstolen endelig på grund af formandskabets store mangel på information om dette spørgsmål, som holdes skjult, nået frem til en afgørelse i den langvarige tvist, der desværre har været mellem mig på den ene side og Europa-Parlamentet og hr. Occhetto på den anden side.

Domstolen har forkastet den beslutning, som Parlamentet vedtog den 24. maj om ikke at bekræfte mit mandat efter de nationale myndigheders bekendtgørelse, og Europa-Parlamentet er blevet dømt til at betale sagsomkostningerne. Hensigten med Domstolens rettidige afgørelse var at genoprette Parlamentets legitime sammensætning, inden mandatet udløb, men kl. 17 den 4. maj gav Parlamentets formand, Hans-Gert Pöttering, Parlamentet en ensidig, tvetydig og forvirret redegørelse for sagen, hvor han endnu en gang opfordrede Retsudvalget til at bekræfte mine beføjelser, selv om han var helt klar over, at dette kun var et notat. Ikke nok med det, han anmodede heller ikke om et ekstraordinært møde i Kommissionen, fordi dette var det sidste møde i valgperioden, medmindre han beslutter at forlænge mit mandat til næste periode også.

Jeg opfordrer derfor formandskabet til at rette op på denne nye store fejltagelse senest i morgen for at leve op til Domstolens afgørelse. Fru formand, jeg ville have foretrukket, at Europa-Parlamentet var blevet sparet for dette store juridiske nederlag, men til trods for alt vil jeg gerne give udtryk for min agtelse for Dem og mine kolleger i Parlamentet.

Formanden. – Tak, hr. Donnici. Deres bemærkninger er blevet noteret, og formanden fremsatte naturligvis en erklæring mandag eftermiddag. Deres bemærkninger vil blive videregivet til præsidiets møde her i eftermiddag.

4. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

4.1. De stående udvalgs sagsområder (B6-0269/2009)

4.2. Antallet af interparlamentariske delegationer, delegationer til de blandede parlamentariske udvalg, delegationer til de parlamentariske samarbejdsudvalg og til multilaterale parlamentariske forsamlinger (B6-0268/2009)

– Før afstemningen:

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Min gruppe vil gerne have en særskilt afstemning om sidste led i punkt 1(a) med titlen, og jeg citerer: "Delegationen for Forbindelserne med Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Montenegro og Kosovo". Efter vores mening indebærer dette en de facto anerkendelse af Kosovos eksistens, som vi finder uacceptabel.

Vi vil derfor gerne kunne stemme separat om dette punkt.

Formanden. – Anmodningen er fremsat for sent, men hvis det accepteres ... Er der nogen indvendinger?

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg har kraftige indvendinger. Parlamentet har stemt for Kosovos uafhængighed med tre fjerdedeles flertal, ligesom Kommissionen og næsten alle medlemsstaterne gjorde. Jeg finder dette uacceptabelt.

(Parlamentet forkastede anmodningen om en særskilt afstemning)

4.3. Ophævelse af direktiv 83/515/EØF og 11 forældede beslutninger og afgørelser om den fælles fiskeripolitik (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Ophævelse af 14 forældede forordninger om den fælles fiskeripolitik (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Støtte ELFUL til udvikling af landdistrikterne (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Proceduren for andragender (ændring af forretningsordenens Afsnit VIII) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. Ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2009 (A6-0192/2009, Jutta Haug)

4.9. Forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)

4.10. Energimærkning af fjernsyn (B6-0260/2009)

4.11. Energimærkning af køle/fryseapparater til husholdningsbrug (B6-0259/2009)

4.12. Årlig handlingsplan for 2009 for ikkestatslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (Del II: Målrettede projekter) (B6-0285/2009)

4.13. Generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden (A6-0273/2009, Richard Corbett)

– Før afstemningen om ændringsforslag 9:

Monica Frassoni, for Verts/ALE-Gruppen. – (IT) Fru formand! Jeg anmoder om henvisning til fornyet udvalgsbehandling, og jeg vil gerne forklare hvorfor. Da vi drøftede denne lovgivning, talte vi meget om konsekvensvurderinger. Det vil sige, hver gang man indfører en ny regel, skal man kunne sige, hvilke konsekvenser den vil få. Hvad angår de nye regler, som vi skal stemme om i dag i Corbett-betænkningen, forstår vi ikke, hvad konsekvenserne vil være af en drastisk ændring af den måde, vi lovgiver på ved at give udvalgene og mange ordførere muligheden for at fremlægge fuldstændig indbyrdes uforenelige procedurer og ændringsforslag til afstemning på plenarmødet.

Derfor kræver Verts/ALE-Gruppen en henvisning til fornyet udvalgsbehandling – ikke fordi vi tror, vi kan forbedre situationen, men fordi dette indebærer, at en reform, der vil gøre vores lovgivning meget vanskelig i fremtiden, presses igennem.

(Bifald)

Jo Leinen (PSE), formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender. – (DE) Fru formand! Reformen af EU er vanskelig nok, men reformen af Europa-Parlamentet ser ud til at være endnu mere vanskelig. Jeg må dog sige til fru Frassoni, at denne reformproces nu har været i to et halvt år. Vi havde en reformgruppe, som fru Frassoni selv var medlem af. Vores udvalg rettede sig efter reformgruppens konklusioner punkt for punkt. Med andre ord fremlægger vi i dag her på plenarmødet noget, der tog to et halvt år at drøfte, debattere og beslutte. Der er derfor ikke nogen grund til, at dette punkt skal henvises til fornyet udvalgsbehandling. Vi bør færdiggøre denne slutakt i dag for den nye lovgivningsperiode med mange forbedringer af vores arbejde. Jeg stemmer derfor imod det forslag, som fru Frassoni har fremsat.

Richard Corbett, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg tror ikke, jeg egentlig behøver at tilføje noget bortset fra, at Monica Frassonis begrundelse vedrørende bestemte ændringsforslag kan være årsagen til, at hun stemmer imod disse ændringsforslag. De er helt sikkert ikke en begrundelse for at henvise det hele til fornyet udvalgsbehandling, som ville forhindre vedtagelsen af nogen af de ændringsforslag, der er blevet fremsat i dag, hvilket ville være yderst uheldigt.

(Parlamentet forkastede anmodningen)

– Før afstemningen om ændringsforslag 49 og 67:

Richard Corbett, ordfører. – (EN) Fru formand! Inden De går over til afstemningen om ændringsforslag 49 og 67, må jeg så bede om, at afstemningsrækkefølgen ændres, så der stemmes først om ændringsforslag 67, som er et senere kompromis, der fremkom efter afstemningen i udvalget. Jeg tror, det ville være mere hensigtsmæssigt, hvis vi gør det på den måde.

(Parlamentet accepterede anmodningen)

(Mødet blev kortvarigt afbrudt)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Tale af Parlamentets formand

Formanden. – Mine damer og herrer! Om nogle få uger, mellem den 4. og den 7. juni vil borgerne i Den Europæiske Union vælge det nye Europa-Parlament. For første gang vil 375 mio. mennesker fra 27 medlemsstater kunne deltage i Europavalgene sammen.

For mange af Dem vil dette være den sidste uge i Strasbourg. Også for mig vil dette være den sidste uge, hvor jeg vil få mulighed for at lede et plenarmøde.

Vi ved alle, at demokrati vinder i styrke gennem konstant ændring. Det gør vi også. Sammen har vi tilbagelagt en god del af vejen i retning af at skabe et fremadskuende europæisk fællesskab. Sammen har vi kunnet opnå en hel del.

Vi har haft stor succes, ikke blot i de seneste to et halvt år under min funktionsperiode, men også under min forgængers, Josep Borrell Fontelles, funktionsperiode. Det, vi har opnået i de seneste fem år, har vi opnået i fællesskab.

Jeg vil gerne rette en dybfølt tak til Dem alle for Deres engagement og for Deres passion for vores fælles europæiske sag.

Vi i Europa-Parlamentet er de direkte valgte repræsentanter for borgerne i EU. Vi er alle repræsentanter for vores europæiske kontinents rige mangfoldighed og afspejler via vores politiske grupper de mange forskellige overbevisninger og holdninger. For nogle få dage siden fejrede vi desuden femårsdagen for den historiske udvidelse af Den Europæiske Union, genforeningen af vores kontinent på grundlag af vores fælles værdier. Sagt med ordene i Berlinerklæringen af 25. marts 2007 "Vi, borgerne i Den Europæiske Union, er forenet til fælles bedste".

(Bifald)

Den vellykkede integration af medlemmerne fra de medlemsstater, der tilsluttede sig EU i 2004 og 2007, og tilpasningen af vores parlamentariske arbejde til et Europa-Parlament, der nu er større og mere forskelligartet, er en af de største succeser i denne valgperiode.

Vi, de 785 medlemmer af Parlamentet, har lært at møde hinanden på halvvejen, at lære af hinanden og arbejde bedre sammen med hinanden. I denne tid har Europa-Parlamentet opnået større erfaring, styrke og kulturel rigdom.

Nye medlemmer vil snart give Parlamentets arbejde nyt liv. De vil slutte sig til dem, der genvælges i juni. Jeg håber, vi fortsat vil have gensidig respekt, der binder os sammen på tværs af alle politiske og nationale skel.

I mit arbejde i de seneste to et halvt år har jeg taget udgangspunkt i en grundlæggende følelse for parlamentarisk arbejde, og jeg kan takke Dem alle for Deres støtte, opmuntring og rådgivning. Formanden har ansvaret for at sikre, at alle Europa-Parlamentets regler følges, og skal sikre, at disse regler gælder for alle medlemmer og anvendes på en ensartet måde, og har ligeledes ansvaret for, at vores Parlaments værdighed forbliver uberørt. Det er, hvad jeg har stræbt efter.

(Bifald)

Jeg vil gerne sige til dem, der kommer i Parlamentet, at vi kun er overbevisende, hvis vi bevarer Europa-Parlamentets værdighed og altid forsvaret det på grundlag af vores fælles love.

I dag vedtages der meget få beslutninger i EU uden Europa-Parlamentets udtrykkelige accept og inddragelse. Europa-Parlamentet har i voksende omfang udviklet sig til et sted, hvor der indgås afgørende politiske kompromiser på europæisk plan. Beviset herfor er vedtagelsen af servicedirektivet og kemikalieforordningen, REACH, i de senere år.

Europa-Parlamentets medbestemmelse i forbindelse med de finansielle overslag 2007-2013 var banebrydende. Europa-Parlamentet medvirkede til at sikre de nødvendige midler til programmer som f.eks. Erasmus for at fremme den unge generation. Vi har også sat håndteringen af klimaændringerne øverst på den politiske dagsorden. Den omstændighed, at vi nåede til et acceptabelt resultat, medførte enorm tiltro til EU i forbindelse med forhandlingerne på den konference, der skal afholdes i København i december.

I dag står vi ikke længere alene i vores bestræbelser. Den nye amerikanske administration under ledelse af præsident Barack Obama støtter mange af vores forslag. Vores opgave går nu ud på at vinde vores globale partners hjerter og hjerner og få dem til at støtte foranstaltninger til bekæmpelse af klimaforandringer. Man hører ofte, at andre tager føringen med hensyn til håndtering af klimaforandringer. Vi har taget føringen med hensyn til håndtering af klimaforandringer, og det er noget, vi kan være stolte af.

(Bifald)

Reformen af finansmarkedet på europæisk plan gennemføres i mange henseender på Europa-Parlamentets initiativ. Siden 2002 har Parlamentet opfordret til bedre kontrol og regulering af finansmarkedet. Alle lovgivningsprocedurer om bedre banktilsyn og finansielt tilsyn og om regulering af hedgefonde og ledernes lønninger bør færdiggøres snarest muligt.

Europa-Parlamentet har allerede fastsat mange vigtige standarder som følge af de beslutninger, det har vedtaget. Der står dog stadig meget tilbage at gøre. Det nyvalgte Europa-Parlament må fortsætte dette arbejde på en engageret og beslutsom måde for at finde en vej ud af krisen på grundlag af den sociale markedsøkonomi, der er fastlagt i Lissabontraktaten, og for at sikre den europæiske økonomis konkurrencedygtighed til gavn for samfundet i lyset af globaliseringen.

Et overvældende flertal af medlemmerne opfatter Parlamentet som drivkraften bag den europæiske genforeningsproces. I de seneste to et halvt år har vi genoplivet debatten om institutionel reform og fremmet den proces, der førte til udarbejdelsen af Lissabontraktaten. Vi har også haft held til at sikre, at de grundlæggende principper, vi altid har repræsenteret, opretholdes i Lissabontraktaten.

Lissabontraktaten indeholder de centrale reformer, der er nødvendige for at gøre de europæiske institutioner mere demokratiske, gennemsikkelige og handlekraftige. Vi bør sætte alle vores bestræbelser ind på at sikre, at Lissabontraktaten kan træde i kraft i begyndelsen af næste år. Vi håber på et positivt resultat i det tjekkiske senat i Prag.

(Bifald)

Parlamentet fejrer sin 30-års-dag som en direkte valgt demokratisk institution i EU. Det er nu en central del af et europæisk parlamentarisk demokrati, der var utænkeligt i 1979. Sammen har vi fremmet parlamentarisk demokrati i EU og andre steder.

Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter er nu partnere. Vores arbejde supplerer hinanden indbyrdes. Vi har udbygget vores samarbejde med de nationale parlamenter og afholdt regelmæssige møder for at fremme de vigtige aktuelle spørgsmål i fællesskab.

Udviklingen af vores forbindelser med parlamenterne i tredjelande har altid været et centralt element i hele vores arbejde. I dag er Parlamentet en respekteret partner rundt omkring i verden, en fortaler for menneskerettigheder og demokrati. Og sådan skal det fortsat være.

Jeg har gjort alt, hvad jeg kunne for at sikre, at Parlamentet via dets formand og via repræsentanter for de politiske grupper er repræsenteret i organer af betydning for formningen af vores fælles fremtid. Formanden for Europa-Parlamentet deltager nu i de årlige møder mellem stats- og regeringslederne i G8 og i topmøder med tredjelande som f.eks. EU-Afrika-topmødet, EU-Latinamerika-topmødet og EU-USA-topmødet. I morgen formiddag vil jeg deltage i trepartstopmødet om beskæftigelse og i morgen eftermiddag i topmødet for lanceringen af Det Østlige Partnerskab i Prag.

Det er også et resultat af denne lovgivningsperiode, at Parlamentets rolle i De Europæiske Råd ikke længere er begrænset til formandens indledende tale. Nu deltager Parlamentet også i de institutionelle og konstitutionelle forhandlinger på topmøderne. På den regeringskonference, der førte til aftalen om Lissabontraktaten, var Europa-Parlamentet fuldt ud involveret på stats- og regeringslederniveau via deltagelse af dets formand og på selve regeringskonferencen via en delegation bestående af tre medlemmer. Dette er et enormt fremskridt.

Reformen af Europa-Parlamentets arbejdsmetoder og procedurer var og er stadig et stort projekt. Med henblik herpå har formandskonferencen nedsat en arbejdsgruppe, som fik et detaljeret mandat, og hvori alle grupper var repræsenteret. Arbejdet blev gennemført med succes. Meget – omkring 80 % – af det, der blev foreslået af arbejdsgruppen, er blevet gennemført og iværksat. Dette omfatter omlægningen af plenarforsamlingens forhandlinger, reformen af lovgivningsproceduren, forbedringen af udvalgsarbejdet med øget samarbejde mellem udvalgene samt muligheden for lovgivningsinitiativbetænkninger eller indbyrdes modstridende beslutninger.

Jeg vil navnlig gerne takke formanden for arbejdsgruppen, Dagmar Roth-Behrendt, og hendes – vores – kolleger for deres særlige engagement.

(Bifald)

Sammen har vi med held tilpasset Europa-Parlamentets arbejdsmetoder til de ændrede politiske forhold. Vi har nu moderniseret procedurer og omlagt de arbejdsmetoder, der står til vores rådighed, og det er et godt grundlag for det arbejde, som skal udføres i den nye valgperiode.

I Europa-Parlamentets præsidium har vi også forsøgt at forbedre Parlamentets administration, at gøre medlemmernes daglige arbejde lettere og at modernisere infrastrukturen for kommunikation med borgerne i EU med indførelsen af web-tv, journalistprisen, borgerprisen og den europæiske Charlemagne-ungdomspris.

Den nye statut for medlemmer, som vi har arbejdet på i mange år, vil træde i kraft i den nye valgperiode. Den er et vigtigt bidrag til politikken om medlemmernes finanser, gennemsikkelighed og relationer med offentligheden.

Vedtagelsen af en klar og gennemskuelig statut for medarbejdere er et vigtigt fremskridt og en enorm succes, som vi må takke alle medlemmerne for.

I dag vil jeg gerne gentage og bekræfte den centrale tanke, som for mig sammenfatter det europæiske integrationsarbejde. Vi er engageret i alle menneskers værdighed. Det er den højeste værdi. Den forener os i EU's fællesskab med fælles værdier. Menneskelig værdighed skal altid respekteres – den er det etiske svar på Europas tidligere moralske kriser.

(Bifald)

For os fører det til den rettesnor, der består i ubetinget beskyttelse af menneskelig værdighed og fremme af en dialog mellem kulturer, der har været de førende principper under min funktionsperiode.

Det europæiske år for tværkulturel dialog har haft en varig virkning, uanset om der er tale om dialogen med Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet, møder mellem unge mennesker med forskellig tro – herunder fra Israel og Palæstina – eller de arabiske og afrikanske uger i Europa-Parlamentet.

Vi har lagt grunden til en varig dialog, som også må vise os vejen, inspirere og forpligte os i fremtiden.

En fredelig løsning i Mellemøsten er også vigtig for en fredelig sameksistens mellem kristne, jøder og muslimer samt mennesker i EU og i lande over hele verden. Gaza og Vestbredden ligger ikke i Langtbortistan, de ligger på vores dørrtrin ved Middelhavet. Vi må optræde mere selv sikkert på den internationale scene og bidrage til fred og stabilitet i Mellemøsten.

Som medlemmer af Europa-Parlamentet kan vi tilbyde et nyt syn på forholdene i Mellemøsten, da vi kan tænke og handle uden for de traditionelle diplomatiske kanaler. Med dette in mente har jeg slået til lyd for nedsættelsen af en arbejdsgruppe, som skal beskæftige sig med krisen i Mellemøsten. Navnlig i lyset af den seneste udvikling i Mellemøsten er det vigtigt, at vi resolut støtter en tostatsløsning – Israel inden for sikre grænser og en palæstinensisk stat inden for sikre grænser. Vi må ikke tillade, at der sættes spørgsmålstegn ved disse principper.

Jeg vil gerne sige, at vi i vores daglige arbejde beskæftiger os med mange spørgsmål, nogle gange spørgsmål i tilknytning til meget specifikke omstændigheder. Vi må aldrig glemme vores rødder eller tabe de værdier, der binder os, af syne. Det frie, fredelige og socialt forpligtede EU, vi har i dag, har været længe undervejs.

Vi må bringe nyt liv til det grundlag, som EU er baseret på. Derfor er jeg særlig taknemmelig for Deres opmuntring og fortsatte støtte til mit initiativ om oprettelse af "Et hus for europæisk historie". Jeg vil navnlig gerne takke ikke blot næstformand Miguel Angel Martinez Martinez for hans aldrig svigtende støtte, men også mine kolleger her i Parlamentet. "Et hus for europæisk historie" vil blive brugt som et sted, hvor vores europæiske identitet kan huskes og fornys. De første beslutninger om oprettelse af huset er allerede truffet.

De to tilsynsorganers konstituerende møder blev afholdt i går. Med Deres støtte – hvis jeg genvælges som medlem af Europa-Parlamentet den 7. juni naturligvis – vil jeg hellige mig opgaven med at sikre, at "huset for europæisk historie" færdiggøres inden udgangen af den kommende valgperiode i 2014.

I 2014 vil vi højtidelig holde hundredåret for Første Verdenskrigs udbrud. Hundrede år senere bor vi i et nyt Europa med fred, frihed og enighed.

Mange mennesker støtter os i vores konstante bestræbelser. Jeg vil navnlig gerne takke hele det engagerede personale i Europa-Parlamentets administrative tjenestegrene, særlig vores nye generalsekretær, Klaus Welle, og hans stedfortræder, David Harley, uden hvis engagement, ekspertise og ildhu vores arbejde ikke ville være muligt.

(Bifald)

De fortjener vores tak, vores støtte og vores anerkendelse.

Jeg vil gerne rette min dybfølte tak til mit personlige personale i mit kabinet, men først og fremmest vil jeg takke Dem, ærede medlemmer, særlig præsidiet og formændene for de politiske grupper for Deres tillidsfulde samarbejde. Vi har netop haft et nyt møde i formandskonferencen. Mandag aften havde vi møde i Præsidiet, og vi vil holde et nyt møde i dag. Med hensyn til substansspørgsmål vedrørende det europæiske demokrati blev der næsten ikke truffet nogen omstridte, virkelig kontroversielle beslutninger, og vi var enige om de grundlæggende spørgsmål. Et tillidsbånd blev skabt, hvilket jeg er yderst taknemmelig for.

Vi har opnået en hel del sammen, og vi må endnu en gang vinde vores vælgeres tillid. Vi gør dette, fast overbeviste om, at dette er den historisk korrekte vej til europæisk forening. Den kommende valgkampagne giver os mulighed for at tale med borgerne om, hvorfor EU er nødvendigt. Jeg vil gerne opfordre alle borgere til at stemme ved valgene og til at afgive deres stemme for Europas fremtid i det 21. århundrede.

Der venter det nyvalgte Parlament et stort arbejde. Dette omfatter hjælp til at overvinde den økonomiske og finansielle krise, gennemførelse af en europæisk energipolitik, udvikling hen imod en lavkulføkonomi, skabelse af større sikkerhed for borgerne i Europa og fred og stabilitet verden over. Vores arbejde har dannet et godt grundlag, som det nyvalgte Parlament kan bygge videre på.

Mit arbejde i de seneste to et halvt år som formand for Europa-Parlamentet har været en enorm udfordring, og jeg har udført det med glæde og loyalt og vil fortsætte med at gøre det frem til den 14. juli. Det er et stort privilegium at være i Europas tjeneste.

Jeg vil gerne takke Dem inderligt for at have betroet mig Deres tillid og for hvert øjeblik af dette samarbejde i retning af et forenet Europa. Jeg ønsker Dem alle alt det bedste i fremtiden.

(Langvarigt bifald)

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, kære hr. Pöttering, mine damer og herrer! Dette Parlament er 500 millioner europæeres stemme, og de er ikke i tilstrækkelig grad klar over dette.

De er endnu mindre klar over, at dette Parlament har et hjerte og en sjæl. Hr. Pöttering, under Deres to et halvt år lange formandskab har De ikke blot været borgernes talsmand, De har også personificeret Europas hjerte, generøsitet og solidaritet. Nogen siger, at det ikke er muligt at blive forelsket i Europa. De har bevist det modsatte.

Selv om denne valgperiode nu udløber, vil jeg gerne understrege, hvor langt den europæiske integration er kommet, og hvor meget vores Parlament under Deres ledelse har bidraget hertil. Jeg skal kun nævne de mest bemærkelsesværdige eksempler herpå, som De allerede har henvist til: energi og klimaforandringspakken, servicedirektivet, de finansielle overslag 2007-2013 og på det seneste reguleringen af finansmarkederne.

Men frem for at gennemgå en kedelig liste over direktiver og forordninger vil jeg dog hellere understrege, hvor stor betydning vores arbejde har til trods for den ofte meget tekniske lovgivning, vi drøfter og vedtager her. Denne betydning er i alle europæeres almene interesse. Det fremføres ofte, at Europa har bevæget sig væk fra borgerne, men er spørgsmål som f.eks. sikkerhed i forbindelse med legetøj, forskning i forebyggelse af sjældne sygdomme eller i Alzheimers sygdom, forbrugerbeskyttelse, miljøbeskyttelsesforanstaltninger og bekæmpelse af global opvarmning, energipolitik eller forsvar for menneskerettigheder rundt om i verden fjernt fra borgernes dagligdag?

Under Deres formandskab har Parlamentet gjort andre store fremskridt. Jeg tænker her på den interne reform, som De har tilendebragt, og som vil gøre vores institution mere gennemskuelig og mere effektiv, og på den nye statut for medlemmer af Europa-Parlamentet og deres medarbejdere. Under Deres formandskab har Parlamentet truffet mange initiativer inden for rammerne af det europæiske år for tværkulturel dialog, som yder retfærdighed til den store rigdom af kulturer og trosretninger i vores samfund og udsender det bedst mulige image af Europa: et image om åbenhed og tolerance. Under Deres formandskab har Parlamentet lagt stor vægt på betydningen af Middelhavsregionens fremtid og dets ønske om at bringe fred til Mellemøsten.

Hr. formand, den 25. marts 2007 underskrev De på vores vegne Berlinerklæringen til fejring af 50-året for EU. Den erklæring minder os om formålet med vores daglige arbejde, nemlig integration af et frit, demokratisk og tolerant Europa, som respekterer retsstatsforhold, hvis nogen af os skulle have glemt det. Ved at tage initiativ til opførelsen af et hus for europæisk historie giver De det arbejde, som De selv, Deres forgængere og alle dem, der på deres egen måde har bidraget til vores fælles historie, har udført, en varig dimension.

For alt dette vil jeg blot gerne takke Dem, hr. formand.

(Bifald)

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem, hr. formand, for Deres store arbejdsindsats. Jeg vil gerne på vegne af min gruppe sige, at De har udøvet Deres hverv med stor værdighed. De har tilført Parlamentet værdighed gennem den måde, hvorpå De har ledet det.

Dette er ikke det rette tidspunkt at gennemgå Deres arbejde på. Arven efter en formand for Europa-Parlamentet vil altid være genstand for politisk granskning. Man kan være enige eller uenige i det ene eller det andet. En

gennemgang af formandens arbejde må fokusere på, hvad formanden har gjort for dette Parlaments succes. De har fremlagt Deres konklusioner. Der er ikke noget at tilføje. Spørgsmålet er derfor, hvad har formanden som menneske gjort for dette Parlament? For mig og mine kolleger i Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet står det klart, at De har tilført Parlamentet værdighed både internt og eksternt.

Parlamentet opfører sig ikke altid værdigt. Men det gælder alle parlamenter i verden. Værdigheden i en multinational, fælles parlamentarisk forsamling med et godt stykke over 700 medlemmer fra 27 lande, som tilhører otte forskellige parlamentariske grupper, som tilhører forskellige trosretninger, som har forskellig hudfarve, som har forskellige politiske traditioner, og som har oplevet en forskellig historisk udvikling, må bevares. At forene dem og give dem en følelse af enighed via deres egen repræsentation er vanskeligt. Det er netop, hvad De har gjort. Og derfor fortjener De vores dybfølte tak.

(Bifald)

Hr. formand, De har håndteret mange aktiviteter under deres to et halvt år lange funktionsperiode. Som en understregning af det, jeg har sagt om den måde, hvorpå De har udøvet Deres hverv, vil jeg gerne på vegne af vores gruppe fremhæve et enkelt punkt, hvor vi helt delte Deres synspunkt, og hvor De gav dette Parlament en stemme, der rakte langt ud over politiske skel og dermed gav en stemme til folk uden parlamentarisk repræsentation, på et sted, som er forsamlet netop på den måde, jeg har beskrevet. De protesterede imod Guantanamoskandalen på et tidspunkt, hvor det ikke var let at gøre det. Det, hr. formand, vil stå som en varig milepæl i Deres funktionsperiode. De har vist, at De levede op til de krav, De stillede til Dem selv om at være en tolerant og kosmopolitisk person på den ene side og at være engageret i Deres grundlæggende kristne forståelse på den anden side.

Men at gøre menneskelig værdighed, uanset om den stammer fra en oplysningstradition, eller som i Deres tilfælde fra en religiøs overbevisning, til et centralt element i Deres arbejde har gjort Dem fortjent til at blive betegnet som en god formand for EU, og sådan vil vi huske Dem.

(Højt bifald)

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Deres ord her i dag var typiske for Deres tid som formand. Vores gruppe er måske ikke altid enig, men under Deres funktionsperiode har De vist en ærlig, retfærdig og samlende figur, en person, hvis beskedenhed dækker over Deres mange resultater.

De blev valgt på et værdigt løfte om at engagere Parlamentet i en tværkulturel dialog, men deres fortjenester rækker langt videre. Med hensyn til medlemmernes godtgørelser afsluttede De det vigtige arbejde, som Pat Cox startede. Hvad angår de parlamentariske procedurer overvågede De reformerne, som mange af os længe har ønsket, og via initiativer som Europarl TV har De støttet moderne metoder til kommunikation med vores borgere. Det er noget at være stolt af og en arv, som deres efterfølgere bør bygge videre på.

Jeg håber, De vil skrive om Deres erfaringer og indtryk. De vil være for interessante til at gå i glemmebogen. Desuden er der, som vores digter Emerson lærte os, ikke noget, der hedder historie, kun biografi. Dette Parlament er blevet mere magtfuldt gennem årene. Med Lissabontraktaten vil det blive endnu mere magtfuldt, hvis og når den endelig ratificeres. Det vil være interessant at se, hvilke planer fremtidige formænd vil gennemføre for at udvide den rolle, som De har spillet, og som afspejler de fælles værdier og principper, som vi sætter så højt.

Men i dag tror jeg, jeg taler for mange, når jeg siger, at de har fortjent vores respekt og anerkendelse. Som for Dem er dette også min sidste tale til plenarforsamlingen i min aktuelle rolle. Jeg har været leder af min gruppe siden 2002, og jeg har et gran af den såkaldte syvårsklø. Selv om jeg ikke vil sidde i denne stol igen, ved jeg, at De er klar over, at jeg meget gerne vil sidde der, hvor De sidder. Hr. formand, på vegne af min gruppe vil jeg gerne takke Dem. Jeg vil gerne takke mødetjenesterne og tolkene og alt det personale, som har bidraget til det meget fine arbejde, De har udført som formand for vores Parlament.

(Bifald)

Cristiana Muscardini, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I denne valgperiode har Parlamentet, særlig under Deres formandskab, styrket sin evne til at sætte sit politiske aftryk på EU's fremtid, selv om vi må afvente den nye traktat, før de ambitioner, som dem, der altid har troet på nødvendigheden af øgede lovgivningsbeføjelser til vores institution som er unik i verden, fordi den vælges af borgerne i 27 lande, har, kan blive en realitet.

Begivenhederne – i mange tilfælde tragiske – har fulgt hinanden i en lind strøm i denne valgperiode, og ved mange lejligheder, særlig i de seneste to et halvt år, har Parlamentet via Dem, hr. formand, kunnet spille en afgørende rolle i mæglingsforslag. Vi har fået en stadig mere klar politisk rolle, som skal hjælpe os til at overvinde de partiskel, der deler os i vores egne lande, så vi kan nå fælles mål i vores befolkningers almene interesse og sikre mere retfærdighed, fred og sikkerhed i verden.

Da valgperioden startede, oplevede vi endelig, at lande, der i mange tiår havde måttet undvære deres frihed, sluttede sig til os, og Rumæniens og Bulgariens tiltræden i løbet af valgperioden har styrket verdens opfattelse af Europa, som er i stand til at skabe enighed ved at respektere forskelle.

Vi slutter valgperioden midt under en økonomisk krise, der har vist os, at vi står med en systemisk krise, og det nye Parlament må derfor også være en drivkraft, der vil hjælpe samfundet til at genopdage værdier, som nu om dage alt for ofte overses. Nu mere end nogensinde repræsenterer parlamentarisk demokrati i Europa og nationalt en garanti for frihed.

Hr. formand, jeg vil gerne takke Dem på vegne af min gruppe og på mine egne vegne for Deres engagement – De har repræsenteret os alle – og for det store bidrag, De har ydet til at stadfæste vores institutions omdømme. Vi kræver ikke blot stadig mere gennemskelighed, men også ordentlig opmærksomhed fra visse dele af medierne, som udelukkende har udvist interesse for Europa med det formål at fremprovokere smålige, formålsløse debatter i stedet for at bidrage til en fælles bevidsthed og fælles fremskridt.

Hr. formand, efter de 20 år, jeg har tilbragt i dette Parlament, føler jeg, at det er min pligt at tilslutte mig Dem, der har repræsenteret mig så fremragende her i Parlamentet, og takke de millioner af europæiske borgere, som gennem deres daglige slid og respekt for principperne om solidaritet, retfærdighed og vores fortids rødder bidrager til udviklingen af et samfund, der er mere respektfuldt over for rettigheder og mere bevidst om dets egne pligter.

Monica Frassoni, for Verts/ALE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! *Herr Präsident*, De har haft det privilegium at være formand for den mest originale institution i verden, og vi i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance er sikre på, at De har gjort det med motivation og passion, og det vil vi takke Dem for.

Da jeg for to et halvt år siden sammen med Dem stillede op som kandidat til formandskabet for Europa-Parlamentet for min gruppe, lagde jeg stor vægt på behovet for, at Parlamentets formand repræsenterer en institution, der er fri for medlemsstaternes interesser og det pres, som udøves af finansielle lobbyer, at han/hun leder en fri administration, der er valgt på grundlag af fortjeneste og ikke på grundlag af politisk loyalitet, og at han/hun er i stand til at tale til en stadig mere splittet offentlighed med en ligegyldig holdning. Dengang kritiserede vi på det kraftigste den fælles beslutning, som De selv og Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet havde truffet, om at udelukke ethvert forsøg på at genlancere forfatningsdebatten efter folkeafstemningerne i 2005, en enorm fejltagelse, der gjorde det nemmere for medlemsstaterne at generobre den europæiske reformproces.

To et halvt år senere vil vi i Verts/ALE-Gruppen vurdere Deres arbejde, formand Pöttering, som værende både godt og dårligt. Vi godkendte og støttede Deres arbejde i Mellemøsten, særlig Deres arbejde som formand for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet. Vi satte pris på Deres urokkelige proeuropæiske tro, tanken om et Parlament, der er åbent for borgere, grupper, foreninger og de modigste kulturelle initiativer, og Deres beslutsomhed i forbindelse med medarbejderstatuten.

Vi så også positivt på Deres beslutsomme engagement i grundlæggende rettigheder, selv på steder, hvor flertallet i Europa-Parlamentet ikke bakkede op, fra Rusland til Kina, og på Deres nye grønne profil, der kom til udtryk i Deres bemærkninger om klimaforandringer for kort tid siden.

Det står dog også klart, hr. formand, at vores Parlament under Deres formandskab har fortsat sin gradvise forandring fra en institution, der kræver og kæmper for demokrati, til en forsamling, der alt for ofte er ydmyg og forsigtig med ikke at træde den ene eller den anden regering over tæerne. Det har slået sig til tåls med ikke at gøre denne kamp eller gennemskelighed til prioriterede områder, hvor vælgerne har synlighed – man behøver blot at tænke på den fuldstændig tilrettelagte fiasko i arbejdsgruppen om lobbyer, der slutter i dag og ikke har opnået noget som helst til trods for den meget klare beslutning, der blev vedtaget for et år siden, eller tavsheden omkring spørgsmålet om de to mødesteder Strasbourg og Bruxelles og om det enorme spild af penge og CO₂, som er uforståeligt for vores vælgere.

Hr. formand, jeg vil slutte her. Via de på hinanden følgende reformer af reglerne har Deres formandskab også overvåget den gradvise centralisering af magten i hænderne på nogle få mennesker i vores institution med hensyn til styrkelse af arbejdet i udvalgene og af de enkelte parlamentsmedlemmers rolle, og det har gjort mere for at fremme mangfoldighed og pluralisme.

Hr. formand, måske vil der være et nyt flertal i det nye Parlament, men vi er sikre på en ting, nemlig at den lange kamp for et stærkt, respekteret, pluralistisk og medfølelse europæisk demokrati ikke er ovre, og her vil vi i det mindste altid have Dem på vores side.

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Deres formandskab har – som De netop har påpeget – været præget af begivenheder af stor politisk betydning, som ved mere end en lejlighed har været en udfordring for Europa og samtidig for vores Parlament.

Nogle af disse begivenheder har været interne i EU, særlig det, mange kalder den institutionelle krise, og som jeg i stedet ville beskrive som et nyt symptom på en tillidskrise inden for, eller en legitimitetskrise for den aktuelle europæiske model blandt et voksende antal af vores medborgere.

Andre har haft en international dimension, f.eks. konflikten i Mellemøsten, som De nævnte. Denne krise går langt fra i retning af en retfærdig og bæredygtig fred, men forværres hele tiden og forgifter de internationale forbindelser, når den ikke truer vores samfunds samhørighed.

Atter andre ryster hele verden, f.eks. miljøkrisen og i sidste ende den finansielle, økonomiske, sociale og politiske krise, der påtvinger os visse valg af samfund eller rent faktisk af civilisation.

Det har været i denne usædvanlig komplekse situation, at De har ledet Europa-Parlamentet og repræsenteret os i medlemsstaterne og i verden. Min gruppe og jeg mener, at De har udført Deres pligt med ære.

Vores politiske valg er naturligvis klart forskellige og er nogle gange modstridende. Men indehaveren af en høj stilling som Deres bedømmes dog netop på grundlag af sin evne til at håndtere disse nødvendige og sunde sammenstød mellem idéer samtidig med, at alle respekteres.

Nu kan jeg sige, at jeg som formand for en minoritetsgruppe, som efter manges mening giver udtryk for tanker, der ligger uden for den aktuelle strømning, følte mig tilpas under Deres formandskab. Hvad mere er, så er vores forhold som mennesker blevet mærkbart beriget, selv om vores politiske forskelle naturligvis forbliver uændrede.

Hr. formand, vi har kendt hinanden i 30 år. Vi har virkelig lært hinanden at kende i de seneste 10 år gennem vores fremragende samarbejde i formandskonferencen. Jeg sætter stor pris på Deres personlige etik, som har sat Dem i stand til at forstå – det tror jeg i det mindste – at det er muligt på en og samme tid at være kommunist, demokrat, europæer og humanist. Tak!

(Bifald)

Formanden. – Tak, hr. Wurtz. Mine damer og herrer, på alles vegne vil jeg gerne takke hr. Wurtz, som har været medlem siden 1979, og som nu forlader Parlamentet. Vores tak skal også gå til tre andre medlemmer, som har været her siden 1979, og som vil forlade Parlamentet nu: Klaus Hänsch, tidligere formand, Ingo Friedrich, tidligere næstformand og kvæstor, og Karl von Wogau, tidligere formand for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og nuværende formand for Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar. Jeg vil rette en dybfølt tak på alles vegne til disse fire og til alle de andre medlemmer, der forlader Parlamentet, for deres store engagement.

(Højt bifald)

Nigel Farage, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Gruppen for Selvstændighed/Demokrati har forsøgt at være hjælpsom, positiv og konstruktiv i hele denne valgperiode.

(Blandede reaktioner)

Jo, for vi har været oppositionens stemme, og i et demokrati er oppositionen vigtig. Den er afgørende. Men desværre mener De egentlig ikke, som præsident Václav Klaus påpegede, da han besøgte Parlamentet, at der burde være noget alternativt synspunkt, og derfor har Deres formandskab været kendetegnet ved den dybt fordomsfulde måde, hvorpå de har behandlet de medlemmer af Parlamentet, som rejste sig og var imod forfatningen/Lissabontraktaten.

Det afgørende øjeblik for mig her i Parlamentet var, da franskmændene sagde "nej", nederlænderne sagde "nej" og irerne sagde "nej", og Parlamentet fortsatte egenrådigt med at ignorere folkets ønsker. De forstår det simpelthen ikke, vel? "Nej" betyder "nej", og det er helt utroligt, at 499 medlemmer af Parlamentet stemte for at ignorere det irske "nej" og gå videre med traktaten. Hvilken form for Parlament er det? Hvis De troede på demokrati, ville De ikke blot tromle henover resultaterne af disse tre folkeafstemninger.

Værre endnu er De nu så bange for den offentlige opinion – De ved, De taber diskussionen – at De er sunket så lavt som til misbrug. Hr. Watson sagde, at jeg opfører mig som en engelsk fodboldhooligan, da jeg blot forsigtigt påpegede, at kommissær Barrot er dømt for underslæb. Gary Titley sagde, at jeg var en paranoid reaktionær, der levede i samfundets udkant. Måske har han ret, det ved jeg ikke. Men Danny Cohn-Bendit, den store fortaler for ytringsfrihed, sagde, at modstanderne af traktaten var mentalt syge, og Martin Schulz, lederen af Den Socialdemokratiske Gruppe, sagde efter en af "nej"-afstemningerne, at vi ikke må bøje os for populisme, og at "nej"-stemmerne åbnede døren for fascisme.

Jeg håber, at vælgerne i Europa i de kommende fire ugers valgkampagne kan se dette projekts virkelige ansigt. De er nationalistisk, De er tyrannisk, De er truende, De er antidemokratisk, De er en helt igennem ubehagelig person!

(Bifald)

Formanden. – At De kan holde sådan et indlæg viser, at dette er et frit og demokratisk Europa-Parlament.

(Bifald)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Hr. formand! Nogle af mine kolleger har måske svært ved at forstå det, men jeg vil savne Dem. I al den tid, jeg har kendt Dem, først som leder af de kristelige demokrater og siden som formand for Parlamentet, har De været et billede på værdighed, tilbageholdenhed og høflighed. De er anglofil såvel som eurofil, og De repræsenterer alt det bedste i den integrationsvenlige tradition. De vil uden tvivl være meget lettet over at høre, at jeg ikke kan huske, at jeg en eneste gang har været enig med Dem.

(Latter)

Men i den karriere, som vi begge har valgt, ved vi, at ideologisk engagement er en sjælden vare, og vi sætter pris på den, selv når vi finder den hos en modstander.

De vil sikkert huske vores sammenstød over fortolkningen af Parlamentets forretningsorden. De af os, som ønskede folkeafstemninger om forfatningstraktaten, gjorde vores synspunkt gældende i fredelige stemmeforklaringer. Vores ret hertil fremgik utvetydigt af forretningsordenen. De valgte vilkårligt at se bort fra disse regler – De søgte ikke at ændre dem, hvilket ville have krævet en del tid, De så blot bort fra dem. Tiden er ikke inde til at tage denne diskussion op igen. I stedet lad mig blot sige dette: Formanden for Parlamentet skal personificere hele Parlamentet, herunder dem, der fremsætter minoritetssynspunkter, og når De behandler os forskelligt, åbner De døren for despotisme. For eksempel er der næsten hver måned demonstrationer her om en eller anden ting, og de tolereres, men da vi holdt plakater op med et ord "folkeafstemning", sendte De dørmændene ind for at fjerne vores bannere, og flere af os fik senere en bøde.

Jeg kan forstå, hvorfor ordet "folkeafstemning" giver anledning til så megen uro her i Parlamentet. Vælgerne i tre lande har forkastet Deres forfatningsmodel. Det har fået Dem til at føle Dem sårbar, hvilket har gjort Dem irriteret, og da De dårligt kunne angribe vælgerne direkte, gik hele Deres frustration ud over os, den synlige euroskeptiske minoritet her i Parlamentet.

Kære kolleger, jeg forventer ikke at ændre Deres holdninger til det ønskelige i at centralisere magten i Bruxelles. Men for Deres egen skyld vil jeg opfordre Dem til at være en smule mere upartiske i omgangen med de af os, som udgør minoriteten. Hvis blot De kunne overvinde Deres instinktmæssige uvilje mod os, ville De måske finde ud af, at det ville forbedre Deres egen demokratiske profil. Alle organisationer behøver deres kritikere. Deres insisteren på, at EU er et absolut gode, og at enhver kritik af det er enten uærlig eller fremmedhadsk, har ikke tjent Dem vel, for uden kritisk kontrol vil institutionerne i Bruxelles blive oppustede, selviske og korrupte.

Mine venner, jeg håber, at der vil være mange flere af os suverænister her i juli. For første gang i 50 år vil Parlamentet have noget i retning af en officiel opposition. Det vil være op til Deres efterfølger, Hans-Gert Pötering, at håndtere denne opposition, men jeg håber han vil leve op til den tolerance, som dette Parlament hele tiden hævder at gå ind for.

(Bifald)

Formanden. – Vi har noteret os det.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at få denne lejlighed til at sige nogle få ord på vegne af formandskabet og på vegne af Rådet som svar på Deres indlæg og på indlæggene fra repræsentanterne for de politiske grupper. Det er særlig vigtigt for os, at denne femårige valgperiode er faldet sammen med de første fem år af medlemskabet af Den Europæiske Union for Den Tjekkiske Republik og de øvrige lande, der tiltrådte dengang. Dette gælder i endnu højere grad, eftersom Den Tjekkiske Republik har haft det privilegium at have formandskabet nu, hvor denne valgperiode udløber.

Først vil jeg gerne hylde Dem, hr. formand, for den eksemplariske måde, hvorpå De har ledet denne institution i de seneste to et halvt år. Det vidner i høj grad om Deres kvaliteter, navnlig retfærdighed og integritet, at der her i Parlamentet sættes så høj pris på Dem, en respekt, der tydeligvis går på tværs af politiske partiskel. Som et af de relativt få medlemmer, der første gang blev valgt tilbage i 1979, har De været i stand til at bibringe dette hverv Deres betydelige erfaring, visdom og viden. Særlig på vegne af formandskabet kan jeg kun sige, at vi har sat stor pris på alle Deres kvaliteter i de kontakter, vi havde både før og under vores formandskab. På Rådets vegne vil jeg ønske Dem alt det bedste i fremtiden.

Da vi nu ser tilbage på de seneste fem år håber jeg, at De vil tillade mig at hylde Deres forgænger, hr. Borrell, som viste den samme upartiskhed og det samme lederskab. Sammen har De sikret, at formandskabet er respekteret og anset. Parlamentet og EU som helhed har god grund til at være taknemmelige over for Dem begge.

I de seneste fem år har Parlamentet gjort effektivt brug af sine beføjelser og prærogativer, ikke mindst på det vigtige område fælles beslutningstagning, hvor Rådet og Parlamentet befinder sig på hver sin side af bordet, nogle gange med meget forskellige synspunkter og mål. Til trods for disse forskelle arbejder begge institutioner sammen om at sikre, at systemet opnår resultater. Vi kan være uenige, og vi kan diskutere konstruktivt, men vi gør det inden for aftalte rammer og procedurer. Jeg tror, at begge institutioner kan være stolte af vores fælles engagement i at få systemet til at virke, og i de seneste fem år har der været talrige eksempler på, at det rent faktisk fungerer og fungerer meget effektivt.

Om mindre end tre måneder vil det nye Parlament tiltræde. Der vil være mange nye medlemmer. De vil vælge en ny formand, og en anden medlemsstat vil være formand for Rådet. Jeg er sikker på, at de alle i de kommende fem år vil se tilbage med taknemmelighed og respekt på den arv, som De, hr. formand, har efterladt institutionen.

Margot Wallström, næstformand i Kommissionen. – (DE) Hr. formand! Under Deres formandskab har forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen udviklet sig fint for ikke at sige smidigt. Det tjener Dem til ære, at de normale politiske drøftelser selv under valgkampagnerne, hvor muligheden for konflikt som bekendt er størst, på intet tidspunkt blev til en krise mellem institutionerne.

Hvis det må være mig tilladt at fremkomme med en personlig bemærkning, vil jeg gerne takke Dem varmt for Deres til enhver tid venlige og høflige tilgang til Deres arbejde. De handlede ikke blot høfligt, men traf også korrigerende foranstaltninger, når det var nødvendigt. Og De optrådte altid som en gentleman. Jeg vil også gerne understrege, hvor vigtigt det var for Parlamentet og EU som helhed, at De havde mod og vilje til at forsvare de demokratiske principper og Parlamentets privilegier, selv over for statscheferne, når det var nødvendigt.

(Bifald)

Jeg vil også gerne lykønske Dem med Deres 30 år som valgt medlem af Europa-Parlamentet. Deres personlighed har i høj grad sat deres præg på disse tiår, og De har ydet et betydeligt bidrag til formningen af Parlamentets udvikling.

Kommissionens formand, hr. Barroso, ville gerne have været her selv, men som De ved, deltager han i topmødet mellem EU og Canada i Prag. På vegne af formanden for Kommissionen og hele Kommissionen vil jeg gerne takke Dem varmt for Deres vellykkede formandskab. Tak!

(Bifald)

Formanden. – Fru næstformand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem varmt for Deres hovedsagelig positive bemærkninger. Jeg ønsker alle mine kolleger i Parlamentet, der ikke genopstiller, alt det bedste i

fremtiden, og jeg håber, at vi vil mødes igen. Til alle de af mine kolleger, som genopstiller, og som genvælges, vil jeg gerne sige, at jeg håber, at vi, forudsat at jeg bliver genvalgt, vil fortsætte vores gode arbejde. Det, formændene for de politiske grupper har sagt i dag, har opmuntret mig til at fortsætte ad vejen mod et forenet Europa. Mange tak til Dem alle, jeg håber, vi alle vil se hinanden igen.

(Højt bifald)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg har et spørgsmål om orden i Parlamentet. Kort før, vi skulle stemme, da mødet blev afbrudt kortvarigt, havde et medlem af Parlamentet øjensynligt held til at indsmugle en kandidat til Parlamentet og fik taget nogle få uforskammede billeder sammen med hende, hvilket efter min mening er misbrug af vores institution. Er der ikke behov for at holde disse kandidater ansvarlige?

Formanden. – Tak, hr. Mann. Det vil blive undersøgt.

6. Afstemningstid (fortsat)

Formanden. – Vi fortsætter nu med afstemningen.

6.1. Elektroniske kommunikationsnet, personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

– Før afstemningen:

Hanne Dahl (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Jeg har en bemærkning vedrørende den afstemning, vi skal til at gennemføre. Ud fra stemmelisten ser det ud til, at vi først stemmer om kompromisteksten fra udvalget i stedet for ændringsforslagene. Normalt ville jeg mene, at vi skulle stemme om de mest vidtrækkende ændringsforslag først, så jeg vil anmode Dem om at benytte de beføjelser, De har i medfør af forretningsordenens artikel 19, og ændre afstemningsrækkefølgen, så vi stemmer om ændringsforslagene først. Dette vedrører ændringsforslag om borgerrettigheder. Det er meget vigtigt for både Harbour- og Trautmann-betænkningerne.

Formanden. – Fru Dahl, så vidt jeg kan se, er der ikke noget problem. Jeg ser ikke noget problem i afstemningsrækkefølgen om Harbour-betænkningen. Vi vil gå videre som anført i dagsordenen.

6.2. Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

– Før afstemningen:

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg har bedt om ordet, fordi jeg ikke er enig i afstemningsrækkefølgen vedrørende Trautmann-betænkningen. Jeg anmoder om at få ordet før afstemningen om kompromisændringsforslag 10 for at forklare, hvorfor afstemningsrækkefølgen bør ændres.

– Før afstemningen om ændringsforslag 10:

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne anmode om, at afstemningsrækkefølgen ændres, og at kompromisændringsforslag 10 sættes til afstemning, når vi har stemt om en række andre identiske anmodninger fremsat af forskellige grupper, som der skulle stemmes om efter ændringsforslag 10.

Min begrundelse herfor er, at de ændringsforslag, som de forskellige grupper har fremsat, efter min mening går langt videre end ændringsforslaget vedrørende punktet "Beskyttelse af borgernes rettigheder mod indgreb i internetadgangen eller begrænsning af internetadgangen". Jeg mener, at det ville være en god ting, hvis Parlamentet, der så klart tilkendegav sin støtte til det berygtede Bono/Cohn-Bendit ændringsforslag, endnu en gang udtaler sig til støtte for den største beskyttelse af borgernes rettigheder.

Jeg beklager, at jeg ved afslutningen af en meget god høring med fru Trautmann er ude af stand til at anmode herom, men denne venlige høring, det gode resultat af telekommunikationspakken bør ikke i sidste ende betyde, at vi ved samme lejlighed begrænser borgernes rettigheder.

(Bifald)

Alexander Alvaro, for ALDE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Med udgangspunkt i forretningsordenens artikel 154 og artikel 155, stk. 2, vil Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa gerne tilslutte sig anmodningen fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance om ændring af afstemningsrækkefølgen for ændringsforslagene, således at ændringsforslagene 1 c, p, 2, 5, 6 og 9 bringes til afstemning før kompromisændringsforslag 10. Dette vedrører bl.a. – måske står der noget andet på Deres afstemningsliste – den omstændighed, at kompromisændringsforslag 10 efter vedtagelsen af vores gruppes forslag i går, ikke længere støttes af ALDE-Gruppen. Hvad angår afstemningsproceduren forklares det i artikel 154, hvilket ændringsforslag der skal behandles først, når der er fremsat overensstemmende eller modstridende anmodninger. Det er vigtigt for os, at der foreligger en domstolsafgørelse, før der kan ske nogen indgreb i enkeltpersoners adfærd. Det er grunden til, at vi har trukket ændringsforslaget tilbage.

Angelika Niebler, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg taler ikke i min egenskab af udvalgsformand, men som ordfører for min gruppe om Trautmann-betænkningen. Jeg opfordrer Parlamentet til at forkaste indlægget til forretningsordenen og tillade afstemningen at finde sted i den rækkefølge, der er opført på afstemningslisterne.

Fru Harms, ingen her i Parlamentet ønsker at begrænse retten til fri adgang til internettet. Vi har indarbejdet dette aspekt i kompromiset, som vi drøftede med den tjekkiske formand for Rådet gennem mange måneder. Alle de politiske partier var dybt involveret i disse drøftelser. Jeg anmoder om, at den foreslåede rækkefølge bibeholdes, og at den ændring af afstemningsrækkefølgen, der nu foreslås af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa forkastes.

Catherine Trautmann, ordfører. – (FR) Fru formand! For det første vil jeg gerne påpege i forbindelse med begæringen om ændring af afstemningslisten, at grunden til, at tjenestegrenene, hvis jeg har forstået det korrekt, gjorde brug af deres sunde fornuft og medtog kompromiset, før grupperne fremsatte ændringsforslaget, er at det går videre end ændringsforslag 46. Det omfatter bestemmelser, der ikke blot vedrører en begrænsning af adgangen til internettet, men også omfatter alle de anordninger, der kan berøre brugernes rettigheder i negativ retning.

For det andet vil jeg også gerne sige til medlemmerne, at dette kompromis er blevet fremlagt i artikel 1, der vedrører anvendelsesområdet, og at det derfor har en generel virkning, mens ændringsforslaget fremsat af grupperne vedrører artikel 8 om de nationale tilsynsmyndigheders mål.

Under forhandlingerne om dette kompromis har jeg hele tiden arbejdet loyalt og harmonisk sammen med alle de politiske grupper. Jeg noterer mig, at en af grupperne netop i dette øjeblik har fjernet sin underskrift fra kompromiset. Jeg vil derfor gerne sige, at jeg i min egenskab af ordfører naturligvis fortsat støtter dette kompromis, og at jeg også har stemt for ændringsforslag 46.

Jeg vil gerne sige, at det under de omstændigheder, hvorunder vi gennemfører denne forhandling, er mere hensigtsmæssigt, at Parlamentet træffer beslutning om afstemningsrækkefølgen, end at overlade det til Dem eller ordføreren alene at træffe denne beslutning. Jeg vil dog gerne fremsætte denne begæring til Dem meget direkte, da der må herske fuldstændig klarhed over, hvad der skal ske næst, hvis afstemningsrækkefølgen ændres.

Hvis afstemningsrækkefølgen ikke ændres, forbliver listen uændret. Hvis afstemningsrækkefølgen ændres, vedtages ændringsforslag 46, hvis det opnår kvalificeret flertal. I dette tilfælde vil jeg gerne bede Dem, fru formand, sætte kompromisændringsforslaget – der går videre end ændringsforslag 46 – til afstemning efter denne afstemning. Hvis ændringsforslag 46 ikke opnår kvalificeret flertal, vil vi stemme om kompromisændringsforslaget, og derfor vil Parlamentet have foretaget sit valg.

Formanden. – Jeg har hørt fra flere medlemmer, og jeg vil tage nøje hensyn til det, vores ordfører har sagt.

Før denne afstemning indhentede jeg råd fra tjenestegrenene, og jeg har lyttet meget opmærksomt til det, der er blevet sagt. Som formand har jeg i medfør af artikel 155, stk. 2, beføjelser til at træffe beslutning om afstemningsrækkefølgen. Det forekommer mig, at spørgsmålet er af så stor betydning både i og uden for Parlamentet, at det vil være hensigtsmæssigt at stemme om de tidligere ændringsforslag, men jeg gør også dette på det grundlag, at ændringsforslag 10 rent proceduremæssigt, som jeg har forstået det, var et

kompromis, der først blev fremsat efter afstemningen i udvalget. Så det forekommer mig, at der er både proceduremæssige og andre begrundelser for at ændre afstemningsrækkefølgen.

(Parlamentet accepterede Rebecca Harms' anmodning)

(Bifald)

6.3. Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og støttekontoret (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

– Om Trautmann-betænkningen (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, ordfører. – (FR) Fru formand! Jeg har bedt om, at vi også kan stemme om kompromisforslaget, da det har et bredere anvendelsesområde end ændringsforslag 46 alene. De har besluttet at sætte dette kompromisforslag under afstemning uden at give os nogen forklaring og uden at give ordføreren noget svar. Jeg ønskede, at De skulle være klar over dette, og at fortælle Dem, at jeg beklager, at vores indstilling ikke er blevet fulgt, ligesom ordførerens indstilling til Parlamentets afstemning.

Jeg vil også gerne sige – for at forklare den afstemning, der netop har fundet sted – at når en del af hele kompromisforslaget ikke vedtages, så er det hele pakken, der underlægges samråd. Det er konsekvensen af den afstemning, der har fundet sted i dag.

Formanden. – Tak, fru Trautmann, jeg tror Parlamentet forstår konsekvenserne af, hvad det har gjort, men tak alligevel for at have påpeget det. Det ville ikke have været gyldigt at tage det andet kompromis, og afstemningen var faktisk mere end klar.

*
* *

6.4. Frekvensbånd til mobilkommunikation (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

– Før afstemningen om ændringsforslag 14:

Astrid Lulling, ordfører. – (FR) Fru formand! Jeg var enig med hr. Cocilovo, som var ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, om, at følgende bestemmelse bør indføres i den vigtige artikel 6: "Hvis en medlemsstats lovgivning ikke indeholder et krav om obligatorisk deltagelse i socialsikringsordningen for selvstændige, indrømmes deltagelse på anmodning til den medhjælpende ægtefælle."

Jeg skal forklare, hvad jeg mener hermed. Vi insisterer på, at medhjælpende ægtefæller skal være forsikret, som det er tilfældet for selvstændige. Hvis de selvstændige i et land ikke er obligatorisk forsikrede, kan vi dog ikke kræve, at dette gør sig gældende for deres ægtefæller, da de ikke kan være tilknyttet en forsikringsordning, der ikke findes. Derfor skal denne supplerende bestemmelse vedtages. Jeg handler også på hr. Cocilovos vegne i dette spørgsmål.

(Det mundtlige ændringsforslag blev ikke godtaget)

6.6. Gravide arbejdstagere (A6-0267/2009, Edite Estrela)

– Før afstemningen:

Edite Estrela, ordfører. – (PT) Fru formand! Jeg vil gerne bede tjenestegrenene tage hensyn til, at den portugisiske version er autentisk for alle ændringsforslag.

Dernæst vil jeg gerne begære en ændring af afstemningsrækkefølgen, så der stemmes om udvalgets ændringsforslag 43 før ændringsforslag 83 af hensyn til konsekvensen.

Endelig vil jeg gerne påpege, at dette direktiv, som vi skal ændre, er 17 år gammelt og helt klart forældet. Det ændrede direktiv vil ikke træde i kraft før udgangen af den næste valgperiode. Vi lovgiver med andre ord for fremtiden og ikke for i dag.

Vi lovgiver navnlig til borgernes bedste, og giver dem dermed flere grunde til at stemme ved valgene i juni.

Jeg vil derfor bede mine kolleger støtte min betænkning.

Astrid Lulling, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Som tingene står nu er der 89 ændringsforslag til denne betænkning. Det er helt kaotisk, og den afstemning, vi skal gennemføre, vil ikke gøre det muligt for os at gennemføre en reelt objektiv forhandling med Rådet og Kommissionen. Disse 89 ændringsforslag er helt i strid med hinanden. Jeg foreslår, at vi henviser denne betænkning til fornyet udvalgsbehandling, da vi, som fru Estrela sagde, har masser af tid til at gøre dette.

(Højt bifald)

Formanden. – Fru Lulling, De bedes venligst oplyse mig om, hvorvidt De fremsætter denne begæring på vegne af Deres politiske gruppe eller ej.

Astrid Lulling, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Ja, jeg gør aldrig noget, der ikke er på vegne af min politiske gruppe!

(Latter og bifald)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Fru formand! Det giver ikke nogen mening at henvise denne betænkning eller dette forslag til fornyet udvalgsbehandling, for den er blevet drøftet med alle grupperne. Den støttes antageligt af et flertal her i Parlamentet. Den blev også drøftet med Kommissionen og med Rådet.

Folk har naturligvis forskellige holdninger. Vi ved beklageligvis, at Rådet under det tjekkiske formandskab har indtaget en meget konservativ holdning til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder.

Jeg opfordrer derfor Parlamentet til at stemme for forslagene og til at støtte min betænkning, for den vil give borgerne flere grunde til at gå ud og stemme ved Europavalgene.

(Parlamentet besluttede at henvise spørgsmålet til fornyet udvalgsbehandling)

6.7. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Økonomisk genopretning: projekter på energiområdet (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Før afstemningen om udkastet til lovgivningsmæssig beslutning:

Reimer Böge, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Efter en kortfattet rådslagning med ordføreren, er vi blevet enige om, at punkt 2, 3 og 5 i den lovgivningsmæssige beslutning bør tilpasses. Jeg vil gerne foreslå følgende formulering af punkt 2:

"mener, at det referencebeløb, der er anført i forslaget til retsakt, er foreneligt med den flerårige finansielle ramme, da der er foretaget en revision af sidstnævnte;"

I punkt 3 bør første sætning udgå, mens resten forbliver uændret: "minder om, at enhver omfordeling, som får negativ indvirkning på andre EU-politikker ved at reducere bevillingerne til disse, bør undgås;"

Punkt 5: "bemærker, at lovgivningsprocessen kan afsluttes, da der er indgået aftale om finansiering af programmet;"

(De mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

6.9. Kapitalkravsdirektiver: Direktiverne 2006/48/EF og 2006/49/EF (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Før afstemningen:

Udo Bullmann, for PSE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Denne betænkning blev kraftigt anfægtet i flere grupper, og for at sikre en retfærdig afstemning vil jeg gerne bede Dem give mig ordet inden afstemningen om betragtning 3, så jeg kan fremkomme med min udtalelse til afstemningsrækkefølgen.

– Før afstemningen om betragtning 3:

Udo Bullmann, for PSE-Gruppen. – (DE) Fru formand! I betænkningen fremsættes forskellige forslag til regulering af kernekapital, og ændringsforslag 91 og 92 går noget længere, da de indeholder en klarere og mere præcis definition af kernekapital, som vil give os mindre arbejde i fremtiden. Jeg anmoder derfor om, at der stemmes om dem først, og at der dernæst stemmes om ændringsforslag 89 til betragtning 3. Jeg håber, at mine kolleger er indforståede, og jeg anmoder også om, at de accepterer, at afstemningen om ændringsforslag 89 til betragtning 3 foretages ved navneopråb.

Othmar Karas, ordfører. – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne påpege, at vi gjorde det helt klart under forhandlingerne, at der tydeligt og på en tilstrækkelig detaljeret måde tages hensyn til ændringsforslagene i kompromisforslaget. Jeg anmoder derfor om, at vi holder os til denne rækkefølge. Jeg har ikke nogen indsigelse til afstemning ved navneopråb.

(Parlamentet accepterede Udo Bullmans anmodning)

6.10. Fællesskabsprogram for finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Før afstemningen:

Janusz Wojciechowski, ordfører. – (PL) Fru formand! Jeg har to eller tre korte tekniske, men vigtige punkter.

For det første har vi en række ændringsforslag stillet af Udvalget om Landbrug bl.a. ændringsforslag 64. Der bør stemmes separat om dette ændringsforslag. Det fokuserer på spørgsmålet om oprettelse af nationale referencecentre, som udgør en vigtig del af hele forordningen. Udvalget om Landbrug har foreslået, at forpligtelsen til at oprette referencecenteret på nationalt plan udgår. Min holdning i min egenskab af ordfører er, at dette går imod hele forordningens generelle logik. Jeg foreslår en separat afstemning om ændringsforslag 64.

For det andet skal nævnes ændringsforslag 28, der fokuserer på det kontroversielle og følsomme spørgsmål om rituel slagtning. En afstemning om dette ændringsforslag vil fjerne muligheden for at indføre et totalt forbud mod rituel slagtning på nationalt plan. Afstemning om ændringsforslag 28 vil bevare muligheden for et sådant forbud.

Det tredje punkt vedrører ændringsforslag 85. Kommissionen har foreslået, at transporttiden for dyr fra landbrug og ventetiden på slagteriet nedbringes til 24 timer. En afstemning for ændringsforslag 85 vil fjerne denne nedsættelse af transporttiden. En afstemning mod ændringsforslag 85 vil støtte Kommissionens forslag om nedbringelse af transporttiden.

(Anmodningen blev forkastet, da over 40 medlemmer gjorde indsigelse)

6.12. Den nye sociale dagsorden (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

– Før afstemningen:

Philip Bushill-Matthews, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg håber, at Parlamentet tilgiver mig dette sene mundtlige ændringsforslag til punkt 14. Mine ærede kolleger er måske

klar over, at dette er et følsomt spørgsmål, og på nogle sprog og i nogle medlemsstater giver dette problemer. Det er vigtigt, at vi forsøger at opnå maksimal støtte til denne betænkning i sidste ende.

Forslaget går på, at vi i stedet for punkt 14 erstatter hele punktet med et afsnit, der allerede er blevet accepteret af Parlamentet. Der er tale om punkt 23 i Parlamentets beslutning af 11. marts 2009 om Det Europæiske Råds forårstopmøde 2009 om Lissabonstrategien, som omfatter nøjagtig det samme emne. Jeg vil læse blot nogle få sætninger af det:

"bemærker, at visse medlemsstater har indført begrebet mindsteløn; mener, at andre medlemsstater kunne have gavn af at undersøge disse landes erfaringer; opfordrer medlemsstaterne til at skabe forudsætninger for social og økonomisk deltagelse for alle, navnlig ved at sikre retlige rammer som mindsteløn og andre lovpligtige og generelt bindende ordninger eller ved kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale traditioner, der sikrer, at fuldtidsarbejdstagere kan tjene til en anstændig tilværelse ved deres løn;"

Som sagt har de politiske grupper tidligere godkendt dette. Jeg undskylder for at fremlægge det nu. Dette er i orden med ordføreren, og jeg håber, at Parlamentet i det mindste vil tillade, at det mundtlige ændringsforslag indgives.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Fru formand! Mange tak. Jeg vil blot ganske kort sige noget om den svenske oversættelse. I punkt 13 og 36 er "minimum income" oversat med det svenske ord "minimilön", hvilket betyder "minimum wage". Det burde være "minimiinkomst". Der er forskel mellem "minimiinkomst" og "minimilön", så der er en fejl i punkt 13 og punkt 36 i den svenske oversættelse.

6.13. Aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*
* *

Formanden. – Rent undtagelsesvist, kære kolleger og dem, der venter på at afgive stemmeforklaring, vil De have bemærket, at det nu er meget sent. Vi har alle været her i lang tid, og det samme har især vores tolke. Der er et meget stort antal stemmeforklaringer, og jeg tror ikke, vi når igennem dem inden kl. 15.00. Da det nu forholder sig sådan, træffer jeg den beslutning, at de, som vi har gjort det før, vil blive taget op ved afslutningen af dagsordenen i aften.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Fru formand! Reglerne er meget klare og siger, at alle medlemmer efter afstemningen har ret til at afgive stemmeforklaring på op til 60 sekunder. Jeg er klar over, at tolkene har været her længe. Jeg er klar over, at vi afholder mange mennesker fra at holde frokostpause. Må jeg foreslå et kompromis, som næstformanden, Alejo Vidal-Quadras, benyttede sidste gang, dette skete, og som går ud på at tillade folk at afgive stemmeforklaring en efter en, hvilket fremskyndede processen betydeligt.

Formanden. – Tak, hr. Hannan. Vi overvejede denne løsning. Der er så mange, at jeg ikke tror, det ville fungere. De vil kunne afgive stemmeforklaring efter afstemningen således at forstå, at det bliver i aften. Jeg er ked af det, men det er virkelig for sent – og De ved, hvor meget jeg glæder mig over Deres bidrag.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Forslag til afgørelse (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Europa-Kommissionens meddelelse KOM(2007)0281 indeholdt en udfordring til de europæiske institutioner: "Nu er tiden inde til at se på Brasilien som en strategisk partner og en vigtig sydamerikansk økonomisk aktør og regional leder". Dette partnerskab blev etableret den 4. juli 2007 i Lissabon under det portugisiske formandskab for EU. Den 12. marts 2009 vedtog Europa-Parlamentet en henstilling til Rådet, hvori det fastslog, at "det strategiske partnerskab bør skabe mulighed for gennemførelse af en regelmæssig dialog mellem medlemmerne af den brasilianske nationalkongres og Europa-Parlamentet".

Til trods for denne principerklæring og mine opfordringer til formanden for Parlamentet må jeg desværre konstatere, at Parlamentet holder sig til den anakronistiske mulighed at gøre Brasilien til det eneste BRIK-land uden en uafhængig parlamentarisk delegation. Dette er i strid med Parlamentets egen beslutning og er udtryk

for en beklagelig inerti og kortsigtet holdning i lyset af Brasiliens reelle betydning i verdensøkonomien. Jeg håber, at medlemmerne af Parlamentet, navnlig de portugisiske medlemmer vil bidrage til at ændre denne beklagelige tingenes tilstand og etablere en direkte og produktiv kommunikation med den brasilianske nationalkongres.

Jeg stemte imod.

Francis Wurtz (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) GUE/NGL-Gruppen undlod at stemme om en række interparlamentariske delegationer på grund af henvisningen til "Kosovo" i oprettelsen af "Delegationen for Forbindelserne med Albanien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Montenegro og Kosovo".

Oprettelsen af en delegation for forbindelserne med en selvudnævnt stat, der er et resultat af overtrædelse af folkeretten er i sig selv en de facto-overtrædelse af folkeretten.

Denne manglende deltagelse i afstemningen vedrører ikke alle de øvrige delegationer omhandlet i samme beslutning, som vi støtter.

– **Betænkning: Philippe Morillon (A6-0203/2009)**

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig over her i dag at stemme om denne betænkning om ophævelse af 11 forældede beslutninger og afgørelser og noterer mig, at den kommende betænkning fra hr. Morillon (A6-0202/2009) vil ophæve yderligere 14 forældede forordninger.

Jeg vil gerne lykønske min kollega med noget, som vi burde gøre i alle vores udvalg og inden for alle vores kompetenceområder. Jeg går helt klart ind for nogle forordninger og direktiver med en fast gyldighedsperiode, hvilket ville sætte en stopper for den fortsatte accept af love og forordninger og de byrder, der dermed påhviler os alle.

– **Betænkning: Petya Stavreva (A6-0259/2009)**

Katerina Batzeli (PSE), *skriftlig*. – (EL) PASOK-parlamentsgruppen stemte for Stavreva-betænkningen, fordi den giver medlemsstaterne mulighed for at vælge støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikter på et særlig afgørende tidspunkt for landdistrikterne og landbrugerne. Den oprindelige ordlyd i Kommissionens forslag blev også forbedret på grundlag af de ændringsforslag, jeg stillede i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Opportunistiske reduktioner af de finansielle grænser for den fælles landbrugspolitik kan dog under ingen omstændigheder accepteres under det påskud, at den har uudnyttede ressourcer. Fællesskabsbudgettet kan ikke genbruges ved hjælp af fleksibilitetsmekanismen. I stedet for denne praksis ville det være politisk og materielt hensigtsmæssigt at drøfte en forøgelse af fællesskabsbudgettet, så de eksisterende fællesskabspolitikker, herunder den fælles landbrugspolitik, der skal dække finansieringen af nye politikker til håndtering af krisen og forbedring af EU's konkurrenceevne, ikke berøres.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om forslaget til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Jeg støtter dette dokument, da der dermed afsættes yderligere 250 mio. EUR til supplering af de midler, der er øremærket for 2009, og det frembyder større fleksibilitet med hensyn til afsætning og brug af de finansielle ressourcer til udvikling af bredbåndsinternettet i landdistrikter og til håndtering af de nye udfordringer inden for landbrugssektoren.

Denne supplering af ELFUL er nødvendig, særlig i en krisetid. Rumænien skal have adgang til denne fond via gennemførelsen af bæredygtige projekter med det formål at udvikle vores landsbyer og hæve levestandarden for dem, der bor i vores landdistrikter.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Betænkningen om forslaget til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *skriftlig*. – (PL) Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne udgør en stor mulighed for historisk underudviklede regioner. Fonden er også en mulighed for at nedbringe misforholdet mellem de gamle og de nye medlemsstater i EU.

Ved administration af fonden må vi huske på, at den fælles landbrugspolitik er fuld af uretfærdigheder og uligheder. Forskelle i tilskud og dermed i landbrugernes indkomster fører til opretholdelse af disse misforhold og endog til en forværring af dem. Disse misforhold vedrører ikke blot den økonomiske situation blandt indbyggerne i landdistrikter, men også hele infrastrukturen, herunder adgang til internettet. Vi må derfor huske på, at tyske landbrugere f.eks. modtager støtte, der er dobbelt så høj som den, de polske landbrugere modtager, og tre gange så høj som den, de rumænske landbrugere modtager.

Vi må også huske på, at de regioner, der har størst behov for hjælp, findes i Rumænien, Bulgarien og den østlige del af Polen.

– Betænkning: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne betænkning fremlagt af min britiske kollega af Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, hr. Corbett, om en generel revision af Europa-Parlamentets forretningsorden.

Jeg støtter initiativet fra Den Socialdemokratiske Gruppens formand, hr. Schulz, som søgte at benytte denne revision til at forhindre den franske leder af et højreekstremistisk parti i at have den ære at lede det nye parlaments konstituerende plenarforsamling.

I henhold til de nye bestemmelser vil Parlamentets konstituerende plenarforsamling, der afholdes den 14. juli, blive ledet af den afgående formand, hvis han genvælges, eller af en af de 14 næstformænd efter alder, hvis de genvælges.

Det europæiske demokrati omfatter rent faktisk principper om respekt og tolerance blandt mennesker, som hr. Le Pen forsætligt ser bort fra i sin beslutsomme fremsættelse af revisionistiske bemærkninger.

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, særlig ændringsforslag 51 og 52, hvori det bestemmes, at reglen om, at det ældste medlem skal indtage formandsposten på det nye parlaments konstituerende plenarforsamling, erstattes med et "midlertidigt valg". Jeg forstår ikke, hvorfor vi nogensinde har haft denne mærkelige regel. Måske ligger der en logik bag "faderen eller moderen" for Parlamentet. Det medlem, der har siddet længst i Parlamentet, har i det mindste erfaring at falde tilbage på og ikke blot alder.

Hr. Le Pen og hans Front National misbrugte allerede denne ordning, da Claude Autant-Lara i 1989 blev kastet ind i Parlamentet og gjorde konstitueringen af institutionen til en farce med en lang og yderst stødende tale. Efter nogle måneder forlod han sin post, da han havde udfyldt sin opgave med at latterliggøre Europa-Parlamentet. Vi kan ikke 20 år efter give hr. Le Pen en ny mulighed for at bringe Europa i miskredit.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Hr. Corbetts betænkning sigter mod at bringe Parlamentets forretningsorden i overensstemmelse med den aktuelle praksis med generel konsensus og forudgående forhandling i små grupper, hvilket gør plenarforsamlingen til blot og bart en møde, hvor tekster, der på forhånd er kogt sammen af en håndfuld eksperter, registreres. Som følge heraf er institutionaliseringen af den endelige offentlige afstemning om hver enkelt tekst blot det minimum af gennemskuelighed, som borgerne kan forvente af dette Parlaments arbejde.

Denne betænkning er dog først og fremmest en uventet mulighed for in ekstremis at vedtage et utroligt ændringsforslag, selv om det er blevet forkastet i udvalget og udarbejdet udelukkende for at forhindre en enkelt person i at udføre et hverv, der desuden er anerkendt i alle verdens parlamenter, nemlig at det ældste medlem leder valget af formanden under den konstituerende plenarforsamling. En virkelig usædvanlig handling, en virkelig politisk slyngel! Uhørt i et demokrati!

Underskriverne er ingen andre end hr. Daul og hr. Schulz, som helt klart forsøger at blive kendt og anerkendt i Tyskland snarere end i Frankrig. Dette er et yderligere bevis, hvis der ellers var behov for et sådant, på den stadige hemmelige forståelse mellem den bløde højrefløj og den sekteriske venstrefløj, som stemmer sammen om næsten alle de tekster, der vedtages her i Parlamentet.

Jean-Marie Le Pen (NI), *skriftlig*. – (FR) Efter at ændringsforslaget om aldersformand blev forkastet af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, genfremsætter hr. Schulz og hr. Daul, disse to liberale-socialdemokratiske kumpaner, det samme ændringsforslag på plenarforsamlingen.

Klassikerne lærte os tidligere, at det er menneskeligt at fejle, men djævelsk at fremture.

Læren er helt klart ikke blevet lært. At fokusere Europa-Parlamentets arbejde omkring min ringe person grænser til det patetiske. At udvise vores egen forretningsorden en sådan foragt svarer faktisk til at så sæden til en latent totalitarisme.

Hvornår vil minoritetsgrupperne blive fjernet? Hvornår vil genstridige medlemmer blive fjernet?

Fra Claude Autant-Lara til Jean-Marie Le Pen er cirklen sluttet. I 1989 efter den store filmskabers bemærkelsesværdige tale, blev aldersformandens tale ophævet. 20 år senere skal aldersformanden fjernes for at forhindre djævelen Le Pen i at lede valget af formanden for Europa-Parlamentet.

I sandhed et demokratisk fremskridt!

Hr. Schulz og hr. Daul giver mig uden at ville det en bemærkelsesværdig gratis reklame, som jeg ikke vil undlade at udnytte. Alene mod verden vil jeg tage handsken op og føre de ægte demokrater og oprigtige europæere som vidner: Denne maskerade og fornægtelse af demokrati tjener ikke Europa, men en lille klike af politikeres undergrundsinteresser.

Patrick Louis (IND/DEM), skriftlig. – (FR) Som fransk medlem af Europa-Parlamentet og medlem af Gruppen for Selvstændighed/Demokrati valgte jeg ikke at støtte ændringsforslag 51 og 52 til hr. Corbets betænkning.

Det er rent faktisk urimeligt at ændre en generel regel for at tilpasse den et særligt tilfælde.

Desuden vil disse manøvrer utvivlsomt have den modsatte virkning af den tilsigtede, med andre ord vil de understrege den manglende respekt, som mange medlemmer har for nogle af deres kollegaer og nogle kandidater.

Desuden er der ikke noget, der forhindrer et politisk parti, der ikke er tilfreds med det aktuelle ældste medlem i at opstille en ældre kandidat.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte ikke for den generelle revision af Parlamentets forretningsorden, fordi man i et forsøg på at undgå et ældstemedlem ved navn Le Pen i formandsstolen har fundet frem til en uelegant løsning, som rent faktisk virker mod hensigten, selv om der findes en løsning, som ville have været acceptabel for alle dem her, som går ind for integrering af ligestilling af mænd og kvinder.

Vi kunne derfor have erstattet artikel 11 med følgende tekst: "Skiftevis det ældste mandlige medlem eller det ældste kvindelige medlem blandt de tilstedeværende medlemmer vil som ældstemedlem påtage sig rollen som formand indtil bekendtgørelsen af Parlamentets valg. Den skiftevis rækkefølge begynder med det ældste kvindelige medlem."

På den måde kunne vi have undgået, at Le Pen kom til at lede Parlamentet som ældstemedlem, uden at Parlamentet var nødt til at myrde forretningsordenen og vedtage en procedure, der ikke findes i noget andet parlament i et demokratisk land.

Det er en skam. Personligt har jeg mere tillid til de franske vælgere. Jeg håber, de vil forhindre valget af Le Pen, og at hele denne øvelse således vil vise sig at være formålsløs.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Især EU, som taler for demokrati, tolerance og meningsfrihed, ville selv se ud som om, det ikke tager disse ting så nøje. Uanset om det gælder folks ret til selvbestemmelse, adgangskriterier eller løsninger på dagligdags problemer, findes der to forskellige EU-standarder afhængigt af, hvad der er hensigtsmæssigt.

Alle, der ikke opfylder kravene til politisk korrekthed, som er ubejlige for EU's institution, som påpeger ubehagelige realiteter i EU's institution, udelukkes og underlægges pludselig andre regler. Princippet idem jus omnibus – lige ret for alle – må anvendes stramt, hvis EU ikke ønsker at glide over i politisk korrekt hykleri. Personlige fjendskaber må ikke bruges som begrundelse for opbakning til næsten "automatisk lovgivning".

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) De ændringsforslag, som ordføreren har stillet, gør reglerne om registret over parlamentsdokumenter mere fleksible, og de forenkler forretningsordenen. Desuden har nogle af dem til formål at tilpasse forretningsordenen til nye regler og til aktuel praksis.

En af de vigtigste ændringer består i at give formanden for Europa-Parlamentet bemyndigelse til at invitere nationale parlamenter (for lande, der har underskrevet en traktat om tiltrædelse af EU) til blandt deres egne medlemmer at udpege et antal observatører svarende til det antal fremtidige pladser i Europa-Parlamentet,

som det pågældende land vil få. Disse observatører vil tage del i Parlamentets forhandlinger indtil tiltrædelsestraktatens ikrafttræden og skal have ret til at tale i udvalg og politiske grupper. De får ikke stemmeret eller ret til at stille op til valg til stillinger i Parlamentet.

En anden ændring af forretningsordenen regulerer proceduren for fælles udvalgmøder og fælles afstemninger. De respektive ordførere udarbejder et enkelt udkast til betænkning, som vil blive undersøgt og stemt om i de involverede udvalg på fælles møder, som ledes i fællesskab af formændene for de berørte udvalg.

Vigtige ændringer vedrørende udviklingen af de parlamentariske forhandlinger vedrører tildeling af taletid og opstilling af en talerliste og også ændringsforslag vedrørende den endelige afstemning om et stykke lovgivning. Afstemninger ved navneopråb gør medlemmerne af Europa-Parlamentet mere ansvarlige over for borgerne.

– Indstilling ved andenbehandling: Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Ved Europa-Parlamentets førstebehandling af telekommunikationspakken stemte et flertal af medlemmerne for ændringsforslag 138 og 166, som var blevet drøftet. Dermed gjorde Europa-Parlamentet det klart, at der var behov for en domstolsafgørelse, før nogen kan udelukkes fra internettet, og at brugere har ytringsfrihed og ret til et privatliv. Rådet valgte imidlertid at se bort fra Europa-Parlamentets ønsker og slettede ændringsforslag 138 og 166. Europa-Parlamentet og Rådet er nu nået frem til et kompromis. Dette kompromis indeholder ikke ændringsforslag 138 og 166 i deres oprindelige form. Vi stemte derfor imod kompromiset ved dagens afstemning.

Junilisten og den danske junibevægelse går stærkt ind for, at ændringsforslag 138 og 166 medtages i telekommunikationspakken og har derfor stillet en række ændringsforslag, som er blevet benævnt "ændringsforslag vedrørende borgernes rettigheder" af internetaktivister, og som har modtaget støtte fra nogle enkelte andre politiske grupper i Europa-Parlamentet. Hvis vores forslag havde vundet støtte fra medlemmerne af Europa-Parlamentet, ville der have været en god chance for, at Europa-Parlamentet og Rådet endelig kunne nå til enighed om telekommunikationspakken, som i omfattende grad beskytter internetbrugernes rettigheder og privatliv.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Vi forsøger i dag at støtte økonomiske interesser med alle midler. En byge af ophavsrettighedslove er pludselig blevet indført i en rammeloV om bestemmelser om telekommunikation. Det er tilstrækkeligt, at EU indfører en pligt til at advare kunder mod farerne for at overtræde "intellektuelle ejendomsrettigheder". Sanktioner kan så fastlægges på nationalt plan. Derefter kan alle lægge skylden over på den anden. I denne betænkning har store softwareudviklere også forsøgt at indarbejde en hindring for mindre udviklere.

Måske overtrædes rettigheder på internettet f.eks. børnepornografi, som vi bør bekæmpe, men dette må ikke gå for vidt i en sådan grad, at databeskyttelsen ofres på nogle få store virksomheders og multinationale koncerners økonomiske interesser. Den oprindelige tanke bag telekommunikationspakken var helt fornuftig, men med det enorme antal ændringsforslag, kan et eller flere ændringsforslag, der kritiserer pakken, være sluppet igennem.

– Indstilling ved andenbehandling: Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Guy Bono (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for ændringsforslag 138, som jeg stillede i september sidste år, og som blev vedtaget af 88 % af medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Jeg er glad for, at det igen er blevet støttet af et overvældende flertal af medlemmerne, som dermed har bekræftet deres store ønske om at beskytte internetbrugernes rettigheder.

En måned inden Europavalgene er det et stærkt tegn. I modsætning til hvad UMP og partiets kulturminister måtte mene, har Europa-Parlamentets holdning betydning.

Dette er et ny slag mod Sarkozy og den franske regering. Parlamentet har sagt "nej" til Sarkozy med hensyn til både form og indhold. Medlemmerne af Europa-Parlamentet har sagt "nej" til den fleksible reaktion og "nej" til det utilladelige pres, som Frankrig har udøvet på det primære demokratiske organ på det europæiske kontinent!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Millioner af europæere bruger direkte eller indirekte internettet i deres dagligdag. At opstille begrænsninger og betingelser for internettet ville have en direkte og negativ

indflydelse på den brede befolknings dagligdag og på mange af de mikrovirksomheder og SMV'er, der er direkte afhængige af denne ressource i forbindelse med driften af deres virksomhed.

Det var derfor vigtigt, at vores gruppes forslag blev vedtaget, gennem vores stemme for, da dette vil opretholde den frie udveksling mellem brugere, uden at disse kontrolleres eller sponsoreres af mellemmand.

Det ser dog ud til, at Rådet ikke er parat til at acceptere dette ændringsforslag, der støttes af et flertal i Parlamentet, som er imod den begrænsningsaftale, man er nået frem til under forhandlingerne med Rådet. Dette er dog en lille sejr, da den har forhindret vedtagelsen af et dårligt forslag.

Alle dem, der forsvarer den frie bevægelighed på internettet og gratis software, lykønskes. Dette er en kamp, som vi vil fortsætte for at sikre beskyttelse af borgernes rettigheder og slutbrugernes ubegrænsede adgang til ydelser.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) For det første er de ændringsforslag, der bedst beskytter borgernes rettigheder og frihedsrettigheder, ikke blevet vedtaget her i Parlamentet i Harbour-betænkningen, som supplerer denne betænkning.

Dernæst har et spørgsmål om afstemningsrækkefølgen, der heldigvis er blevet løst, sat spørgsmålstejn ved den måde, hvorpå et stort politisk problem kan løses her: ved snu og snæversynet politisk manøvrering og dernæst ved at lægge skylden på en administration, der ikke kan gøre noget ved det.

Endelig fordi hr. Toubons mishag, denne synligt begejstrede forsvarer for Hadopi-loven, da ændringsforslag 1, blandt internetbrugere kendt som Bono-ændringsforslaget blev vedtaget, blev efterfulgt af hans glæde og anerkendelse, da fru Trautmann oplyste, at denne tekst ville gå til tredjebehandling, da det generelle kompromis var blevet ændret, idet den klart tilkendegivne vilje blandt flertallet her i Parlamentet risikerer at blive nedtrampet, ligesom resultaterne af folkeafstemningerne i Frankrig, Nederlandene og Irland...

Hr. Sarkozy og hans venner blandt de "store" har fået et pusterum. Borgerne må forblive opmærksomme. Det vil blive det Parlament, der vælges den 7. juni, som skal forhandle ved tredjebehandling. Det er usikkert, om socialdemokraterne, når deres sæder er sikret, vil forblive på frihedens side.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den telekommunikationspakke, som Kommissionen og Rådet har anmodet om, udgør en potentiel trussel mod de borgerlige rettigheder. I de ændringsforslag, vi stillede, opfordredes til beskyttelse af borgerlige rettigheder, universel adgang og gennemsækelighed og frihed på internettet som et område, hvor idéer udveksles og ikke som en ressource, der kontrolleres af politikere og forretningsfolk. Internetbrugere er kunder, men de er også borgere. Vi vil fortsat kæmpe for beskyttelse af alle de europæiske borgers individuelle frihedsrettigheder.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Under afstemningen om den elektroniske kommunikationspakke i dag viste parlamentet, at beskyttelse af forbrugernes rettigheder virkelig er dets højeste prioritet.

Selv om et relativt acceptabelt kompromis mellem holdningerne blev opnået ved andenbehandlingen, var et flertal i Parlamentet ikke bange for at gå imod ordningerne og overbevisende insistere på dets oprindelige holdning til den mulige indførelse af begrænsninger af internetadgangen, medmindre de indføres ved en domstolsafgørelse, eller hvis den offentlige sikkerhed trues.

Hele pakken er rent faktisk blevet reduceret til en forligsprocedure, og indførelsen af den er blevet forsinket. Efter dagens afstemning i Parlamentet kan vi dog ikke undgå at sende et meget klart signal til Rådet og Kommissionen.

Men lad os erkende, at det, der er sket i dag, kan tilskrives den aktive inddragelse af folk, som repræsenterer internettet, og som brugte alle til rådighed stående midler til at give udtryk for deres holdning over for medlemmer af Europa-Parlamentet og kræve, at de beskytter deres rettigheder.

Denne adfærd kan kun tilskyndes.

Derfor bør vi også nå frem til den konklusion, at vi altid skal lytte nøje til, hvad folk siger, så EU-lovgivningen også fokuserer på deres behov, samtidig med at den størst mulige beskyttelse af de europæiske borgers interesser sikres.

– Betænkning: Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Jeg stemmer imod denne betænkning, da der bør stilles garanti for, at dele af de tilgængelige spektrum vil blive anvendt til nonprofit-formål og ikke går til de store telekommunikationsvirksomheder.

– Betænkning: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative støtter, at der sættes en stopper for lønforskellen og andre former for diskrimination mellem mænd og kvinder. Ligebehandling i alle former for beskæftigelse er afgørende for et retfærdigt og ligeligt samfund. De konservative mener dog, at nationale regeringer og parlamenter generelt er bedst egnede til at handle på de måder, der er mest effektive for deres egne samfund og økonomier.

De konservative støtter den opfattelse, at ægtefæller til selvstændige erhvervsdrivende bør have adgang til sygedagpenge, pensioner og barselsrettigheder. Vi mener dog, at disse beslutninger bedst træffes af medlemsstaterne.

Da anmodningen om et nyt lovgivningsforslag om ligeløn baseret på EF-traktatens artikel 141, stk. 3, er omfattet af det konservative partis engagement i undtagelsen ("opt-out") fra det sociale kapitel, som vi ikke støtter, har vi valgt at undlade at stemme.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning forbedrer den måde, hvorpå princippet om ligebehandling finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller i EU. Irland har dog allerede bestemmelser om, at ægtefæller til selvstændige erhvervsdrivende kan blive selvstændige PRSI-bidragydere i deres egen ret, hvis et kommercielt partnerskab mellem ægtefællerne kan bevises. En person kan f.eks. vælge at betale frivillige bidrag, der gør det muligt for dem at forblive forsikrede, når de forlader den obligatoriske PRSI-ordning. Socialsikring er et spørgsmål, der henhører under det nationale kompetenceområde, og derfor stemte jeg imod ændringsforslag 14. Da dette ændringsforslag til artikel 6 i betænkningen blev vedtaget, besluttede jeg sammen med resten af mine irske kolleger i PPE-DE at undlade at deltage i den endelige afstemning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Astrid Lullings betænkning om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, selv om jeg føler, at den burde være gået langt videre med hensyn til en styrkelse af kvinders rettigheder og beskyttelse af moderskab. Selvstændigt erhverv er en minoritetsform for beskæftigelse i Europa og tegner sig for 16 % af den erhvervsaktive befolkning. Kun en tredjedel af de selvstændige er kvinder.

Dette forslag burde have fjernet hindringerne for kvinders adgang til selvstændigt erhverv ved at indføre foranstaltninger eller specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere at være selvstændig erhvervsdrivende.

Jeg mener, at medhjælpende ægtefæller bør have en meget klart defineret faglig status og en socialsikringsbeskyttelse svarende til de selvstændige erhvervsdrivendes.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Socialsikringsordningerne er forskellige, afhængigt af hvor i Europa man befinder sig. Det er ikke et problem, som mange synes at mene. I stedet er det et naturligt resultat af den omstændighed, at landene er forskellige, og offentlige demokratiske valg har resulteret i, at forskellige politiske systemer er blevet stemt igennem. Som fortalere for mellemstatsligt EU-samarbejde er det derfor naturligt for os at forkaste formuleringen i såvel Kommissionens forslag til direktiv som Europa-Parlamentets betænkning, der søger at give EU større beføjelser over de nationale socialsikringsordninger.

Det er dog værd at påpege, at de stramme forslag, der er fremsat, først og fremmest søger at garantere minimumsniveauer. Formuleringerne forhindrer således ikke medlemsstaterne i at gå videre, hvis de måtte ønske det. Dette er positivt ikke mindst ud fra et svensk synspunkt. Denne fleksibilitet og den omstændighed, at ligebehandling af kvinder og mænd understreges så klart som et grundlæggende princip for et velfungerende demokratisk samfund, har foranlediget os til at stemme for betænkningen som helhed.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Selvstændige erhvervsdrivende udgør i øjeblikket kun 16 % af den erhvervsaktive befolkning. Blot knap en tredjedel af de 32,5 mio. selvstændige erhvervsdrivende er kvinder.

Forslaget om at håndtere hindringerne for kvinders adgang til selvstændig beskæftigelse bl.a. ved at vedtage bestemmelser om specifikke fordele for at gøre det lettere for det underrepræsenterede køn at udøve selvstændig beskæftigelse bør støttes.

Direktiv 86/613/EØF har medført få fordele for medhjælpende ægtefæller til selvstændige erhvervsdrivende, når det gælder anerkendelse af deres arbejde og passende social beskyttelse.

Det nye direktiv bør først og fremmest fastsætte bestemmelser om obligatorisk registrering af medhjælpende ægtefæller, så de ikke længere er usynlige arbejdstagere, og forpligte medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medhjælpende ægtefæller kan tegne sygeforsikringsdækning og alderspensioner.

Til trods for den omstændighed, at medlemsstaterne langt fra er enige om behovet for at forbedre lovrammerne på dette område, håber jeg, at det vil være muligt hurtigt at nå frem til en fornuftig konsensus, så dette direktiv kan vedtages ved førstebehandlingen før Europavalgene i juni 2009.

Lad os støtte initiativer om ligestilling. Ved at sætte mennesker først, kan vi skabe et mere retfærdigt samfund.

– Betænkning: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Gabriele Stauners betænkning, da jeg finder det nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringens til også at omfatte kollektive afskedigelser forårsaget af den økonomiske og finansielle krise.

Formålet med Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er at tilbyde effektiv støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af globaliseringen. Efter vedtagelsen af denne lovgivning kan penge fra denne fond også anvendes i forbindelse med kollektive afskedigelser, der skyldes den økonomiske og finansielle krise.

Medfinansieringsraten for denne fond er 50 %, og dette tal kan øges til 65 % i 2011.

Den maksimale årlige finansielle pakke, der er tilgængelig for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, er på 500 mio. EUR, som skal anvendes til at hjælpe folk søge efter arbejde eller til at finansiere faglige uddannelseskurser eller mobilitetstilskud.

Jeg håber, at Rumænien også vil få adgang til penge fra denne fond til at hjælpe folk, der mister deres arbejde.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne delvise forbedring af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen lever ikke op til det, der er nødvendigt under den alvorlige krise, vi oplever. Der tages ikke hensyn til de forslag, der blev fremsat om at øge fællesskabsbidraget til 85 % af det beløb, der ydes til de arbejdsløse, eller endog om at fordoble fondens midler for at dække flere mennesker, der måske bliver ofre for virksomhedslukninger. Det er grunden til, at vi har undladt at stemme.

De ændrede regler for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som er blevet vedtaget i dag, skal gøre det muligt for fonden at gribe mere effektivt ind med hensyn til medfinansiering af uddannelse og arbejdsformidling til arbejdstagere, der er blevet afskediget som følge af den økonomiske krise. De nye regler udvider fondens anvendelsesområde og indfører bestemmelser om en midlertidig stigning i medfinansieringssatsen fra 50 % til 65 % for at yde ekstra støtte fra fonden under den finansielle og økonomiske krise. De lande, der står over for finansielle problemer, vil dog ikke benytte fonden i særligt omfang, da de stadig skal yde en høj medfinansiering.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Vi står i øjeblikket over for en hidtil uset krise. Den har berørt ikke blot finansielle anliggender, men også økonomiske og sociale anliggender og ramt ikke blot adskillige medlemsstater, men hele EU og verden.

Lederne af De Europæiske Socialdemokrater har vedtaget en fælles erklæring, hvori landene opfordres til at indføre "en ambitiøs genopretningsplan for at sikre beskæftigelsen og forhindre massearbejdsløshed". Den eneste måde, hvorpå vi reelt kan påvirke økonomien, er ved at give den en budgetmæssig stimulering, der svarer til det problem, vi står over for, og som er koordineret i hele Europa. Vores prioritet, der ligger til grund for alt, hvad vi gør og siger, er at gøre job sikre og bekæmpe arbejdsløshed, samtidig med vi fremmer en sund økologisk udvikling.

Hvis vi ikke gør en fornyet indsats for at bekæmpe krisen i Europa, vil arbejdsløsheden stige til 25 mio. i begyndelsen af 2010, og de offentlige finanser vil forværres betydeligt.

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen blev etableret i 2006 og vil fungere frem til 2013. Formålet med Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er at yde støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af globaliseringen. Fondens maksimale årlige budget er på 500 mio. EUR, og den bruges til at støtte aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger som f.eks. bistand til arbejdssøgende i form af yderligere uddannelsestilskud og mobilitetstilskud.

Jeg støtter tanken om en reduktion i det antal afskedigelser (til 500), der kræves, før en intervention udløses.

– Betænkning: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for Eugenijus Maldeikis' betænkning om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet.

Jeg glæder mig over, at et stort flertal i Parlamentet (526 stemmer) stemte for. De har støttet dette dokument.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege betydningen af vores beslutning.

Ligesom Letland, Estland og Polen har mit land Litauen allerede været en del af EU i politisk og økonomisk betydning i fem år. I energimæssig henseende var det og er det stadig en ø uden broer, der forbinder det til Fællesskabets energimarked.

Med dagens beslutning har Europa-Parlamentet afsat 175 mio. EUR til etablering af en energibro, der vil forbinde Litauen og Sverige.

Når dette projekt er realiseret, vil landene i vores region, der blev EU-medlemsstater i 2004, endelig forbinde deres energimarkeder med de skandinaviske lande og dermed med EU-markedet.

Det er et fantastisk projekt, en god begyndelse, og jeg vil gerne takke alle mine kolleger, som stemte for det.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet.

Den europæiske økonomiske genopretningsplan stiller et beløb på 5 mia. EUR til investering i energiprojekter, bredbåndsnet og foranstaltninger inden for udvikling af landdistrikter til rådighed. 3,98 mia. EUR vil blive investeret i en infrastruktur til elektricitet, naturgas, vindkraft og opsamling og lagring af kuldioxid. Europa-Parlamentet støtter tildelingen på 1,02 mia. EUR til projekter inden for udvikling af landdistrikter.

I den økonomiske genopretningsplan afsættes der 200 mio. EUR til etableringen af Nabuccogasrørledningen, som vil transportere naturgas fra regionen omkring Det Kaspiske Hav til EU. Rumænien støtter dette projekt. De områder, der er af central interesse for Rumænien, omfatter finansiering i denne genopretningsplan af gasforbindelsesprojekter mellem Rumænien og Ungarn (30 mio. EUR) og Rumænien og Bulgarien (10 mio. EUR) samt til udvikling af infrastruktur, der gør det muligt at vende gasstrømmen i tilfælde af kortvarig afbrydelse af forsyningen (80 mio. EUR).

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for programmet for fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet. Europa-Parlamentets forslag til investering baseret på en aftale indgået med Rådet bygger på tre søjler, nemlig forbindelse af gas- og elektricitetsnetværk, kulstofopsamling og -lagring samt offshore vindprojekter. I forslaget som sådan fastlægges procedurer og metoder for tildeling af finansiel bistand til fremme af investering i etableringen af et integreret europæisk energinetværk, samtidig med at EU's politik for nedbringelse af drivhusgasemissionerne øges.

Der er behov for en øjeblikkelig indsats for at stimulere den europæiske økonomi, og det er derfor vigtigt med foranstaltninger, der sikrer en passende geografisk ligevægt og en hurtig gennemførelse. I Portugal er projekter inden for forbindelse af gasnetværk (infrastruktur og udstyr) støtteberettiget, og det samme er projekter, der går ud på at forbedre forbindelse af elektricitetsnetværket med Spanien.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Kommissionens ambition om at øge investeringerne i energiinfrastruktur er det seneste af en lang række eksempler på den arrogance, der har inficeret tjenestemændene i Berlaymont. De foreslåede investeringer er både omfattende og dyre, og det er endnu ikke blevet påvist, at alle disse investeringer skal afholdes på EU-plan. Alt i alt beløber investeringerne sig til 3,5 mia. EUR i 2009 og 2010 – penge, der skal ydes via medlemsstaternes budgetter. For Sveriges vedkommende vil dette betyde en væsentlig stigning i medlemskabsgebyrene på yderligere 1,4 mia. SEK.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke mener, at den har tid til at gennemføre en grundig konsekvensvurdering af et så omfattende forslag, er yderst rystende.

Ordføreren for Europa-Parlamentets betænkning ser ikke ud til at være særlig påvirket af disse indsigelser. I stedet foreslås en forøgelse af bistanden fra 3,5 mia. EUR til næsten 4 mia. EUR!

Vores mandat til at arbejde i retning af et mindre omkostningsfuldt EU-samarbejde foranlediger os til at forkaste denne løsagtige omgang med skatteydernes penge. Det bør dog påpeges, at der er meget gode grunde til fortsat at se på, hvordan vi kan forbedre og udvikle teknikker til opfangning og lagring af kuldioxid. Vi har stemt imod betænkningen som helhed.

Anders Wijkman (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Forslaget om at afsætte omkring 4 mia. EUR til projekter på energiområdet i det europæiske energiprogram for genopretning er et godt forslag. Indholdet er dog blevet alt for fokuseret på fossile brændstoffer. Derudover er der en fuldstændig mangel på støtte til projekter til forbedring af energieffektiviteten. I en tidlig fase foreslog Kommissionen, at der skulle afsættes 500 mio. EUR til "bæredygtige byer" – et forslag, der dog blev trukket tilbage.

Støtten til "bæredygtige byer" ville have muliggjort omfattende projekter for udvikling af fjernvarme og kombineret kraft-varmeproduktion samt forbedringer af boliger. Sådanne projekter ville være omkostningseffektive og ville nedbringe emissionerne og skabe nye job. Det er dybt beklageligt, at muligheden i forbindelse med den økonomiske krise ikke udnyttes til at give nyt liv til denne form for foranstaltning.

– Betænkning: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Udo Bullmann (PSE), skriftlig. – (DE) SPD's medlemmer af Europa-Parlamentet har forkastet betænkningen af to årsager:

For det første er tilbageholdelse til securitisation af lån et vigtigt og korrekt instrument til inddragelse af de finansielle institutioner i forretningsrisikoen ved de pågældende lån. Dette kræver dog en væsentlig tilbageholdelse. Den tilbageholdelse på 5 %, der blev aftalt i forbindelse med trilogien, opfylder ikke dette krav. Europa-Kommissionen krævede oprindeligt en tilbageholdelse på 15 % under høringsproceduren, men gav så efter for presset fra industrien og foreslog 5 %. Konservative og liberale i Økonomi- og Valutaudvalget ønskede at erklære selv denne lave deltagelse i forretningsrisikoen unødvendig, hvis de finansielle institutioner stiller en garanti. SPD's medlemmer af Europa-Parlamentet støtter en meget højere tilbageholdelse og vil også lægge vægt på dette krav i fremtidige reformer af kapitalkravsdirektivet.

For det andet er definitionen af kernekapital i Karas-betænkningen i strid med forordningens konkurrencemæssige neutralitet. Det bestemmes, at bidrag i form af passiv kapital ikke længere vil gælde helt som kernekapital, selv om de kan absorberes fuldstændigt i tilfælde af likviditet. Dette åbner sluserne for uretfærdig konkurrence mod offentlige banker i Tyskland. Vi bemærker, at bidrag til passiv kapital er et velafprøvet refinansieringsinstrument, som er forenelig med EU-lovgivningen. Da resultatet af trilogien ikke tager hensyn til de forklarende ændringsforslag, vi har stillet, forkaster vi betænkningen.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg vil gerne lykønske ordføreren med hans flittige arbejde både med tekstens substans og i de efterfølgende forhandlinger. De helt specielle omstændigheder kræver, at vi træffer hurtige og passende foranstaltninger.

Jeg kan acceptere det foreslåede resultat på området securitisation. Den systematiske indførelse af standardiserede kollegier af tilsynsførende er et stort fremskridt.

Siden efteråret har udkastet til betænkning banet vejen med dets tanke om en decentraliseret europæisk tilsynsordning. De Larosière-gruppens betænkning og Kommissionens meddelelse af 4. marts har udviklet denne tanke hensigtsmæssigt. Jeg er glad for, at disse tanker generelt er blevet godkendt.

En ting vedrørende anvendelsesområdet. I stedet for at bruge det noget forenklede kriterium med grænseoverskridende banker, ville det måske være klogere at målrette de banker, der har en systemisk betydning.

Sidstnævnte ville være direkte underlagt den nye bankmyndighed. De øvrige banker ville blive overvåget af et kollegium eller, når det gælder rent nationale banker, af deres nationale tilsynsmyndighed. Med henblik på krisestyring bør de systemiske banker også være underlagt finansielle stabilitetsordninger på europæisk plan.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne lykønske hr. Karas. Denne afstemning er et fremragende resultat af mange årsager.

For det første er dette en pakke, som Parlamentet har anbefalet og forhandlet. Jeg har deltaget i sådanne forhandlinger, og jeg ved, hvor vanskelige de kan være.

For det andet er der substansen, hvilket betyder, at denne lovgivning yder en bedre beskyttelse af britiske og andre borgere i EU.

Securitisation var den metode, hvorved de såkaldte "giftige aktiver" blev spredt mellem banker og efterlod en enorm gæld i mange private og offentlige banker.

Tanken om en tilbageholdelse af ordregiverens aktiv på så meget som 5 %, der skal tages op til fornyet overvejelse efter gennemførelse af konsekvensvurderinger og internationale ændringer, er vigtig.

Nedbringelse af "gearing" og sikring af bankernes egenkapitals tilstrækkelighed er et værn mod den bankadfærd, der har bragt os på kanten af en finansiell katastrofe.

Hr. Karas kan være tilfreds med sit arbejde under forhandlingerne. Jeg ved, hvor vanskeligt det er for Parlamentet at få indføjet forbedringer af teksterne, men denne aftale ved førstebehandling er fornuftig.

– Betænkning: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Hvis nogen nærede nogen tvivl om det virkelige mål med dette forslag, kunne man blot citere ordene i den tekst, der er blevet vedtaget her i dag med hensyn til sikring af "nedbrydning af de tilbageværende hindringer for en gnidningsfri funktion af det indre marked". Endvidere tydeliggøres det i artikel 2, at "det overordnede mål ... er at forbedre betingelserne for det indre markeds funktion".

Endnu en gang må det i det mindste være paradigmatisk, at det første og hidtil eneste forslag om etablering af et fællesskabsstøtteprogram er rettet mod de finansielle tjenester efter den fejlslagne såkaldte "europæiske økonomiske genopretningsplan" og den højt besungne "europæiske solidaritet"! Det føles næsten som om, vi ikke står over for en af kapitalismens største kriser med voksende arbejdsløshed, ødelæggelse af produktionskapacitet, stigende ulighed og voksende problemer for arbejdstagerne og den brede befolkning.

De forslag, der blev fremlagt – såsom forøgelse af fællesskabsbudgettet, indførelse af fællesskabsstøtteprogrammer for fremstillingssektoren og beskyttelse af job med rettigheder og offentlige tjenester – blev forkastet. Men når det gælder støtte til finansmarkedet og den "gnidningsfrie funktion af det indre marked", mangler der ikke fællesskabsfinansiering. Det duer simpelt hen ikke. Derfor stemte vi imod.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Vi euroskeptikere forsøger altid at gøre EU-samarbejdet mindre omkostningsfuldt. Skatteydernes penge skal anvendes klogt. Det er vigtigt, særlig i disse turbulente tider, at vi er omhyggelige med vores fælles ressourcer. Budgetbegrænsninger skal forblive det styrende princip for os som valgte repræsentanter.

Den aktuelle betænkning fører os dog i en fuldstændig anden retning. Kommissionens oprindelige finansieringsforslag blev anset for at være utilstrækkeligt og på ingen tid havde de store politiske grupper i Europa-Parlamentet foreslået, at bevillingerne til de finansielle tilsynsorganer fordobledes. På hvilket grundlag kan man spørge. Vi har at gøre med en fuldstændig global finansiell nedsmeltning, hvor internationale bestræbelser bør gennemføres på globalt plan.

Tilsyn med de finansielle institutioner i EU er ikke en opgave for EU på nuværende tidspunkt. Det er vigtigt at huske på dette. Det aktuelle forslag giver dog et indtryk af den magtfulde politiske elites ambitioner. Med vage henvisninger til finanskrisen og dens mulige følger for tilsyn og kontrol er dette blot et skamløst forsøg på at fremme EU's stilling. Vi har naturligvis intet andet valg end at stemme imod betænkningen og det alternative beslutningsforslag.

– Betænkning: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om jeg er en stærk fortaler for dyrevelfærd, tøver jeg med at forbyde praksis som f.eks. import af sælprodukter, forudsat at det kan bevises, at dyrenes lidelser holdes på et minimum, når de dræbes.

Der er dog nogle praksis, der giver anledning til stor bekymring, ikke mindst rituelle slagtetraditioner med visse religiøse formål. I lyset af Europas kulturelle mangfoldighed er nogle af disse praksis, der er i strid med EU's respekt for dyrevelfærd, begyndt at vinde fodfæste. Som et resultat lider dyrene unødigt.

Jeg accepterer, at nogle religioner tillægger det afgørende betydning, hvordan et dyr slægtes, for at dets kød kan spises. Udviklingen af en kultur med dyrerettigheder og dyrevelfærd har dog været en hård kamp i Europa i de seneste 30 år, og vi bør ikke ofre den på den politiske korrektheds alter. Dyr, der dræbes ved rituelle slagtemetoder, skal først bedøves for at minimere lidelserne og yderligere fremme værdier som dyrevelfærd, som vi sætter højt.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet. Hvert år dræbes millioner af dyr i EU. Mange dyr behandles på en måde, der indebærer unødvendige lidelser ikke blot under opvækst og transport, men også på tidspunktet for slagtning eller drab og tilknyttede handlinger. Det må undgås, at dyr lider på slagterierne, herunder dyr, der er avlet til produktion af fødevarer og andre produkter.

Efter min mening er forslaget afbalanceret og foreneligt med Fællesskabets mål om at sikre beskyttelse af dyr og dyrevelfærd. Jeg er enig i, at storstilet slagtning af dyr bør gennemføres under behørig hensyntagen til humane standarder, således at dyrenes lidelser begrænses.

Derfor stemte jeg ikke for ændringsforslaget om at ophæve forbuddet mod at benytte systemer, der fastholder kvæg ved at hænge det med hovedet nedad eller anbringe det i en unaturlig stilling, da denne praksis efter min mening går ud over dyrevelfærden.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Wojciechowski-betænkningen om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet. Mange mennesker undrer sig over, hvordan det er muligt at beskytte dyr, når de bliver dræbt. Dette kan lyde paradoksalt, men det er muligt. Alle, der har dræbt et dyr eller set et dyr blive dræbt, ved, hvor smertefuld et dyrs død kan være. Indførelse af ny lovgivning på dette område vil begrænse dyrs unødvendige lidelser, og det er grunden til, at der er behov for lovgivning.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Ved at fastslå, at dyr skal slagtes uden unødvendige lidelser, undtagen når der er tale om religiøse ritualer, har flertallet her i Parlamentet vist både sit hykleri og sin kujonagtige holdning. "Religiøse ritualer" henviser hovedsageligt til den rituelle slagtning, der udføres under især den muslimske fest Eid-al-Adha, hvor tusindvis af får får skåret halsen over.

En lovmæssig anerkendelse af en sådan praksis udgør en del af et bredere fænomen, nemlig islamiseringen af vores samfund. Vores love og skikke ændrer sig gradvist for at tilpasse sig islamisk Shari'atlovgivning. I Frankrig finansierer flere og flere lokale myndigheder opførelsen af moskéer. Skolemenuer fastlægges, så de opfylder islamiske krav. I nogle byer som f.eks. Lille har svømmehallerne tidspunkter, der er forbeholdt kvinder. Med oprettelsen af "Conseil français du culte musulman" i 2003 indførte hr. Sarkozy, der dengang var indenrigsminister, Islam i de franske institutioner.

For at sætte en stopper for denne udvikling må vi forkaste det islamisk korrekte, vende strømmen af ikke-europæisk migration og skabe et nyt Europa, et Europa bestående af suveræne stater uden Tyrkiet, der bekræfter dets civilisations kristne og humanistiske værdier.

Cristiana Muscardini (UEN), skriftlig. – (IT) Det er beklageligt, at Europa-Parlamentet har valgt en skizofren strategi ved slutningen af dets valgperiode og så om et så følsomt emne, for det er virkelig skizofrent på den ene side at beskytte sig selv ind i fremtiden, når denne indfører teknologier, der anvendes til at lære vold og voldtægt, og på den anden side dykke ned i fortiden for at vende tilbage til stammeritualer og formilde dem, der har behov for at se blodsudgydelser og mere nyttesløs lidelse i offerets øjne.

Vi er stærkt imod stammeslagtning, der ikke tager hensyn til konsensus og de enkelte medlemsstaters frie valg.

Lydia Schenardi (NI), skriftlig. – (FR) Vi kan tilslutte os ønsket om at erstatte direktivet fra 1993 på en måde, der forbedrer og standardiserer slagteforholdene i hele EU.

Vi går også ind for princippet om, at dyr kun bør slagtes ved hjælp af metoder, der sikrer øjeblikkelig død eller død efter bedøvelse, men vi er helt imod tanken om at tillade undtagelser i forbindelse med religiøse ritualer.

Den offentlige opinion er meget følsom og fuldstændig imod en unødvendigt smertefuld praksis. Hvorfor skal vi tolerere dem i religionens navn, uanset om dyret bedøves forud for drabet?

Der må indføres en stram lovgivning, der indeholder bestemmelser om kontrol af procedurerne for at sikre, at dyr bedøves og ikke kan genvinde bevidsthed, før de dør, men det ville være endnu bedre at forbyde en sådan praksis fuldstændigt. Den stammer fra en anden tidsalder og kan med rette betegnes som barbarisk.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Beskyttelse af dyr mod grusomhed er et meget vigtigt ansvar. Nogle af de forslag, der er fremsat for at forhindre grusomhed, vil efter min mening rent faktisk forårsage mere grusomhed.

Jeg tænker navnlig på forslaget om, at al slagting skal foregå på slagterier. Landmænd vil blive tvunget til at laste og transportere dyr, selv om de er syge eller gamle, og dette vil påføre dem smerte og stress.

Dette forslag indebærer også risici i forbindelse med smitsom sygdom og infektion. Nogle gange er det bedre at afgrænse sygdommen ved at slagte et dyr på gården, når blot dette sker på en human måde. Jeg afgav ikke min mundtlige stemmeforklaring.

– Betænkning: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har valgt at stemme for betænkningen (A6-0241/2009) om den nye sociale dagsorden. Det er en god betænkning, hvori det bl.a. bestemmes, at økonomiske friheder eller konkurrencereglerne aldrig har forrang for de grundlæggende sociale rettigheder.

Betænkningen indeholder dog også krav om mindstelønsordninger. Vi socialdemokrater mener, at det er vigtigt for alle, at de garanteres en anstændig løn, som det er muligt at leve af, og vi mener, at EU bør fremme dette. Dette er navnlig vigtigt, når vi skal håndtere problemet med "arbejdende fattige". Hvordan medlemsstaterne så vælger at garantere deres borgere en anstændig løn, og om de gør det via lovgivning eller ved at overlade det til arbejdsmarkedets parter at regulere via kollektive overenskomster, må fortsat være op til medlemsstaterne selv.

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservative støtter princippet om en mindsteløn i Det Forenede Kongerige. Vi mener dog, at sociale sikringsordninger og mindsteløn bør fastlægges på nationalt plan.

Derfor har de konservative undladt at stemme om denne betænkning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Silva Peneda-betænkningen om den nye sociale dagsorden. I forbindelse med den aktuelle økonomiske krise er det afgørende, at socialpolitikken går hånd i hånd med den økonomiske politik, der sigter mod en genopretning af den europæiske økonomi. De europæiske sociale modeller står over for flere udfordringer, nemlig demografiske ændringer og globalisering, som de ikke kan forblive immune over for. Derfor skal de moderniseres ud fra et langsigtet perspektiv, samtidig med at deres oprindelige værdier bevares.

Europa skal være ambitiøst med hensyn til socialpolitik, også fordi vi nu står over for en alvorlig krise. Jeg mener dog, at Kommissionens nye sociale dagsorden er meget uambitiøs, er kommet for sent og egentlig ikke lever op til de udfordringer, som den finansielle og økonomiske krise indebærer. Social- og arbejdsmarkedspolitikkerne samt beskæftigelsespolitikkerne skal styrkes for at nedbringe eller undgå jobtab og for at beskytte europæerne mod social udstødelse og risikoen for fattigdom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Betænkningen indeholder mange selvmodsigelser. Grundlæggende lægges der dog vægt på de eksisterende retningslinjer for neoliberal kapitalisme skønt her og der formildet lidt, men uden at de grundlæggende politikker ændres, hvilket er roden til den aktuelle økonomiske og sociale krise. Det styrende princip er det samme som altid. "Krisen" bruges nu til endnu en gang at "sælge" opskriften på "mere af det samme": fleksibilitet, indre marked, offentlig-private partnerskaber og så videre, og der ses bort fra den omstændighed, at EU-politikkerne også er roden til krisen og har forværret den.

De korrekte "betæneligheder", der er medtaget i betænkningen tackler ikke og reagerer ikke på de vigtigste årsager til de påviste problemer, særlig med hensyn til de økonomiske politikker, jobusikkerhed, liberalisering og privatisering af offentlige ydelser og så videre.

Der findes ingen alternative svar, særlig med hensyn til styrkelse af statens rolle i økonomien, inden for strategiske sektorer og i udbredelsen af offentlige tjenester af høj kvalitet eller endog i forsvar for højere lønninger og pensioner. Betænkningen ser dog på behovet for en mere retfærdig fordeling af velstand, men uden at angive, hvordan dette skal nås, eller opfordre til et brud med de politikker, der har forværret de sociale uligheder.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Deres Europas sociale dimension er en eklatant fiasko. I Frankrig er frygtelige tal netop blevet offentliggjort. Fattigdommen er vokset med 15 % på to år, antallet af arbejdende fattige er steget dramatisk, og antallet af højt forgældede husholdninger, hvis ressourcer længe har været utilstrækkelige til at dække de daglige leveomkostninger, er følgelig vokset eksponentielt. Endvidere befinder vi os kun i starten af denne dybe krise.

De opfordrer borgerne til at være "åbne for forandring", når forandring for arbejdstagerne er det samme som at miste deres job og sikkerhed for, at de ikke vil finde et nyt takket være Deres politikker. De snakker "socialt", mens EF-Domstolen tramper hen over arbejdstagernes rettigheder i konkurrencens og retten til fri udveksling af tjenesteydelsers navn. De tilføjer fleksibilitet, når dette blot er eurotale for "usikkerhed". De påstår endog, at De er særlig opmærksomme på kvinder og mødre, når Deres idiotiske "kønspolitik" resulterer i, at de mister specifikke sociale rettigheder som dem, de engang havde i Frankrig inden for pension og natarbejde.

Det er ikke en fornyelse af den sociale dagsorden, der er behov for, men en grundlæggende ændring af Deres perverse system.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) I denne betænkning lægges der vægt på behovet for, at medlemsstaterne moderniserer og reformerer deres nationale socialsikringssystemer, indfører mindstelønninger og tager læseplanerne i skolerne op til fornyet overvejelse. Desuden skal arbejdstageres finansielle deltagelse i virksomhedernes overskud være større, og der indføres et europæisk år for volontørarbejde. Dette er usædvanlig ekstreme eksempler på, hvordan EU agter at overtage national selvbestemmelse.

Derudover indeholder betænkningen to henvisninger til Lissabontraktaten, som stadig ikke er trådt i kraft. Dette er et skamløst udtryk for magtarrogance! Det er underforstået, at den demokratiske debat om traktaten blot opfattes som spil for galleriet og ikke anses for at have nogen betydning for resultatet.

Vi stemte derfor imod betænkningen ved den endelige afstemning.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Generelt er det en rigtig god betænkning med mange gode aspekter, men på grund af de gentagne krav om vækst og om, at medlemsstaterne skal indføre mindstelønninger sammen med juridisk bindende sociale vilkår, der vil indebære en enorm overdragelse af beføjelser til EU, undlader jeg at stemme.

Anja Weisgerber (PPE-DE), skriftlig. – (DE) De europæiske sociale modeller står over for store udfordringer under den aktuelle finansielle krise.

Den tyske konservative gruppe (CDU/CSU) går derfor ind for et socialt Europa.

Derfor tilslutter vi os hr. Silva Penedas betænkning om en ny social dagsorden.

Vi glæder os også over, at både jobskabelse og fremme af job prioriteres i denne krisetid, og det samme gør vores vilje til at gå videre med foranstaltninger i tilknytning til uddannelse og erhvervsuddannelse.

Europa må skabe en social ramme og fastsætte standarder på europæisk plan.

Vi må helt sikkert tage hensyn til medlemsstaternes kompetenceområder i den henseende.

Derfor er vi imod det generelle krav om indførelse af en mindsteløn i alle medlemsstaterne, som oprindeligt fandtes i punkt 14 i betænkningen.

Indførelsen af en mindsteløn er en beslutning, som udelukkende bør overlades til medlemsstaterne.

Vi glæder os derfor over, at det mundtlige ændringsforslag til dette punkt blev godtaget.

Alle bør sikres tilstrækkelige goder til at kunne leve et værdigt liv, men medlemsstaterne råder over forskellige valgmuligheder i denne henseende.

Vi har gjort det klart i vores mundtlige ændringsforslag, at man ud over mindstelønnen også bør overveje de kollektive overenskomster og generelt bindende forordninger eller en statsgaranteret mindsteindkomst.

På den måde tages der behørigt hensyn til subsidiaritetsprincippet.

– Betænkning: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har valgt at stemme for betænkningen (A6-0263/2009) om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet. Det er en god betænkning, der er særlig vigtig under den aktuelle økonomiske krise, hvor der er behov for aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger for at sikre, at de svageste i samfundet ikke forbliver permanent uden for arbejdsmarkedet.

Betænkningen indeholder dog også krav om mindstelønsordninger. Vi socialdemokrater mener, at det er vigtigt for alle, at de garanteres en anstændig løn, som det er muligt at leve af, og vi mener, at EU bør fremme dette. Dette er navnlig vigtigt, når vi skal håndtere problemet med "arbejdende fattige". Hvordan medlemsstaterne så vælger at garantere deres borgere en anstændig løn, og om de gør det via lovgivning eller ved at overlade det til arbejdsmarkedets parter at regulere via kollektive overenskomster, må fortsat være op til medlemsstaterne selv.

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative støtter meget af betænkningen og bestemmelserne om en passende indkomststøtte, arbejdsmarkedsintegration og adgang til serviceydelser af høj kvalitet. Vi tilskynder også til en positiv og inddragende strategi i forbindelse med mental sundhed, handicap og ældre menneskers ret til arbejde samt en fast holdning i bekæmpelsen af menneskesmugling.

De konservative støtter dog ikke tanken om et EU-direktiv om diskrimination. De konservative kan desuden ikke støtte kravet om fastsættelse af ligebehandling med hensyn til beskæftigelse for at bekæmpe forskelsbehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv og et EU-mål for ordninger vedrørende minimumsindkomst og vedrørende bidragspligtige erstatningsindkomstordninger om indkomststøtte på mindst 60 % af den justerede nationale middelindkomst. Derfor undlod vi at stemme. Disse spørgsmål bør henhøre under de nationale kompetenceområder.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. – (EN) PPE-DE-Gruppen støtter generelt hovedindholdet i den oprindelige betænkning af Jean Lambert. I udvalget fik en anden politisk gruppe dog indføjet uvedkommende punkter i betænkningen, som ikke blot lå uden for betænkningens tiltænkte anvendelsesområde, men som man også vidste, var uacceptable for vores gruppe. De gjorde dette forsætligt af usle partipolitiske årsager for at gøre det umuligt for os at støtte den betænkning, der blev fremlagt for plenarforsamlingen. Vi har derfor forelagt en alternativ beslutning, der indeholder alle de elementer i betænkningen, som vi støtter.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I denne betænkning stilles spørgsmålet: Hvordan integrerer vi folk på arbejdsmarkedet, som i øjeblikket er udelukket fra dem? Svaret er åbenlyst. Vi må skabe flere job og mere kapacitet på vores arbejdsmarkeder.

Den omstændighed, at EU overhovedet har brug for at stille sig selv dette spørgsmål, er et udtryk for et af de grundlæggende problemer med Bruxelles. Der lægges alt for stor vægt på jobbeskyttelse og ikke nær nok vægt på jobskabelse. Den europæiske sociale model er hovedansvarlig for den omstændighed, at så mange europæere er arbejdsløse. Den europæiske sociale model bevirker nøjagtig det modsatte af, hvad det er meningen, den skal: Den skaber en arbejdsmarkedsøkonomi i to lag, som giver fordele for dem, der er i arbejde, og begrænser mulighederne for at få et arbejde for dem, der er arbejdsløse. De sociale omkostninger ved endeløs EU-regulering er også enorme og afskrækker arbejdsgiverne fra at ansætte nye arbejdstagere. Så meget for EU's pralende plan om at blive verdens mest konkurrencedygtige økonomi i 2010.

For at skabe arbejdspladser til arbejdsløse må EU gå i en helt anden retning. De britiske konservative går ind for at fremskynde denne kursændring.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning vedrører en række vigtige spørgsmål, som i princippet bør tages op af medlemsstaterne og ikke af EU. For eksempel insisterer Europa-Parlamentet på, at der er behov for at fastsætte EU-mål for minimumsindkomstgarantier og mindsteløn. Derudover indeholder betænkningen en henvisning til Lissabontraktaten (som stadig ikke er trådt i kraft). Derfor stemte vi imod betænkningen.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 14.40 og genoptaget kl. 15.05)

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

8. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

9. Parlamentets sammensætning: se protokollen

10. Konklusioner fra de Forenede Nationers konference om racisme (Durban II – Genève) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er Rådets og Kommissionens erklæringer om konklusionerne fra FN's konference om racisme (Durban II – Genève).

Jan Kohout, *formand for Rådet.* – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke Dem for denne mulighed for at gøre status over Durban II-konferencen, som jeg ved, mange medlemmer har fulgt nøje.

Den indledende proces op til konferencen var yderst kompleks, og en lang række lande havde alvorlige bekymringer med hensyn til processen i lyset af, hvad der skete i 2001. På grund af deres frygt for, at konferencen ville blive brugt som en platform for hadefulde og intolerante ytringer i den mest ekstreme form, besluttede adskillige medlemsstater, herunder mit eget land, at trække sig fra konferencen. Denne frygt blev bekræftet i en tale af et af medlemmerne af FN i starten af konferencen. Vi fandt ikke blot dette fuldstændig uacceptabelt, men også i direkte modstrid med selve ånden i og formålet med konferencen.

Det er uheldigt, skønt måske uundgåeligt, at denne hændelse og alle medlemsstaternes og andre FN-medlemmers efterfølgende udvandring, nåede frem til nyhedernes overskrifter og overskyggede den konsensuelle vedtagelse af slutdokumentet. Samtidig tror jeg, at EU's meget konstruktive og solide bidrag i konferencens forberedende fase bør anerkendes fuldt ud. Dette var navnlig tilfældet i forbindelse med udarbejdelsen af slutdokumentet, hvor EU spillede en afgørende rolle. Til trods for de forstyrrende elementer, jeg har nævnt, er det et betydeligt resultat, at konferencens slutdokument respekterer alle EU's røde streger.

Slutdokumentet respekterer fuldt ud de eksisterende menneskerettigheder, særlig med hensyn til ytringsfrihed, og imødekommer alle vores krav som f.eks. behovet for at undgå enhver henvisning til krænkelse af religioner og afstandtagen fra enhver specifik henvisning til Israel. Derudover blev afsnittet om Holocaust bevaret i teksten.

Vi må nu reflektere over, hvilken betydning både selve konferencen og slutdokumentet har for EU. Vi bør især klarlægge, hvordan vi støtter gennemførelsen af de forpligtelser, vi har påtaget os. Rådet er fortsat yderst opmærksomt på fænomenerne racisme og fremmedhad, som vi anser for at være blandt de vigtigste udfordringer på menneskerettighedsområdet i dag.

Jeg ved, at Parlamentet er helt enig heri, og at De har bidraget til at udarbejde en stor del af lovgivningsgrundlaget og de praktiske redskaber til bekæmpelse af denne svøbe. Bekæmpelse af racisme og fremmedhad er en løbende proces, der kræver både politisk vilje og praktiske foranstaltninger, ikke mindst på uddannelsesområdet. Der er også et fortsat behov for at øge dialogen og den gensidige forståelse og for at fremme tolerance.

Der er tegn på, at EU's antidiskriminationslovgivning har en positiv virkning, men de generelle globale fremskridt i kampen mod disse fænomener er beklageligvis fortsat langsomme. Faktisk er tendensen i en række lande endog negativ. Vi har set tilfælde, hvor den aktuelle økonomiske krise begynder at give anledning til racistisk og fremmedhadske intolerance verden over. På baggrund af den økonomiske krise er stærke antiracistiske politikker vigtigere end nogensinde. Både i Europa og andre steder oplever vi en stigning i antallet af voldelige angreb mod migranter, flygtninge og asylansøgere samt mod minoriteter som roma-folket.

EU har et stærkt regelværk om bekæmpelse af racisme og fremmedhad. Begge disse fænomener er uforenelige med de principper, som EU er baseret på. EU har gentagne gange afvist og fordømt alle racistiske tilkendegivelser og vil fortsætte hermed. EU vil inden for rammerne af de beføjelser, det har i henhold til

traktaterne, fortsat håndtere racisme og fremmedhad både i EU og i forbindelse med vores eksterne forbindelser.

Internt har vi vedtaget lovgivning, der forbyder direkte og indirekte diskrimination på grundlag af race og etnisk oprindelse på arbejdspladsen, inden for uddannelse og med hensyn til adgang til varer og tjenesteydelser. Lovgivning forbyder også diskrimination af andre årsager, herunder religion, alder, seksuel orientering og handicap, især på arbejdspladsen. EU har også vedtaget lovgivning om forbud mod hadefuld tale fra tv-kanaler og kriminalisering af "offentligt at tilskynde til vold eller had mod en gruppe personer eller et medlem af en sådan gruppe defineret med hensyn til race, farve, religion, afstamning eller national eller etnisk oprindelse. Den samme lovgivning gør det kriminelt offentligt at støtte, benægte eller i overdreven grad forfladige folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

Eksternt rejser EU regelmæssigt spørgsmål i tilknytning til racisme og fremmedhad i dets bilaterale politiske dialoger og menneskerettighedsdialoger med tredjelande som f.eks. Rusland og Kina. Vi har også sikret, at racisme og fremmedhad integreres i alle vores samarbejdspolitikker som f.eks. de europæiske handlingsplaner i forbindelse med naboskabspolitikken. Der sker meget inden for forskellige multilaterale fora. Inden for rammerne af OSCE koordinerer medlemsstaterne deres arbejde for at sikre, at de forpligtelser, som de 56 lande i OSCE har indgået på dette område, respekteres og gennemføres. Dette gælder også i Europarådet og inden for de bredere FN-rammer.

Disse eksempler er et udtryk for vores kollektive ønske om at arbejde med dette spørgsmål både internt og mere bredt med partnere i hele verden. Durban II-konferencen var en del af disse bredere bestræbelser. Det var ikke nemt og blev helt klart ødelagt af dem, som troede, at de kunne forvride konferencens resultater, så de tjente deres egne snævre politiske mål. Men til trods for alt dette bør vi glæde os over, at den i sidste ende fokuserede opmærksomheden både omkring det fortsatte behov for at håndtere racisme og fremmedhad og omkring den forpligtelse, vi har indgået, og som deles af rigtig mange andre, til at udrydde denne svøbe.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er glad for at få denne mulighed for at deltage i debatten. Europa-Kommissionen har nøje fulgt forberedelserne til Durban II-konferencen og søgningen efter en fælles EU-holdning til deltagelse i denne conference.

I denne henseende har vi taget hensyn til Parlamentets – Deres Parlaments – opfordring til at forpligte EU til aktivt at deltage i Durban II-konferencen inden for rammerne af beslutningen om fremskridtene i FN's menneskerettighedsråd – særlig Unionens rolle – en beslutning, som De vedtog den 19. januar.

Som bekendt besluttede fem medlemsstater ikke at deltage i denne conference. Kommissionen havde besluttet at bekræfte sin deltagelse som observatør, da den deler det synspunkt, som størstedelen af medlemsstaterne indtager, nemlig at EU's røde streger er blevet bibeholdt i slutdokumentet.

Slutdokumentet, der er resultatet af et kompromis, er ikke en ideel tekst, men dette dokument indeholder ingen nedsættende bemærkninger af antisemitisk karakter, ingen nedsættende bemærkninger om noget bestemt land eller en bestemt region i verden eller om en religion.

182 af FN's medlemsstaters konsensuelle vedtagelse af slutdokumentet bekræfter den forpligtelse, det internationale samfund har indgået til at bekæmpe racisme og diskrimination. Dette er svaret på nogles ynkelige forsøg på at manipulere konferencen i en antisemitisk retning, forsøg, som Europa-Kommissionen har reageret kraftigt imod.

Under alle omstændigheder mindsker hændelserne på opfølgingskonferencen på ingen måde Kommissionens langsigtede forpligtelse til at gøre sit yderste for at bekæmpe racistiske og fremmedhadske tilkendegivelser i enhver form. Kommissionen er fortsat fast besluttet på at forfølge sine politikker for bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme – både i og uden for EU – inden for rammerne af de beføjelser, den har i henhold til traktaterne.

Jeg må sige, at jeg personligt vil overvåge medlemsstaternes gennemførelse af rammebeslutningen om racisme og fremmedhad meget nøje. Jeg vil personligt overvåge gennemførelsen af denne rammebeslutning i medlemsstaternes retsorden, og jeg skal understrege, at Agenturet for Grundlæggende Rettigheder også fremover vil være et redskab, som vi kan bruge til at observere disse fænomener, som kræver stor fasthed fra vores side.

Vi kan således håbe på, at den næste FN-konference om racisme ikke længere vil blive plettet af uacceptable taler, som er egentlige opfordringer til had og racisme. Når dette er sagt, giver det endelige kompromis fra konferencen os et glimt af en lysere fremtid.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den iranske præsident Ahmadinejad fastslog for nylig på FN-konferencen om racisme i Genève, at Israel er et racistisk land. Det er fristende at afvise ham som en populistisk demagog, der ønsker reklame, men han har tidligere skandaløst opfordret til, at Israel fjernes fra verdenskortet, og Israel ville uden tvivl være det første mål for det atomvåben, han så brændende ønsker at skabe. Vi bør derfor se hans tale i lyset af hans uforsonlige fjendskab over for den jødiske stat, som efter min mening med rette er EU's allierede og stærke partner.

Med hensyn til anklagen om racisme er det svært at finde et mere etnisk mangfoldigt og mindre racistisk land end Israel, hvis samfund omfatter arabere, armeniere, drusere og andre minoriteter. Billedet af luftbroen for etiopiske jøder til Israel i 1980'erne står stadig klart for mig.

Israel har naturligvis stadig en politik for åben indvandring baseret på dets status som hjem for det jødiske folk verden over, men vi bør også se på de israelske araberes stilling i samfundet. De nyder demokratiske rettigheder og en levestandard, som arabiske lande sjældent indrømmer deres egne borgere. Jeg har en mistanke om, at Ahmadinejad rent faktisk forsøger at aflede opmærksomheden fra de forfærdende og afskyelige menneskerettighedsforhold i Den Islamiske Republik Iran.

I Iran spærres journalister, der vover at kritisere regimet, inde, mens de i Israel frit kan gøre det. I Iran henrettes ægteskabsbrydere, homoseksuelle og unge mennesker, herunder ved stening, mens bøsser og lesbiske i Israel nyder fuld lovbeskyttelse. I Iran forfølges minoriteter som kristne og Bahá jævnlig, men i Israel er minoriteter værdsat, og deres rettigheder beskyttes.

På trods af alle disse beviser vil mange af medlemmerne her i Parlamentet alligevel hellere kritisere vores demokratiske allierede Israel end fordømme et barbarisk og potentielt katastrofalt regime i Teheran.

Israel skal vide, at det har venner her i Parlamentet, venner som mig, som sætter pris på menneskerettigheder og afviser fanatisme. Helt ærligt er det efter min mening skamfuldt, at EU's medlemsstater sendte delegationer til Durban II velvidende at præsident Ahmadinejad ville være til stede og komme med disse skandaløse udtalelser.

Ana Maria Gomes, for PSE-Gruppen. – (PT) Fru formand! Der er nogen, der betragter Durban II-konferencen som en succes. Slutdokumentet respekterer rent faktisk de fem røde streger, som EU havde sat, og afspejler en ægte global konsensus i modsætning til de tidligere udgaver, der førte til så megen og så intens debat.

Det er dog desværre ikke dette dokument, der vil stå prentet i hukommelsen hos de mennesker fra hele verden, der deltog i forhandlingerne i Genève. De vil hovedsageligt huske de store skel forårsaget af en konference helliget et spørgsmål af universel betydning, nemlig bekæmpelse af racisme, som fangede verdens opmærksomhed.

Europa har endnu en gang demonstreret den europæiske enheds sårbarhed i forbindelse med de mest politisk polariserede spørgsmål, som det helt klart var tilfældet på denne konference.

Intet ville have været mere symbolsk betydningsfuldt end alle EU-landenes kollektive udvandring fra konferencsalen som reaktion på de provokerende og uacceptable ytringer fremsat af den iranske præsident, som til trods for en ændring af tonen i Washington insisterer på at bringe sit land på kollisionskurs med Vesten. Nogle europæiske lande var beklageligvis slet ikke til stede i konferencsalen, så de kunne give udtryk for deres mishag med en tale, hvis eneste formål, som FN's generalsekretær understregede, var at anklage, splitte og endog provokere.

Union betyder styrke, og Den Europæiske Union udviste svaghed ved at fremvise en splittet front. Kampen mod racisme og mod præsident Ahmadinejads og andres tilskyndelse til had fortjente bedre.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med en generel bemærkning. Lande er ikke racistiske. Folk er racistiske. Jeg er sikker på, at der i Iran er mange mennesker, som ikke deler deres præsidents synspunkter, og jeg tror, at Europa gik glip af en mulighed, fordi det var svagt, tavst, splittet og fraværende og ikke talte på vegne af de mennesker i Iran, og at det overlod podiet til folk som Ahmadinejad, så han kunne fremsætte sine racistiske udtalelser.

Jeg var personligt imod boykotten af konferencen, men jeg tror, at det var endnu værre, at der ikke fandtes nogen europæisk strategi. Hvorfor var Europa splittet? Hvorfor? Jeg vil gerne have en forklaring fra Rådet – og jeg har stillet et ændringsforslag herom til Obiols i Germà-betænkningen, som vi skal drøfte senere – hvorfor var der ikke nogen europæisk strategi? Hvorfor er 27 europæiske lande ude af stand til at blive enige

om en strategi? Hvis og når Lissabontraktaten træder i kraft, hvilket er noget Rådet har støttet, så må de 27 lande gøre en større indsats for at nå frem til en fælles strategi.

Med hensyn til spørgsmålet om krænkelse af religion er jeg meget foruroliget over, at det er et FN-organ, der er i stand til at vedtage resolutioner, der opfordrer til et totalt forbud mod krænkelse af religioner eller mod fornærmelse af religioner. I sidste ende forstår jeg, at det blev noget udvandet i den endelige resolution, men jeg finder det fortsat foruroligende, at noget sådant kan komme fra FN. Jeg kan dog også se ironien i, at det også her i Parlamentet stadig er meget vanskeligt endog at kritisere – ikke fornærme, kritisere – religioner og især en vigtig religion i Europa, og jeg selv og min kollega, hr. Cappato, har stillet et andet ændringsforslag til Obiols i Germà-betænkningen, hvori Vatikanet kritiseres for dets holdning til kondomer i kampen mod aids. Jeg vil endnu en gang gerne bede Rådet forklare, hvad der er blevet gjort for at nå frem til en europæisk strategi.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Fru formand! Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at slutdokumentet fra Durban II-konferencen blev vedtaget ved konsensus. Selv om teksten ikke er ideel og er resultatet af komplekse forhandlinger, er det min opfattelse med hensyn til den nye holdning, at det er vigtigt at fortsætte drøftelserne om det nye dokument og af ofte omtvistede spørgsmål som f.eks. racediskrimination, fremmedhad, stigmatisering og inddeling af mennesker i stereotyper baseret på deres religion eller tro.

Vi bør gennemføre yderligere drøftelser på en ikke konfronterende måde, men med en stærk reaktion på uacceptable udtalelser og forsøg på at benytte Durban-processen til at give udtryk for en racistisk ideologi. Det er min faste overbevisning, at Durban-processen kan tage en forkert retning uden en stærk holdning i EU til beskyttelse af menneskerettigheder og bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Det der tydeligvis er en skam, er, at ofrene for racisme og diskrimination ikke har været i fokus på Durban-konferencen. Dette skyldes naturligvis Irans præsidents skandaløse kapring af konferencen, hvilket var – og jeg må her give udtryk for min bestyrtelse over dette – en fælde, som flere EU-medlemsstater gik i. Det er problemet.

Personligt vil jeg gerne takke de EU-medlemsstater, som alligevel engagerede sig og fortsat engagerer sig. Vi nåede nogle konklusioner, som er fuldt ud ærværdige, selv om de ikke er perfekte. Jeg vil også gerne høre formandskabets redegørelse for de bestræbelser, som medlemsstaterne har gjort eller ikke gjort for at sikre, at EU ikke fremstod uorganiseret på denne conference, en situation, der var særlig ynkærdig.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! EU var også fuldt ud engageret i hele forberedelsen til konferencen og bidrog aktivt til udarbejdelsen af slutdokumentet for at gøre det så ligevægtigt som muligt og sikre, at det respekterede de eksisterende menneskerettighedsnormer, navnlig med hensyn til ytringsfrihed.

EU har også haft held til at sikre, at Israel ikke blev nævnt specifikt i teksten. Det skyldtes i vid udstrækning EU's forenede indsats, at vi i sidste ende nåede frem til en tekst, der respekterer vores røde streger, og det til trods for, at nogle EU-medlemsstater besluttede ikke at deltage i national kapacitet.

Det skal tilføjes, at de lande, der ikke deltog i konferencen, ikke forhindrede EU som sådan i at tale på konferencen. Formandskabet fortsatte den interne koordinering af EU's deltagelse, herunder forberedelsen af to erklæringer på vegne af alle EU-medlemsstaterne, som blev fremsat af Sverige, der har det kommende formandskab. Den afsluttende erklæring blev fremsat på vegne af 22 lande.

EU vil i kølvandet på Durban analysere, hvordan det fortsat kan støtte Durbandagsordenen. Den omstændighed, at fem af de 27 medlemsstater besluttede ikke at deltage i selve konferencen, sætter ikke i sig selv på nogen måde spørgsmålstegn ved EU's fremtidige engagement i kampen mod racisme og diskrimination. Vi har et solidt regelværk omkring disse spørgsmål, som vi fortsat vil bygge videre på. Som det med rette blev påpeget – og jeg opfatter det som en form for kritik – var vi ved afslutningen af forberedelserne til konferencen ikke i stand til at finde et fælles fodslag. Der var aldrig noget fælles fodslag, så der var aldrig en EU-holdning før konferencen. Det blev ved konsensus besluttet, at der var nationale holdninger, så delegationerne forlod lokalet i deres nationale kapacitet.

Jeg vil gerne gentage, at ministrene drøftede dette spørgsmål på det sidste møde, og vi vil tage ved lære af det. Vi må tænke over det og vende tilbage, for EU fulgte ikke nogen "heroisk" vej på denne conference. Det skal noteres.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg er taknemmelig for alle Deres taler. Sidste mandag modtog kommissær Ferrero-Waldner et brev fra fru Pillay, FN's højkommissær for menneskerettigheder, som også blev sendt til alle EU's udenrigsministre.

I dette brev mindede fru Pillay om, hvad hun allerede havde sagt i Bruxelles den 8. oktober på en konference tilrettelagt i fællesskab af Europa-Parlamentet om beskyttelse af menneskerettighedsaktivister. Fru Pillay føler, at det er vigtigt at genoprette en vis enhed i forhold til beskyttelse og fremme af menneskerettigheder i verden, særlig med hensyn til bekæmpelse af racisme. Hun opfordrer alle FN's medlemsstater til at deltage i gennemførelsen af FN's program for bekæmpelse af racisme, særlig da det er fastlagt i slutdokumentet fra Durban-konferencen.

Jeg mener, at EU må overveje, hvordan det vil reagere på denne opfordring. Under alle omstændigheder har EU vedtaget en politik for aktiv bekæmpelse af racisme. Unionen må forblive årvågen og engageret, så de internationale bestræbelser på dette område kan forblive påviseligt effektive. Jeg personligt deler det synspunkt, der kom til udtryk her. Et Europa med en strategi, og som ikke handlede på en uorganiseret måde, ville helt klart have været i stand til at udnytte denne mulighed for med en stemme at give udtryk for dets modstand mod uacceptable ytringer. Lad os tage ved lære heraf. Jeg er taknemmelig over for formandskabet for at have sagt, at vi skal tage ved lære heraf, og at vi – styrket af ratificeringen af Lissabontraktaten, håber jeg – skal være i stand til at gøre EU's eksterne menneskerettighedspolitik og dermed den europæiske indsats i multilaterale organer mere effektiv. På dette område kan jeg kun tilslutte mig indlæggene fra en række medlemmer, som jeg er taknemmelig. Endnu en gang må dette foranledige os til at tænke, så vi kan fastlægge mere effektive strategier i fremtiden.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

11. Menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0264/2009) af hr. Obiols i Germà for Udvalget om Udenrigsanliggender om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne fremsætte nogle korte bemærkninger til indholdet af denne årsberetning om menneskerettighederne i verden og EU's rolle på menneskerettighedsområdet. For det første vil jeg gerne påpege, at beretningen har to forskellige anvendelsesområder: Det første er at redegøre for og vurdere menneskerettighedssituationen, der desværre er negativ i mange lande og regioner af verden og ofte nærmer sig eller er en menneskelig tragedie. Det andet er en vurdering baseret på Parlamentets tidligere erfaringer med vedtagelse af holdninger til forskellige problemer og baseret på ordførerens ønske om, at betænkningen skal indgå i de forskellige EU-institutioners holdninger og retsakter og ikke søge at fremhæve elementer, der er uenighed om, men snarere helt centralt aspekter, der hersker enighed om. Dette skyldes, at ordføreren mener, at det at nå frem til konvergerende holdninger giver magt og effektivitet i den langsomme og vanskelige opgave, som forbedring af menneskerettighedssituationen i verden er.

Der er også et andet aspekt, som jeg især har fremhævet, og det er forsøget på at fastlægge specifikke prioriteter eller med andre ord at sammenfatte, hvilke grundlæggende elementer, der kan ligge til grund for EU's indsats med hensyn menneskerettigheder rundt om i verden.

Jeg har opstillet ni punkter omkring dette spørgsmål, som er blevet klart udvalgt blandt alle de bidrag, som mine kolleger har fremsat, og inden for betænkningens generelle rammer. Det første punkt gør kampen for en definitiv fjernelse af dødsstraf overalt i verden til en presserende prioritet, hvis jeg må bruge et udtryk, der er lidt svulstigt i historisk henseende. Ligesom vores forfædre tidligere havde held til at nå deres mål om at udrydde slaveri overalt, er det vores opfattelse i dag, at det i vores generation er absolut muligt at nå det historiske mål at få fjernet dødsstraf overalt i verden, og at EU må være med i fortroppen og spille en central rolle i dette spørgsmål.

For det andet lægges der særlig vægt på det, der i betænkningen kaldes "feminisering af kampen for menneskerettigheder". Med andre ord påpeges det, at kvinder udgør den del af menneskeheden, som lider mest under angreb på menneskerettighederne, og at EU bør lægge særlig vægt på og især prioritere dette forhold. En del af denne prioritet er også spørgsmålet om børns menneskerettigheder, som betænkningen behandler i flere punkter, og som jeg mener, er ret interessant.

For det tredje opfordres der i betænkningen til synergi mellem fællesskabsinstitutionerne. Det er ikke en given ting, at rollerne skal specialiseres – mere realpolitik i Rådet eller muligvis i Kommissionen og flere

principper i Parlamentet – men der må være overensstemmelse mellem deres holdning, så effektiviteten kan forbedres.

For det fjerde nævnes behovet for at udvide og uddybe den meget positive tendens med udvikling af menneskerettighedsdialoger med tredjelande.

Endelig nævnes der i betænkningen behovet for at søge alliancer i de internationale institutioner for at undgå situationer som f.eks. i FN's menneskerettighedsråd, hvor EU's tilstedeværelse nogle gange på en vis måde er i mindretal.

Jan Kohout, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne på Rådets vegne give udtryk for anerkendelse af det arbejde, som ordføreren, hr. Obiols i Germà, og Parlamentets underudvalg om menneskerettigheder har udført. Hr. Obiols i Germà, De har været en utrættelig og værdifuld partner i vores kollektive arbejde omkring menneskerettighedsspørgsmål i hele denne valgperiode.

Deres betænkning giver os mulighed for at undersøge EU's generelle politik på menneskerettighedsområdet nærmere. Vi er helt klar over, hvilke udfordringer vi fortsat står over for på dette område. En styrkelse af forbindelserne mellem EU-institutionerne hjælper os til at tage disse udfordringer op. Betænkningen giver os et værdifuldt redskab til at se tilbage på det, vi har opnået.

I Europa-Parlamentets betænkning understreges relevansen af EU's årsberetning om menneskerettigheder. Vores forsøg på at gøre beretningen mere interessant, læsbar og nyttig har været delvist vellykket, men der er helt klart plads til yderligere forbedringer. Vi vil fortsat arbejde med dette. Deres betænkning vil helt klart hjælpe os i vores overvejelser omkring, hvordan vi kan forbedre kohærens generelt mellem EU's menneskerettighedspolitikker. Drøftelser om dette spørgsmål er undervejs, og jeg vil gerne forsikre Dem om, at vi uanset udfaldet af disse drøftelser vil gøre alt, hvad vi kan for at gøre vores arbejde med menneskerettighedsspørgsmålene mere synligt. Dette kan eventuelt ske via en mere effektiv udnyttelse af internetkilder eller via en bedre offentliggørelse af årsberetningen.

De har også understreget, at der bør lægges større vægt på FN's rolle på dette område. Vi har fortsat vores koordinerede indsats i internationale fora, navnlig FN's menneskerettighedsråd som anbefalet i Andriksen-betænkningen, samt i FN's generalforsamlings tredje udvalg. Vi bestræber os på at forbedre vores indsats i et stadig mere vanskeligt klima. Dette er ikke let, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på en række succeser.

Vi har arbejdet hårdt på at sikre, at FN's menneskerettighedsråd opnår større troværdighed. 2009 kan betragtes som et centralt prøveår for menneskerettighedsrådets funktion. EU spillede en aktiv rolle på det 10. møde i menneskerettighedsrådet og sikrede vedtagelsen af en række vigtige initiativer f.eks. udvidelse af mandaterne om Burma/Myanmar og DPRK og EU-GRULAC resolutionen om børns rettigheder. Mere skuffende havde vi ikke held til at genindføre mandatet til en uafhængig ekspert om Den Demokratiske Republik Congo.

Det tredje udvalgs rolle med hensyn til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne blev bekræftet på generalforsamlingen, og EU spillede en aktiv rolle på FN's generalforsamlings 63. møde. Dette har ført til positive resultater, særlig opfølgingsresolutionen om dødsstraf. En stor del af Deres betænkning er helliget dette spørgsmål. Vi har hele tiden rejst dette spørgsmål, herunder på højeste plan med partnere, som deler vores synspunkter, for at støtte den globale tendens i retning af ophævelse. Vi vil fortsætte disse bestræbelser.

Lad mig nu sige nogle få ord om EU's retningslinjer. Efter revisionen af EU's retningslinjer om menneskerettigheder og vedtagelsen af nye retningslinjer om vold mod kvinder fokuseres der nu på en effektiv gennemførelse. Som en del heraf har formandskabet fremsat nogle forslag som f.eks. om fremsendelse af vejledningsnotater til repræsentationschefer og Kommissionens delegationer. Vi agter også at rejse disse spørgsmål i vores dialoger og høringer med tredjelande.

I betænkningen henledes opmærksomheden på spørgsmålet om kvinders rettigheder, og jeg ved, at hr. Obiols i Germà lægger særlig vægt på dette spørgsmål. Dette er en af vores højeste prioriteter. Vi arbejder på at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, som vi bruger som et styrende princip for FSFP-operationer, og som har gjort det muligt for os at udvikle rammer for integrering af ligestilling mellem kvinder og mænd i alle politikker.

Med hensyn til menneskerettighedsforkæmpere vil EU fortsat samarbejde med civilsamfundets organisationer. Arbejdet på officielt plan i Rådet om muligheden for at udvide spørgsmålet om visa til menneskerettighedsforkæmpere pågår stadig. I dialoger med tredjelande vil ytringsfrihed og individuelle sager fortsat stå centralt på vores dagsorden.

Hvad angår dialoger og høringer med tredjelande vil EU gøre alt, hvad det kan for at sikre, at disse instrumenter bliver stadig mere effektive redskaber for gennemførelse af vores menneskerettighedspolitik. Vi har navnlig aftalt at gennemføre lokale dialoger med fem latinamerikanske lande – Brasilien, Colombia, Argentina, Chile og Mexico – og vil fortsat etablere dialoger med de resterende centralasiatiske lande.

Jeg vil gerne sige lidt om den 27. menneskerettighedsdialog mellem EU og Kina, som vil finde sted den 14. maj i Prag. Det er vigtigt at sikre, at vores dialoger er så produktive som muligt, og at de resulterer i mærkbare resultater. Menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina er den længstvarende dialog. Den skal både tilpasse sig til og afspejle de fremskridt, der gøres i den måde, hvorpå vi håndterer menneskerettighedsspørgsmål. Begge vores institutioner følger udviklingen i Kina nøje. Forskellige begivenheder planlagt i årets løb vil gøre det muligt for os at opretholde en tæt kommunikationskanal med vores kinesiske modparter. Denne dialog er værdifuld. Vi ser frem til at opleve stadig mere mærkbare resultater af disse forhandlinger.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at fremme af og respekt for menneskerettighederne i hele verden er en af vores vigtigste prioriteter i udenrigspolitikken. Via foranstaltninger og erklæringer og via vores forskellige politiske dialoger og krisestyringsoperationer arbejder EU for større respekt for menneskerettighederne verden over. For at opnå resultater må vi indføre en konsekvent strategi. Dette Parlament har skubbet på for at opnå større konsekvens på alle niveauer, og vi er meget glade herfor.

Jeg er generelt meget taknemmelig over dette Parlaments arbejde og dets støtte til menneskerettighedsspørgsmålene. Sakharovprisens værdi som et instrument til fremme af vores fælles værdier er bredt anerkendt. Vi vil fortsat se på, i hvilket omfang menneskerettighedsklausulerne, sanktioner og dialog – alle instrumenter, som Parlamentet har undersøgt nøje – kan spille en effektiv rolle som en del af vores generelle udenrigspolitik og samtidig sikre de højeste standarder for respekt for menneskerettighederne.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Det er med stor fornøjelse, at jeg deltager i denne forhandling i plenarforsamlingen om hr. Obiols i Germàs betænkning. Jeg vikarierer for min kollega fru Ferrero-Waldner, som er opholdt i Prag, hvor hun deltager i topmødet mellem EU og Canada.

Først vil jeg gerne takke Obiols i Germá for kvaliteten af hans arbejde. Tak fordi, De har givet betænkningen en positiv tone, som dermed viser de bestræbelser, Kommissionen og Rådet i årenes løb har udfoldet for at gennemføre Parlamentets henstillinger.

Institutionerne har både inden for rammerne af dialoger om menneskerettigheder og i politiske dialoger i internationale organer stræbt efter at fremme og give EU et image som ambassadør – en ivrig og troværdig ambassadør – for beskyttelse og fremme af menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsforhold.

2008 var kendetegnet ved fejringen af 60-års-dagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder, som alle de europæiske institutioner højtideligholdt sammen. Det var også året, hvor Kommissionen var i stand til at udvælge to prioriteter, nemlig kvinder og børn, og hvor en interinstitutionel strategi blev fremmet.

Vi har forsøgt at gennemføre adskillige generelle henstillinger, der optrådte i tidligere betænkninger, og som er blevet omarbejdet rigtig godt i den betænkning, vi behandler her i dag. Vi er blevet enige om at fokusere vores aktioner på visse lande hvad angår anvendelsen af retningslinjerne på børns rettigheder, og vi har mobiliseret EU-medlemsstaternes ambassader og Det Europæiske Fællesskabs delegationer til at overvåge disse aktioner. Vi har dermed taget føringen i kampen mod en af de værste former for overtrædelse af menneskerettigheder og børns rettigheder, kort sagt indrullering af børnesoldater og de lidelser, der påføres børn i væbnede konflikter.

Lad mig komme med et par eksempler. EU vedtog nye retningslinjer om børns rettigheder den 10. december 2007. I den første gennemførelsesfase vil der blive fokuseret på vold mod børn. Vi lancerer et pilotprogram rettet mod 10 lande på forskellige kontinenter. Disse lande er blevet udvalgt, fordi deres regeringer allerede har forpligtet sig til at bekæmpe vold mod børn, og også fordi deres regeringer har brug for ekstra international hjælp til fortsat at bekæmpe vold mod børn. I juni 2008 reviderede Rådet for Den Europæiske Union retningslinjerne om børn ramt af væbnede konflikter for mere effektivt og på en mere global måde at håndtere de virkninger på kort, mellemlang og lang sigt, som væbnede konflikter har på børn.

Kommissionens meddelelse indeholder særlige bestemmelser om børn i EU's eksterne anliggender, og der anbefales en konsekvent strategi for at fremme børns rettigheder og forbedre børns situation rundt om i

verden. Meddelelsen har været genstand for en meget omfattende høring. I meddelelsen lægges der særlig vægt på ikkestatslige organisationer. På grundlag af denne meddelelse og den tilknyttede handlingsplan vedtog Rådet for Den Europæiske Union i maj 2008 konklusioner, der sigter mod at styrke EU's udenrigspolitik om barnets rettigheder.

I 2009 fortsætter vi ad denne vej med følgende initiativer. I juni afholder Kommissionen det europæiske forum for børns rettigheder i Bruxelles. Dette forum vil fokusere specifikt på børnearbejde. Vi vil bestræbe os på at bringe alle aktørerne sammen. Jeg tillægger personligt dette forum stor betydning. I juli vil det kommende svenske formandskab og Kommissionen tilrettelægge et ngo-forum i Stockholm, som specifikt skal beskæftige sig med vold mod børn. Endelig vil vi i løbet af efteråret offentliggøre en rapport om de foranstaltninger, særlig foranstaltninger i tilknytning til smugling, som EU har truffet til bekæmpelse af børnearbejde. Det er altså et år, der skulle udvikle EU's engagement over for børn yderligere.

Jeg vil nu gå over til kvinders rettigheder. I de seneste måneder har EU styrket sin udenrigspolitik vedrørende kvinders rettigheder. De nye retningslinjer om vold mod kvinder og kampen mod alle former for diskrimination mod dem indeholder anbefalinger om en række aktioner. Disse aktioner vil få støtte fra EU's missioner og Kommissionens delegationer.

Jeg vil gerne fremhæve EU's udenrigsministres vedtagelse for nylig af EU's globale strategi for gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1325 og 1820. Vi bør også huske på FN's generalsekretærs positive reaktion på den fælles appel lanceret af fru Ferrero-Waldner og 40 fremtrædende kvinder på internationalt plan.

I denne appel blev FN opfordret til at tilrettelægge en ministerkonference helliget en revision af resolution 1325. Denne ministerkonference skal nu efter planen finde sted i 2010. Vi vil naturligvis arbejde sammen med det kommende svenske formandskab om forberedelse af de holdninger, vi vil indtage i forbindelse med revisionen af denne resolution.

Det var alt. Der er uden tvivl mere, der kan siges, men jeg vil igen understrege, at en styrkelse af den europæiske politik for demokrati og menneskerettigheder naturligvis kræver en høj grad af synergi mellem institutionerne. Kommissionen er parat til at handle på dette grundlag. Den ønsker at etablere et tæt samarbejde, så vores tre institutioner virkelig kan yde hinanden gensidig støtte. I denne henseende kan Europa-Parlamentet spille en væsentlig rolle, da det pr. definition og på grund af dets rolle er bedst placeret til at tale på vegne af de undertrykte og dem, der lider.

Det var de punkter, jeg ønskede at dele med Dem efter formandskabets indlæg, og jeg vil nu lytte omhyggeligt til medlemmernes indlæg.

Laima Liucija Andrikiene, for PPE-DE-Gruppen. – (LT) Fru formand! Jeg vil gerne takke vores kollega, Raimon Obiols, for hans betænkning og beslutning. Det beslutningsforslag, vi stemte om i Udenrigsudvalget, var afbalanceret. Der er indgået kompromiser. Betænkningen omfatter en lang liste af vigtige spørgsmål om menneskerettigheder, og jeg håber, at beslutningen vil blive vedtaget i morgen med et stort flertal.

Når dette er sagt, vil jeg gerne fremhæve nogle spørgsmål og nævne et meget kontroversielt ændringsforslag fremsat før plenarmødet. Jeg taler om det ændringsforslag, der er fremsat af vores ALDE-kolleger. Da vi alle er enige om, at vores Union er baseret på værdier, herunder kristne værdier, hvordan kan nogen så tro, at dette Parlament vil slutte sin valgperiode med at fordømme Paven, Benedict XVI, for hans udtalelser? Min holdning er, at den formulering, som underskriverne af ændringsforslaget har brugt, er absolut uacceptabel og bør forkastes.

Menneskerettighedsforkæmpere, jeg foreslår, at vi, Europa-Parlamentet, i beslutningen gentager vores krav om, at alle vindere af Sakharovprisen, særlig Aung San Suu Kyi, Oswalda Payá Sardiñas, cubaneren Damas de Blanco og Hu Jia, får fri adgang til de europæiske institutioner. Vi beklager, at ingen af dem fik lov til at deltage i 20-års-ceremonien for Sakharovprisen.

Sidst men ikke mindst er der kampen mod terrorisme og menneskerettigheder. Jeg foreslår, at Europa-Parlamentet opfordrer EU og dets medlemsstater til at gennemføre kampen mod terrorisme med fuld respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder som en af EU's vigtigste prioriteringer og et centralt element i dets eksterne forbindelser. Det vil virke imod hensigten at nævne navne i beslutningen.

Richard Howitt, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Må jeg lykønske min ven og kollega Raimon Obiols i Germà med hans betænkning. Som en af dette Parlaments tidligere årlige menneskerettighedsrapportører

og som Den Socialdemokratiske Gruppens næstformand i vores underudvalg om menneskerettigheder og her, hvor forhandlingen og den femårige valgperiode nærmer sig afslutningen, vil jeg gerne rose Parlamentet for det, vi har opnået.

Jeg mener, at vi har foretaget en god koordinering med Parlamentets delegationer, så medlemmer af Europa-Parlamentet har stillet regeringerne svære spørgsmål, når vi har været rundt omkring i verden, en proces, som jeg har været stolt af selv at deltage i: fra Colombia til Tyrkiet, fra Georgien til Kroatien. Jeg er meget stolt af det arbejde, som udvalget og medlemmerne af Europa-Parlamentet har udført i tilknytning til opbygning af demokrati og observation af valg. Mine egne erfaringer i Afghanistan, Den Demokratiske Republik Congo, de palæstinensiske områder og Angola har været nogle af de mest specielle oplevelser for mig i de seneste fem år.

Jeg er meget stolt af, at vi har engageret og repræsenteret Parlamentet – efter min mening på fremragende vis – i relation til menneskerettighedsrådet i Genève. Jeg mener, vi har en reel indflydelse der. Vi har forsøgt at flytte Europa væk fra en blokmentalitet for at nå ud til andre regioner i verden, og vi har naturligvis arbejdet tæt sammen med de særlige repræsentanter og rapportører, herunder under det seneste besøg, hvor jeg var medvært for FN's særlige repræsentant for erhvervslivet og menneskerettigheder, et emne, jeg går meget op i.

Jeg er glad for, at vi slog til lyd for og gik forrest i kampagnen for, at De Europæiske Fællesskaber for første gang skulle underskrive et menneskerettighedsinstrument, nemlig FN's konvention om handicappedes rettigheder. Hr. kommissær, jeg er glad for, at Parlamentet til trods for nogen indledende modstand i Kommissionen insisterede på, at vi opretholdt et separat initiativ om demokrati og menneskerettigheder, så vores finansiering til menneskerettigheder er synlig, fremtrædende og fortsætter selv i lande med regimer, der ønsker at undertrykke menneskerettighederne.

Vi roses ofte for vores arbejde med menneskerettigheder her i Parlamentet, men jeg vil rose det mod og den taperhed, som de menneskerettighedsforkæmpere, vi møder og taler med dagligt, udviser, når de bringer deres liv i fare for værdier og standarder, der er universelle i vores verden og værdifulde for os alle.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Det er altid vanskeligt at fremhæve enkelte punkter i en beslutning som denne, fordi den så nemt kommer til at ligne et juletræ. Ordføreren har dog leveret et fremragende stykke arbejde, og de punkter, han netop har nævnt, f.eks. dødsstraf, skal bestemt forblive en absolut prioritet i enhver indsats på menneskerettighedsområdet. Det har han derfor helt ret i.

Jeg mener også, at der alt for længe har været for lidt fokus på spørgsmålet om kvinders engagement i menneskerettighedsspørgsmål, især hvis vi tænker på deres rolle som "menneskerettighedsforkæmpere". Hvad angår dette punkt, vil min gruppe ikke gå så vidt som at behandle problemer vedrørende brugen af sprog med kønsbestemt bibetydning. Vi kan efter min mening ikke løse sådanne problemer med en form for "newspeak" eller politisk korrekthed, men det er kun rigtigt, at problemet er blevet sat på dagsordenen.

Det samme gælder for børn. Beslutningen siger nogle meget gode ting om børn, og jeg henviser navnlig til teksten om børnesexturisme. Hvad angår netop dette emne, har vi sammen med et par andre medlemmer af Parlamentet lanceret en kampagne, som mere end 37 000 mennesker nu har underskrevet på internettet. Vi er desværre stadig i en situation, hvor hundredvis af europæiske mænd flyver til Sydøstasien, Latinamerika og Afrika hver uge for at misbruge børn der – nogle gange meget små børn – og det er på høje tid, at Europa gør noget på dette område.

Det glæder mig, at kommissær Barrot er her i dag, fordi navnlig han har vovet pelsen og fremsat nogle meget gode forslag. Jeg mener, det udsender et vigtigt signal.

Menneskerettigheder er stadig Askepot i den europæiske udenrigspolitik. Hvis man ser på vores udenrigspolitik, vil man se, at den stadig i meget høj grad domineres af handelslettelse og lignende ting. Menneskerettigheder skal efter min mening prioriteres meget højere. Jeg opfordrer desuden navnlig Kommissionen til at lægge mere vægt på spørgsmålet om internetcensur, fordi medlemmer af de fire store grupper i Parlamentet i denne henseende har lanceret et initiativ for en lov om global ytringsfrihed på internettet baseret på forslag fremlagt af den amerikanske Kongres.

Jeg kan forstå, at nogle kommissærer, f.eks. fru Reding og fru Ferrero-Waldner, har udvist interesse for dette. Jeg håber, at vi reelt vil komme med konkrete forslag på dette område, fordi vi skal være parate til at fremme vores europæiske tilgang til menneskerettigheder og demokrati, selv om det er vigtigt at lægge penge på bordet.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Endnu en gang drøfter vi en betænkning om menneskerettigheder, som er skrevet under ideologisk diktat. Dagens venstreorienterede ideologi er fuldstændig blind for spørgsmål om religionsfrihed i forskellige dele af verden. Kristne forfølges i Kina, Indien, Iran, Vietnam, Rusland og på det seneste også i Pakistan. Trods de klare bestemmelser i artikel 18 i den universelle erklæring om menneskerettighederne og artikel 9 i den europæiske konvention er venstrefløjen ikke interesseret i religionsfrihed. I stedet fokuserer den venstreorienterede ideologi patologisk på princippet om forbud mod forskelsbehandling af seksuelle mindretal, som ikke er så tydeligt omhandlet i international lovgivning.

Forslaget fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa om at angribe pave Benedict XVI for hans udtalelser i Afrika er en sand mærkværdighed. De liberale har tilsyneladende glemt princippet om adskillelse af kirke og stat, som de så ofte tidligere har mindet os om. Det viser sig i dag, at de liberale kræver, at de religiøse institutioner underkastes staten og de offentlige myndigheder. Dette krav er rettet mod kirkens frihed og ytringsfriheden, og vedtagelsen af dette forslag betyder, at vi stemmer imod betænkningen.

Hélène Flautre, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Den årsberetning, som hr. Raimon Obiols i Gernika har udformet, er fremragende. Dens formål er ligesom alle de øvrige aktiviteter, der er gennemført i denne valgperiode i Underudvalget om Menneskerettigheder, at udfylde kløften mellem ord og gerninger i Europas indsats udadtil og at udrydde alle uoverensstemmelser og svagheder i vores politik begyndende med medlemsstaterne, som alt for ofte er på kant med den internationale lovgivning. Jeg kan blot nævne behandlingen af indvandrere, samarbejdet med CIA om de hemmelige flyvninger eller den manglende ratificering af internationale konventioner.

Rådets krav er også for uoverensstemmende. Hvordan kan det forklares, at Rådet endnu ikke har godkendt gennemførelsen af artikel 2 i associeringsaftalen med Israel efter de vedvarende overtrædelser, som vi er vidner til? Vores politikker sektoropdeles. De mangler derfor ofte et globalt perspektiv og er ikke integrerede, og vores instrumenter optimeres ikke og sættes ikke i sekvens. Forstil Dem dette: Rådet har udsendt en meddelelse for at byde sit underudvalg om menneskerettigheder med Tunesien velkommen, selv om vi stadig ikke kan støtte menneskerettighedsforkæmpere i dette land på grund af de hindringer, landet lægger i vejen.

I vores mange initiativbetænkninger har vi fremsat specifikke henstillinger, f.eks. udformning af menneskerettighedsstrategier for hvert land og medlemmernes mere direkte deltagelse i politikker, og der er lykkedes for os at flytte grænserne. Jeg tænker f.eks. på retningslinjerne om tortur.

I dag nyder menneskerettighedsforkæmperne bedre beskyttelse, og jeg glæder mig over, at Rådet og Kommissionen nu undersøger menneskerettighedsbestemmelser. Jeg vil endvidere ved denne lejlighed understrege, at denne bestemmelse efter vores mening skal omformuleres. Vi ønsker, at der gennemføres en ordning, som kan regulere åbningen af en dialog, og som systematisk skal indgå i alle EU-aftaler.

I fem år har vi været parate til at påbegynde arbejdet med Rådet og Kommissionen med henblik på at forbedre EU's politik. Opgaven er i det mindste på vej i dag, og jeg takker dem varmt, fordi deres og alle mine kollegers imødekommenhed har været afgørende for dette vellykkede resultat og for den forbedrede troværdighed, vi i dag har opnået på dette område.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Fru formand! Vi er fortsat vidne til, at regeringer i verden uden for Europa dræber mennesker for handlinger, som vi ikke betragter som strafbare, eller som højst kan give en let straf. Vi har stadig regimer, der forsøger at holde sig ved magten gennem vold, vi har stadig mennesker, der forskelsbehandles, og der er stadig mennesker, som lever under kummerlige og ydmygende forhold under fattigdomsgrænsen.

Der er stadig befolkningsgrupper, som ikke har deres egen stat, og som føler, at regeringen i den stat, som de befinder sig i, helst så dem forlade landet for at give plads til de mennesker, der tilhører flertallet. Der er regeringer, som ikke interesserer sig for visse dele af deres befolkning, og som nægter at løse deres problemer.

I Europa er vi enige om, at dette er uacceptabelt, men vi arbejder stadig efter dobbelte standarder. Lande, hvis venskab vi ønsker at bevare, fordi de er store og økonomisk magtfulde, eller lande, som er vigtige handelspartnere, eller som vi betragter som vores allierede, kan slippe af sted med mere end små, magtesløse lande. Det skal vi sætte en stopper for. Ellers vil der blive sået tvivl om pålideligheden af vores resultater med hensyn til krænkelse af menneskerettighederne.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Fru formand! Som ordfører for overvågning af forbindelserne mellem EU og Kina glæder det mig enormt, at punkt 80 og 87 i denne betænkning tillægger alvoren af

menneskerettighedssituationen i Kina væsentlig betydning. Der er dog én alvorlig krænkelse af menneskerettighederne i Kina, som ikke er medtaget i betænkningen, nemlig den politiske misbrug af psykiatri mod systemkritikere.

Denne perversion af sundhedspleje kaldes "ankang", som foruroligende nok betyder "sundhed gennem hvile", og det er sandt nok: Hvis man bedøver folk med beroligende midler, tysses de ned. Officielt afviser Kina hårdnakket alle de beskyldninger om "ankang", der er nævnt i min betænkning. Jeg ser dog frem til at modtage oplysninger fra Kommissionen om Beijings mulige politiske misbrug af psykiatri.

Det var meget interessant at høre, at det tjekkiske formandskab netop har annonceret, at et menneskerettighedsmøde vil blive afholdt i næste uge. Jeg vil derfor anmode det tjekkiske formandskab om at sætte spørgsmålet om politisk psykiatri i Kina på dagsordenen for dette møde. Det ville glæde mig, hvis De ville gøre det, navnlig i lyset af de kinesiske afvisninger.

Jeg vil afslutte med at fortælle, at jeg for et år siden personligt besøgte Kina og oplevede sådanne ting, som medlemmerne af protestantiske hjemmekirker har oplevet. Alle, der på nogen måde udviste interesse i at tale med en udlænding, blev straffet med langvarig forvaring eller forebyggende chikane. Heldigvis blev de tre kinesere, jeg talte med, løsladt relativt hurtigt.

Hændelser som disse kan forhindres, hvis Kommissionen og Parlamentet træffer de nødvendige foranstaltninger, som hr. Georg Jarzembowski sagde. Jeg takker ham for at nævne det. For mig er det et endegyldigt bevis for, at EU kan være effektivt, når det drejer sig om at beskytte menneskerettighederne. Det giver os håb for fremtiden.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Den betænkning om menneskerettighederne i verden, som hr. Raimon Obiols i Germà har fremlagt for os, viser Parlamentets totale og vedvarende engagement i kampen for menneskerettigheder i verden. Som jeg tidligere har sagt, skal denne kamp ikke kun gælde én region, ét land eller ét kontinent – den skal gælde globalt eller universelt.

Betænkningen om menneskerettighederne fremlægger en situation i lande, som f.eks. Iran, Kina og Rusland, på Guantánamo og i andre lande, f.eks. Cuba, hvor udøvelse af en grundlæggende rettighed ikke blev tilladt. Den pågældende sag vedrører gruppen "Damas de Blanco" (kvinder i hvidt), som ikke fik tilladelse til at komme og modtage Sakharov-prisen, til at rejse ind i og forlade deres eget land. Tilsvarende krænkelse finder sted i andre lande, f.eks. Nicaragua og Venezuela, som er omhandlet i en separat beslutning, som vi skal stemme om i morgen. Denne situation viser os, hvor langt der er igen, inden vi opnår respekt for menneskerettighederne i alle dele af verden trods vores indsats.

Jeg vil henvise til det ændringsforslag, som nogle af mine kolleger har fremsat, og som anmoder Parlamentet om at fordømme overhovedet for en institution, der trods alle de fejl, der måtte være begået i løbet af mere end to årtusinder, og som er blevet undskyldt ved mange lejligheder, er kendetegnet ved ægte og bestemt forsvar af menneskets værdighed. At paven som åndelig leder for flere hundrede millioner mennesker og som overhoved for en suveræn stat ikke kan udtale sig om et følsomt aktuelt emne uden at blive fordømt, forekommer mig ærlig talt at være et udtryk for intolerance. Jeg mener, at dette ændringsforslag er grotesk.

Jeg har ved andre lejligheder arbejdet sammen med de medlemmer, der har fremsat dette ændringsforslag, men ved at fremsætte dette ændringsforslag bytter de efter min mening rundt på adjektiver og navneord, hvad der er tilbehør, og hvad der er grundlæggende. Det grundlæggende er efter min mening at have respekt for andre holdninger, selv om vi ikke deler dem, uden at fordømme nogen, og det betyder også, at vi ikke skal forveksle de skygger, et billede kaster, med selve billedet.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Fru formand! Forhandlingen i Parlamentet om menneskerettighederne i verden er et af de centrale elementer i den politiske proces. EU kan dog kun udøve sin indflydelse, hvad angår forsvaret af menneskerettigheder i verden, hvis det sætter et eksempel på området indefra.

Medtagelsen af menneskerettighedsklausulen i alle forhandlinger er en vigtig sejr, men resultaterne skal evalueres regelmæssigt, så politikker og initiativer kan justeres.

Generelt er afskaffelse af dødsstraf og tortur stadig vores grundlæggende prioritet, og EU skal intensivere aktiviteterne på disse områder. Endelig må vi ikke glemme, at 2008 sluttede med de tragiske begivenheder i Gaza, hvor menneskerettighederne blev groft krænkede, og hvor de israelske styrker brugte eksperimentelle og forbudte våben.

Hvad angår Parlamentet, har vi en forpligtelse til at kræve, at der kastes fuldt lys over dette problem, og at forskningen nøje overvåges, og til at skubbe på for, at der sker en fordeling af ansvaret for enhver krænkelse af den internationale humanitære lovgivning. Det internationale samfund bør ikke udvise den mindste tolerance over for krigsforbrydelser, uanset hvor og af hvem de begås. Endelig vil jeg takke ordføreren for det fremragende arbejde.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også lykønske ordføreren, hr. Raimon Obiols i Germà, med den særdeles gode betænkning.

Det ser meget sort ud med hensyn til respekten for menneskerettighederne i mange lande i verden. Dette har også betydning for Europa, når vi f.eks. tænker på Belarus. EU skal derfor fordoble indsatsen ved at gennemføre dets menneskerettighedspolitik på alle områder og ved at fastlægge klare standarder. Vi mener, at menneskerettigheder er udelelige. Dette kan f.eks. indgå i forhandlingerne om en ny aftale med Rusland gennem en bindende menneskerettighedsklausul, som vil påvirke alle områder af forhandlingerne.

Jeg vil også igen foreslå, at Underudvalget om Menneskerettigheder gøres til et stående udvalg.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Menneskerettighedssituation i verden ser grum ud, og der nævnes flere store lande, som er vigtige partnere for EU. Det er derfor vigtigt, at Parlamentets beslutning insisterer på, at der rettes øget fokus på menneskerettighederne, navnlig politiske rettigheder, i forhandlingen og gennemførelsen af bilaterale handelsaftaler, selv når de indgås med vigtige handelspartnere.

Spørgsmålet er derfor: Hvad kan vi gøre i praksis for at forbedre situationen? Måske vi skulle begynde med at forsøge at "af-Schröderisere" Europa. Demokratiske lande kan dog ikke fraskrive sig deres del af ansvaret for denne grumme situation i store dele af verden.

Lad os tage Rusland. Hvad angår høringerne om menneskerettigheder mellem EU og Rusland, er Parlamentets konklusion ødelæggende. Det er ikke lykkedes for EU at skabe en ændring i Ruslands politik, navnlig ikke med hensyn til domstolenes uafhængighed samt behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger. Khodorkovsky-sagen er blot symbolsk. En måned af hans anden retssag har vist omfanget af den forandring, der er sket i de sidste seks år. Straffedomstolene er blevet fuldstændig underlagt statsmagten.

Endelig vil jeg understrege Parlamentets opfordring til Rådet om at reagere med fasthed, navnlig hvad angår Parlamentets hastebeslutninger. Parlamentet repræsenterer på den bedst mulige måde jordens demokratiske samvittighed. Det reagerer hurtigt og beslutsomt over for menneskelige tragedier i hele verden. For at have en reel indflydelse på menneskerettighedssituationen forventer vi dog hurtig og positiv reaktion fra Rådets side. Ofte står vi også over for problemet med værdier kontra økonomiske interesser.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater opfordrer regeringen og kommunistpartiet i Kina til at gennemføre den kommende dialog om menneskerettigheder på en konstruktiv måde. Det ville i betydelig grad lette forholdet mellem EU og Kina. Vi har en ægte interesse i at forbedre de bilaterale forhold. Denne dialog skal dog gennemføres på en ærlig måde. Vi skal derfor opretholde vores legitime krav til Kina. Efter vores mening skal borgerrettighedsforkæmperen Hu Jia straks løslades. Samtalerne med Dalai Lama, Tibets religiøse leder, skal genoptages. Den kinesiske region Tibet skal åbnes for journalister og FN's menneskerettighedseksperter.

Folkerepublikken Kina viste efter min mening under optakten til OL, at landet f.eks. kunne tillade mere pressefrihed og samtidig bevare landets stabilitet. Nu bør det have modet til at iværksætte reformer, hvad angår genopdragelseslejre, tiltaltes rettigheder, dødsstraf, religionsfrihed og forsamlingsfrihed. Det bør grundlæggende tage fat om disse menneskerettigheder og indgå i dialog med os.

Robert Evans (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg lykønsker ordføreren og de øvrige kolleger. Men denne betænkning skal være mere end blot ord i et dokument. Det skal være en betænkning til handling. I punkt 1 hedder det: "mener, at EU bør føre en sammenhængende og konsekvent politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden, og understreger behovet for, at denne politik skal være mere effektiv". Mine bemærkninger vedrører situationen i Sri Lanka, og flere punkter i denne betænkning gælder for dette land.

Punkt 63 omhandler rekrutteringen af børnesoldater, som jeg – og det gælder helt sikkert andre kolleger – afskyr. Jeg mener, det er punkt 48, der omhandler dødsstraf. Siden begyndelsen af året er omkring 5 000 civile blevet dræbt under den srilankanske regerings angreb på eget territorium. Det svarer efter min mening til dødsstraf og drab af uskyldige borgere. Den srilankanske regering og militæret beskyldes for en række

krænkelser af deres eget folks menneskerettigheder lige fra bombning af hospitaler, brug af ulovlige våben til afvisning af humanitær og lægelig ...

(Formanden afbrød taleren)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Fru formand! Jeg kan forstå de motiver, der ligger bag fremlæggelsen af ændringsforslag 2 om bekæmpelse af aids fra mine kolleger fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, og jeg understreger, at jeg generelt er enig i disse motiver.

Jeg er dog imod ændringsforslaget. Den katolske kirke er uafhængig af medlemsstaterne og har ret til at bekæmpe aids på sin egen måde, selv om vi mener, at det kunne gøres bedre.

Det er grundlæggende ikke retfærdigt eller rimeligt at rette et skarpt angreb mod paven umiddelbart inden valget til Parlamentet. Det kan skabe dybere spaltning i vores samfund og få mange mennesker til at tvivle på værdien af deres deltagelse.

En skarp fordømmelse fra Parlamentets side af den åndelige leder for mange millioner troende ville være en alvorlig fejl.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Som en person med særdeles godt kendskab til den cubanske situation vil jeg påpege nogle fakta vedrørende Cuba. Jeg mener, det er vigtigt, at vi bevarer punkt 84 og 96 i betænkningen. I punkt 84 bekræfter Parlamentet igen sin holdning i forbindelse med de cubanske modtagere af Sakharov-prisen, Oswaldo Paya Sardinias og gruppen "kvinder i hvidt". I punkt 96 glæder Parlamentet sig over Rådets forslag om igangsættelse af en menneskerettighedsdialog med en række latinamerikanske lande og anmoder den cubanske regering om at frigive alle politiske fanger og overholde menneskerettighederne.

Jeg vil også understrege, at tabellen i betænkningen kun indeholder to tilfælde af menneskerettighedskrænkelser på Cuba, men der kunne tilføjes dusinvis. Den 49-årige Librado Linares Garcia, "Black Spring"-offer og ægtefælle til en af kvinderne i hvidt, lider f.eks. af en række sygdomme i fængslet, herunder øjeninfektion, som har betydet, at han gradvist har mistet synet på det ene øje og nu også det andet øje. Denne mand modtager ingen lægehjælp i fængslet.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Fru formand! Hvis man vil være kritisk over for andre på en troværdig måde, skal man først være kritisk over for sig selv. Når vi i denne henseende fordømmer menneskerettighedskrænkelser rundt om i verden, skal vi altid huske på de menneskerettighedskrænkelser, der finder sted i EU.

Lad mig minde Dem om to eksempler. For det første har Tyrkiet, en ansøgerstat, i de sidste 35 år holdt den nordlige del af Cypern under militær belejring og har med vold fordrevet omkring 200 000 mennesker fra deres hjem. I den tyrkiskbesatte del af Cypern er mere end 500 kristne kirker og klostre blevet ødelagt, og flere hundrede kristne kirkegårde er blevet skændet. I dag er mere end 1 600 EU-borgere stadig forsvundet siden den tyrkiske invasion af Cypern i 1974.

Dernæst Det Forenede Kongerige. En EU-medlemsstat holder to kolonier i Cypern under dets kongedømme: områderne Akrotiri og Dhekelia. Tusinder af civile – EU-borgere – der lever i disse områder, er underlagt ...

(Formanden afbrød taleren)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg er noget overrasket over, at mit ændringsforslag betegnes som "grotesk" og "uacceptabelt". Ingen er efter min mening hævet over kritik – ikke en gang paven – og her i Parlamentet har vi altid skarpt kritiseret den amerikanske "gag rule" under Bushregeringen, som ikke går så vidt som pavens udtalelser. Paven bør også vide, at han er en meget vigtig, indflydelsesrig religiøs leder, og at hans ord vejer tungt og direkte eller indirekte kan resultere i tusinder, endda millioner, af dødsfald som følge af aids. Jeg mener kun, det er rigtigt, at Parlamentet kritiserer det.

EU har for det andet altid været en drivkraft for menneskerettighederne, men vi mister troværdighed. I løbet af de sidste otte år har vi mistet vores moralske autoritet på grund af vores støtte til den måde, som USA har bekæmpet terrorisme på. Det er efter min mening på høje tid, at EU følger Obamaregeringens eksempel og tydeligt udtrykker vores rolle i kampen mod terrorisme.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Inden jeg begynder på mine slutbemærkninger, vil jeg gerne informere Parlamentet om resultatet af forhandlingen i det tjekkiske Senat om Lissabontraktaten.

Det glæder mig at meddele Dem, at flertallet af senatorerne stemte for Lissabontraktaten.

(Bifald)

Mange tak. Det er et kort øjeblikks glæde i vores formandskab.

For at gå videre med dette emne vil jeg igen takke ordføreren for hans arbejde og for den vanskelige opgave, han har løst i forbindelse med udformningen af betænkningen. Han har identificeret en række prioriteter, som jeg vil bruge et øjeblik på under mine bemærkninger.

Hvad angår dødsstraf, er det klart, at vi skal opnå en afskaffelse i vores generation.

Hvad angår kvinders rettigheder, er det efter min mening et særlig relevant spørgsmål, navnlig i lyset af EU's øgede inddragelse i ESDP-operationer og missioner i områder, hvor kvinder stadig trues med og er ofre for de værste menneskerettighedskrænkelser. Jeg tænker navnlig på Congo og Afghanistan, hvor vi har EU-missioner, og hvor vi bestemt skal gøre alt, hvad vi kan, for at forbedre situationen.

En af vores største udfordringer internt er den større mainstreaming af menneskerettigheder på tværs af ESDP og FUSP, som også blev nævnt under forhandlingen. Formandskaberne har sammen med generalsekretæren/den højtstående repræsentants personlige repræsentant for menneskerettigheder løbende indføjet menneskerettigheder i relevante geografiske og tematiske arbejdsgrupper og i den politiske dialog.

Formandskabet fortsætter tidligere formandskabers indsats for at fremme mainstreamingen af menneskerettigheder i den særlige repræsentants aktiviteter og i ESDP-operationer. I den sammenhæng har hr. Solanas personlige repræsentant, fru Kionka, tilrettelagt en workshop med EU's særlige repræsentanter og repræsentanter på højt niveau om knudepunkter med det formål at give dem en værktøjskasse, som kan hjælpe dem med at fremme menneskerettighederne i deres daglige arbejde.

Sidst, men ikke mindst, har vi udpeget kampen for universelle menneskerettigheder som én af hovedudfordringerne på den internationale arena.

Vi skal efter min mening fordoble vores indsats for at nå ud til regeringer. Vi skal støtte nye organisationer i civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmperne, som internt er de bedste fortalere for beskyttelsen af menneskerettighederne. Demokratier står i stor gæld til nye borgerbevægelser, der ligesom Charter 77 i sin tid i mit land kan være katalysatorer for forandring.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil først hilse denne gode nyhed velkommen efter disse tilbageslag, da den baner vejen for Lissabontraktaten, som vi ønsker så meget, og som omfatter – og det glemmer jeg ikke under denne forhandling – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Jeg er også meget taknemmelig for, at Parlamentet på en måde er blevet en klangbund for alle legitime krav, der hører ind under forsvaret af menneskerettigheder. Jeg må sige, at vi i Europa er stolte over at have et Parlament, der er så lydhørt som dette over for alle problemer i verden, der vedrører menneskerettigheder og rettigheder for børn og kvinder, som udsættes for vold og forskelsbehandling.

De nævnte alle disse igangværende opgaver i forlængelse af den fremragende betænkning fra ordføreren, hr. Raimon Obiols i Gernika, som jeg endnu en gang vil takke. Vi ønsker at fortsætte dette samarbejde med Parlamentet, og fru Ferrero-Waldner har på en bedre måde, end jeg kan gøre det, udtrykt det omfang, hvori EU's eksterne politik skal være inspireret af værdier, værdier, som Parlamentet netop har gentaget i de forskellige taler.

Tillad mig nu at tale om min absolutte afsky for dødsstraf og tortur. På dette punkt vil jeg ikke desto mindre understrege, at det i dag glæder EU, at USA med præsident Obama lukker bogen for visse overskridelser, der er blevet begået under kampen mod terrorisme. Det er vigtige nyheder og bør yderligere understrege vores beslutsomhed i kampen mod alle former for tortur i verden. Dette er en sag, jeg personligt er meget engageret i, og som står mig nært.

Jeg vil også understrege EU's rolle i de mange valgbistands- og observationsmissioner, som naturligvis hjælper med at forsvare og fremme demokrati i hele verden. Vi er klar over forholdet mellem demokrati og overholdelse af menneskerettighederne. Det taler efter min mening også til EU's ære.

Jeg kunne have besvaret mere specifikke spørgsmål om børn. Jeg har fået Kommissionen til at vedtage en revision af rammeafgåelsen om seksuel udnyttelse af børn, så medlemsstaterne bl.a. kan retsforfølge

sexturisme, selv om handlingerne ikke er begået i Europa, da dette spørgsmål blev omtalt i en tale. Det vil bane vejen for en særdeles velkommen udrensningssoperation på dette område.

Jeg kan ikke give alle de svar, som Deres fremragende taler fortjener, men jeg vil takke Parlamentet for at være så årvågent på dette område, hvilket i sidste ende viser det bedste af EU – vores engagement i vores fælles værdier.

Raimon Obiols i Germà, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg har to meget hurtige punkter. Det første er, at den bedste politik, hvad angår menneskerettigheder, uden tvivl er en politik, der kan forene mennesker. Hvis betænkningen indeholder ét budskab, som er vigtigere end resten, er det derfor budskabet om enighed. Det betyder først og fremmest enighed mellem EU's medlemsstater, da vi for nylig har haft problemer i den henseende, som bør løses så hurtigt som muligt. Dernæst betyder det enighed mellem institutionerne, og endelig betyder det enighed eller konvergens mellem tiltag og fokusområder.

Mellem "realpolitik", som under indflydelse af andre interesser ser den anden vej, når menneskerettigheder krænktes, og halvhjertethed er den en vej med politisk vilje og politisk intelligens, og det er den vej, vi skal følge.

Det andet punkt er, at flertallet under afstemningen om denne betænkning i morgen naturligvis vil blive større, hvis vi går ind for den effektivitet, der opnås ved enighed, og den fremtidige gennemførelse af betænkningen vil være mere effektiv. Her vil jeg gerne sige, at den grundlæggende prioritet ved afstemningen om ændringsforslagene burde være en søgen efter det bredest mulige flertal i Parlamentet, ikke af personlige årsager, da betænkninger ikke er underlagt ophavsret, men som følge af et ønske om politisk effektivitet i fremtiden.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Inden vi går videre til den næste betænkning, vil jeg udnytte, at jeg sidder i formandsstolen for sidste gang, og at dette faktisk er en betænkning, der involverer mit eget udvalg, og jeg vil udnytte Deres tilstedeværelse til at fortælle Dem, hvor meget jeg har nydt vores samarbejde i de sidste 10 år. De sidste fem år har været ekstraordinære.

Jeg vil især takke kommissær Barrot, som har støttet os med venlighed – eller rettere med venlig autoritet – og jeg er også særlig taknemmelig over for formanden for vores udvalg, hr. Gérard Deprez, og over for alle mine kolleger.

Jeg vil ikke nævne Dem alle, men fru HennisPlasschaert er her, fru in't Weld er her, fru Lambert er her og hr. Busuttil, hr. Masip Hidalgo og fru Dührkop Dührkop er her også. Jeg vil takke Dem alle og, ja, sige farvel. Måske jeg får chancen for at se Dem igen. Til den tid sidder jeg ikke i formandsstolen. Jeg tror, jeg blot vil sørge for introduktionen, så vil hr. McMillan-Scott overtage.

Så, hvis De ikke har noget imod det ... Tak.

(Bifald)

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Kinga Gál (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Hvis vi ser på menneskerettighedssituationen i 2008, navnlig med hensyn til den relevante EU-politik, er der stadig anledning til bekymring.

På dette punkt vil jeg gerne fremhæve situationen for børns rettigheder, der er et globalt problem. For at sikre, at børns rettigheder overholdes, skal vi ikke kun fokusere på specifikke krænkelse af rettigheder, men også på indirekte trusler, som f.eks. internetkriminalitet og vold i medierne.

Vores menneskerettighedspolitik skal være baseret på en anerkendelse af, at krænkelse af menneskerettighederne ikke kun er noget, der typisk sker i et andet tredjeland. Der er desværre også adskillige nylige eksempler på dette i EU.

Jeg vil konkret henvise til hændelserne i Budapest den 23. oktober 2006, hvor vi oplevede en massiv krænkelse af menneskerettighederne, da politiet begik voldelige handlinger og krænkelse mod uskyldige mennesker, som deltog i en fredelig forsamling. Dette dokumenteres i den udstilling af billeder, der i øjeblikket kan ses her i Parlamentet.

Vi skal gøre alt for at sikre, at sådanne hændelser ikke sker igen, og vi skal erkende, at selv i EU skal vi fortsat kæmpe hver dag for at støtte overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder, demokrati, ytringsfrihed og retsstatsprincippet.

12. Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 – Minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere (omarbejdning) – Ansøgning om international beskyttelse fra tredjelandstatsborgere eller statsløse (omarbejdning) – Oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk (omarbejdning) – Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning (A6-0280/2009) af Bárbara Dührkop Dührkop for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 for så vidt angår inddragelse af finansieringen af visse fællesskabsforanstaltninger og ændring af finansieringsloftet (KOM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD))

– betænkning (A6-0285/2009) af Antonio Masip Hidalgo for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD)),

– betænkning (A6-0284/2009) af Jeanine Hennis-Plasschaert for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD)),

– betænkning (A6-0283/2009) af Nicolae Vlad Popa for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. [...] [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs] (omarbejdning) (KOM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD)) og

– betænkning (A6-0279/2009) af Jean Lambert for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (KOM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg har den ære at indlede denne forhandling under ét om fem meget vigtige betænkninger om fastlæggelsen af en fælles europæisk politik på asylområdet.

Min betænkning er begrænset til ændringen af Den Europæiske Flygtningefond med henblik på at omfordele midlerne for at oprette et europæisk asylstøttekontor, som institutionelt vil få status som et kontrolorgan. Et af kontorets ansvarsområder bliver at fremme og forbedre det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at bistå i gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem.

Da nogle af de opgaver, der i øjeblikket er tildelt og finansieret under Den Europæiske Flygtningefond, nu vil blive varetaget af kontoret – det gælder f.eks. fremme af god praksis, tolkning og oversættelse samt støtte til udvikling og anvendelse af fælles statistikker med det formål at sikre gennemsækelighed og sund forvaltning af ressourcer – skal nogle af flygtningefondens midler overføres til kontoret.

I henhold til de gældende regler tildeles 10 % af fondens midler til disse opgaver. Kommissionen foreslår, at denne procentdel sænkes til 4 %, og at resten overføres til det nye kontor. På den måde reduceres fondens tildeling for perioden 2008-2013 fra 628 mio. EUR til 614 mio. EUR. Vi er enige med Kommissionen i, at disse beløb er tilstrækkelige til den første fase af fonden indtil 2013, hvor en revision er planlagt.

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har fundet det passende at give mig den velkomne opgave med at argumentere for oprettelsen af dette kontor. Forslaget er blevet godkendt enstemmigt

i de to berørte udvalg: Udvalget om Borgernes Rettigheder og Budgetudvalget. Selv om Parlamentet, som vi ved, er tilbageholdende med hensyn til oprettelsen af nye organer, da Parlamentets primære hensyn som budgetmyndighed er at sikre korrekt og rimelig forvaltning af de tildelte ressourcer, i dette tilfælde for at sikre praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne om asyl.

Vi ved alle, at godkendelsesprocenterne for asylansøgninger varierer betydeligt mellem medlemsstaterne, hvilket medfører en række administrationsvanskeligheder for værtsmedlemsstaten. Det gælder navnlig for lande, der ligger ved EU's sydlige grænser, som regelmæssigt oplever at bliver overvældet af store antal mennesker, der kommer til deres grænser, idet de blandt alle disse mennesker skal identificere de mennesker, der har brug for beskyttelse.

Et tilbud om støtte til genbosættelse og intern, frivillig overflytning af asylansøgere er det bedste bevis på og udtryk for solidaritet, som medlemsstaterne burde udvise. Det er og bør også være hovedformålet med oprettelsen af dette kontor.

Fru formand! Dette er slutningen på min tale om det emne, vi behandler i øjeblikket, og ligesom Dem vil jeg gerne bruge et par minutter, som er mine sidste, til at sige et par afskedsord.

Dette er min sidste tale på dette plenarmøde. Jeg vil ligesom Dem takke alle medlemmerne af Parlamentet, mine gruppekolleger, formanden for Udvalget om Borgernes Rettigheder og mine kolleger i udvalget for det samarbejde, vi har nydt i de forgangne år. Vi har haft diskussioner, og vi har ikke altid været enige, men jeg mener, at vi i sidste ende altid har ydet et godt stykke arbejde, som vi har kunnet taget med på plenarmøderne i Parlamentet.

Da jeg kom her første gang for 22 år siden, kom jeg til et EF med 12 medlemsstater. Det glæder mig, at jeg nu forlader et EU med 27 medlemsstater. Det har været et sandt privilegium at være i selve maskinhuset af den europæiske integrationsproces. Det har været en unik, fantastisk oplevelse. En af de største succeser har været at opnå det "aldrig igen" som var kernen i skabelsen af den europæiske enhed. Jeg mener, vi kan lykønske os selv med dette.

Når jeg forlader stedet, er jeg glad for at have haft mulighed for denne oplevelse, og jeg beder om Deres forståelse, fordi jeg vil nu forlade denne forhandling. Jeg vender tilbage til Baskerlandet, hvor vi oplever nogle historiske begivenheder: Efter 30 år med en baskisk nationalistregering får vi nu en socialdemokratisk præsident for Baskerlandet, Patxi López, og jeg vil gerne repræsentere min politiske gruppe i morgen, når han tiltræder.

Mange tak og for sidste gang: farvel.

(Bifald)

Antonio Masip Hidalgo, ordfører. – (ES) Fru formand! Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har besøgt indvandrercentre i forskellige dele af Europa – som De selv har gjort det med særlig iver – og har konstateret meget svingende vilkår og utålelige forhold, der skal bringes i orden.

Asylansøgere skal dog ikke sammenlignes med illegale indvandrere. Asylansøgere er flygtet fra forfølgelse. De er ikke tiltrukket af økonomiske faktorer, men er blevet fordrevet af regimer, som er imod frihed. Vi spaniere er meget bevidste om dette, da så mange af os som republikanske landsforviste blev modtaget i Mexico, Frankrig og andre lande.

Da hjemsendelsesdirektivet blev forhandlet, blev det klart præciseret, at den retsakt ikke ville gælde for den kommende lovgivning om modtagelse af asylansøgere. Kollegerne fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater sagde det samme. Det er efter min mening afgørende for asylansøgere, at de modtager information på et sprog, de forstår. Hvis information til en asylansøger begrænses til et sprog, han forstår eller "kan formodes at forstå", sænkes de eksisterende krav, hvilket ikke er acceptabelt fra et juridisk synspunkt eller med hensyn til tolkningen af menneskerettigheder. Retten til at blive ordentlig informeret er grundlæggende, fordi den er grundlaget for alle andre rettigheder.

Jeg har undersøgt de finansielle omkostninger ved mit forslag om materiel bistand. Jeg foreslår, at bistanden til asylansøgerne skal sikre dem en levestandard, som kan sikre asylansøgernes sundhed og midler til deres underhold. At anmode om mindre ville efter min mening være en fornærmelse mod asylansøgernes værdighed.

Mit forslag præciserer den anden begrundelse for frihedsberøvelse (artikel 8, stk. 2, litra b)) og omhandler et foreløbigt interview i overensstemmelse med retningslinjerne for frihedsberøvelse fra De Forenede Nationers højkommissær for flygtninge. Jeg foreslår også i artikel 9, stk. 5, afsnit 1, at frihedsberøvelsen uden videre

tages op til revision af retsmyndighederne, hvis omstændighederne ændrer sig, eller nye oplysninger bliver tilgængelige, efter anmodning fra asylansøgeren eller ved mangel herpå automatisk, som jeg sagde tidligere.

Mundtligt ændringsforslag 2 og kompromisændringsforslag 5, som blev vedtaget i udvalget, vedrører spørgsmålet om gratis adgang til juridisk bistand kun i det omfang, det er nødvendigt, og på anmodning fra asylansøgeren. Jeg anmoder om delt afstemning om disse to punkter for at komme tilbage til juridisk bistand, som er tættere på at være gratis, som efter min mening er det rigtige.

Hvis de oprindelige forslag om social bistand til indvandrere reduceres, som andre grupper har opnået under afstemningen i udvalget, er det endelig efter min mening nødvendigt at sikre effektiv adgang til arbejdsmarkedet, selv om vi aktuelt befinder os i en krise. På den måde vil asylansøgerne opnå uafhængighed og blive integreret i værtssamfundet, og vi vil reducere de sociale udgifter, der er forbundet med dem. Jeg vil varmt takke hr. Barrot og Kommissionen for den indsats, han har ydet i forbindelse med dette direktiv.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Jeanine Hennis-Plasschaert, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg har først et par generelle bemærkninger. Jeg har været meget involveret i udformningen af den europæiske asyl- og immigrationspolitik i de sidste par år på vegne af min gruppe, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. Jeg er sikker på, at faktisk alle kan se nyttigheden og nødvendigheden af en sådan politik. Når alt kommer til alt, råber et Europa uden indre grænser jo på en fælles tilgang på dette område. Når det er sagt, vil jeg påpege, at de standarder, som vi er blevet enige om, og de resultater, vi har opnået indtil videre, står i stærk kontrast til de ambitioner, der er fastsat i Tampereprogrammet, Haagprogrammet og senest den franske pagt om indvandring og asyl.

Problemet er, at den højeste fællesnævner pludselig bliver den laveste, hver gang Rådet skal træffe en konkret beslutning, og dermed opnås den ønskede harmonisering ikke. Når det gælder gennemførelse i de nationale lovgivninger, er der desuden mange medlemsstater, som ikke lever op til de aftaler, vi har indgået, og det gælder både tidsplaner og nøjagtighed.

Det har i praksis ført til enorme forskelle mellem medlemsstaterne. Det skaber ikke kun forvirring – det er også vand på møllerne for alle, der misbruger systemet. Det synes ikke at være gået op for Rådet – hverken helt eller delvist – at en forbedring af kvaliteten kombineret med mere konsekvens og solidaritet ikke alene er i asylansøgeres interesse, men også i medlemsstaternes egen interesse.

Hvad angår min egen betænkning, vil jeg sige følgende: Den nuværende Dublinforordning er også produktet af et skrøbeligt politisk kompromis, som Rådet nåede frem til. Det betyder, at vi nu har en tekst, der indeholder for mange tvetydige afsnit og huller. Jeg støtter helhjertet Kommissionens ønske om at skabe et ensartet og effektivt Dublinsystem.

Efter min mening er artikel 31 det vigtigste politiske element i den foreslåede omarbejdning. Som jeg mere eller mindre lige har sagt, er manglen på konsekvens og solidaritet fra Rådets side den største forhindring for, at vi kan skabe en fælles asyl- og immigrationspolitik. Fra det perspektiv alene kan jeg sagtens forstå bestemmelserne i artikel 31 i Kommissionens forslag.

Det er dog stadig en kendsgerning, at Dublinsystemet ikke blev udviklet og ikke var tænkt som et instrument til byrdedeling. En anden indlysende ting er, at Dublinsystemet i sig selv ikke er udformet som en reaktion på et særligt pres fra asylansøgere eller en stor byrde på visse medlemsstater. Jeg frygter derfor, at Kommissionens forslag, trods de gode hensigter, ikke vil kunne skabe mere konsekvens og solidaritet mellem medlemsstaterne.

Jeg vil også påpege, at de medlemsstater, der nu kæmper med store byrder på grund af deres demografiske situation eller måske deres geografiske placering, ikke hjælpes af dette forslag eller kun hjælpes i utilstrækkelig grad. Det betyder, at spørgsmålet om solidaritet skal behandles i en bredere kontekst.

I de sidste par år er det blevet krystalklart, at det, som medlemsstaterne har brug for, er både en gulerod og en stok. Det betyder efter min mening, at det også er på tide, på høje tid, at vi opnår et gennembrud, fordi solidariteten mellem medlemsstaterne skal styrkes på den ene eller den anden måde.

Jeg ved, at visse medlemsstater har reageret ganske negativt – mildt sagt – på de forslag, som Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har vedtaget. Jeg ved godt, at jeg bevæger mig ud på

gyngende grund, hvad angår Kommissionens initiativret. Ret skal dog være ret, og jeg er ærlig talt træt af blot at høre fine ord om denne sag.

Jeg er sikker på, at Stockholmprogrammet for det kommende svenske formandskab også vil indeholde de mest fantastiske formulerede bestemmelser, men, hvis jeg må sige det lige ud, hr. formand for Rådet, vil jeg råde Dem til at lade dette spørgsmål være, fordi medlemsstaterne i virkeligheden igen hurtigt vil vende det ryggen.

Nicolae Vlad Popa, *ordfører*. – (RO) Hr. formand! Fællesskabets it-system Eurodac blev sat i drift i januar 2003 og er udviklet til at sammenligne asylansøgere, visse tredjelandstatsborgere eller statsløse personers fingeraftryk. Systemet sikrer korrekt, nøjagtig og hurtig anvendelse af Dublinforordningen, som har til formål at skabe en effektiv og operationel ramme for at afgøre, hvilken af EU's medlemsstater der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Eurodac er en elektronisk database, der indeholder fingeraftrykkene for alle, som har søgt om international beskyttelse, og som er ældre end 14 år. Formålet med denne betænkning er at få systemet til at fungere mere effektivt og løse de problemer, der er konstateret efter en vurdering af dets første fem års drift. Vi har fremlagt en række effektive, praktiske løsninger på problemerne med medlemsstaternes indsamling og overførsel af fingeraftryksoplysninger.

I den første fase indsamles fingeraftrykkene inden for 48 timer efter indgivelsen af asylansøgningen, mens medlemsstaterne i den anden fase videregiver de indhentede oplysninger til det centrale Eurodacsystem inden for 24 timer. Betænkningen indeholder bestemmelser, som tillader, at tidsfristen på 48 timer forlænges i følgende undtagelsestilfælde: når en karantæneperiode for alvorlige sygdomme skal iagttages, fordi fingeraftrykkene er ødelagt, og hvis der opstår velbegrundede og dokumenterede tilfælde af force majeure, så længe disse forhold gør sig gældende.

Betænkningen støtter idéen om oprettelse, så snart som muligt, af et decentraliseret Eurodac-, VIS- og SIS II-forvaltningsagentur med henblik på at sikre, at disse systemer fungerer så effektivt som muligt. Dette forvaltningsagentur skal udarbejde et sæt fælles krav, som skal opfyldes af alle personer, der bemyndiges til at få adgang til Eurodacfaciliteter og -oplysninger. Der indføres endvidere bestemmelser om forbud mod overførsel af data, der er registreret i Eurodacsystemet, til myndighederne i et uautoriseret tredjeland, navnlig asylansøgernes oprindelsesland med henblik på at beskytte asylansøgernes familiemedlemmer mod de alvorlige konsekvenser, de kunne blive udsat for.

Ved udformningen af betænkningen fastsatte vi nogle bestemmelser, der vil sikre, at systemet kan fungere så effektivt som muligt, samtidig med at personoplysninger og grundlæggende rettigheder beskyttes.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg takke skyggeordførerne, som vi har nydt et fremragende samarbejde med, og vores kolleger fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender, som stemte for betænkningen med stort flertal. Jeg vil også takke de medlemmer, der har fremsat ændringsforslag. Jeg vil gerne nævne det særlig gode samarbejde med repræsentanterne fra Rådet og Kommissionen, som jeg også takker.

Jean Lambert, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Vi hørte tidligere fru Bárbara Dührkop Dührkop tale om Den Europæiske Flygtningefond og de ændringer, der foreslås i forbindelse med den for at støtte oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor, og jeg er ordfører for den forordning, der vedrører netop dette forslag – asylstøttekontoret.

Idéen er, at dette er et kontor, som skal støtte medlemsstaterne i at forbedre – vi ville sige kvaliteten (vi ved, at nogle medlemsstater har et problem med idéen om at forbedre kvaliteten) – af beslutningsprocedurerne ved asylansøgninger, men dette kontor skal også hjælpe med at sikre ensartethed på tværs af medlemsstaterne og støtte medlemsstater, der er særlig pressede på forskellige tidspunkter enten af blandede strømme af mennesker, der kommer til disse lande, eller af andre årsager.

Vi har allerede hørt om de problemer, der opstår som følge af manglen på ensartethed mellem medlemsstaterne i deres beslutningsprocedurer ved asylansøgninger, og det har bestemt været en del af baggrunden for de vanskeligheder, der er i forbindelse med Dublinsystemet.

Men vi ønsker denne forbedring, og en del af dette handler om at tilbyde uddannelse. Vi går ind for, at UNHCR's retningslinjer skal benyttes i denne forbindelse – måske som udgangspunkt, hvis de ikke er retningsgivende – og at medlemsstaterne kunne udnytte tidligere erfaringer. Endelig skal kontoret kunne tilbyde fælles uddannelse eller faktisk specifik uddannelse til medlemsstaterne, når behovet opstår, ved at

udnytte den ekspertise, der findes i medlemsstaterne selv, men også i UNHCR og bestemt de relevante ikkestatslige organisationer.

Vi troede på et tidspunkt, at vi kunne opnå en aftale om dette ved førstebehandlingen, men vores ønske om at samle pakken af foranstaltninger vedrørende det fælles europæiske asylsystem betyder, at vi ikke nåede så vidt. Men vi har haft betydelige drøftelser mellem skyggeordførerne og også med Rådet om dette, og det forklarer nogle af de ændringsforslag, vi nu behandler, hvoraf nogle er tekniske og omhandler forhold, der normalt er omhandlet i forordningen, som var udeladt i det oprindelige forslag.

For Parlamentet er UNHCR's rolle inden for dette asylstøttekontor absolut kritisk. Vi ønsker også, at ikkestatslige organisationer knyttes tæt til kontoret i det rådgivende forum, og at de skal kunne tilbyde og have fordel af uddannelse, hvis de er inddraget i asylprocessen i en medlemsstat.

Det er dog lidt mere vanskeligt at nå til enighed med Rådet om Parlamentets rolle. Vi ønsker, at Parlamentet involveres ganske betydeligt ved udvælgelsen af den administrerende direktør, måske med Agenturet for Grundlæggende Rettigheder som model for dette. Det andet omtalelige punkt er, som fru Jeanine Hennis-Plasschaert anførte i sin indledning om Dublinsystemet, spørgsmålet om, hvor meget vi faktisk kan se på medlemsstaternes samarbejde fra et udgangspunkt, hvor det er obligatorisk snarere end frivilligt. Så disse er bestemt de to problemer i øjeblikket.

Det glæder os, at Rådet har tilkendegivet, at det kan acceptere vores ændringsforslag om selve uddannelsesaktiviteterne og inddragelsen af eksterne eksperter, f.eks. hvad angår tolkning, når det er nødvendigt.

Så vi mener, at vi bevæger os fremad, men vi vil se – når vi måske får en tilkendegivelse fra Kommissionen om, hvordan vi øger samarbejdet mellem medlemsstaterne – hvor langt vi kan komme med dette forslag.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Formålet med de lovgivningsforslag, De lige har vurderet, er at oprette et ægte fælles asylsystem, der giver mere beskyttelse, er mere effektivt og er mere ensartet.

Jeg takker varmt de fem ordførere for deres betydelige og fremragende arbejde. Det er første gang, at Parlamentet som medlovgiver har vurderet asylspørgsmål. Det skal siges, at et frugtbart samarbejde nu er blevet indledt. Det glæder mig, at Parlamentet generelt støtter målsætningerne i Kommissionens forslag. Denne støtte er afgørende, hvis vi skal kunne overvinde visse mangler i lovgivningsinstrumenterne fra første fase. På det tidspunkt blev de vedtaget blot efter høring af Parlamentet.

Jeg vil dog gerne kommentere nogle af ændringsforslagene, som giver anledning til bekymring, og som fortjener særlig opmærksomhed. Jeg vil først henvende mig til hr. Nicolae Vlad Popa. Med hensyn til Eurodac er jeg generelt enig i hans forslag. Nu vil jeg henvende mig til hr. Antonio Masip Hidalgo og tale om adgang til modtagelsesforhold. Jeg kan acceptere et ændringsforslag vedrørende det følsomme spørgsmål om ækvivalensen af den materielle bistand, der ydes til asylansøgere, og de sociale ydelser, der som minimum garanteres nationale statsborgere.

For Kommissionen skal der dog være en referenceindikator. Denne indikator vil ikke forpligte medlemsstaterne til at yde social bistand til asylansøgere, men den vil tillade, at der indføres klare regler for at sikre asylansøgernes værdighed og for at hjælpe os og dermed Kommissionen med at overvåge anvendelsen af fælles standarder i hver medlemsstat.

Det samme gælder for princippet om ligestilling med nationale statsborgere, hvad angår adgang til sundhedsydelser for mennesker med særlige behov. Også her kan jeg acceptere ændringsforslaget, men jeg ønsker også, at der bevares en referenceindikator, da Kommissionens forslag har til hensigt at overvinde de nuværende mangler med hensyn til beskyttelsen af sårbare personers sundhed. Det var alt om modtagelsesforhold. Jeg takker igen hr. Antonio Masip Hidalgo for den fremragende fremlæggelse.

Nu går jeg videre til Dublinforordningen. Jeg er taknemmelig for fru Jeanine Hennis-Plasschaerts særdeles gode fremlæggelse af betænkningen om revisionen af Dublinforordningen. Jeg vil understrege, at dette spørgsmål har stor betydning for mig: familiesammenføring og problemet med uledsagede mindreårige. Dublinsystemet er ofte blevet kritiseret for den negative indvirkning, det kan have på asylansøgere, navnlig hvad angår familier eller sårbare personer.

Kommissionen ønskede i sit forslag at sikre, at familier i praksis ikke adskilles, og at mindreårige ikke overføres, medmindre det sker for at blive genforenet med deres familier. De ændringsforslag, der ændrer denne tilgang,

kan vi ikke støtte. Jeg vil understrege spørgsmålet om solidaritet, som er genstand for nogle af de ændringsforslag, der er fremsat inden for rammerne af Dublinforordningen.

Først vil jeg takke ordføreren, fru Jeanine Hennis-Plasschaert, og Parlamentet for at indføre muligheden for at suspendere overførslen af asylansøgere, når en medlemsstat støder på problemer. Det er dog vanskeligt at gå videre inden for rammerne af Dublinforordningen, da denne forordning som sådan ikke kan bruges som et instrument til at fordele asylansøgerne mellem medlemsstaterne. Jeg har bestemt hørt Deres opfordring til solidaritet, og Kommissionen kan acceptere et ændringsforslag i præamblen til forordningen for at sende et politisk signal om at skabe forbedrede, formelle solidaritetsmekanismer.

Jeg agter faktisk senere at foreslå konkrete instrumenter med henblik på at forbedre solidariteten på EU-plan og lette presset på asylsystemerne i visse medlemsstater. Vi skal nå frem til en mere retfærdig fordeling af modtagerne af international beskyttelse mellem medlemsstaterne. EU har allerede tilladt, at Den Europæiske Flygtningefond støtter pilotprojekter på dette område. Når støttekontoret er i drift, kan det desuden yde ekspertstøtte til de medlemsstater, som ønsker det. De har dog påpeget problemet, nemlig behovet for mere solidaritet og mere ensartethed mellem de forskellige medlemsstater.

Og nu til støttekontoret. Jeg takker fru Bárbara Dührkop Dührkop og fru Jean Lambert for deres bemærkelsesværdige, hurtige og effektive arbejde, da Kommissionen jo først fremsatte sine forslag den 18. februar. I dette tilfælde har jeg virkelig brug for Parlamentets støtte for hurtigt at oprette kontoret, og jeg bemærker med tilfredshed, at der er tilslutning til ændringsforslaget om Den Europæiske Flygtningefond.

Jeg vil kommentere visse aspekter af spørgsmålet om støttekontoret. Spørgsmålet om solidaritet vejer tydeligvis tungt i Parlamentets overvejelser, ligesom det gør hos mig. Jeg bemærker, at ændringsforslaget opfordrer til, at kontoret støtter gennemførelsen af en obligatorisk procedure til fordeling af personer, der modtager international beskyttelse. Kommissionens forslag afspejler teksten i pagten om indvandring og asyl, som fastlægger et frivilligt system.

Som jeg lige har sagt i et tidligere svar, bliver løsningen dog ikke nem, men Kommissionen arbejder på en mere koordineret procedure. Kontoret vil i mellemtiden støtte de interne omfordelingsprocedurer, som de er defineret, uanset deres form. Forordningen om oprettelsen af kontoret er ikke det rigtige sted at lovgive om de grundlæggende principper for disse procedurer, men endnu en gang vil Kommissionen som ved Dublinforordningen acceptere et ændringsforslag i præamblen.

Kommissionen mener dog, at kontorets eksterne mandat ikke bør begrænses til genbosættelsesaktiviteter og regionale beskyttelsesprogrammer. Ændringsforslag, der begrænser støttekontorets mandat, skal undgås. Der er ændringsforslag, der har til formål radikalt at ændre proceduren for udnævnelsen af den administrerende direktør for det fremtidige kontor. Pas på! Den procedure, der foreslås i disse ændringsforslag, kan forsinke udnævnelsen af direktøren betydeligt. Vi har brug for, at dette kontor oprettes hurtigt og effektivt. Den procedure, Kommissionen foreslår, er den vandrette procedure, der i øjeblikket bruges i forbindelse med 20 forvaltningsagenturer, der falder ind under den første søjle. Det ville være beklageligt, hvis vi fraviger en harmoniseret procedure, når der gennemføres horisontale drøftelser i den interinstitutionelle gruppe vedrørende agenturer, som Parlamentet deltager i.

Jeg skal afslutte min tale. Jeg har allerede talt længe, men Parlamentets arbejde er af en sådan art, at jeg vil give detaljerede svar. Nogle har kritiseret forslagene om Dublin og har kritiseret modtagelsesforholdene for at være for generøse. Nogle siger: "Ja, men dette asyl-Europa bliver en magnet for ubegrundede asylansøgninger". Andre har tydeligvis påberåbt sig subsidiaritetsprincippet. Jeg er ærlig talt ikke enig i denne kritik. Kun ægte harmonisering af de europæiske asylbestemmelser baseret på klare standarder, der fremmer retfærdighed og effektivitet, vil sætte Europa i stand til at sætte handling bag dets ønske om at beskytte dem, der faktisk har brug for beskyttelse, og samtidig undgå misbrug, som fremmes af tvetydige standarder, der gennemføres på uensartede måder. Erfaringen viser, at der ikke skabes en magneteffekt, når medlemsstaterne håndterer asylansøgninger på en objektiv og professionel måde – langt fra. Der er efter min mening ingen uforenelighed mellem bekæmpelsen af misbrug af procedurer og forbedring af standarderne for beskyttelse.

Til sidst vil jeg takke Parlamentet for dets engagement som medlovgiver på det følsomme asylområde. Jeg vil sige dette meget enkelt, men dybt følt, også til formandskabet: Vi har virkelig brug for Parlamentet for at opnå accept af denne asylopolitik. Det er en politik i overensstemmelse med vores europæiske værdier, som faktisk nogle gange kan vække frygt og kritik, selv om alt dette er en del af vores kontinents humanitære ånd og tradition.

Derfor er jeg meget taknemmelig over for alle medlemmerne og navnlig over for de fem ordførere for deres fremragende arbejde.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Denne nye fase i vores arbejde for at skabe et fælles europæisk asylsystem kræver en betydelig indsats både fra Parlamentet og fra Rådet.

Rådet tilslutter sig fuldt ud behovet for yderligere harmonisering på asylområdet. Ved vedtagelsen af den europæiske pagt om indvandring og asyl glædede Rådet sig over de opnåede fremskridt på asylområdet til dato, men anerkendte ligeledes, at der stadig var betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til beslutninger om beskyttelse og formen af den pågældende beskyttelse.

Rådet gentog, at beslutninger om beskyttelse og flygtningestatus er hver medlemsstats ansvar, men tilkendegav samtidig, at tiden er inde til nye initiativer for at gennemføre oprettelsen af det fælles europæiske asylsystem, der er omhandlet i Haagprogrammet, og dermed tilbyde en højere grad af beskyttelse, som Kommissionen foreslår i sin handlingsplan for asyl.

Rådet glæder sig derfor over de fire vigtige lovgivningsforslag, som Kommissionen fremsatte mellem december og februar 2009 til dette formål, og som er fokus for vores forhandling i dag.

Disse forslag vedrører modtagelsesforholdene for personer, der søger om international beskyttelse, den såkaldte Dublinforordning og Eurodac, som alle blev fremsat i december sidste år, samt forslaget om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, som blev fremsat i februar i år.

Disse forslag har allerede været genstand for intensive drøftelser i Rådets organer i den korte periode, siden de blev fremsat. Forslagenes art og kompleksiteten af de spørgsmål, de vedrører, betyder, at undersøgelsen endnu ikke er afsluttet på alle niveauer af Rådet.

Jeg kan derfor ikke komme med en fast holdning fra Rådets side, hvad angår de ændringsforslag, som Parlamentet fremlægger i betækningsforslagene. Det eneste, jeg kan sige, er, at Rådet nøje vil undersøge alle elementer af Parlamentets betænkninger med henblik på at opnå fremskridt i forbindelse med disse vigtige foranstaltninger inden for den kortest mulige tidsramme.

Jeg håber navnlig, at vi kan opnå hurtigt fremskridt i forbindelse med de to forslag med det mest begrænsede anvendelsesområde. Det er forslagene om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor og om ændring af Eurodacforordningen. Det er derfor også de forslag, hvor drøftelserne i Rådets organer er længst fremme, og hvor det allerede nu kan siges, at der er opnået en betydelig grad af konvergens mellem Rådets og Parlamentets synspunkter.

Oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor vil fremme udvekslingen af information, analyser og erfaring mellem medlemsstaterne og vil hjælpe med at videreudvikle det praktiske samarbejde mellem de forvaltninger, der er ansvarlige for undersøgelsen af asylansøgninger. Det vil også bruge den fælles viden om oprindelseslandene til at bringe nationale fremgangsmåder, procedurer og dermed beslutninger i overensstemmelse med hinanden. Både Rådet og Parlamentet går ind for oprettelsen af et sådant kontor. Formandskabet mener, at forslaget kan og bør være genstand for en tidlig aftale mellem Parlamentet og Rådet på et grundlag, der er acceptabelt for begge institutioner. Som de ærede medlemmer ved, ledsages dette forslag af et forslag om ændring af Den Europæiske Flygtningefond. Da dets formål er at sikre finansieringen af støttekontoret, bør begge instrumenter vedtages samtidig.

Rådet håber også, at der kan opnås tidlig enighed om Eurodacforordningen, da Kommissionen kun foreslår nogle tekniske forbedringer, som vil medvirke til, at systemet kan fungere bedre.

De drøftelser, der indtil videre har fundet sted i Rådet om de to øvrige forslag – ændringen af direktivet om modtagelsesforhold og den såkaldte Dublinforordning – tyder på, at de problemstillinger, der rejses i disse forslag, uden tvivl er mere komplekse og vanskelige.

Kommissionens forslag vedrørende direktivet om modtagelsesforhold har, som De er bekendt med, til formål at ændre det eksisterende direktiv og udbedre de mangler, Kommissionen har konstateret i de senere år. Kommissionen finder, at det spillerum, som det gældende direktiv giver medlemsstaterne, er for stort, og at dette har undermineret målsætningen om at sikre tilstrækkelige modtagelsesforhold for asylansøgere i alle medlemsstater. Derfor har Kommissionen fremsat en række ændringsforslag vedrørende sådanne forhold, f.eks. adgang til beskæftigelse for asylansøgere, forbedrede materielle modtagelsesforhold, bedre imødekomme af sårbare personers behov og anvendelse af frihedsberøvelse.

Dublinforordningen, dvs. forordningen om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, har til formål at forhindre misbrug af asylprocedurer, ved at den samme person indgiver flere ansøgninger i flere medlemsstater. Kommissionen fremsætter nu en række ændringsforslag, som har til formål at øge effektiviteten af det nuværende system og sikre bedre beskyttelsesstandarder for asylansøgere. Forslaget omfatter også en procedure til suspension af overførsler, hvis en medlemsstat oplever et særligt pres på sit asylsystem, som bevirker, at medlemsstaten ikke kan tilbyde asylansøgerne tilstrækkelige beskyttelsesstandarder og modtagelsesforhold.

Den detaljerede undersøgelse af Kommissionens forslag om modtagelsesforhold og Dublin gennemføres aktuelt i Rådet. Rådet har endnu ikke fastlagt sin holdning til en række spørgsmål, der er omhandlet i de to forslag, og visse centrale spørgsmål drøftes stadig. De omfatter inden for rammerne af direktivet om modtagelsesforhold spørgsmålet om adgang til beskæftigelse og frihedsberøvelse, og hvordan vi inden for rammerne af Dublinforordningen bedst imødekommer særligt pressede medlemsstaters behov. Det står allerede klart for formandskabet, at der skal udføres mere arbejde i Rådet for at opnå den nødvendige enighed mellem medlemsstaterne om disse forslag, så det kan deltage i drøftelser med Parlamentet med henblik på at opnå en aftale mellem de to institutioner. Det er naturligvis stadig vores mål, og Parlamentet kan være forvisset om, at Rådet fuldt ud vil overveje Parlamentets synspunkter, som de fremgår af de ændringsforslag, der er fremsat i de relevante betækningsudkast.

Både Rådet og Parlamentet ønsker at skabe et fælles europæisk asylsystem, som sikrer et højt niveau af beskyttelse, og som fungerer effektivt. Vi står derfor over for en vigtig udfordring med at finde de rigtige løsninger, som vil sætte os i stand til at nå dette mål. Jeg er sikker på, at viljen er der både fra Rådets og Parlamentets side til at gøre det muligt, og Rådet vil nu på den baggrund gennemføre en detaljeret undersøgelse af Parlamentets forslag i forbindelse med alle disse fire instrumenter.

Simon Busuttil, *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget*. – (MT) Hr. formand! Som min kollega, fru Jeanine Hennis-Plasschaert, korrekt sagde, og her vil jeg lykønske hende, er denne pakke baseret på princippet om solidaritet. Solidaritet skal gælde alle, der fortjener beskyttelse, men solidaritet skal for første gang også gælde de lande, der bærer en uforholdsmæssig byrde. Denne solidaritet indføres efter godkendelse af Kommissionens forslag om at suspendere Dublinforordningen for lande, der bærer en uforholdsmæssig byrde. Den samme solidaritet ligger der også i Parlamentets forslag om at indføre en ordning for byrdedeling, som ikke længere er frivillig, men retligt bindende for alle.

Vores indsats for at sikre solidaritet undermineres dog af begivenhederne i verden udenfor, og folk kan ikke forstå, hvorfor vi bliver ved med at tale om solidaritet her i Parlamentet, når alle andre forsøger at skubbe deres ansvar over på andre. I dette øjeblik, mens vi drøfter dette i Parlamentet, er der opstået en alvorlig situation mellem Malta og Italien, som er den tredje af denne slags inden for kun få dage.

To både, der var på vej mod Lampedusa med 130 immigranter, ligger nu uden for Lampedusa, men Italien nægter at sejle ud og redde dem. I henhold til international lovgivning skal disse mennesker eskorteres til den nærmeste havn, og som næstformand Barrot sagde, da den første situation opstod, er den nærmeste havn i dette tilfælde Lampedusa. Italiens eller nærmere den italienske minister Maronis opførsel er ulovlig i henhold til den internationale lovgivning, er nedladende over for Malta og er umenneskelig over for de involverede immigranter. En sådan opførsel taler ikke til Italiens ære, og denne situation er også alvorlig, fordi der udsendes et farligt budskab om, at et land ikke skal redde immigranter, fordi byrden med at beholde dem så falder tilbage på landet. Dette er et ekstremt farligt budskab.

Jeg vil derfor henvende mig til næstformanden for Kommissionen, hr. Jacques Barrot, og anmode ham om straks at gribe ind for at løse op for denne situation. Jeg vil også anmode ham om at insistere på, at Italien overholder dets internationale forpligtelser, og præcisere over for alle EU's medlemsstater, at dette ikke kun er et spørgsmål mellem Malta og Italien, men at det er et fælles ansvar, som dermed skal bæres af os alle. Hvis vi ikke viser solidaritet i praksis, vil vi underminere tilliden imellem os, og vi vil også underminere alle de europæiske borgeres tillid. Hvis vi virkelig tror på solidaritet, må vi ikke lade national egoisme få overtaget. Alle skal yde en indsats.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *for PPE-DE-Gruppen*. – (ES) Hr. formand! Jeg vil lykønske ordføreren, fru Jeanine Hennis-Plasschaert, med hendes vilje til at indgå i dialog og forhandling om denne betænkning.

Jeg vil minde Dem om, at asyl er en moralsk forpligtelse for de mere heldige lande. Vi må ikke glemme, at solidaritet – trods de alvorlige økonomiske forhold, vi oplever lige nu – er et grundlæggende element, der

skal være udgangspunktet for vores politikker om asyl og immigration. Solidaritet med alle, der med god grund anmoder om vores beskyttelse, og solidaritet med de fællesskabspartnere, der som følge af deres geografiske beliggenhed og størrelser står over for det største indvandringspres.

På dette område er "asylpakken" et instrument, der er både nødvendigt og afgørende for den fremtidige udvikling af EU's immigrationspolitikker. Jeg vil dog understrege, at foranstaltninger, der er så vigtige som den, vi behandler i dag, kræver mere tid til refleksion og overvejelse. Den stramme manøvremargin, vi har haft som følge af de fastlagte tidsrammer, er helt utilstrækkelig.

Forslaget indeholder flere aspekter, der bestemt skal revideres i den nærmeste fremtid. Jeg refererer her til situationen for asylansøgere, de tilfælde, hvor de frihedsberøves, den grundlæggende forskel mellem begreberne "varetægt" og "frihedsberøvelse", de forhold, hvorunder de kan frihedsberøves, fastlæggelsen af undtagelser fra overførsel, eksistensen af undtagelser fra det generelle princip om at fastlægge, hvilket land der er ansvarligt for at behandle ansøgningen, anvendelsen af særlige oplysninger om, hvem der indgår i kernefamilien, og den hjælp, der bør gives til medlemsstater, der bærer en stor del af ansøgningsbyrden.

Trods disse spørgsmål og i betragtning af den hast, vi har arbejdet med, kan vi generelt sige, at der er vedtaget en afbalanceret betænkning. Dette er en afbalanceret pakke, der afspejler de fleste af min gruppes betænkeligheder, navnlig med hensyn til at garantere rettighederne for personer, der søger international beskyttelse, og med hensyn til støtte til de medlemsstater, der modtager mange internationale ansøgninger.

Til sidst vil jeg minde Dem om, at retten til effektiv retlig beskyttelse er en grundlæggende rettigheder i henhold til europæiske forfatninger og navnlig i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Domstolene burde derfor være den øverste garant for de individuelle rettigheder for alle, der søger international beskyttelse. For at opnå dette skal ansøgere, der har brug for det, have juridisk bistand.

Endelig vil jeg kraftigt understrege behovet for et europæisk asylstøttekontor og den støtte, det ydes gennem Den Europæiske Flygtningefond.

Roselyne Lefrançois, for PSE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Som skyggeordfører for omarbejdningen af Dublinforordningen vil jeg takke Kommissionen for kvaliteten af den tekst, den har fremlagt for os. Den sikrer faktisk betydelige forbedringer af Dublinsystemet, navnlig hvad angår de grundlæggende rettigheder for personer, som søger international beskyttelse.

Disse fremskridt omfatter først og fremmest styrkelsen af princippet om familiens enhed, den yderligere opmærksomhed, der gives mindreårige, indførelsen af begrebet om barnets tarv, garantien for bedre information og appelmuligheder for personer, der søger international beskyttelse, den strenge begrænsning af brugen af frihedsberøvelse og muligheden for midlertidigt at suspendere overførsler til medlemsstater, hvis modtagelsesforhold er under særligt pres, eller som ikke yder et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Under afstemningen i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender lykkedes det for os at blokere Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, som ønskede at fjerne nogle af disse bestemmelser, herunder bestemmelsen om forvaltningen af frihedsberøvelsen af asylansøgere. Det er faktisk en vigtig garanti for os, da personer, som søger international beskyttelse, ikke er forbrydere. Der er derfor ingen grund til at sætte dem bag tremmer.

Nogle af punkterne i betænkningen er dog stadig problematiske, ikke mindst spørgsmålet om, hvilket sprog der skal bruges til at give ansøgeren information. Det skal efter vores mening være et sprog, som sidstnævnte kan forstå, og ikke et sprog, som han eller hun formodes at kunne forstå. Jeg vil tilføje, at frihedsberøvelse af en person sker i overensstemmelse med den europæiske konvention om menneskerettigheder.

Vi mener også, at anmodninger fra uledsagede mindreårige på EU-territorium undersøges af den medlemsstat, hvor den seneste anmodning blev indgivet, for at undgå, at mindreårige overføres fra én medlemsstat til en anden. Disse bestemmelser var indeholdt i Kommissionens oprindelige forslag, men PPE-DE-Gruppen var med ordførerens støtte imod dette forslag.

Da Dublinforordningen ikke har til formål at sikre en retfærdig fordeling af ansvaret for behandlingen af anmodninger om international beskyttelse, er det efter min mening afgørende, at der oprettes andre instrumenter, som kan styrke solidariteten, som kommissær Barrot sagde, med de medlemsstater, der er beliggende ved EU's ydre grænser.

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Som jeg allerede sagde under min første tale til medlemmerne, er der stadig enorme forskelle mellem medlemsstaterne, og den ønskede harmonisering i den henseende er faktisk mislykkedes. Det kan vi ikke længere nægte. Direktiverne fastlægger en række procedurmæssige standarder snarere end en standardprocedure. I betragtning af de mange forskelle, som vi nu forsøger at afstemme, går Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa helt klart ind for en pragmatisk tilgang.

Fra vores side mener vi, at yderligere tilnærmelse af medlemsstaternes love, herunder naturligvis også retningslinjer for korrekt håndhævelse, er den eneste vej frem, men igen skal dette ledsages af de nødvendige kontroller af situationen og en pragmatisk tilgang.

Vi mener, at oprettelsen af et europæisk asylstøttekontor og gennemførelsen af den foreslåede omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold og Eurodacforordningen er afgørende i denne sammenhæng. Det er derfor en skam, og det siger jeg som en sidebemærkning til Kommissionen, at vi stadig skal vente på offentliggørelsen af både den omarbejde procedure og anerkendelsesdirektivet. Deres offentliggørelse er planlagt til den 24. juni. Hvad angår bedre sammenhæng og lovgivning, ville det dog have været mere logisk, hvis disse to forslag var blevet føjet til den aktuelle asylpakke.

Jeg accepterer, at Rådet har det endelige ord på dette område. Lad mig dog igen understrege, at bedre sammenhæng, bedre kvalitet, mere ensartethed og mere solidaritet er afgørende for alle medlemsstater. Jeg vil kun sent glemme vores besøg til Europas ydre grænser og navnlig de velkendte brændpunkter. I den henseende har EU's troværdighed længe været på spil. Må jeg derfor indtrængende opfordre Dem til at holde Deres løfter!

Mario Borghezio, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For kort siden hørte jeg nogle alvorlige og endda bagvaskende udtalelser fra et maltesisk medlem mod den italienske regering og navnlig mod minister Maroni.

Det spil, der i øjeblikket spilles på Malta, er faktisk ikke særlig klart, og jeg vil straks forklare mig. Jeg vil ikke kalde det et beskidt spil på grund af den respekt, der bør udvises over for en EU-medlemsstat, men vores kollega burde ærligt have sagt, at Malta altid har søgt at opretholde sit usædvanlig store territorialfarvand, som strækker sig helt til øen Lampedusa. Den italienske regering har ved mange lejligheder anmodet Malta om at reducere det usædvanlig store territorialfarvand. Malta foretrækker at beholde det, som det er, så landet samtidig kan fastholde dets ret til støtte fra EU.

Hele sandheden skal derfor frem: Sandheden om Italiens evne og vilje til at modtage, beskytte og garantere rettighederne for immigranter, der deltager i og er ofre for denne trafik, er så himmelråbende åbenlys og veldokumenteret, at jeg ikke behøver gentage den.

Hvad angår det springende punkt i denne betænkning, vil jeg understrege, at det er vores pligt – i stedet for at blive ved med disse tvister, der ligner hanekampene i Manzoni's berømte roman – og medlemsstaternes pligt ikke at give efter for lokketonerne fra de blåøjede idealister, der er fyldt med hykleri og meget specifikke politiske og økonomiske interesser, men i stedet at tvinge os selv til meget strengt at anvende det hellige princip om asyl. Når vi gør det, må vi ikke give efter for dem, der ønsker, at vi bruger det til forkerte formål, som ikke er i overensstemmelse med de noble principper, der ligger til grund for det, og vi skal forhindre, at det udnyttes netop til fordel for de kriminelle organisationer, der organiserer og udnytter handel med ulovlige immigranter, som vi henviser til i den aktuelle situation.

Jeg gentager: Det er vores pligt ikke at lade som om, ikke at vælge argumenter, der kan udnyttes, men at finde en fælles tilgang, der går så vidt som til at kæmpe og vedtage effektive foranstaltninger for at sikre, at retten til asyl opretholdes og ikke bliver en ret for udnyttende kræfter og organiserede forbrydersyndikater til at udnytte noble og gode love til at opnå deres afskyelige mål om at udnytte mennesker fra udviklingslandene.

Jean Lambert, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er også skyggeordfører for denne pakke, og jeg vil tale om det, hr. Agustín Díaz de Mera García Consuegra sagde om den moralske forpligtelse her. Når vi taler om streng gennemførelse, som nævnt af nogle medlemmer, ønsker nogle af os faktisk snarere at sikre, at reglerne gennemføres på en retfærdig måde, og at de ikke forhindrer, at mennesker, der har brug for beskyttelse, faktisk får denne beskyttelse. Et af spørgsmålene i forbindelse med denne pakke, er hvordan vi forbedrer dette og sikrer, at alle medlemsstater benytter samme høje standard.

Hvad angår omarbejdningen af direktivet om modtagelse af asylansøgere, glæder vi os i høj grad over Kommissionens oprindelige forslag og ønsker at bevare dele af det, ikke mindst bestemmelserne om adgang

til arbejdsmarkedet og tilstrækkelig indkomststøtte, som vi stemte om tidligere i dag. Jeg beklager dybt, at mit eget land, Det Forenede Kongerige, siger fra netop på grund af disse to forslag. Det er i enhver forstand af ordet en skam.

Adgang til sundhedspleje er naturligvis afgørende, ikke kun i nødsituationer, men også løbende sundhedspleje, navnlig for mennesker, der har været udsat for tortur og derfor har brug for støtte til deres mentale velfærd.

Hvad angår omarbejdningen af Dublinforordningen, glæder vi os også over det oprindelige forslag. Vi støtter suspensionsordningen og vil bestemt stemme for at bevare den bredest mulige definition af familiesammenføring.

Giusto Catania, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er med en vis bevægelse, at jeg nu leverer min sidste tale i denne valgperiode, og jeg vil først tage fat på de ting, der er sagt her i Parlamentet for at opfordre kommissær Barrot til at gribe ind og løse dette problem, der alt for ofte involverer medlemsstater, som gerne vil lade som, at asylansøgnernes skæbne er andres ansvar.

For et par minutter siden så vi, at sorteper blev sendt frem og tilbage mellem Italien og Malta, ligesom vi for et par dage siden hørte om skibet "Pinar", der var til havs for længe, så flere mennesker, der sandsynligvis kunne have været reddet, døde. Dette er derfor det, som jeg tror, vi taler om, når vi taler om asyl. Vi taler om dette reelle behov, denne forpligtelse, som medlemsstaterne skal udvise over for modtagelsespolitikker.

Jeg glæder mig over forslagene fra mine kolleger, hr. Antonio Masip Hidalgo og fru Jeanine HennisPlasschaert, om ændringen af modtagelsesdirektivet og Dublinforordningen. Begge forslag går i retningen mod en forbedring af EU's modtagelsessystem for asylansøgere.

Vi har efter min mening en pligt til at understrege ækvivalensen mellem europæiske borgere og asylansøgere, fordi asyl ikke er noget, som medlemsstaterne giver til mennesker, der flygter fra krig. Asyl er en pligt for medlemsstaterne, og det er en rettighed for disse mennesker til at blive i vores lande med alle de rettigheder, som europæiske borgere nyder. Jeg mener derfor, at dette er et benchmark for civilisationen af vores politiske initiativ og vores lovgivningsmæssige kapacitet.

Jeg er derfor enig i ændringsforslagene til dette direktiv og denne forordning. Jeg mener, at vi skal garantere retten til asyl til alle, der anmoder om det, fordi EU's fremtid afhænger af kvaliteten af vores modtagelse. Dette bør efter min mening være et punkt, der definerer selve vores opfattelse af EU.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I morgen på den sidste dag, hvor denne sammensætning af Parlamentet mødes, stemmer vi om en pakke af forslag om forbedring af vores asylpolitik. Efter fem års drøftelser om og besøg på asylcentre er det på tide, at vi kommer med konkrete foranstaltninger. Hvis vi efter alt dette skal vente længere på gennemførelsen, vil den endelige reaktion i virkeligheden komme for sent.

Som følge af begivenhederne i 2005 og 2006 har vi skullet håndtere ulovlig indvandring, men i den proces er asylansøgeren bogstavelig talt faldet over bord. Selv om jeg går ind for at oprette et agentur til samarbejde, er jeg betænkelig ved dets form og mission. Hvordan kan vi oprette en pålidelig liste over sikre oprindelseslande? Hvilke kilder skal vi bruge til at udforme en sådan liste? Hvordan kan vi yde tilstrækkelig beskyttelse til informationskilder fra lande, som ikke er sikre? Kan sådanne kilder offentliggøres, og hvor troværdig vil en sådan liste være for en uafhængig dommer? Jeg vil gerne høre fra Rådet, hvordan vi kan undgå dette problem.

Hvorfor har vi ikke uddelegeret det praktiske samarbejde til Frontex? Dette agenturs opgave er begrænset, og det ville være særdeles velpositioneret til at løse denne opgave, hvis vi øgede dets finansiering. På den måde ville vi faktisk kunne reagere effektivt over for de faktiske forhold, som Frontex alligevel allerede står overfor. Ud fra vores erfaringer med asylansøgere og indvandreres ulovlige indrejse kunne vi så fastlægge tilstrækkelige ordninger for modtagelse af asylansøgere. Det er efter min mening en meget praktisk løsning.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Af de forslag, der fremsættes for os, støtter jeg med glæde forslaget til forordningen om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, Den Europæiske Flygtningefond og Eurodacforordningen.

Jeg tager dog afstand fra direktivet om modtagelsesforhold og Dublinforordningen – og det er jeg tilsyneladende den eneste, der gør i forhandlingen indtil videre.

Direktivet om modtagelsesforhold er blevet oprettet, så flygtninge – ægte flygtninge – kan gives den bedst mulige bistand på den kortest mulige tid. Det forekommer mig dog, at ændringsforslagene vil indføre, hvad der svarer til en invitation til indvandring via asyl eller en invitation til at misbruge asylsystemet, hvis De ønsker at tolke det på den måde.

Hvorfor? Alle asylansøgere skal have hurtig adgang til arbejdsmarkedet. Jeg mener, at det er et spørgsmål, som skal afgøres af medlemsstaterne. Det, der foreslås, er, at den gruppe personer, som kan indgive en asylansøgning, udvides til personer med psykiske problemer – ja, jeg kender mange mennesker med psykiske problemer, men de har ikke alle ret til asyl – og f.eks. alle ældre. Der benyttes svævende retlige begreber. Jeg kan heller ikke acceptere, at alle asylansøgere skal have social bistand på samme måde som medlemsstaternes egne statsborgere. Da det ikke er tilfældet, får ca. 95 % simpelthen ikke asyl. Det, der foreslås i disse ændringsforslag, er efter min mening den forkerte vej at gå. Jeg vil derfor stemme imod dem sammen med delegationen fra Østrigs Folkeparti.

Dublinforordningen er lige sådan i visse henseender, da den fremmer asylshopping. Denne nye bestemmelse, der indføres som en frivillig bestemmelse, betyder, at en asylansøger kan udvælge det land, han vil indgive ansøgning i, og det vil – naturligvis, hvis den godkendes – føre til asylshopping.

Jeg mener også, at det er problematisk midlertidigt at suspendere overførsler. Jeg kan godt forstå Maltas situation, men det er efter min mening bedre, hvis vi lader støtteamene yde støtte hurtigt, end at gå den vej, der foreslås her. Vi skal sikre, at vi hurtigt hjælper flygtninge, men vi skal for enhver pris forhindre misbrug af asyl.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne straks komme med et andet synspunkt, som er, at asylpakken og de fem ordførere, der har arbejdet omhyggeligt med den, bør støttes af hele Parlamentet.

Vi har en skyggeordfører for Eurodac- og Lambert-forslagene, og jeg mener, at vi har haft et fremragende samarbejde om at skabe en pakke, der er realistisk og kan gennemføres, og som omhyggeligt tager hensyn til gennemskueligheden. Hvad angår spørgsmålet om Eurodac – det følsomme spørgsmål om asylansøgere fingeraftryk – har vi set forbedringer af den måde, fingeraftryksoplysninger bruges på, og rollen og beføjelserne for den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse er blevet udvidet og præciseret.

Vi ville gerne se centrale henvisninger til flere artikler i chartret om grundlæggende rettigheder, til menneskeværdighed og børns rettigheder og til den gode beslutning om spørgsmålet om sprog og asylansøgere, som hr. Antonio Masip Hidalgo og fru Rosalyne Lefrançois har rejst så godt.

Hvad angår Lambert-betænkningen om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, mener vi, at dette er et afgørende skridt fremad for samarbejdet mellem medlemsstaterne for at gøre det fælles europæiske asylsystem til virkelighed. Den Socialdemokratiske Gruppe støtter denne betænkning, men vi har også fremsat ændringsforslag. Vi ønsker at se øget gennemskuelighed og ansvarlighed, hvilket ordføreren efter min mening også søger at opnå. Vi ønsker relevant inddragelse af UNHCR og ikkestatslige organisationer, og jeg har fremsat ændringsforslag, der indfører gode niveauer for Parlamentets granskning i systemet.

Jeg kan forstå kommissærens bemærkninger om den hurtige forordning og oprettelsen af det europæiske asylstøttekontor, men ansvarlighed og gennemskuelighed af asylinformation er også meget vigtige forhold. For at det europæiske asylstøttekontor kan fungere, skal det fremlægge de mest brugbare, gennemskuelige og objektive oplysninger, som regelmæssigt granskes. Med disse sikkerhedsforanstaltninger vil vi få en stærk tilføjelse til et retfærdigt og afbalanceret fælles europæisk asylsystem.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Hr. formand! Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis indeholder omfattende information om asylrettigheder. Det er en grundlæggende rettighed, når der er tale om forfølgelse i en persons oprindelsesland på grund af race, religion, etnisk oprindelse, politisk overbevisning eller medlemskab af en bestemt politisk gruppe, og det er ganske udbredt i verden i dag. At give mennesker denne ret bør også betyde at give dem retten til at udvikle deres liv. Det skal være en grundlæggende betingelse.

For at opnå dette skal vi give de mennesker, der har søgt om asyl, adgang til arbejdsmarkedet, fordi vi på den måde bedst sætter asylansøgeren i stand til at klare sig selv. Det forhindrer også social isolation og hjælper asylansøgeren med bedre at lære værtslandets kultur at kende. Mennesker, der har søgt om asyl, skal garanteres adgang til så bred procesmæssig bistand som muligt, og det omfatter juridisk bistand af høj kvalitet, så de nemmere kan forstå deres rettigheder.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Eurodacsystemet bruges til at indsamle fingeraftryk fra asylansøgere. Selv om vi anerkender, at der gøres et forsøg på at forbedre den tidligere gennemførelsesramme for Eurodac, står vi stadig tvivlende på to væsentlige områder: Før det første respekten for de grundlæggende rettigheder for mennesker, der kommer til Europa for at opnå en bedre fremtid, idet disse grundlæggende er EU-straffeattester, som vi kategorisk afviser. For det andet om de foranstaltninger, der vedtages, er i overensstemmelse med selve EU's grundprincipper, herunder f.eks. beskyttelse af personoplysninger, og om de omhandlede foranstaltninger er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Vi kan ikke tilslutte os registrering af fingeraftrykkene fra børn på 14 år.

De foreslåede foranstaltninger, som vi er uenige i, forhindrer asylansøgere i at anmode en anden medlemsstat om endnu en chance, hvis de afvises af den første, når nu – som vi alle ved – asylprocedurerne altid er underlagt en vis subjektivitet, hvilket kan være til skade for en person, som allerede er blevet gjort til offer.

Da dette min sidste tale i Parlamentet, vil jeg takke Dem, alle mine kolleger og personalet for samarbejdet.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Hr. formand, hr. Barrot, mine damer og herrer! Jeg er også glad for at kunne udtale mig om en så vigtig sag som asylpakken, navnlig på denne valgperiodes næstsidste dag.

Gennem vores arbejde og trods vedtagelsen i første fase af det europæiske asylsystem er vi blevet opmærksomme på de vedvarende forskelle mellem de forskellige medlemsstater med hensyn til anerkendelse af flygtningestatus.

Trods de betydelige fremskridt, som direktivet har sikret med hensyn til modtagelsesforhold – som nævnt navnlig af min kollega, fru Rosalyne Lefrançois, hvis observationer jeg er helt enig i – skal vi anerkende, at medlemsstaterne stadig har for stort råderum i denne forbindelse. Jeg vil derfor også insistere på, at vi inden for dette område – frem for alt inden for dette område – finder frem til, hvordan vi sikrer europæisk solidaritet.

Endelig vil jeg nu mere end nogensinde før understrege, at asylansøgere, der har brug for international beskyttelse, er sårbare og derfor skal gives særlig opmærksomhed. Det betyder navnlig, at de ikke bør frihedsberøves.

Forhandlingen om hjemsendelsesdirektivet er afsluttet. Vi var alle enige. Der er ingen grund til at genåbne denne forhandling, når vi drøfter asyl.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil takke alle talerne, og jeg vil navnlig takke ordførerne igen. Jeg har blot en eller to bemærkninger, først om problemet med sprog og navnlig henvendt til fru Rosalyne Lefrançois. Jeg må sige, at Kommissionen fandt, at forslaget om, at asylansøgere skal informeres på et sprog, de formodes at forstå, er afbalanceret. Hensigten med denne foranstaltning er at sikre, at der kan gives tilstrækkelig information til asylansøgere, samtidig med at det gøres muligt at bekæmpe mulige tilfælde af misbrug fra visse asylansøgers side.

Jeg vil gerne takke Parlamentet. Lad mig dog udtrykke overraskelse over især hr. Hubert Pirker's tale. Jeg kan ikke tillade, at hr. Hubert Pirker fordrejer Kommissionens forslag. Når hr. Hubert Pirker siger, at Dublinrevisionen kan føre til "shopping", kan jeg ikke acceptere det. Det er ikke muligt, og det er ikke sandt. Kommissionens forslag ændrer ikke de principper, Dublinsystemet er baseret på. Asylansøgere vil ikke kunne vælge asylland, selv om det er sandt, at beslutningen om den ansvarlige medlemsstat træffes ud fra objektive kriterier, men under hensyntagen til menneskelige forhold og især familiesammenføring.

Jeg kan ikke tro, at De som medlem af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater ikke har forståelse for problemerne ved familiesammenføring. Jeg kan ikke acceptere, at De fordrejer dette forslag. For Kommissionen drejer det sig også om at fastlægge klare garantier for at undgå misbrug af systemet. Vi har bl.a. indført en procedure for identifikation af sårbare personer. Medlemsstaterne skal naturligvis sikre retfærdig, afbalanceret gennemførelse af de principper, vi har foreslået.

Til hr. Johannes Blokland vil jeg også sige, at det er vigtigt, at vi ikke forveksler Frontex' missioner med støttekontorets. De er forskellige missioner, der kræver forskellige kompetencer, hvis vi virkelig ønsker, at asylansøgninger skal behandles med den nødvendige fasthed og menneskelighed i Europa.

Jeg kan ikke tro, at Parlamentet ikke kan nå til bred enighed på grundlag af ordførernes arbejde. De tilhører naturligvis forskellige politiske familier med forskellige politiske og filosofiske holdninger, men lad os ikke glemme, at dette Europa, som har oplevet forfølgelse og nogle gange de risici, som bringer de forfulgte menneskers liv i fare, ikke er en model på dette område. Dette handler ikke om idealistisk præken. Det handler

om at være tro mod vores værdier. Jeg insisterer på dette. Jeg har personligt brug for meget bred støtte fra Parlamentet.

Jan Kohout, *formand for Rådet*. – (EN) Hr. formand! I mine slutbemærkninger vil jeg understrege, at Rådet glæder sig over Parlamentets ønske om at gøre tidligt fremskridt med disse vigtige betænkninger og dets anerkendelse af betydningen af et velfungerende fælles europæisk asylsystem.

Jeg kan forsikre Dem om, at Rådet nu omhyggeligt vil overveje Parlamentets holdning til forslagene i det arbejde, der aktuelt udføres i Rådets relevante organer. Rådet vil især i detaljer undersøge Parlamentets ændringsforslag med henblik på at fastslå, om der kan opnås enighed om disse forslag, hvor arbejdet nu er længst fremme.

Jeg vil også kommentere princippet om solidaritet. Et par ærede medlemmer påpeger korrekt, at visse medlemsstater på grund af deres geografiske og demografiske situation reelt oplever et særligt pres på deres asylsystemer.

På den baggrund understregede Rådet princippet om solidaritet i den europæiske pagt om indvandring og asyl, som blev vedtaget i efteråret 2008. Pagten opfordrer tydeligt til solidaritet på et frivilligt og koordineret grundlag hen imod bedre omfordeling af modtagere af international beskyttelse samt godkendt lovgivning, f.eks. en del af programmet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, og omhandler finansiering af sådanne aktiviteter, som medlemsstaterne kan deltage i – igen frivilligt.

Det skal bemærkes, at det europæiske asylstøttekontor kan fungere som katalysator for sådanne overførsler inden for EU ved at fremme udvekslingen af information i forbindelse med sådanne overførsler. Kontoret kan desuden hjælpe med at koordinere udsendelsen af embedsmænd fra andre medlemsstater til medlemsstater under særligt pres. Denne forordning kan dog ikke bruges som retligt grundlag for oprettelsen af en procedure for overførsler inden for EU.

Til sidst vil jeg sige, at der ligger mere arbejde foran os på dette område, da Kommissionen allerede har annonceret, at den agter at fremsætte yderligere lovgivningsforslag med henblik på at gennemføre det fælles europæiske asylsystem. Disse forslag vil omhandle asylprocedurer og standarder for kategorisering af ansøgere som flygtninge samt oprettelse af genbosættelsesordninger for mennesker, der er under UNHCR's beskyttelse. Vi skal gøre fremskridt så hurtigt som muligt, mens vi dog sikrer, at hastighed ikke går ud over kvaliteten. Det er noget, som vi helt sikkert kan blive enige om alle sammen.

Antonio Masip Hidalgo, *ordfører*. – (ES) Hr. formand, kommissær Barrot! De har min støtte. Det, De anmoder Parlamentet om, får De i det mindste fra denne ordfører, og De får det lige fra første linje i min betænkning. Jeg vil også gerne sige, at De i Deres to taler i eftermiddag har givet os en retlig, moralsk og historisk lektion.

En af talerne henviste til effektiv retlig beskyttelse. Effektiv retlig beskyttelse er naturligvis et grundlæggende princip. Derfor anmoder jeg om, at det kræves, at asylansøgere modtager information på et sprog, de forstår, og ikke på noget andet sprog. Hvis det ikke sker, vil der ikke være tale om effektiv retlig beskyttelse, og det bør De ikke modsige, fordi De så taler i strid med selve de retlige principper, De selv henviste til tidligere.

Nicolae Vlad Popa, *ordfører*. – (RO) Hr. formand! Det land, jeg kommer fra, Rumænien, var indtil 1989 regeret af et totalitært kommunistisk regime, som De måske endda kan betegne som kriminelt. Dette regime fastholdt dets borgere, som om de var i et stort fængsel. Alligevel risikerede titusinder af mennesker deres liv ved at flygte fra landet og søge om politisk asyl. Jeg kender mange sådanne mennesker, og jeg ved, hvor vigtig international beskyttelse er, især den beskyttelse, der ydes af institutionen for politisk asyl.

Det er dog vigtigt, at vi kan identificere ægte asylansøgere, dvs. de mennesker, hvis ansøgning om politisk asyl kan begrundes fuldt ud. Ved at forbedre registreringssystemet kan vi naturligvis behandle disse sager meget hurtigere. Samtidig vil jeg dog også drøfte et andet problem, som vedrører netværk, navnlig de strafbare aktiviteter for de netværk, der smugler asylansøgere. Disse netværk tjener enorme pengesummer ved at transportere asylansøgere til EU's medlemsstater. Bekæmpelse af sådanne strafbare aktiviteter skal efter min mening prioriteres højt, og der skal udformes en strategi for denne indsats.

Jean Lambert, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over den generelle støtte til det europæiske asylstøttekontor, der er givet udtryk for i eftermiddag, og jeg takker kollegerne for deres samarbejde og det arbejde, vi har udført for dette.

Vi håber, at vi så hurtigt som muligt kan få dette kontor i gang. Dets formål er naturligvis at forbedre tilliden mellem medlemsstaterne, når asylsystemernes effektivitet forbedres på grundlag af det praktiske samarbejde

mellem eksperter, uddannelse og alt andet, der er involveret. Når denne tillid forbedres, vil medlemsstaterne måske være mindre bekymrede over, at de skal samarbejde på en obligatorisk måde for at opfylde forpligtelser.

Jeg glæder mig over kommissærens tydelighed med hensyn til asylstøttekontorets og Frontex' forskellige missioner. De er meget forskellige organer med meget forskellige formål, selv om internt samarbejde og effektivitet naturligvis er vigtige forhold. Et af de omtalte aspekter var information om tredjelande, dvs. oprindelseslandene for de personer, der søger om international beskyttelse. Det er naturligvis én af de ting, som asylstøttekontoret vil se på: hvordan vi samler disse informationer fra en lang række kilder i et mere standardiseret format og måske et format, som giver mennesker større tillid til, at informationerne ikke bruges politisk.

Jeg tror, at mange af os undrer os over, hvordan ét land kan acceptere mennesker fra Tjetjenien som flygtninge med ganske høj godkendelsesfrekvens, mens et andet land tæt på det ikke accepterer nogen fra Tjetjenien overhovedet. Mange af os finder dette vanskeligt at forstå, når de samme oplysninger er tilgængelige. Så tilliden til kvaliteten af informationer og den måde, de kan bruges på af medlemsstaterne, er også en meget vigtig del af det udvidede samarbejde, vi oplever. Vi ser frem til, at dette gennemføres.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Selv om jeg ikke kan give et reelt tilfredsstillende svar, vil jeg ikke lade det spørgsmål, der blev rejst af hr. Simon Busuttil, de italienske medlemmer, som talte – hr. Mario Borghezio og hr. Giusto Catania – og alle de andre, stå ubesvaret. Jeg vil dog sige, at det problem, vi står overfor i Middelhavet, ikke kun vedrører Malta og Italien. Europæerne skal virkelig gøres opmærksomme på den stadig mere tragiske og dramatiske situation, der er beskrevet her.

Jeg har personligt været på Lampedusa og Malta. Jeg mødte de to ministre i Bruxelles under den første hændelse. Vi har gudskelov kunnet finde en løsning. Jeg vil dog igen rejse spørgsmålet over for alle indenrigsministrene på det næste møde i Rådet for indre anliggender i begyndelsen af juni.

Vi vil så vidt muligt forsøge at hjælpe Malta og Italien, men det er sandt, at Europa og alle medlemsstaterne skal tage fat om en situation, som vi ikke kan overlade til to medlemsstater alene.

Vi skal derfor overveje denne sag. Det har været drivkraften bag denne forhandling, som har fundet sted, og som har vist behovet for mere solidaritet mellem europæerne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 7. maj 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Eurodac er et centralt redskab for forvaltningen af data om personer, der anmoder om international beskyttelse, og indvandrere, der tilbageholdes for at have krydset grænsen ulovligt, eller som bliver boende inden for en medlemsstats territorium efter deres lovlige opholdsperiode.

Reformen af Eurodacforordningen vil løse problemerne med effektiviteten af de retlige bestemmelser i den, f.eks. forsinkelser ved overførsel af fingeraftryk fra nogle medlemsstater til det centrale Eurodacsystem, udveksling af data om anerkendte flygtninge i en bestemt medlemsstat og unøjagtig udpegelse af de myndigheder, der har adgang til Eurodacdatabasen.

En mere effektiv udnyttelse af Eurodacdatabasen kan efter min mening kun opnås, hvis Eurodac bruger samme tekniske platform som SIS II og VIS. Biometrisystemet skal være det samme for SIS, VIS og Eurodac for at sikre deres interoperabilitet og holde omkostningerne nede.

Jeg opfordrer Kommissionen til at fremlægge de lovgivningsforslag, der er nødvendige for at oprette et agentur, som er ansvarligt for forvaltningen af disse tre it-systemer, så disse redskaber kan samles på ét sted, så vi på lang sigt sikrer optimal synergi mellem dem og undgår duplikering og uoverensstemmelser.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig i høj grad over idéen om at oprette et europæisk asylstøttekontor, da situationen i tredjelande, navnlig i Afrika og Mellemøsten, bliver stadig værre. Jeg tager afstand fra enhver idé om "fort Europa", der ville være isoleret fra problemerne i den tredje verden, som i mange tilfælde er direkte eller indirekte forårsaget af de tidligere kolonimagter. Europa kan ikke vende ryggen til sine forpligtelser over for lande, som det engang udnyttede hensynsløst.

Det europæiske asylstøttekontor vil sikre en koordineret tilgang til den fælles europæiske asylpolitik. Jeg er enig i princippet om solidaritet i EU, når det drejer sig om asylansøgere. Nogle medlemsstaters grænser udgør EU's ydre grænse, og derfor berøres de konstant af immigrationsstrømme.

Det europæiske asylstøttekontor vil forhåbentlig hjælpe med at lette byrden for disse medlemsstater.

13. Bilaterale aftaler vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold – Bilaterale aftaler om domme og retsafgørelser i ægteskabssager samt vedrørende forældreansvar og underholdspligt – Udvikling af et EU-område for strafferetspleje (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

– betænkning af Tadeusz Zwiefka for Retsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold (KOM(2008)0893 – C6-0001/2009 – 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009)

– betænkning af Gérard Deprez for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Rådets forordning om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om sektorspørgsmål vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt samt lovvalgsregler i forbindelse med underholdspligt (KOM(2008)0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6-0265/2009) og

– betænkning af Maria Grazia Pagano for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om udvikling af et EU-område for strafferetspleje med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje (2009/2012(INI)) (A6-0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, ordfører. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil først varmt takke ordføreren for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, hr. Gérard Deprez, alle skyggeordførerne samt repræsentanterne for det tjekkiske formandskab og Kommissionen for det vellykkede samarbejde. Trods vores ret forskellige udgangspunkter ved de indledende forhandlinger er det lykkedes for os at nå frem til et kompromis, som forhåbentlig vil give os mulighed for at nå til enighed med Rådet ved førstebehandlingen.

Forslaget til en forordning indfører en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande på området for civil- og handelsretligt samarbejde. Der indføres en analog procedure for bilaterale aftaler på området vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt. Den er en reaktion på de praktiske problemer, der opstod som følge af Domstolens udtalelse 1/03 om indgåelsen af den nye Lugano-konvention, som anfører, at Fællesskabet har kompetence til at indgå aftaler med tredjelande i samme omfang, som det tidligere godkendte retsmidler på området for civilretligt samarbejde, jf. EF-traktatens artikel 61, litra c).

Den foreslåede forordning indfører en særlig procedure. Derfor skal de retlige rammer for den foreslåede procedure være strengt begrænsede med hensyn til både anvendelsesområde og tid. Den første betingelse opfyldes ved at begrænse den foreslåede forordning til bilaterale aftaler på områderne vedrørende retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i forbindelse med civil- og handelsretligt samarbejde. Den anden betingelse opfyldes af udløbsklausulen, som betyder, at en aftale, der er indgået under denne procedure, automatisk udløber, når Fællesskabet indgår en aftale med et tredjeland.

Jeg indrømmer, at den retlige ramme bør omfatte spørgsmålet om anvendelse af ekstern kompetence på området for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold og i ægteskabssager. Det forekommer dog nødvendigt at præcisere, at den foreslåede procedure ikke kun finder anvendelse for sektoraftaler, som er defineret af forslagens begrænsede anvendelsesområde, men også for andre aftaler, f.eks. bilaterale overenskomster og regionale aftaler mellem et begrænset antal medlemsstater og tilgrænsende tredjelande – naturligvis kun i meget begrænsede tilfælde, under særlige forhold og med henblik på at løse lokale problemer.

Jeg var skeptisk med hensyn til nødvendigheden af at angive udløbsklausulen til den 31. december 2014, hvis Kommissionen i henhold til den foreslåede forordning skal fremlægge en rapport om anvendelsen af

beslutningen inden den 1. januar 2014. Processen for forhandling af aftaler med tredjelande er ofte kompliceret og langvarig og giver ikke medlemsstaterne særlig lang tid til at udnytte den nye procedure. Kompromisforslaget om, at forordningen skal udløbe den 31. december 2019, giver derfor medlemsstaterne mulighed for at udnytte proceduren fuldstændigt og effektivt.

Selv om Kommissionen er af en anden mening, mener jeg, at Kommissionen i sin rapport om anvendelsen af forordningen bør fremlægge forordningen inden for rammerne af andre retsakter, f.eks. Bruxelles I. Den foreslåede procedure, som omfatter en kontrolfunktion i to faser, der varetages af Kommissionen, vil uden tvivl sikre sammenhæng med det eksisterende regelværk. Jeg har dog forsøgt at opnå størst mulig fleksibilitet i den foreslåede procedure og en forkortelse af de perioder, der afsættes til Kommissionens reaktion, og også en mindselse af den bureaukratiske byrde. Der er ingen tvivl om demokratiske godkendelse og Parlamentets rolle, og derfor insisterer jeg på, at Parlamentet og medlemsstaterne informeres i alle faser – lige fra en medlemsstats hensigt om at indlede forhandlinger med et tredjeland til den endelige indgåelse af en aftale.

Jeg understreger, at proceduren for indgåelse af bilaterale aftaler med tredjelande giver os en unik mulighed for at vise, at EU kan løse borgernes problemer i deres interesse, hvilket især er vigtigt, når man tænker på den økonomiske krise og den stigende EU-skepsis i mange medlemsstater. Endelig skal vi trods visse forskelle med hensyn til den specifikke retlige tilgang være pragmatiske, samtidig med at vi naturligvis overholder Fællesskabets eksisterende regelværk.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Gérard Deprez, *ordfører*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Som hr. Tadeusz Zwiefka lige sagde, drøfter vi under ét to betænkninger, som har forskellige anvendelsesområder, men som er en del af den samme struktur og er underlagt identiske procedurer.

Den første, som hr. Tadeusz Zwiefka er ordfører for – og jeg takker ham for den høflighed, han har udvist over for mig, og for hans tålmodighed over for visse af mine krav – vedrører et forslag til en forordning under den fælles beslutningsprocedure. Den anden, som jeg er ordfører for, omhandler et forslag til en forordning, der blot fremlægges til høring i Parlamentet.

De problemer – og det er jeg enig i – som vi forsøger at løse med disse to retsakter, er alvorlige og meget ofte virkelig tragiske. Vi har alle hørt om eller kender tilfælde, hvor et ægteskab med en person fra et tredjeland er endt i skilsmisse, og hvor faderen eller oftest moderen ikke længere har ret til at se sine børn, som ægtefællen har taget med til sit oprindelsesland eller et andet sted, og ofte ikke kan finde ud af, hvor de befinder sig. Det samme gælder muligheden for at modtage underhold.

Disse problemer er virkelige, alvorlige og tragiske. Der er et påtrængende, legitimt behov for at forsøge at finde en løsning på dette, navnlig ved at forhandle aftaler med tredjelande.

Men hvad skyldes det problem, vi drøfter i dag? Hvorfor er det de europæiske institutioner, der skal tage sig af dette problem? Svaret er enkelt. Alle disse forhold, forhandling og indgåelse af aftaler med et eller flere tredjelande, falder ind under Fællesskabets enekompetence. At disse forhold er et rent fællesskabsanliggende, bekræftes af Domstolens afgørelser og de juridiske tjenesters udtalelser. Det betyder, at det, der først så ud til at være meget enkelt, faktisk er lidt mere kompliceret og følsomt. Så spørgsmålet er nu: Er det på baggrund af de gældende traktater og Domstolens retspraksis juridisk muligt at tillade, at medlemsstaterne anvender en af Fællesskabets enekompetencer, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Jeg er personligt ikke en stor juridisk ekspert. Jeg er slet ikke juridisk ekspert, men jeg har ikke fundet et retligt grundlag i de gældende traktater, der udtrykkeligt tillader Fællesskabet helt eller delvist at overdrage sine enekompetencer til medlemsstaterne. Det betyder, at jeg personligt stadig er meget forbløffet og tvivlende med hensyn til selve princippet i den procedure, der foreslås os.

Når det er sagt, må jeg indrømme, at udtalelserne fra vores institutioners juridiske tjenester har åbnet nogle døre. Det er helt klart. Kommissionens juridiske tjeneste anfører f.eks., at den er enig i, at medlemsstaternes eksterne anvendelse af Fællesskabets kompetence er juridisk mulig under særlige omstændigheder og under særlige forhold, både i form og indhold. Parlamentets juridiske tjeneste er langt mindre udtrykkelig, om end den tilbyder nogle muligheder.

Det er disse meget præcise og restriktive retlige principper, der var baggrunden for mine ændringsforslag og for de forhandlinger, jeg deltog i, der blev gennemført på et trepartsmøde med Rådet og Kommissionen. Jeg

er, og det gentager jeg, særdeles bekendt med de tragedier, som nogle af vores medborgere udsættes for, og jeg vil yde en stor indsats for at hjælpe dem. Derfor accepterede jeg til sidst den kompromisaftale, der blev opnået med Rådet og Kommissionen, men jeg vil præcisere, at Fællesskabets enekompetence skal bestå som sådan. Medlemsstaterne må ikke ved at gennemføre utallige undtagelser og udvide anvendelsesområdet ende med at kræve Fællesskabets enekompetence tilbage. Det er den holdning, jeg har, og det er den holdning, jeg vil have i fremtiden.

Maria Grazia Pagano, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil indlede med varmt at takke alle, alle mine kolleger og embedsmændene, der har ydet et bidrag til at forbedre den tekst, som vi stemmer om i morgen. Jeg vil især takke hr. Panayiotis Demetriou, hvis tidligere fremragende henstilling dannede udgangspunktet for min betænkning.

I mit arbejde har jeg altid været meget opmærksom på nødvendigheden af at fremlægge brugbare retningslinjer for opbygningen af et gyldigt europæisk rum for retligt samarbejde, og jeg håber, eller rettere jeg er overbevist om, at mit arbejde igen vil være til nytte for det kommende svenske formandskab, der står over for den vanskelige opgave at skulle udforme Stockholmprogrammet.

Jeg tog udgangspunkt i to overvejelser, da jeg udformede teksten: Den første var, at straffesager har adskillige og vigtige implikationer for de grundlæggende frihedsrettigheder, både for ofrene for forbrydelser og for mistænkte og tiltalte. Den prioritet, som Parlamentet ikke må undlade at understrege, og som er essensen i min betænkning, er derfor et fokus på overholdelsen af menneskerettighederne.

I henstillingen blev der brugt meget plads netop på forsvaret af de grundlæggende frihedsrettigheder med særlig vægt på beskyttelse af ofre, fængselsforhold, indsattes rettigheder og retsgarantier, herunder ret til en meddelelse om rettigheder, ret til bistand fra en officielt udpeget advokat, ret til at få kendskab til bevismaterialet, ret til at blive informeret om karakteren af og årsagerne til anklagerne og grundlaget for mistanken og ret til indsigt i alle relevante dokumenter på et sprog, som den pågældende forstår, eller ret til en tolk.

Den anden overvejelse, som min betænkning er baseret på, er, at – som det fremgår af betænkningen om gennemførelsen af Haagprogrammet for 2007 – gennemførelsesniveauet med hensyn til retligt samarbejde på det strafferetlige område var ganske lavt, selv om der er registreret en tilfredsstillende udvikling i andre sektorer, f.eks. civilt samarbejde, grænseoverskridende forvaltning samt indvandrings- og asylpolitikker.

Det er derfor klart, at der skal gøres noget. Princippet om gensidig anerkendelse, hjørnestenen i det gensidige samarbejde, anerkendes langt fra tilfredsstillende. Vi skal behandle roden til problemet ved at kortlægge årsagerne til denne skuffende lave stigning, så vi kan udforme de mest effektive løsninger.

Hovedårsagerne ligger efter min mening i manglen på gensidig opmærksomhed og tillid mellem medlemsstaterne, og i betænkningen lægger jeg derfor vægt på uddannelse, vurdering, informationsdeling og god praksis.

Hvad angår uddannelse, må vi bestemt ikke overse de betydelige fremskridt, der er sket navnlig i forbindelse med den uddannelse, der tilbydes af Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere. Vi skal alligevel efter min mening gå videre end den nuværende uddannelsesmodel, der primært er baseret på nationale ph.d.-programmer, for at opbygge en stærkere fælles retskultur, som vi stadig mangler. Jeg fremhæver derfor behovet for at bevæge os mod et velorganiseret europæisk uddannelsesinstitut for dommere og advokater med tilstrækkelige ressourcer, samtidig med at jeg understreger, at vi skal undgå formålsløse overlapninger mellem eksisterende systemer, og jeg fremhæver de nationale uddannelsesinstitutioners vigtige rolle.

For det andet: Vi har brug for en mere effektiv almen procedure for vurdering af retsplejen, de retslige myndigheder og gennemførelsen af EU-direktiver. Betænkningen foreslår derfor, at der oprettes en ekspertgruppe, som permanent skal overvåge anvendelsen af EU-lovgivningen og effektiviteten af retsplejen, baseret på modellen fra det gensidige evalueringssystem under Schengen. Formålet er også at kortlægge eventuelle svagheder i systemet og lovgivningsmæssige mangler på området for strafferetligt samarbejde med henblik på at stille alle de informationsressourcer til rådighed for den europæiske lovgiver, som den skal bruge til en korrekt politisk og lovgivningsmæssig vurdering.

Endelig styrker brugen af nye teknologier, som er meget vigtige for dataindsamlingen, de eksisterende databasesystemer og udsendelsen af information. Jeg håber, at afstemningen i morgen vil være en gentagelse af det fremragende resultat, vi opnåede i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil naturligvis takke de tre ordførere, og jeg vil først henvende mig til hr. Tadeusz Zwiefka og hr. Gérard Deprez. Det glæder naturligvis Kommissionen, at der er opnået kompromisaftaler. Når det er sagt, er det korrekt, at der har været intense forhandlinger siden februar, og at vi derfor opnåede en aftale ved førstebehandlingen af de to forslag, som Kommissionen fremlagde ved udgangen af 2008.

Dette er et meget følsomt område for alle de involverede institutioner – Kommissionen, Rådet og Parlamentet – som hr. Gérard Deprez fremhævede så godt. Jeg takker alle parterne for at have nået frem til en tekst, der efter vores mening respekterer Kommissionens institutionelle beføjelser og samtidig imødekommer medlemsstaternes og Parlamentets legitime forventninger.

Jeg vil dog påpege, at dette er en undtagelsesvis procedure, som er begrænset i anvendelsesområde og tid, og at Fællesskabets enekompetence på de berørte områder under alle omstændigheder skal respekteres. Det står jeg meget fast på, og jeg er enig med hr. Gérard Deprez, når han påpeger, at medlemsstaterne ikke på nogen måde må udnytte denne situation til at kræve visse kompetencer tilbage og til at opfordre Kommissionen til på en eller anden måde at opgive idéen om at fremsætte forslag.

Vi er vist helt enige om dette. Når det er sagt, er det også korrekt, at denne fleksibilitet vil give medlemsstaterne mulighed for at anvende en institutionel ramme til at hjælpe borgerne med at få adgang til domstolene i tredjelande, navnlig på det familieretlige område, når Fællesskabet ikke anvender dets kompetence. Det er også sandt – både hr. Tadeusz Zwiefka og hr. Gérard Deprez omtalte dette – at vi skal overveje reglerne om skilsmisse, forældremyndighed over børn, samværsrettigheder og underholdspligt og de smertelige situationer, der kan opstå som følge af mangel på lovgivning, der gælder universelt på disse områder, på det internationale plan.

Forslaget vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold kan også have en positiv effekt på løsningen af meget konkrete, meget specifikke problemer, f.eks. problemerne i forbindelse med vej- og flodtransport eller forvaltning af lufthavne beliggende ved flere landes grænser, f.eks. lufthavnen ved Basel, Mulhouse og Freiburg. Når det er sagt, er dette en anden anvendelse af denne institutionelle ramme, der endnu en gang skal forblive undtagelsen.

Jeg vil under alle omstændigheder takke ordførerne fra Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender for deres arbejde, og jeg vil også takke dem for deres forståelse, som har betydet, at vi har kunnet opnå denne aftale inden udløbet af denne valgperiode.

Jeg vil nu gå til fru Maria Grazia Paganos betænkning, hvis tilgang og indhold jeg er enig i. Jeg glæder mig over Parlamentets øgede engagement i området for strafferetspleje, ikke kun med hensyn til lovgivning, men også med hensyn til udformningen af det fremtidige EU-område for strafferetspleje.

Jeg takker fru Maria Grazia Pagano for hendes støtte til det arbejde, vi aktuelt udfører, idet vi er i gang med at forberede Stockholmprogrammet, og vi offentliggør en meddelelse med henstillinger for perioden 2010-2014. Det glæder mig, at Deres betænkning fuldt ud støtter princippet om gensidig anerkendelse. Det er takket være princippet om gensidig anerkendelse, at EU har opnået væsentlige resultater, herunder den europæiske arrestordre, og alt dette er en skrivebordsplan for et ægte område for strafferetspleje.

Betænkningen vedrører også problemerne i forbindelse med gennemførelsen af princippet om gensidig anerkendelse, og det er korrekt, at gennemførelsen og den fulde og ensartede anvendelse af de mange eksisterende instrumenter, der er baseret på princippet om gensidig anerkendelse, skal overvåges. Det er dog også sandt, at der ikke kan være tale om gensidig anerkendelse, medmindre den gensidige tillid mellem medlemsstaternes retslige myndigheder forbedres. Det er reelt hovedingrediensen i gensidig anerkendelse. Jeg er derfor taknemmelig for, at Parlamentet går ind for at skabe en ægte fælles retskultur, som fru Maria Grazia Pagano netop nævnte.

De har med rette insisteret på udviklingen af uddannelse til de juridiske erhverv, herunder uddannelse om de europæiske systemer, forholdet til Domstolen, anvendelsen af retsakter om gensidig anerkendelse, retligt samarbejde og sammenlignende ret. På dette punkt er jeg helt enig med betænkningen, da jeg mener, at uddannelsen af dommere og udvekslingen af dommere mellem medlemsstaterne i Stockholmprogrammet vil være nøglen til fremtiden for dette europæiske retsområde, som vi ønsker så højt.

Retsforum, som er et mødested for de forskellige netværk af aktører i retsvæsenet, skal naturligvis også spille en afgørende rolle i indsatsen for at øge aktørernes bevidsthed om den europæiske dimension af deres aktiviteter, og med EU's hjælp skal disse aktører samarbejde for at sikre reel udveksling af bedste praksis.

Kommissionen er også enig i betænkningens forslag – af hjertet tak – om en vurderingsprocedure, der ikke kun skal være begrænset til gennemførelsen af EU's retsakter, men som også mere generelt skal omhandle den aktuelle retsplejetilstand i medlemsstaterne.

Den skal vurdere dens effektivitet, hastighed og respekt for garantierne for forsvar. På dette område har vi allerede indledt arbejdet med den nederlandske justitsministers idé om at udforme en vurderingsprocedure med henblik på at måle, hvordan domstolene fungerer, hvad angår retsstatsprincippet, merværdi i form af politisk overvågning, naturligvis ved hjælp af det eksisterende apparat og med merværdi i form af politisk overvågning. Disse vurderinger vil gøre det muligt at fremsætte henstillinger.

Kommissionen går desuden ind for at øge Parlamentets inddragelse i vurderingsprocedurerne. Hr. Gérard Deprez! Dette ville være en mulighed for at inddrage Parlamentet i arbejdet i de ekspertgrupper, som vi nedsætter i år og i de kommende år.

Dernæst nævnte De gennemførelsen af den nye afgørelse om Eurojust. Her er vi også enige i den tilgang, der foreslås i betænkningen, med hensyn til nyttigheden af en gennemførelsesplan og af møder mellem medlemsstaternes eksperter. Det er takket være disse tiltag, at vi hurtigt kan gennemføre den nye afgørelse om Eurojust.

Endelig insisterer betænkningen på, at der benyttes nye teknologier inden for retsvæsenet. Den europæiske strategi "e-justice" blev lanceret for at udnytte informations- og kommunikationsteknologiernes potentiale på retsplejeområdet.

Det var det! Jeg kan kun takke Parlamentet for dets arbejde og for de overvejelser, det har delt med os på dette område. Jeg er også overbevist om, at vi sammen kan opbygge dette område for strafferetspleje, dette retsområde, der bør kendetegne et fællesskab af borgere, der helt korrekt har ret til et retsvæsen af høj kvalitet, uanset hvilken medlemsstat de befinder sig i.

Jan Kohout, *formand for Rådet*. – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for denne lejlighed til at tale om disse tre vigtige lovgivningsforslag, og jeg takker ordførerne for det omfattende arbejde, de har lagt i deres betænkninger. Jeg vil først kommentere de to første forslag og derefter gå videre til det tredje forslag om spørgsmålet om udviklingen af et EU-område for strafferetspleje.

Formålet med de to forslag, som er omhandlet i hr. Tadeusz Zwiefkas og hr. Gérard Deprez' betænkninger, er at fastlægge en procedure, som giver medlemsstaterne mulighed for at forhandle og indgå aftaler med tredjelande om forhold vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål, der falder under Fællesskabets enekompetence.

Det første forslag, som er omfattet af den fælles beslutningsprocedure, omhandler lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold. Den anden, som er omfattet af høringsproceduren, omhandler visse familieretlige områder.

Jeg vil gerne understrege, at den procedure, der indføres ved de to kommende forordninger, er udformet på en måde, som sikrer fællesskabslovgivningens integritet. Inden Kommissionen godkender forhandlingen af en aftale, vil den kontrollere, at den planlagte aftale ikke ugyldiggør fællesskabslovgivningen eller underminerer den korrekte gennemførelse af det system, der er etableret ved fællesskabslovgivningens regler. Kommissionen kontrollerer også, at den planlagte aftale ikke underminerer den udenrigspolitik, EU har vedtaget.

Det kan faktisk hævdes, at anvendelsesområdet for fællesskabslovgivningen udvides til lande uden for EU, når vi tillader, at medlemsstater forhandler og indgår aftaler med tredjelande, som er forenelige med fællesskabslovgivningen.

Den procedure, der fastlægges ved de to forslag, gælder primært for forhandlingen og indgåelsen af bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og tredjelande. Den vil dog i visse tilfælde også gælde for forhandlingen og indgåelsen af regionale aftaler mellem mere end én medlemsstat og/eller mere end ét tredjeland. Hvad angår regionale aftaler, vil den procedure, der fastlægges af forslaget på det familieretlige område, også gælde for ændringen eller genforhandlingen af to allerede eksisterende konventioner mellem de nordiske lande. På området for lovvalgsregler vil kun få regionale ordninger falde inden for forslagets anvendelsesområde. Det kan f.eks. være driften af en lufthavn i et grænseområde, vandveje, der er fælles for to eller flere lande, eller grænseoverskridende broer og tunneler.

Den procedure, der fastlægges ved de to forslag, er baseret på en høj grad af tillid og samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Der indføres en procedure for håndteringen af de situationer, hvor

Kommissionen på grundlag af sin vurdering konkluderer, at forhandlingen af en aftale ikke kan godkendes. I sådanne situationer vil den berørte medlemsstat og Kommissionen indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning sammen.

Formandskabet håber og forventer på Rådets vegne, at vi kan opnå en aftale om forslaget på området for lovvalgsregler allerede ved førstebehandlingen. Konstruktive forhandlinger har fundet sted mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet, og de tre institutioner har i den forbindelse sammen løst en række vanskelige problemer.

Da forslaget vedrørende området for lovvalgsregler generelt er identisk med forslaget vedrørende det familieretlige område, blev ændringsforslagene til det første forslag naturligvis overført til det andet forslag, selv om dette forslag ikke er underlagt den fælles beslutningsprocedure. Det er af hensyn til god lovgivning særdeles ønskværdigt, at de to tekster bliver parallelle.

Endelig har jeg et par bemærkninger om Parlamentets henstilling vedrørende udviklingen af et EU-område for strafferetspleje, som er emnet for fru Maria Grazia Paganos betænkning.

Rådet er helt enig i betydningen af gensidig anerkendelse som en hjørnesteen i det retlige samarbejde i EU. Vi mener, at det skal gøres bredere – ved at vedtage yderligere retsakter i fremtiden – og dybere gennem en mere effektiv gennemførelse af de retsakter vedrørende gensidig anerkendelse, der er vedtaget indtil videre.

I den sammenhæng vil Rådet henlede Parlamentets opmærksomhed på den kendsgerning, at det er ved at afslutte fjerde runde af de gensidige evalueringer af den praktiske gennemførelse af den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

Inden for rammerne af denne serie af gensidige evalueringer har eksperter også undersøgt forholdene vedrørende interaktion mellem på den ene side den europæiske arrestordre og mere generelt princippet om gensidig anerkendelse og på den anden side proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet skal dog afstemmes i forhold til et andet princip, som er lige så vigtigt for Parlamentet, nemlig subsidiaritetsprincippet. Virkeligheden er, at retsmyndighederne i de forskellige medlemsstater har forskellige meninger om, hvad der udgør en alvorlig forseelse.

Rådet ser frem til det yderligere samarbejde med Parlamentet og Kommissionen om fastlæggelsen af et system af horisontal og løbende evaluering og gennemførelse af EU's politikker og lovgivning.

Hvad angår retlig uddannelse, er Rådet enig med Parlamentet i, at der er behov for at skabe en ægte EU-retskultur ved bl.a. at fremme direkte udvekslinger mellem dommere, anklagere og juridiske medarbejdere i de forskellige medlemsstater og aktivt udvikle Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.

Rådet er også enig i Parlamentets holdning med hensyn til behovet for hurtig og effektiv gennemførelse af de nye afgørelser om Eurojust og Europol.

Endelig vil jeg takke Parlamentet for det omfattende og detaljerede arbejde, der er lagt i de tre betænkninger, vi behandler her i eftermiddag.

Gérard Deprez, *formand for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (FR) Hr. formand! Det er bestemt ikke på vegne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, men mere på vegne af min gruppe, at jeg vil benytte dette korte øjeblik til at udtrykke min ekstraordinært positive reaktion på fru Maria Grazia Paganos betænkning. Tillykke med Deres betænkning, fru Maria Grazia Pagano! Jeg mener, at De ved udformningen af denne betænkning har skabt en ekstraordinært detaljeret liste over punkter, der bør have en fremtrædende plads i Stockholmprogrammet, som jeg ved, at Kommissionen er i gang med at udarbejde.

Lad mig i tillæg til det, der allerede er sagt om betydningen af at vurdere uddannelsen af dommere, fremhæve to områder, der er grundlæggende for spørgsmålet om gensidig tillid, og som er grundlaget for det, der i fremtiden kan blive til gensidig anerkendelse. For det første domstolenes uafhængighed. I øjeblikket har nogle af medlemsstaterne ikke et retssystem, der er uafhængigt af den politiske magt eller andre magter. Det er en skandale, og denne skandale skal stoppe.

Dernæst retsgarantier. Så længe vi ikke i visse lande kan være sikre på, at mennesker, der mistænkes eller anklages for visse typer forseelser, har samme retsgarantier som i andre lande, vil det være vanskeligt at opnå bred accept af princippet om gensidig anerkendelse. Det er et grundlæggende problem, som jeg ville indføre i forhandlingen. Tillykke, fru Maria Grazia Pagano!

Csaba Sógor, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! De nationale grænser, som blev tegnet efter Anden Verdenskrig, delte lokalsamfund og familier. Jeg vil fortælle Dem om et eksempel på dette tæt på os her i Europa. Szelmenc var en gang en del af Ungarn. En del af det, Nagyszelmenc, ligger dog stadig inden for EU-medlemsstaten Slovakiets territorium, mens den anden del, Kisszelmenc, ligger i Ukraine.

Inden den 23. december 2005 var der ikke en gang en grænseovergang mellem de to landsbyer. I 60 år levede forældre, børn og slægtninge fuldstændig adskilt fra hinanden, så de kunne ikke mødes i årtier. EU gav dem den særdeles velkomne mulighed for at bringe denne situation til ophør ved at åbne en grænseovergang. Det er blot ét eksempel ud af mange hundreder eller tusinder, som samtidig giver os et stærkt argument for, hvorfor vi drøfter denne betænkning nu.

Forslaget til forordning indfører en procedure mellem medlemsstaterne for retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, forældreansvar og underholdspligt. Forordningen vil ikke tilsidesætte fællesskabslovgivningen, men skal kun anvendes, når den relevante medlemsstat dokumenterer, at der er en særlig interesse baseret på økonomiske, geografiske, kulturelle eller historiske forhold, navnlig mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, for at indgå en bilateral sektoraftale med tredjelandet. Samtidig anfører Kommissionen, at den foreslåede aftale kun har begrænset indflydelse på den ensartede og konsekvente anvendelse af Fællesskabets eksisterende lovgivning og på gennemførelsen af det system, der er indført på grundlag af de nævnte forordninger.

Jeg vil takke ordføreren, hr. Gérard Deprez, for at påtage sig dette meget vigtige emne, der påvirker tilværelsen for borgere, der bor i og uden for EU, navnlig fordi teksten skaber en balance mellem EU-institutionernes kompetence og nationalstaternes kompetence.

Manuel Medina Ortega, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! De forslag til forordninger, som Kommissionen har fremlagt, er efter min mening vigtige og nødvendige. På den anden side var det også vigtigt og nødvendigt for os i Parlamentet at insistere på det princip, som de to ordførere, hr. Tadeusz Zwiefka og hr. Gérard Deprez, fremhæver, nemlig princippet om Fællesskabets kompetence.

Dette er et spørgsmål om Fællesskabets kompetence, hvor det af praktiske grunde er tilrådeligt at overlade visse ansvarsområder til medlemsstaterne, men disse bør, som hr. Jacques Barrot sagde, begrænses med hensyn til anvendelsesområde og tid. Der er ikke mulighed for at afvise at anvende Fællesskabets kompetence, og hverken Rådet, Kommissionen eller Parlamentet har beføjelser til at give afkald på disse fællesskabskompetencer.

Når det er sagt – dette er en undtagelsesvis procedure – mener jeg, at de ændringsforslag, vi har drøftet og fremsat, og som efter min mening vil blive vedtaget af Parlamentet i morgen, vil gøre det muligt at vedtage denne pakke af foranstaltninger ved førstebehandlingen. Jeg håber dog også, at Kommissionen vil sikre, at vi fra og med næste fase kan fortsætte med udviklingen af et reelt europæisk privatretligt system. Det bliver, som f.eks. hr. Csaba Sógor sagde i den forrige tale, mere og mere nødvendigt. Vi taler om de problemer, der påvirker borgerne mest direkte, og når vi kan løse deres problemer, vil de indse, at EU har en funktion.

Endelig vil jeg lykønske mine kolleger, hr. Tadeusz Zwiefka og hr. Gérard Deprez, og takke Kommissionen og Rådet for deres vilje til at samarbejde med os om dette spørgsmål.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker fru Maria Grazia Pagano for hendes fremragende betænkning og samarbejde i forbindelse med udformningen af kompromisændringsforslagene, som bl.a. omfatter nogle af mine forslag.

Parlamentet sætter efter min mening et fast aftryk, hvad angår dets ambitioner om et fremtidigt EU-område for strafferetspleje, med den dobbelte ambition om at retsforfølge lovovertrædere og sikre rettighederne for tiltalte og ofre. Betænkningen fremhæver korrekt de centrale spørgsmål, f.eks. behovet for overvågning af gennemførelsen af lovgivning, fremme af uddannelsen af dommere, anklagere og forsvarsadvokater og ny lovgivning, der sikrer retsgarantier, som hr. Gérard Deprez fremhævede.

Den europæiske arrestordre er et effektivt instrument til at retsforfølge lovovertrædere, og jeg beklager dybt, at det britiske Konservative parti var imod det. Vi skal dog sikre – og regeringerne skal sikre – at europæiske arrestordre ikke misbruges til trivielle forhold, f.eks. mennesker, der har stjålet en gris eller ikke har betalt en hotelregning. De må heller ikke blive misbrugt til ransagninger med henblik på forhør i stedet for at fokusere på tilbagevenden med henblik på tiltale og forfølgelse.

Den europæiske arrestordre og hele området for strafferetspleje er – som andre har sagt – baseret på gensidig tillid. Medlemsstaterne skal derfor vise, at de fortjener denne tillid, ved at have retssystemer af høj kvalitet

og f.eks. respektere den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Vi kan ikke acceptere, at mennesker via den europæiske arrestordre sendes tilbage til et EU-land, hvor de derefter sendes tilbage til et tredjeland for at blive tortureret. Hvis Strasbourg trodses, skal de grundlæggende retsgarantier i den europæiske arrestordre træde i kraft. Regeringerne i EU har efter min mening ikke imødegået udfordringen med at håndtere de betydelige forskelle mellem retssystemerne og den forskelligartede respekt for retfærdige retssager og menneskerettigheder.

Vi skal også forsøge at sikre, at kvaliteten af lovgivningen om strafferetspleje bliver bedre i fremtiden. Forhåbentlig vil vi efter Lissabon – det glæder mig, at det tjekkiske Senat har ratificeret Lissabontraktaten – have færre bekendtgørelser af forslag fra medlemsstaterne, som ikke kommer nogen vegne, og som derefter aldrig bliver gennemført korrekt, hvis de overhovedet bliver vedtaget. Et EU-retsområde og høje retsstandarder er afgørende for vores borgere, når de rejser, arbejder og etablerer virksomheder i andre lande, og når de skal forsøge at forklare sig på et andet sprog. Det er på høje tid, at vi sikrer, at alle, der fanges i det strafferetlige system i en anden medlemsstat, gøres bekendt med deres rettigheder og får tilstrækkelig retslig bistand, tolkning over oversættelse.

Endelig er jeg meget skuffet over, at den britiske regering var en af de regeringer, der blokerede foranstaltningen om retsgarantier. Jeg håber, de vil skifte mening i fremtiden.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er delvist enig i de tre betænkninger, vi drøfter.

Hr. Tadeusz Zwiefkas betænkning er nemmere at sluge, fordi den gør proceduren for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler om sektorspørgsmål mellem EU-medlemsstater og tredjelande homogene og alting taget i betragtning mere gennemskuelige.

Hvad angår hr. Gérard Deprez' betænkning, er jeg grundlæggende enig i den anden halvdel, hvor den henviser til den nødvendige ensartethed, der kræves af Kommissionen, hvis vi vil udvikle en EU-udenrigspolitik på området for retligt samarbejde. Når det drejer sig om medlemsstaternes mulighed for selv at indgå aftaler, glæder jeg mig som nationalist over dette og håber, at det ikke er en proces, der nødvendigvis er begrænset med hensyn til anvendelsesområde og tid.

Endelig må jeg ærlig talt sige, at jeg er i tvivl om fru Maria Grazia Paganos henstilling fra Parlamentet. Jeg takker hende for at have påpeget og støttet brugen af e-justice, netop fordi jeg var ansvarlig for at udforme betænkningen, og jeg er stadig taknemmelig over for alle, der samarbejdede for at sikre dens gennemførelse. Mit kendskab til spørgsmålene om de grundlæggende frihedsrettigheder for ofre og for mistænkte og tiltalte samt behovet for at gennemføre retlig uddannelse af dommere og aktører, får mig til at bemærke, at der stadig er meget, vi skal gøre på dette område – i hvert fald i Italien. Med hensyn til den europæiske arrestordre bliver min tvivl ligefrem til modstand. Jeg mener alligevel, at ordførerne har arbejdet med disse spørgsmål med kompetence og præcision.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også benytte lejligheden til at lykønske de tre ordførere, hr. Tadeusz Zwiefka, hr. Gérard Deprez og fru Maria Grazia Pagano. Jeg vil som skyggeordfører navnlig lykønske fru Maria Grazia Pagano med hendes betænkning og takke hende for hendes venlige ord. Samtidig vil jeg takke hende for det tætte samarbejde med mig om betænkningen. Jeg er tilfreds med, at Kommissionen i henhold til kommissæren accepterer næsten alle punkterne i betænkningen. Som sådan tilslutter jeg mig fuldt ud fru Maria Grazia Paganos betænkning og naturligvis alt, hvad hun sagde her i Parlamentet i dag.

Hr. kommissær! Der er gået 10 år, siden Rådet i Tampere annoncerede, at det havde vedtaget den strategiske målsætning om at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU, 10 år siden det blev annonceret, at hjørnestenen i det retlige samarbejde er gensidig anerkendelse af og tillid til højesteretternes afgørelser. Jeg må sige, at der kun er sket lidt i denne retning.

Mens flere forhold er blevet forbedret på det civilretlige område, har tingene næsten stået stille på det strafferetlige område. Vi håber, at der med vedtagelsen af Lissabontraktaten vil ske større fremskridt i denne retning.

Selv dette forslag om minimumsretsgarantier er ikke blevet skubbet frem, og vi ønsker – og det er også rettet mod Rådet – at De skubber det frem. Jeg vil afslutte med at sige, at der naturligvis er forskelle mellem de forskellige retlige systemer, men der er også plads til konvergens. Derfor skal henstillingen om at nedsætte

et udvalg af eksperter, som skal undersøge alle forskellene og lighederne mellem lovene, gennemføres, så vi får specifikke eksperthenstillinger om konvergens af vores love og gensidig tillid mellem de retlige systemer.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Hr. formand! På det civile område er der, bortset fra Fællesskabets eksisterende regelværk, en række bilaterale aftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande. I henhold til artikel 307 i EF-traktaten skal medlemsstaterne fjerne alle bestemmelser i aftaler af denne type, som er uforenelige med Fællesskabets regelværk.

I sin udtalelse 1/03 fra februar 2006 udtalte Domstolen, at Fællesskabet havde enekompetence til at indgå internationale aftaler med tredjelande om jurisdiktion og anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i forbindelse med civil- og handelsretligt samarbejde. Det er derefter et spørgsmål om, hvorvidt alle eksisterende eller foreslåede bilaterale aftaler med disse lande og om disse forhold skal erstattes med fællesskabsaftaler. Eller skal medlemsstaterne stadig have ret til at indgå sådanne aftaler, hvis de ikke involverer fællesskabsinteresser?

Denne procedure, som er en undtagelse til reglen, skal dog være underlagt de meget specifikt anførte betingelser vedrørende anvendelsesområde for proceduren og den tid, den er i kraft. Det er derfor vigtigt, at Kommissionen fastlægger en strategi og definerer prioriteter med udgangspunkt i udviklingen af en EU-udenrigspolitik i forbindelse med civil- og handelsretligt samarbejde.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gøre det kort, for jeg kan kun udtrykke min tilfredshed med den indsats, som Parlamentet har ydet for at kaste lys over dette område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som vi ønsker at skabe i EU. Jeg glæder mig over alt, hvad der er sagt, navnlig om princippet om gensidig anerkendelse, der i sig selv bringer os tilbage til den gensidige tillid mellem dommere.

Det er sandt, som det er blevet forklaret særdeles godt, at der er mulighed for konvergens mellem de retlige systemer, der navnlig med hensyn til straffesager bør formaliseres gennem minimumsprocedurer. Alt dette baner efter min inderste overbevisning vejen for et godt Stockholmprogram, og det vil jeg takke Parlamentet for.

Hvad angår resten, kan jeg bekræfte, at det bestemt vil være muligt at finde en institutionel ramme for bilaterale aftaler, men at Fællesskabet og Kommissionen skal have enekompetence. Det var, hvad jeg er i stand til at sige. Jeg vil ikke forlænge forhandlingen. Der er stadig mange ting, der skal siges.

Frem for alt er jeg taknemmelig over for Parlamentet, og jeg må sige – da jeg ikke skal tale igen – at jeg er blevet beriget af mine erfaringer som kommissær, for så vidt at jeg virkelig føler, at en god alliance mellem Kommissionen og Parlamentet ofte kan – jeg undskylder over for formandskabet, at jeg påpeger dette, men det er sandt – fremhæve og styrke den europæiske interesse.

Jeg er dog naturligvis taknemmelig for, at formandskabet har givet dets støtte. Der skal være synergi mellem de tre institutioner. Jeg vil alligevel igen takke Parlamentet, som igen i eftermiddag har givet os en meget god betænkning. Tak, fru Maria Grazia Pagano!

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Denne forhandling har været særdeles interessant, og vi er tilsyneladende meget tæt på at nå en aftale om forslaget vedrørende området for lovvalgsregler ved førstebehandlingen. Jeg må sige, at det ikke kun er en aftale, men en retfærdig og velfabuleret aftale. Den er efter min mening et fremragende eksempel på det gode samarbejde mellem Parlamentet, Kommissionen og Rådet.

Jeg er overbevist om, at medlemsstaterne vil udnytte den procedure, der fastsættes ved de kommende forordninger, på en god måde, og den vil sætte dem i stand til at skabe en tilstrækkelig retlig ramme for deres forhold til visse tredjelande, som de har specifikke forbindelser til.

Som jeg tidligere understregede, har aftalen ved førstebehandlingen på området for lovvalgsregler en indvirkning på det andet forslag på det familieretlige område, idet de to tekster stort set er identiske. Gennem aftalen ved førstebehandlingen har vi derfor også banet vejen for en tidlig vedtagelse af det andet forslag. Dette er bestemt en ønskværdig udvikling.

Mange medlemsstater har en enorm interesse i at kunne indgå aftaler med tredjelande om familieretlige spørgsmål, f.eks. forældremyndighed over børn, samværsrettigheder og underholdspligt, som følge af specifikke historiske eller sociale bånd med disse lande.

Endelig vil jeg på Rådets vegne takke Parlamentet for dets inspirerende henstillinger om udviklingen af et EU-område for strafferetspleje, som er emnet for fru Maria Grazia Paganos betænkning. Jeg takker Parlamentet for denne frugtbare forhandling og for det fremragende resultat.

Tadeusz Zwiefka, *ordfører*. – (PL) Hr. formand! Da vi indledte dette arbejde, vidste vi, at vi bevægede os på gyngende grund. På den ene side var der den enestående art og usædvanlige vigtighed af de retsakter, vi arbejdede på. På den anden side var der bevidstheden om, at tiden gik, og at udløbet af denne valgperiode uundgåeligt nærmede sig. For det tredje og endelig var der en forventning, både fra medlemsstaterne og EU's borgere, om at de i det mindste på et bestemt tidspunkt ville få hjælp til at løse problemer, som er både meget vanskelige og vigtige for dem.

Det var kun takket være vores vilje til at nå et godt resultat naturligvis med fuld overholdelse af fællesskabslovgivningen og vores vilje til at udvikle et instrument, der passer ind i EU's retlige system, og takket være vores ønske om at samarbejde, at vi kunne nå den fase, hvor vi afslutter forhandlingen i dag og sandsynligvis opnår succes ved førstebehandlingen.

Jeg vil derfor endnu en gang rette en dybfølt tak til hr. Gérard Deprez for hans ihærdige indsats for at forhindre os i at overskride visse barrierer. Jeg vil også inderligt takke hr. Jan Kohout for det dynamiske arbejde, som det tjekkiske formandskabs repræsentanter har udført, og kommissær Barrot for det virkelig perfekte samarbejde med Kommissionens repræsentanter. Jeg vil også takke mine kolleger, der har talt her i dag, og som gennem hele vores arbejde har bidraget til dets endelige succes, og vores medarbejdere, navnlig medarbejderne i Retsudvalget, som har lagt både et stort engagement og hårdt arbejde i det endelige resultat.

Gérard Deprez, *ordfører*. – (FR) Hr. formand! Jeg har ikke brug for to minutter. Som svar på, hvad jeg opfatter som en opfordring fra Rådet og et ønske fra hr. Tadeusz Zwiefka, vil jeg sige, at vi vil opnå enighed ved førstebehandlingen i morgen, da vi efter min mening har arbejdet godt sammen. I de afstemningsinstrukser, jeg giver mine politiske venner, vil jeg derfor opfordre dem til at stemme for den aftaletekst, vi har forhandlet med Rådet og Kommissionen, uanset – vil jeg tilføje – mine personlige følelser og de forbedringer, jeg gerne ville have føjet til denne tekst.

Når det er sagt, vil jeg gerne bruge den smule tid, jeg har tilbage, til ikke længere at tale om vores betænkninger, men til at fortælle ministeren, hvor glad jeg er for, at det tjekkiske Senat i dag har godkendt Lissabontraktaten. Jeg mener, at det – ud over det arbejde, vi har udført – er dagens gode og vigtigste nyhed.

(Bifald)

Jeg takker alle, der har arbejdet for dette, fordi vi alle ved, at omstændighederne ikke har været nemme. Der var stærke modstandere i Deres land. De seneste politiske begivenheder gjorde ikke nødvendigvis sagen nemmere, og jeg vil derfor bede Dem overbringe vores tak, både til myndighederne og befolkningen i Deres land. I dag har De tjent den europæisk sag på bedste vis!

Maria Grazia Pagano, *ordfører*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg takker Rådet for støtten til principperne og frem for alt, hvis han tillader det, kommissær Barrot, som jeg har haft særdeles givtige udvekslinger med, som har været særdeles nyttige i det arbejde, vi efterfølgende har fremlagt i Parlamentet. Jeg vil også varmt takke de medlemmer, der har arbejdet på denne betænkning, og som har bidraget med alle deres erfaringer, herunder især hr. Panayiotis Demetriou, fru Sarah Ludford og den fremragende hr. Gérard Deprez.

Jeg vil sige, at hr. Panayiotis Demetriou, fru Sarah Ludford og hr. Gérard Deprez ramte sømmet på hovedet. De identificerede den udfordring, EU står overfor, fordi skabelsen af en fælles europæisk EU-retskultur – hvilket naturligvis kræver målrettet bekæmpelse af de faktorer, som hr. Gérard Deprez nævnte – sikring af domstolenes uafhængighed, retsgarantier og udjævning af forskellene mellem de forskellige retlige systemer er de udfordringer, der ligger foran os. Jeg mener alligevel, at det arbejde, vi har udført, giver anledning til optimisme.

Til hr. Luca Romagnoli vil jeg sige – jeg siger dette fra mit eget synspunkt, som også burde være hans – at, der bestemt er pessimisme i Italien, primært på grund af den måde, situation ansues på, men vi skal være villige til at være optimistiske, og det arbejde, som også De har udført, og det bidrag, De har ydet til betænkningen, betyder, at vi sammen kan opbygge EU, og at EU også er en realitet for os italienere.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag, kl. 12.

(Mødet udsat et kort stykke tid før spørgetiden)

FORSÆDE: Manuel Antonio DOS SANTOS

Næstformand

14. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0231/2009).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Hr. Jan Kohout er her som repræsentant for Rådet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at hilse den beslutning, som det tjekkiske Senat har truffet, velkommen, fordi den giver os ægte håb om den fremtidige ratificering af Lissabontraktaten.

Formanden. – Spørgsmål nr. 1 af **Manuel Medina Ortega** (H-0205/09)

Om: Beskyttelse af den europæiske kulturelle produktion

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for effektivt at beskytte den europæiske kulturelle produktion på baggrund af den svækkelse, den udsættes for som følge af det stigende antal ulovlige kopier af disse frembringelser?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Jeg vil gerne takke formanden for hans venlige ord til Tjekkiet og til Senatet. Vi er også meget glade for, at det grønne lys for Lissabontraktaten nu er meget stærkere end for blot få timer siden.

Som svar på det første spørgsmål vil jeg sige, at Rådet deler det ærede medlems bekymringer med hensyn til behovet for at tage fat om problemet med piratkopiering af beskyttede værker på en omfattende måde. Dette spørgsmål er udpeget som en politisk prioritet af både Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den samlede indsats for at beskytte og fremme europæiske kreative kræfters innovation og dermed den europæiske økonomis konkurrencedygtighed.

Parlamentet og Rådet har vedtaget direktiv 2004/48/EF, som fastlægger en fællesskabsramme for håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og arbejder i øjeblikket på et forslag til et direktiv om strafferetlige foranstaltninger med henblik på at sikre håndhævelsen af sådanne rettigheder.

Den retlige ramme, der allerede er i kraft, giver medlemsstaterne et solidt grundlag for at sikre effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder bekæmpelse af piratkopiering. EU og medlemsstaterne deltager desuden i igangværende forhandlinger, f.eks. udkastet til handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning, med henblik på at gøre beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder mere effektiv på internationalt plan.

Den 25. september 2008 vedtog Rådet en resolution om konkrete foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen skal iværksætte inden for rammerne af en global europæisk plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Rådet vedtog endvidere i november 2008 et sæt konklusioner som svar på Kommissionens meddelelse fra januar 2008 om kreativt onlineindhold på det indre marked, som bl.a. fremhævede behovet for at styrke og fremme legitime udbud af ophavsretligt beskyttet materiale på internettet som en vigtig metode til effektivt at bekæmpe piratkopiering.

På toldområdet har Rådet vedtaget forordning (EF) nr. 1383/2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder. Denne forordning fastlægger betingelserne for toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder, og de foranstaltninger, som myndighederne kan træffe, når det konstateres, at varerne er ulovlige.

EU har endvidere indgået en række aftaler om toldsamarbejde, som f.eks. den aftale, der for nylig blev indgået med Kina, med henblik på at forbedre og fremme samarbejde med toldmyndighederne i tredjelande bl.a. for at bekæmpe forfalskede og piratkopierede varer. Disse aftaler er de praktiske midler og metoder til samarbejde mellem EU og toldmyndighederne i partnerlandene. Disse aftaler gennemføres og opdateres løbende inden for rammerne af blandede toldsamarbejdsudvalg, som er nedsat i henhold til disse aftaler.

På multilateralt plan bidrager Rådet allerede aktivt til det arbejde, der gennemføres i Verdenstoldorganisationens regi.

Endelig vedtog Rådet den 16. marts 2009 en resolution om EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2009-2012 i forlængelse af ovennævnte resolution fra Rådet af 25. september 2008.

Rådet er åbent for at undersøge eventuelle fremtidige initiativer, der kan styrke kampen mod varemærkeforfalskninger og piratkopier og sikre mere omfattende beskyttelse til rettighedshaverne. Rådet sætter pris på enhver tilsvarende indsats fra Parlamentets side med samme formål.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Tak for Deres svar. Jeg mener faktisk, at Rådet forstår, hvad problemet drejer sig om, men jeg vil insistere på dette punkt og spørge formanden for Rådet, om Rådet er bekendt med, at den europæiske kulturproduktion i øjeblikket er under minimumsniveauerne.

EU's lovgivning om beskyttelse af kreative værker ligner lovgivningen for et underudviklet land, og som følge deraf falder vores kulturproduktion til de niveauer, der ses i underudviklede lande. Det ses navnlig i den audiovisuelle sektor, hvor størstedelen af produktionen i dag finder sted uden for Europa, navnlig i USA, fordi dette land beskytter kreative værker. Hvis Europa ikke beskytter kreative værker, får vi dem ikke. Er Rådet opmærksomt på det ansvar, det bærer på dette tidspunkt?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Mit spørgsmål vedrører følgende: Fru Catherine Trautmann kom i mindretal i dag i Parlamentet med sit kompromisændringsforslag om telekommunikationspakken. Det betyder derfor, at hun har sat præsident Sarkozy i en god position med hans "three strikes – out"-løsning. Hvordan vurderer det tjekkiske formandskab dagens afstemning i Parlamentet med hensyn til europæiske skabende kunstnere, der ønsker at beskytte deres rettigheder på internettet?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Jeg vil blot forsikre det ærede medlem om, at Rådet er særdeles opmærksomt på, at dette er en væsentlig aktivitet og en reel trussel mod europæernes og EU's kulturelle rigdom. Det ses efter min mening tydeligt af den liste over foranstaltninger, som Rådet har iværksat i de seneste måneder og år, at disse spørgsmål har været og stadig er en prioritet, selv inden for rammerne af den globale europæiske plan, som har fastsat konkrete indsatsmål, herunder f.eks. oprettelse af et europæisk observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering. Det bør i den forbindelse siges, at Rådet erkender dets ansvar, er bekendt med alvoren af det aktuelle problem og ønsker at træffe specifikke foranstaltninger på området. Hvad angår telekommunikationspakken, har både det forrige formandskab og dette formandskab investeret meget energi i denne sag. Det skuffer os, at hele kompromisforslaget, herunder bestemmelsen om bekæmpelse af piratkopiering, ikke blev godkendt. Jeg håber, at den aftalte telekommunikationspakke i sidste ende vil blive vedtaget efter yderligere procedurer. Jeg er alligevel skuffet over, at pakken af de årsager, det ærede medlem nævnte, ikke blev vedtaget i dag.

Formanden. – Spørgsmål nr. 2 af **Gay Mitchell** (H-0207/09)

Om: Klimaændring

I betragtning af den tjekkiske præsident Václav Klaus' velkendte skeptiske mening om klimaændringer, hvordan agter Rådet da at sikre, at synspunkter hos langt de fleste af EU-medlemsstaterne og -borgerne, som går ind for den videnskabelige nøjagtighed vedrørende den menneskeskabte klimaændring, bliver respekteret, især i forbindelse med forberedelsen til klimatopmødet i København og det kommende svenske formandskab?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) I marts sidste år finjusterede Rådet og Rådets forårsmøde en ny holdning til de internationale forhandlinger om klimaændring navnlig med henblik på klimatopmødet i København.

På mødet den 19.-20. marts 2009 understregede Rådet sin overbevisning om, at den økonomiske krise og de politiske foranstaltninger til imødegåelse af den giver en mulighed for at skabe de nødvendige økonomiske reformer og samtidig sætte skub i reformerne mod en sikker og bæredygtig ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi.

I formandskabets konklusioner fra Rådets møde i marts hedder det, at EU stadig ønsker at spille en førende rolle og sikre en global og omfattende klimaaftale i København i december i år med henblik på at begrænse den globale opvarmning til under 2 °C.

Til det formål mindede Rådet om EU's forpligtelse til en reduktion på 30 % af emissionerne som EU's bidrag til en sådan aftale, hvis de andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og hvis

de mest velstående udviklingslande bidrager tilsvarende i overensstemmelse med deres ansvar og formåen. Rådet vil drøfte disse spørgsmål yderligere på mødet i juni.

Avril Doyle (PPE-DE), for spørgeren. – (EN) Jeg takker det tjekkiske formandskab for at lede udvalget og for dets synspunkt på dette.

Som jeg tidligere har spurgt en af Deres kolleger, kan De nu, hvor vi nærmer os det kritiske møde, nemlig "UNFCCC COP-15" i København, forsikre mig, at vi har den tjekkiske regerings entusiastiske støtte til en tilstrækkelig og fuldt ud rimelig global aftale om at reducere CO₂-emissionerne i hele verden?

De indledte Deres formandskab med et ry som klimaskeptikere. Kan De bekræfte, at De har skiftet holdning, og at De er helt enig i den klima- og energipakke, som Parlamentet vedtog med overvældende flertal i december?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Som svar på spørgsmålet vil jeg først sige, at vi – dvs. den tjekkiske regering og Tjekkiet – aldrig har været skeptiske med hensyn til klimaændring. Jeg mener ikke, at det, jeg sagde i min tale om visse konklusioner, som blev vedtaget af Rådet i marts, om visse foranstaltninger, der er vedtaget på tidligere møder i Rådet, som den tjekkiske regering har deltaget i, og om, at regeringen er enig i disse konklusioner, på nogen måde kan indikere, at den afgående regering eller den nye regering, der tiltræder på fredag, har skiftet holdning til dette på nogen måde. Vi kan i den forbindelse sige, at vi føler den kurs, der er lagt eller skitseret af tidligere møder i Rådet, og vores ambition er, at EU skal gøre sit yderste på det kommende EU-topmøde i juni for at gøre fremskridt, trods de problemer og vanskeligheder, der er forbundet med dette, i forberedelsen af Rådets mandat og forhandlingsrammen til København. Jeg kunne i spørgsmålet fornemme en hentydning til den tjekkiske præsident, og jeg kan kategorisk og ærligt sige, at der for to dage siden blev afholdt et topmøde med Japan i Prag med præsident Klaus som formand på vegne af EU, og hvis De konstaterede noget som helst, der ikke var i overensstemmelse med EU's samlede holdning til klimaet, bedes De fortælle mig det, selv om jeg ved, at det ikke var tilfældet. I det lys er disse bekymringer forståelige, men ikke helt berettigede, og jeg håber, jeg har kunnet fordrive dem.

Formanden. – Spørgsmål nr. 3 af **Avril Doyle** (H-0210/09)

Om: Lissabontraktaten og det tjekkiske formandskab

Kan Rådet udtale sig om en eventuel tidsplan for Tjekkiets ratifikation af Lissabontraktaten?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) I formandens introduktion til min tale i dag, annoncerede han, at han lykønskede Tjekkiet for, at dets Senat i dag godkendte Lissabontraktaten med klart flertal. Jeg mener, at det i øjeblikket er det bedste svar på det stillede spørgsmål.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Jeg takker den tjekkiske minister og vil gennem ham lykønske lederen og alle medlemmerne af det tjekkiske Senat. Nu har begge kamre godkendt ratificeringen.

De ser måske på mig som et irsk medlem af Parlamentet og siger: Har han noget at lade andre høre? Vi har endnu en opgave foran os i Irland. Polen og Tyskland har også en del oprydning, der skal klares.

Men kan jeg bede Dem sige, om der er sandsynlighed for, at Deres præsident Klaus vil acceptere det øverste og nederste kammers ønske og godkende – eller underskrive, hvis De foretrækker det – hele ratificeringen af traktaten? Tak igen. Jeg fryder mig over dagens resultat i Deres Senat.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Jeg lykønsker det tjekkiske formandskab med afstemningen i Senatet. Jeg må alligevel sige, at vi i Europa naturligvis på mange områder er utilfredse med samspillet mellem EU's institutioner, og at det er grunden til, at vi har forhandlet om denne reformtraktat i de sidste otte måneder. Kunne der måske afholdes en debat i Tjekkiet om, hvad der efter deres mening er foruroligende ved denne traktat, hvilke alternativer præsident Klaus kan tilbyde europæerne for at dæmpe den aktuelle utilfredshed, som han så bestemt henviser højlydt til, og hvilke løsninger han kan foreslå? I øjeblikket ved vi kun, at han ønsker at forhindre reformen, men han fremsætter ingen positive forslag.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mens præsident Klaus har beskadiget sit lands ry af egocentriske grunde alene, vil jeg også lykønske det tjekkiske formandskab og sige, at det har været et førsteklasseformandskab. Det glæder mig, at det blev afsluttet med ratificeringen af traktaten, hvad angår den parlamentariske procedure.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Jeg vil gerne takke formanden for hans påskønnelser og lykønskninger med vores Senats godkendelse af Lissabontraktaten. Præsident Klaus har sine egne synspunkter, og vi i

Tjekkiet respekterer hans holdninger, der er en del af det demokratiske spektrum af holdninger. Hvad angår debatten om Lissabontraktaten, har den været meget intens, og derfor har Senatet først godkendt Lissabontraktaten nu efter lange diskussioner om emnet. Det store flertal af stemmer – 54 senatorer ud af de 80 tilstedeværende – som stemte for traktaten, omfattede senatorer fra ODS (det tjekkiske borgerdemokratiske parti, som præsident Klaus har grundlagt), hvilket viser, at der er en "eurorealisme" i Tjekkiet, at der er en stærk følelse af medansvar for Europa og for EU, og at der er en vilje til at fortsætte processen med europæisk integration og til at deltage aktivt i den. Hvad angår den forfatningsmæssige ordning for godkendelse i begge kamre i det tjekkiske parlament, er det en forudsætning for ratificeringen, som derefter afsluttes med præsidentens underskrift. I den henseende fastsætter forfatningen ingen tidsfrister, og jeg vil ikke på nuværende tidspunkt spekulere over, hvornår traktaten vil blive underskrevet af præsidenten. Situationen for os er ganske ny, selv i selve Tjekkiet. Der er løftet en stor byrde fra vores skuldre, og vi er naturligvis himmelhenrykte. Vi vil selvfølgelig gennemføre yderligere høringer og samtaler med henblik på at afslutte ratificeringen så hurtigt som muligt.

Formanden. – Spørgsmål nr. 4 af **Bernd Posselt** (H-0213/09)

Om: Kroatien, Makedonien og Sydøsteuropa

Hvorledes vurderer Rådet muligheden for i løbet af det indeværende år at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, at fastlægge tidspunktet for forhandlinger med Makedonien, samt for at forelægge de europæiske perspektiver med hensyn til de sydøsteuropæiske stater, som ligger mellem Kroatien og Makedonien, herunder Kosovo?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Forhandlingerne med Kroatien er gået ind i en vigtig og krævende fase. Siden indledningen af forhandlingerne er der åbnet 22 kapitler, hvoraf syv er blevet lukket foreløbig. Der kan ikke forudsiges noget om afslutningen af forhandlingsprocessen. Som De ved, afhænger forhandlingernes videre forløb primært af Kroatiens fremskridt i arbejdet for at forberede tiltrædelsen, opfylde kriterierne for åbning og lukning og opfylde kravene i forhandlingsrammen og Kroatiens forpligtelser i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen.

Gennemførelsen af det reviderede tiltrædelsesparkerskab er også vigtigt for at forberede yderligere integration med EU. Fuldt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien, herunder adgang til dokumenter, er stadig afgørende i overensstemmelse med forhandlingsrammen. I den sammenhæng skal det erindres, at Rådet gentagne gange har udtalt, at indsatsen for at opnå gode naborelationer i henhold til forhandlingsrammen og tiltrædelsesparkerskabet skal fortsættes, herunder især arbejdet for at finde løsninger på bilaterale problemer med nabolande, navnlig grænsespørgsmål.

Formandskabet beklager, at grænsespørgsmålet med Slovenien påvirker forløbet af Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger, og det aktuelle fremskridt afspejler ikke det fremskridt, der tidligere blev opnået. Som De ved, har formandskabet sammen med det tidligere og det kommende formandskab plus Kommissionen gjort en betydelig mæglingsindsats for at finde en løsning på dette problem. På mødet i april i Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser) blev der endvidere afholdt en nyttig forhandling for at gøre status over situationen.

Hvad angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, vil jeg minde om Rådets afgørelse fra december 2005 om at give landet status som kandidatland, navnlig under hensyntagen til kravene vedrørende stabiliserings- og associeringsprocessen, kriterierne for medlemskab og gennemførelsen af de prioriterede områder i partnerskabet, det betydelige fremskridt, der er opnået i udformningen af lovgivningsrammen vedrørende Ohridrammeaftalen, samt landets dokumenterede fremskridt i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen, herunder de handelsrelaterede bestemmelser, siden 2001.

På Rådets møde i juni 2008 blev det besluttet, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien kan iværksætte yderligere foranstaltninger på vej mod EU, hvis de betingelser, der blev fastsat i konklusionerne fra Rådets møde i december 2005, de politiske Københavnskriterier og de udestående centrale prioriteter i tiltrædelsesparkerskabet er opfyldt. Opretholdelse af gode naborelationer, herunder en forhandlet og gensidigt acceptabel løsning af hovedproblemet, er stadig afgørende. Afholdelse af frie og retfærdige valg er afgørende. I henhold til den foreløbige vurdering fra OSCE's og ODIHR's valgobservatører var valgene den 22. marts og 5. april velorganiserede og opfyldt de fleste internationale forpligtelser og standarder.

Dette er et vigtigt skridt fremad for demokratiet i landet. Vi opfordrer den nye præsident og formanden til i deres arbejde at sikre fremskridt i deres land til gavn for alle borgere, og vi opfordrer regeringen til at fokusere

på reformdagsordenen, f.eks. styrkelse af retsstatsprincippet, økonomisk fremskridt og bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet.

Hvad angår de øvrige lande på Vestbalkan, er der sket betydeligt fremskridt mod EU-medlemskab i de senere år, men det har indtil videre været ujævnt, og der er stadig enorme udfordringer. Rådet er villig til at støtte indsatsen for at møde disse udfordringer, navnlig ved at gennemføre stabiliserings- og associeringsaftalerne og ved at yde betydelig finansiel støtte. Stabiliserings- og associeringsprocessen er stadig den overordnede ramme for det europæiske perspektiv for Vestbalkan. Ved at gøre solidt fremskridt med hensyn til økonomisk og politisk reform og ved at opfylde de nødvendige betingelser og krav kan de øvrige potentielle kandidater på Vestbalkan opnå kandidatstatus i overensstemmelse med deres egne resultater med EU-medlemskab som det endelige mål.

I december 2008 indgav Montenegro sin ansøgning om medlemskab. Den 23. april i år anmodede Rådet Kommissionen om at udforme en udtalelse om ansøgningen, så Rådet derefter kan træffe de videre beslutninger. Den 28. april ansøgte Albanien om EU-medlemskab. Der vil muligvis blive modtaget ansøgninger fra andre lande på et senere tidspunkt.

Rådet minder om EU's vilje til at støtte den økonomiske og politiske udvikling i Kosovo gennem et klart europæisk perspektiv i overensstemmelse med det europæiske perspektiv for regionen. Rådet glæder sig over Kommissionens hensigt om i efteråret 2009 at fremlægge en undersøgelse af mulighederne for at fremme Kosovos politiske og socioøkonomiske udvikling. Rådet ønsker at styrke de mellemfolkelige kontakter, herunder f.eks. at ophæve visumkravene, når de benchmarks, der er defineret i vejkortene for visumliberalisering, er opfyldt, og fremme udvekslingen af studerende og unge.

Samtidig med at EU styrker ejerskabsprincippet, understreger EU betydningen af regionalt samarbejde og gode naborelationer mellem de vestbalkanske lande. Regionalt samarbejde og den europæiske dagsorden hænger sammen. Jo mere landene på Vestbalkan samarbejder med hinanden, jo mere integreres de i de europæiske strukturer. Det skyldes, at regionalt samarbejde bidrager til en fælles forståelse i regionen og til at finde løsninger på problemer af fælles interesser, f.eks. inden for energi, transport, handel, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption, flygtninges tilbagevenden og grænsekontrol.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Mange tak for det meget gode og udførlige svar.

Jeg har tre meget korte supplerende spørgsmål:

For det første: Kan De forstille Dem, at det tjekkiske formandskab vil åbne et nyt kapitel i forbindelse med Kroatien?

For det andet: Vil De sætte en dato for Makedonien i år?

For det tredje: Hvad er tidsrammen for lempelse af visumbegrænsningerne?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Hvad angår det første spørgsmål om fornyet igangsættelse af forhandlingsprocessen, var et af punkterne på dagsordenen for det sidste møde i Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser), som jeg sagde i min indledning, afsat til netop disse spørgsmål. Vi er overbevist om, at der vil blive gjort fremskridt på området under dette formandskab, og at der vil blive opnået enighed om at fremme lukningen af de forhandlingskapitler, der er gjort klar til lukning. Det har fra begyndelsen været et af dette formandskabs mål at ophæve denne situation. En løsning er ved at tage form, og den vil forhåbentlig være acceptabel for alle involverede parter, så vi kan opnå fremskridt i forhandlingerne.

Hvad angår spørgsmålet om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, skal det bemærkes, at vi i øjeblikket ikke forventer, at der vil blive fastsat en dato eller andre enkeltheder i dette formandskab. Vi forventer ikke visumliberalisering i den første del af året, men vi tror, at borgerne fra en række lande på Vestbalkan, som er tæt på at opfylde, eller som allerede har opfyldt de krævede benchmarks, inden udgangen af dette år eller i begyndelsen af næste år kan rejse uden visum fra nogle af de vestbalkanske lande til EU. Det er her ved flere lejligheder blevet understreget, at et af det tjekkiske formandskabs prioriteter er at bringe landene på Vestbalkan og EU tættere på hinanden. Vi har ydet en betydelig indsats i den forbindelse, og vi vil yde en lige så stor, hvis ikke større, indsats på dette område i de sidste to måneder af vores formandskab.

Formanden. – Spørgsmål nr. 5 af **Claude Moraes** (H-0215/09)

Om: Beskyttelse af de mest sårbare mod den økonomiske krise

Det europæiske Råd erklærede i konklusionerne fra sit møde den 19.-20. marts 2009, at "opmærksomheden navnlig bør rettes mod de mest sårbare og mod nye risici for udstødelse" for at tackle de sociale følger af den nuværende økonomiske krise.

På hvilket måder fokuserer Rådet på at beskytte de mest sårbare som f.eks. nye migranter, ældre mennesker, fastboende etniske minoriteter, handicappede og hjemløse, mod at blive marginaliseret i samfundet?

Jan Kohout, *formand for Rådet*. – (EN) Som det ærede medlem har udtrykt det så godt, understreger den fælles rapport om social sikring og social integration 2008, som blev fremlagt på Rådets møde den 19.-20. marts, behovet for relevante sociale politikker ikke kun for at afhjælpe de negative sociale indvirkninger på de svageste, men også for at afbøde indvirkningen af krisen på økonomien som helhed.

Det omfatter justering af ydelser, hvor det er nødvendigt, for at sikre tilstrækkelig støtte til modtagerne. Der skal især gennemføres omfattende strategier for aktiv integration, der kombinerer og afbalancerer foranstaltninger og vidtfavnende arbejdsmarkedsadgang til kvalitetstjenester og tilstrækkelige minimumsindtægter.

Der skal sættes skub i medlemsstaternes indsats for at gennemføre omfattende strategier mod fattigdom og social udstødelse af børn, herunder tilgængelig børnepasning af høj kvalitet og til en rimelig pris.

Der kræves en vedvarende indsats for at håndtere hjemløshed, der er en ekstremt alvorlig form for udstødelse, for at fremme social inddragelse af indvandrere og tage fat om de mange problemer og risici for social udstødelse, som f.eks. romaer står overfor.

Der kræves også årvågenhed over for nye risikogrupper, herunder bl.a. unge og nye arbejdstagere, og nye risici, der dukker op.

Hvad angår den specifikke situation for ældre, etniske minoriteter og handicappede, har Rådet allerede vedtaget lovgivning med henblik på at beskytte disse og andre udsatte grupper mod forskelsbehandling. Rådets direktiv 2000/78/EF fastsætter en generel ramme for ligebehandling ved beskæftigelse og erhverv og forbyder forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering ved beskæftigelse og erhverv. Rådets direktiv 2000/43/EF gennemfører princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse på en lang række områder, herunder beskæftigelse, selvstændige erhverv, faglig uddannelse, socialsikring, uddannelse og adgang til varer og tjenester, herunder boliger.

Rådet undersøger desuden i øjeblikket et nyt forslag fra Kommissionen, der har til formål at udvide beskyttelsen mod forskelsbehandling endnu mere. Forslaget til Rådets direktiv om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering vil udvide beskyttelsen mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering til andre områder end beskæftigelse. Den 2. april 2009 stemte Parlamentet for Kommissionens forslag under høringsproceduren, og Rådet drøfter i øjeblikket direktivforslaget.

Lad mig også minde om, at Rådet og Parlamentet sidste forår nåede til enighed ved førstebehandlingen af Kommissionens forslag om at udnævne 2010 til det europæiske år for bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse. På det tidspunkt kunne vi ikke vide noget om omfanget af den økonomiske krise, der lå foran os. Når man ser tilbage, er det dog klart, at Kommissionen og Parlamentet havde helt ret i at fokusere på problemerne med fattigdom og social udstødelse.

Endelig undersøger Rådet også et udkast til konklusioner om ligestilling for kvinder og mænd, der tilhører generationen over 50 år, som det tjekkiske formandskab har fremsat. Det forventes, at disse konklusioner vil blive vedtaget på Rådets møde i juni. Det vil endnu en gang give Rådet mulighed for at bekræfte sin forpligtelse til at sikre, at vores ældre borgere kan leve en aktiv tilværelse og blive ældre med værdighed.

Inden for rammerne af det nuværende formandskab blev en konference om sociale ydelser med titlen "Sociale ydelser: et redskab til mobilisering af arbejdsstyrken og styrkelse af den sociale samhørighed" afholdt i Prag i april i år. Konferencen understregede betydningen af sociale ydelser for den aktive inddragelse af mennesker, som er udsat for social udstødelse, og som er udelukket fra arbejdsmarkedet.

Sektoren for sociale ydelser er som følge af økonomiske og demografiske ændringer på den ene side blevet et vigtigt område for nye jobmuligheder, navnlig for kvinder og ældre arbejdstagere, og hjælper på den anden side brugerne af sociale ydelser med selv at beholde deres job.

Konferencen introducerede grundlæggende udgangspunkter for de videre europæiske drøftelser af de sociale ydelsers rolle i samfundet. Selv om metoderne til at levere sociale ydelser, deling af kompetencer og opfattelsen af finansiell bæredygtighed varierer mellem EU's medlemsstater, var der omfattende enighed mellem talerne på konferencen om de sociale ydelsers rolle og mål.

I konklusionerne fra konferencen, som vil blive uddybet og derefter forhandlet med henblik på vedtagelse på mødet i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) i juni, fremhæves de sociale ydelsers rolle som et grundlæggende instrument for de sociale politikker.

Nødvendigheden af den integrerede tilgang til udformning og levering af sociale ydelser under hensyntagen til klienternes individuelle behov understreges også. De offentlige myndigheders vigtige rolle med hensyn til at garantere de sociale ydelsers kvalitet, tilgængelighed og bæredygtighed nævnes, og det anføres, at investering og sociale ydelser, navnlig under den nuværende finansielle og økonomiske krise, kan betale sig og kan styrke vækstpotentialet for og samhørigheden mellem økonomier og samfund. Vigtigheden af uformel pleje påpeges også, og såkaldt "delt pleje", en kombination af formel og uformel pleje, er tilsyneladende optimal og mest effektiv.

I konklusionerne fra konferencen nævnes betydningen af udviklingen af et system for livslang læring og kapacitetsopbygning for at sikre tjenesternes kvalitet. Sidst, men ikke mindst, understreges beskyttelsen af rettighederne, værdigheden og de særlige behov for brugerne af de sociale ydelser.

Emine Bozkurt (PSE), for spørgeren. – (NL) Jeg takker det tjekkiske formandskab varmt for besvarelsen af mit spørgsmål. Det glædede mig at høre, at spørgsmålet om udvidelsen af direktivet om antidiskriminering til varer og tjenester havde en prominent plads i Deres svar på spørgsmålene vedrørende kampen mod fattigdom og social udstødelse blandt de mest udsatte grupper. Lad mig fortælle, hvor meget jeg sætter pris på det.

Mit spørgsmål til Dem er nu, om dette også betyder, at den tekst, som Parlamentet godkendte i april, har det tjekkiske formandskabs fulde støtte, og hvilke praktiske foranstaltninger De som fungerende formand for Rådet har iværksat for at sikre, at dette direktiv vedtages så hurtigt som muligt af medlemsstaterne og Rådet?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Jeg takker også for det omfattende svar. Problemet med social udstødelse er meget udbredt og mangefacetteret, fordi mange mennesker efter min mening i dag simpelthen har problemer med at overleve. Er Rådet parat til at øge fødevarehjælpen? Fødevarehjælp er også et meget vigtigt emne i dag, hvor krisen raser, og jeg mener, at vi skal fokusere mere på det.

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Tak for Deres påskønnelse af mit tidligere svar og min indsats for at give et udtømmende svar på det stillede spørgsmål. Hvad angår det ekstra spørgsmål, skal det siges, at jeg ikke kan give et helt klart svar på nuværende tidspunkt. Det skal dog bemærkes, at alle problemerne vedrørende social udstødelse og kampen mod fattigdom i denne krisetid helt naturligt er på dagsordenen og drøftes intenst i Rådets arbejdsgrupper, herunder det direktiv, De nævner. Hvad angår fødevarehjælp, har jeg muligvis misforstået spørgsmålet, men i Rådet har vi primært drøftet fødevarehjælp til udviklingslandene, med andre ord de lande, der er værst ramt af den økonomiske og finansielle krise og den tidligere fødevarekrise. Hvad angår situationen i EU, drøftes et sådant emne ikke. Vi er dog bekendt med EU's ansvar med hensyn til de svageste eller dem, der har brug for mere hjælp i den nuværende situation, og dette emne vil også være på dagsordenen på mødet mellem ministrene for udviklingssamarbejde.

Formanden. – Spørgsmål nr. 6 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0217/09)

Om: En europæisk pagt om beskæftigelse

Hvordan vurderer Rådet forslaget om at vedtage en europæisk pagt om beskæftigelse, som vil kunne udgøre et væsentligt hjælpemiddel til bevarelse af den sociale samhørighed og fremme af væksten og det økonomiske opsving i EU ved at overvinde virkningerne efter den verdensomspændende krise?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Rådet har ikke modtaget et forslag fra Kommissionen om en europæisk beskæftigelsespagt. Rådet kan derfor ikke besvare de specifikke spørgsmål, som det ærede medlem stiller om dette emne. Rådet er dog enig i det ærede medlems betragtninger i spørgsmålet og finder, at det er vigtigt,

at vi bevarer den sociale samhørighed og fremmer vækst og økonomisk genopretning i EU, som lider under virkningerne af den globale krise.

Inden for disse rammer vil formandskabet minde om, at medlemsstaterne i første instans er ansvarlige for at udforme og gennemføre beskæftigelsespolitikker. Rådet fokuserer alligevel især på disse beskæftigelsespolitikker, især nu hvor Europa befinder sig i en finansiel og økonomisk krise og indfører nye og tidligere retningslinjer for beskæftigelsen i henhold til traktaten.

I den forbindelse minder formandskabet om, at Rådet i december sidste år vedtog en overordnet europæisk økonomisk genopretningsplan bl.a. for at løse beskæftigelsesproblemerne som følge af den finansielle krise. Planen består af øjeblikkelige budgetforanstaltninger til et beløb af 200 mia. EUR bestående af på den ene side fællesskabsforanstaltninger til et beløb af 30 mia. EUR og på den anden side nationale foranstaltninger til et beløb af 170 mia. EUR.

Rådet støttede også idéen om en hurtig indsats fra Den Europæiske Socialfond til støtte for beskæftigelsen, navnlig til gavn for de svageste grupper i befolkningen, som f.eks. støtte til flexicurityordninger og ordninger for at lette jobovergangsperioder, og gav medlemsstaterne mulighed for om nødvendigt at omprogrammere udgifter under Den Europæiske Socialfond med henblik på at styrke deres beskæftigelsesstrategier.

Det skal endvidere erindres, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i tillæg til Den Europæiske Socialfond også yder bistand til supplering af nationale foranstaltninger, herunder foranstaltninger på regionalt og lokalt plan. Denne fond, som blev oprettet af Rådet i 2007, beskæftiger sig med specifikke kriser, der rammer hele Europa som følge af globaliseringen, og yder individuel og tidsbegrænset engangsstøtte direkte til afskedigede arbejdstagere.

En revision af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen er på vej, og Rådet opfordrede på sit møde i marts 2009 til, at man hurtigt nåede til enighed. Rådet glæder sig over enigheden med henblik på vedtagelse ved førstebehandling af denne revision og efterkommer dagens afstemning på plenarmødet.

Rådet blev på sit møde i marts også enig om yderligere foranstaltninger, som f.eks.: fjernelse af hindringer, uden at der skabes nye, og opnåelse af et fuldt fungerende indre marked, yderligere mindske af de administrative byrder, forbedring af rammevilkårene for industrien for at opretholde et stærkt industrielt grundlag og for erhvervslivet med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder og innovation, fremme af partnerskaber mellem erhvervsliv, forskning, uddannelse og erhvervsuddannelse samt forøgelse og forbedring af kvaliteten af investeringer i viden, uddannelse og forskning.

Endelig vil formandskabet minde om, at det nuværende formandskabs initiativ, et beskæftigelsestopmøde, vil blive afholdt den 7. maj i Prag. I går havde den tjekkiske vicepremierminister for europæiske anliggender, hr. Vondra, lejlighed til at tale om dette spørgsmål på plenarmødet på formandskabets vegne.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Jeg takker formanden for Rådet for hans svar. Mit spørgsmål var på præcis samme bølgelængde. Bør alle midler, der fra tid til anden programmeres – navnlig som følge af krisen – ikke koordineres under én paraply, som jeg kalder en "aftale om beskæftigelse", så de bærer frugt for de europæiske borgere, der hører om millioner af euro – De nævnte en sum på 200 mia. – men som ikke oplever, at disse penge omsættes til effektive foranstaltninger, som giver dem mulighed for at komme ud af arbejdsløshed og fattigdom?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Jeg må sige, at jeg har fuld sympati for det, der her blev sagt, og jeg er overbevist om, at det kommende topmøde – beskæftigelsestopmødet i Prag – vil være endnu en lejlighed til at udvikle og fremsætte initiativer, som Rådet kan vende tilbage til på sit møde i juni, og som fokuserer på netop de emner, vi har drøftet her, med andre ord emner vedrørende indvirkningen af den økonomiske krise på beskæftigelsen.

Formanden. – Spørgsmål nr. 7 af **Justas Vincas Paleckis** (H-0219/09)

Om: Sundhedsydelser i udlandet

Forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (KOM(2008)0414), som Parlamentet skal behandle i april, indeholder fælles bestemmelser om vilkårene for godtgørelse af udgifter til sundhedsydelser i udlandet. Målet for Parlamentets medlemmer er så vidt muligt at tillade patienter i EU-landene at modtage sundhedsydelser i udlandet (f.eks. gennem forudgående godtgørelse af kostelige sundhedsydelser for at sikre, at disse ydelser ikke forbeholdes de velhavende), hvorimod

tendensen i Rådet er at begrænse disse rettigheder og lade medlemsstaterne selv afgøre, hvilke behandlinger i udlandet de ønsker at godtgøre.

Hvordan mener Rådet, at disse modstridende holdninger i Europa-Parlamentet og Rådet kan forenes? Hvilke kompromiser er realistiske?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (EN) Formandskabet gennemfører i forlængelse af det franske formandskabs arbejde aktivt drøftelser om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser.

Formandskabets mål er at finde løsninger, der skaber balance mellem patienternes rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser og medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedsydelser og lægebehandling.

Som formandskabet anførte på plenarmødet den 23. april 2009, bør patienter, der rejser til andre medlemsstater, modtage udførlige informationer og sundhedsydelser af høj kvalitet. Men det er også vigtigt at sikre, at direktivet overholder principperne om klarhed, retssikkerhed og subsidiaritet. Spørgsmålet drøftes stadig i Rådet, så det kan ikke forudsiges, om der kan opnås politisk enighed under det tjekkiske formandskab. De aktuelle drøftelser i Rådet viser dog, at et system med forhåndstilladelse sandsynligvis vil blive begrænset til særlige behandlingstyper. Det vil være en mulighed, som medlemsstaterne kan udnytte eller ej. Denne mulighed er blevet anerkendt af EF-Domstolen under visse betingelser.

Rådet overvejer også, om et system med forhåndstilladelse skal ledsages af foranstaltninger, der har til formål at sikre gennemsækelighed og udførlige informationer til alle patienter om deres rettigheder til at modtage grænseoverskridende sundhedsydelser.

På den anden side fastsætter direktivet et minimumsniveau for det, som medlemsstaterne skal garantere deres patienter, hvad angår godtgørelse af udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelser. Det er det samme beløb, som den samme behandling ville have kostet i hjemlandet. Der er intet, der forhindrer medlemsstaterne i at give deres patienter, som modtager grænseoverskridende sundhedsydelser, mere fordelagtige godtgørelser, endda på forhånd. Det afhænger dog af medlemsstaternes nationale politik.

Når en person har brug for planlagt behandling i en anden medlemsstat, og det er objektivt lægeligt begrundet, har vi dog allerede forordning (EF) nr. 883/2004, som giver en patient adgang til sundhedsydelser, uden at han selv skal bære omkostningerne.

I henhold til den betænkning, som Parlamentet stemte om på sit møde den 24. april 2009, anerkender Parlamentet også systemet med forhåndstilladelse som et planlægnings- og administrationsværktøj, hvis det er gennemsækeligt, forudsigeligt, ikkediskriminerende og underlagt klar information til patienter.

Rådet vil omhyggeligt undersøge alle ændringsforslagene og vil overveje, hvordan de kan inddrages i Rådets fælles holdning med henblik på at nå til enighed ved andenbehandlingen.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Endnu en gang tak for Deres omfattende og håbefulde, vil jeg sige, svar. Det er godt, at betingelserne for at få lægehjælp både hjemme og i udlandet harmoniseres. Det er dog helt klart forkert, at en stor del afhænger af en patients evne til at betale. De patienter, der ikke kan betale forskellen mellem omkostningerne hjemme og i udlandet, vil ikke kunne drage fordel af dette.

Tjekket, som overtog formandskabet efter Frankrig, er stadig et ungt land, og jeg vil gerne spørge: Var der forskel på den måde, som de nye og gamle medlemsstaterne vurderede dette problem på?

Jan Kohout, formand for Rådet. – (CS) Jeg takker for det ærede medlems ekstra bemærkning. Vi er opmærksomme på dette, og vi tager hensyn til det. Han peger efter min mening på et stort problem, men på nuværende tidspunkt kan spørgsmålet ikke besvares klart og enkelt. Det er et problem, som Rådet skal tage fat om i sine yderligere drøftelser af disse spørgsmål.

Formanden. – Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

På Parlamentets vegne vil jeg gerne takke det tjekkiske formandskab og ministeren for samarbejdet.

(Mødet udsat kl. 20.00 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Næstformand***15. Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten – Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union – Udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten – De finansielle aspekter ved Lissabontraktaten – Gennemførelsen af borgerinitiativet (forhandling)**

Formanden. – Vi genoptager mødet med et meget vigtigt emne: forhandlingen under ét af Lissabontraktaten, som omfatter følgende betænkninger:

– betænkning (A6-0145/2009) af Jo Leinen for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten (2008/2063(INI))

– betænkning (A6-0142/2009) af Jean-Luc Dehaene for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union (2008/2073(INI)),

– betænkning (A6-0133/2009) af Elmar Brok for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten (2008/2120(INI)),

– betænkning (A6-0183/2009) af Catherine Guy-Quint for Budgetudvalget om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten (2008/2054(INI)) og

– betænkning (A6-0043/2009) af Sylvia-Yvonne Kaufmann for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender med anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af borgerinitiativet (2008/2169(INI)).

Som De kan se, vedrører disse fem meget vigtige betænkninger et spørgsmål, der er særdeles aktuelt, og vi skal huske, at det tjekkiske Senat, som De er bekendt med, har godkendt ratificeringen af traktaten med det krævede flertal.

Jo Leinen, ordfører. – (DE) Hr. formand, fru næstformand, mine damer og herrer! Den sidste aften i denne valgperiode er afsat til forhandlingen om Lissabontraktaten. Vi ved, at der er gået mange aftenmøder forud for dette for at sikre en reformtraktat og en ratificering heraf i medlemsstaternes 26 parlamenter.

Jeg vil gerne sende mine lykønskninger og min påskønnelse til medlemmerne af det tjekkiske Senat, der i dag støttede denne traktat med et klart flertal. Jeg vil også takke alle, der har bidraget til at fjerne denne hindring.

(Bifald)

Ja, lad os hylde det tjekkiske Senat hele vejen fra Strasbourg til Prag. Vi er meget glade for dette resultat.

Jeg er meget optimistisk og mener, at vi vil kunne afslutte ratificeringsproceduren hen imod udgangen af året. Vi må dog ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt, men alt tyder på, at vi opnår 27 ratificeringer. Udvalget om Konstitutionelle Anliggender gjorde derfor ret i at være optimistisk. Rådet, Kommissionen og Parlamentet skal forberede sig på traktatens ikrafttrædelse. Det glæder mig, at Parlamentet har vedtaget fire yderst interessante og vigtige betænkninger – nej fem betænkninger, da fru Catherine Guy-Quint også har fremlagt en betænkning om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten – som en form for sidste akt i denne valgperiode.

Jeg kan se, at Parlamentet aldrig opgav reformtraktaten, selv ikke i vanskelige tider. Det gælder dog ikke alle. Jeg kan ikke forstå, hvorfor der var så stor tøven her i Parlamentet, og hvorfor der blev givet udtryk for så meget tvivl om, hvorvidt vi stadig burde drøfte Lissabon overhovedet. Denne forhandling blev endda skjult på et aftenmøde, når den lige så godt kunne have fundet sted i løbet af dagen. Det er under Parlamentets værdighed at udskyde en sådan forhandling til aftenmødet. Vi ved, hvorfor det skete. De ønskede ikke, at Parlamentet igen skulle bekræfte sin overbevisning over for et stort publikum om, at vi har brug for denne traktat, at vi ønsker den, og at vi tror på den. Der var skeptikere på det højeste niveau i Parlamentet, hvilket jeg finder absolut uforståeligt og fuldstændig uacceptabelt.

Jeg påtog mig betænkningen om Parlamentets rolle ved gennemførelsen af Lissabontraktaten, og jeg må sige, at Parlamentet bliver en af vinderne under reformtraktaten. Vi tager et kvantespring med hensyn til demokratisk kontrol, uanset om vi taler om lovgivning, budgetkontrol og beslutningstagning og endda godkendelsen af Kommissionen eller godkendelsen af internationale aftaler eller nye initiativrettigheder, som vi har fået, hvor det mest prominente eksempel er Parlamentets ret til at fremlægge ændringsforslag til traktaten – et privilegium, der tidligere var forbeholdt medlemsstaterne og deres regeringer. Fælles beslutning som standard bringer os på lige fod med Ministerrådet: landbrugspolitik, fiskeripolitik, forskningspolitik, strukturforordninger – meget vil nu høre under Parlamentets fælles ansvar og beføjelser i medfør af den fælles beslutningsprocedure. Vi får nye kontrolbeføjelser, nye rettigheder med hensyn til at blive underrettet og nye initiativrettigheder.

Jeg takker næstformanden, fordi hun altid har støttet os. I dag har været en god dag, og med de fire betænkninger som sidste akt afslutter vi en periode, der har været fuld af forhåbninger om at reformere EU. Det er mit håb, at sidste akt vil blive spillet med det nye Parlamentet, og at vi kan begynde den nye valgperiode på et nyt og stærkere grundlag.

(Bifald)

Jean-Luc Dehaene, ordfører. – (NL) Hr. formand, fru næstformand, mine damer og herrer! Det tjekkiske Senats godkendelse af Lissabontraktaten er endnu et vigtigt skridt hen imod ratificeringen af traktaten. Det er derfor positivt, at Parlamentet i aften godkender en række betænkninger, som fastlægger Parlamentets holdning med hensyn til gennemførelsen af traktaten. Parlamentet skal trods alt være lige så godt forberedt som de andre institutioner, inden vi indleder forhandlingerne med dem om gennemførelsen og anvendelsen af traktaten.

Dette er endnu vigtigere for Parlamentet i betragtning af, at dets beføjelser udvides betydeligt under denne traktat. Parlamentet har derfor en stor interesse i at sørge for, at a) det er velforberedt til at løse sine nye opgaver til fulde – som beskrevet i betænkningerne af hr. Jo Leinen og fru Catherine Guy-Quint, og b) at det vedtager en klar holdning med hensyn til dets forhold til de andre institutioner, som er emnet for min betænkning.

Lissabontraktaten styrker og afklarar den institutionelle balance i EU. Traktaten om Den Europæiske Union, som forhåbentlig bliver vedtaget, afskaffer formelt de forskellige søjler. EU får desuden status som juridisk person. Fællesskabsinstitutionerne bliver til Unionens institutioner, og traktaten definerer de enkelte institutioners rolle og kompetence tydeligt. Traktaten afskaffer dermed Rådets dobbelte position, så det bliver en autonom institution i EU.

Selv om den fælles beslutningsprocedure stadig er underlagt for mange undtagelser, vil anvendelsen af denne procedure, som bliver den almindelige lovgivningsprocedure, og som også vil omfatte godkendelse af budgettet, give Parlamentet en meget vigtig rolle. Rådets og Parlamentets roller er faktisk formuleret næsten ens i traktaten. Traktaten styrker dermed fællesskabsmetoden og omformer den til en unionsmetode. Denne metode udvides desuden til den tidligere søjle for retlige og indre anliggender.

I min betænkning har jeg lagt vægt på, at der kræves robust koordinering af lovgivnings- og budgetarbejdet, hvis institutionerne skal kunne fungere effektivt. Betænkningen opfordrer til programmering af lovgivningsarbejdet, herunder det flerårige budgetoverslag. Rollen for Rådet for Almindelige Anliggender inden for Ministerrådet bliver meget vigtig, idet det udpeger formanden for Rådets organ til dialog med Parlamentet. Kommissionens rolle som initiativtager fastholdes også klart. Planen er desværre at reducere antallet af kommissærer, så Kommissionen bliver mindre. Det vil så meget desto mere kræve, at Kommissionen styrker sin interne organisation, hvis den skal fungere som en enhed.

En anden vigtig nyhed er, at den dobbelte rolle som næstformand i Kommissionen og højtstående repræsentant vil være afgørende på området for udenrigs- og sikkerhedspolitik. I min betænkning understreger jeg, at det i høj grad vil være i den pågældendes interesse at samarbejde tæt med Kommissionen, så alle EU's udenrigspolitiske ressourcer kan mobiliseres.

Til sidst vil jeg sige, at vi vil få en meget vanskelig overgangsperiode efter valget og en meget vanskelig overgang fra Nicetraktaten, som først skal anvendes, til Lissabontraktaten, som forhåbentlig godkendes ved årets udgang. Jeg opfordrer Parlamentet og Rådet til igen at overveje, hvordan vi sammen kan tilrettelægge denne periode, og jeg kan ikke forstå, hvorfor vi ikke allerede har gjort det i højere grad. Ellers risikerer vi at ende i en situation efter valget, hvor vi ikke ved, hvad der præcis skal ske. Ingen vil være tjent med en sådan situation. Lad os være helt enige om det.

Elmar Brok, *ordfører*. – (DE) Hr. formand, fru næstformand, repræsentanter for det tjekkiske formandskab, mine damer og herrer! Som de tidligere talere har sagt, er dette et stort øjeblik, ikke fordi vi drøfter vores betænkninger, men fordi det i dag er blevet slået fast, at parlamenterne i 26 lande har ratificeret Lissabontraktaten, og at en folkeafstemning som lovet kun mangler at blive afholdt i ét land.

At parlamenterne i 26 lande har ratificeret Lissabontraktaten viser, at det er en parlamentarisk traktat. Der er sket mange fremskridt under foreningen af EU, men der har aldrig været en traktat som Lissabontraktaten, hvori parlamenterne – både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter – er blevet styrket. Demokratiet er blevet styrket, der er indført et borgerinitiativ, og subsidiaritetsprincippet er blevet styrket politisk og retligt gennem styrkelsen af de nationale parlamenter.

Det er derfor utroligt, at dem, der iscenesætter sig selv som demokratiets grundlæggere, er imod denne traktat. De er imod Lissabontraktaten, fordi de ikke vil tilføre den europæiske foreningsproces demokratisk legitimitet. De tager skarp afstand fra Europa, og de er bange for, at dette Europa vil vinde popularitet gennem mere demokrati og gennemsækelighed samt forbedrede beslutningstagningsbeføjelser for at møde fremtidens udfordringer. Derfor fortæller de alle de løgne, de fortæller.

Jeg vil her takke det tjekkiske formandskab og navnlig premierminister Topolánek, der i en situation, som var vanskelig for ham personligt, og som han ikke selv var ansvarlig for, på sin sidste dag i embedet kæmpede for at opnå tilstrækkeligt flertal i det tjekkiske Senat.

Og det var ikke et magert flertal. Det var 54 mod 20. Det er et gigantisk skridt for alle, der har sagt ja til Lissabontraktaten. Jeg håber, at administrationerne ikke forsinker den demokratiske proces ved at tilbageholde deres underskrift, når alle 26 folkevalgte forsamlinger har truffet deres beslutning. Jeg tror, de vil holde de løfter, de har givet, og at denne traktat vil blive underskrevet.

Vi kan i diskussionerne i denne valgkampagne se, at den finansielle krise har vist, at hvert land, som handler alene i den globale orden, taber. Derfor er det så vigtigt, at dette anerkendes i Irland, og at – hvis jeg skal tro meningsmålingerne – befolkningen i Irland genovervejer deres holdning, så Irlands interesser kan forsvares. Jeg er sikker på, at dette takket være den sociale klausul, gennem forpligtelsen over for en social markedsøkonomi og ikke over for rå kapitalisme, med andre ord takket være socialt engagement, også er en traktat for almindelige borgere. På denne måde kan vi forsvare vores interesser i verden sammen.

Hvis vi reelt skal kunne udøve kontrol over et administrativt bureaukrati, de nationale regeringer samt Kommissionens og Rådets apparater her i Bruxelles og Strasbourg, skal vi etablere et tæt samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Der er mange fælles opgaver, når det gælder udenrigs- og sikkerhedspolitik, retlige og indre anliggender og kontrol af Europol. Der er mange muligheder, som er åbne for de nationale parlamenter gennem deres vetoet. Med de orange og gule kort og retten til foranstaltninger har de muligheder på området for subsidiaritetskontrol, og som medlemmer af Rådet kan de udøve mere kontrol over deres egne regeringer. På den måde legitimeres de demokratisk to gange. Derfor er Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter ikke modstandere i denne proces, men allierede, der ønsker at udøve fælles demokratisk kontrol over Europa, bringe Europa fremad og ikke tillade, at det degenereres til et Europa kontrolleret af bureaukrater. Lissabontraktaten er derfor rigtig og korrekt, og de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet vil ikke unddrage sig dette ansvar.

Catherine Guy-Quint, *ordfører*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er en stor glæde for mig i aften at fremlægge betænkningen om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten, som har ligget klar i Budgetudvalget i en del tid nu. Dette bliver den sidste budgetbetænkning i denne valgperiode og min sidste betænkning i Parlamentet.

Det glæder mig først og fremmest, at Parlamentet har haft modet til at fremlægge vores betænkninger i "Lissabonpakken" for at overholde løftet til borgerne om at informere dem om konsekvenserne af denne traktat. En bedre informeret borger er en borger, der stemmer på baggrund af fuldt kendskab til kendsgerningerne. At tale om Lissabontraktaten her i Parlamentet er ikke en fornægtelse af demokratiet, tværtimod. Dens gennemførelse vil have betydelige konsekvenser for institutionernes budgetmæssige beføjelser og finansielle indvirkninger.

Reformen er faktisk vigtig for Parlamentet. Bortset fra indførelsen af flerårige finansielle rammer skal vi huske, at budgetproceduren praktisk talt ikke er blevet ændret siden 1975. Det var derfor vigtigt for Budgetudvalget at analysere disse ændringer og bekræfte, at de var netop de betingelser, vores institution

har brug for med henblik på at opretholde eller endda styrke sin rolle som budgetmyndighed. Det er hele essensen af denne betænkning: forenkling og afklaring af traktatens budgetmæssige udfordringer.

Mit hovedmål var at forsvare den parlamentariske institutions beføjelser. Kommende medlemmer må ikke fratages deres beføjelser i kommende budgetprocedurer og kommende forhandlinger om den flerårige finansielle ramme.

Disse væsentlige ændringer opdeles i tre typer. Først og fremmest ændringer af den primære lovgivning. Den nye budgetprocedure omfatter reelle fremskridt og nye udfordringer for Parlamentet primært med afskaffelsen af sondringen mellem de obligatoriske udgifter og de ikkeobligatoriske udgifter. Dernæst indførelsen af én enkelt behandling af budgetforslaget med indførelsen af en tilbagefaldsordning, hvis Rådet forkaster den fælles holdning, indførelsen af et Forligsudvalg, som skal udforme den fælles holdning, og en stram tidsplan for Forligsudvalget. Desuden indføres der ændringer af den nye flerårige finansielle ramme, som styrker Parlamentets rolle. Denne ramme bliver restriktiv. For at blive vedtaget skal der være enstemmighed i Rådet, og Parlamentet skal give sit samtykke. Jeg vil tilføje, at dens vedtagelse er resultatet af en helt ny og speciel procedure.

Med hensyn til de nye finansielle overslag ønsker vi, at de skal dække en periode på fem år, som skal være sammenfaldende med Parlamentets valgperiode og Kommissionens embedsperiode. Kommissærerne vil dermed blive mere ansvarlige for de budgetmæssige valg, de træffer. Fælles beslutning udvides til vedtagelsen af finansforordningen og til dens gennemførelsesmetoder. Desværre forbliver beslutningen om egne indtægter hos Rådet. Parlamentet høres blot, med undtagelse af gennemførelsesmetoderne.

Budgetdisciplin vender derfor til dels tilbage til Parlamentet, som kan forkaste den flerårige finansielle ramme. Dette er et reelt fremskridt. Udfordringen for det kommende Parlamentet er at vide, hvad der vil blive forhandlet under den nye procedure for finansforordningen, som Parlamentet er medansvarlig for, og hvad der falder ind under lovgivningen for den nye forordning om den interinstitutionelle aftale, som Parlamentet blot kan forkaste eller godkende.

Endelig vil EU's nye kompetencer medføre nye finansieringsbehov. Det drejer sig først og fremmest om pakken vedrørende eksterne forbindelser, herunder især oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og posten som næstformand i Kommissionen/højststående repræsentant, og derefter de nye politikker: energi, rumområdet og turisme, forskning, civilforsvar, administrativt samarbejde og sport.

Som De kan se, er de ændringer, som Lissabontraktaten medfører, vigtige.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Dette er min sidste tale på Parlamentets plenarmøde, og som ordfører for det europæiske borgerinitiativ er jeg glad for at have fået ordet. Jeg håber, at Parlamentet på det sidste møde i denne valgperiode i morgen vil sende et politisk signal om, at det vil sætte en kurs, som vil bringe Europa tættere på borgerne, og at det vil gå videre med et projekt, der har ligget mit hjerte nært i mange år.

Jeg vil først komme med en række betragtninger. Jeg erkender, at hverken min gruppe eller mit parti – og her vælger jeg mine ord med omhu – kunne støtte borgerinitiativet. Mens man på den ene side aldrig undlader at klage over det demokratiske underskud i EU, afviser man på den anden side bredt at tage de alvorlige skridt for at gøre det europæiske projekt mere demokratisk. En sådan holdning er hverken troværdig eller fremsynet. Den blokerer det fremskridt i Europa, som borgerne har insisteret på i så lang tid, og jeg kan og vil ikke acceptere det.

Inden mit mandat udløber, vil jeg gerne takke alle mine kolleger i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, som har støttet mig og min betænkning. Jeg vil gerne takke hr. Jo Leinen, formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, og i særdeleshed alle koordinatorene og skyggeordførerne fra disse fire grupper. Jeg takker Dem for det gode samarbejde på tværs af parti- og landeskel og for, at vi sammen kunne fremme det europæiske integrationsprojekt.

Fru næstformand! Bestemmelsen i Lissabontraktaten om borgerinitiativet er uden tvivl en milepæl i den europæiske integrationsproces. Sandheden er, at i EU er det ikke stater, vi ønsker at forene, men mennesker. Dette spørgsmål vil blive behandlet på en helt ny måde, hvis borgerne involveres direkte i den europæiske lovgivningsproces, som det er fastlagt for første gang i artikel 11, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten i den nye udgave). En million borgere vil så få ret til at anmode Kommissionen om at fremlægge et bestemt forslag til en forordning eller et direktiv, hvilket Rådet har haft siden 1957, og Parlamentet siden 1993.

I min betænkning fremlægger Parlamentet centrale punkter og retningslinjer for en kommende forordning om betingelser og procedurer for et europæisk borgerinitiativ. Hvis Lissabontraktaten træder i kraft, forventer jeg både, at Kommissionen fremsætter et forslag så hurtigt som muligt, og at den så vidt muligt følger retningslinjerne i min betænkning. Kommissionen bør navnlig tilslutte sig Parlamentets synspunkt, som afspejler synspunktet for et betydeligt antal medlemsstater som defineret i artikel 11, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten i den nye udgave). I min betænkning foreslås antallet syv. Det er vigtigt, at der ikke kun fastlægges et vilkårligt antal, da det for det første skal kunne begrunde den tilknyttede begrænsning af EU-borgernes ret til lige deltagelse i et borgerinitiativ og for det andet skal være målrettet mod det relevante mål. Det betyder, at fastsættelsen af minimumsantallet af medlemsstater skal sikre, at udgangspunktet i den europæiske lovgivningsproces ikke er et spørgsmål, der afspejler en enkelt medlemsstats interesser, men et spørgsmål, der er i overensstemmelse med europæiske interesser generelt.

Jeg anmoder desuden om, at der især lægges vægt på strukturen af proceduren, især spørgsmålet om, hvorvidt et borgerinitiativ kan behandles. Kriteriet om imødekommenhed over for borgere og retssikkerhed skal have højeste prioritet. Hvis EU's borgere har medindflydelse på den europæiske lovgivningsproces og ønsker at iværksætte et borgerinitiativ, kræves det rimeligvis, at de kompetente EU-organer så hurtigt som muligt og på en bindende måde angiver, om det planlagte initiativ opfylder traktatens retlige krav. Det er absolut afgørende, at dette finder sted inden indsamlingen af støtteerklæringer, da de medlemsstater, der stiller de nødvendige ressourcer til rådighed, har brug for retlig sikkerhed.

Endelig vil jeg minde Parlamentet om, at bestemmelserne om borgerinitiativet ikke faldt ned fra himmelen. De fandtes allerede i forfatningstraktaten, da de blev udformet på Det Europæiske Konvent, som nogle medlemmer deltog i, i tæt samarbejde med ikkestatslige organisationer. Deres medtagelse i Konventets forfatningsforslag var hverken bombesikker eller et lykketræf. De repræsenterer resultatet af intensive høringer mellem medlemmer af Konventet og ikkestatslige organisationer med fokus på demokratisk politik. Vi ved nu, at denne idé har været lagt på is i seks år. Det er på høje tid, at den genoplives efter så lang tid. Tiden er inde til direkte demokrati i et forenet Europa.

(Bifald)

Margot Wallström, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne rette en særlig tak til alle ordførerne. Jeg er en stor beundrer af Deres engagement og – må jeg sige – vedholdenhed. Måske det skyldes, at jeg genkender, hvad min mand kalder stædighed i Deres insisteren på, at disse spørgsmål skal behandles i Parlamentet, at jeg føler mig så godt hjemme og har etableret et fremragende samarbejde med Dem alle.

En særlig tak til alle, der forlader Parlamentet. De har ikke kun været gode samarbejdskolleger og partnere i hele denne proces, men også gode venner og kammerater. Mange tak. Fru Sylvia-Yvonne Kaufmann! De kan være stolt over at have bidraget til at oprette og oplade forbindelserne mellem borgerne og de europæiske institutioner – nye forbindelser, udformning og opladning af dem. Det er efter min mening noget af en bedrift.

Jeg er naturligvis henrykt for at deltage i denne forhandling i aften på den dag, hvor Tjekkiet afsluttede dets parlamentariske ratificering af Lissabontraktaten. Dagens afstemning bringer antallet af medlemsstater, hvis parlament har støttet traktaten, op på 26. Denne forhandling repræsenterer en god lejlighed til at minde de europæiske borgere om Lissabontraktatens rolle, når det drejer sig om at sikre et mere demokratisk og sammenhængende EU.

I en tid med økonomisk krise er det vigtigere end nogensinde før, at vi har et Europa, der er velfungerende og har de rigtige systemer til at sikre demokrati. Traktaten vil give EU's demokratiske institutioner, mest indlysende Parlamentet, de beføjelser, de har brug for. Den vil hjælpe EU med i højere grad at optræde som én enhed på en sammenhængende måde på verdensscenen. Den vil sætte Europa i stand til mere effektivt at møde de centrale udfordringer, vi dag står overfor på områder, som f.eks. klimaændring og energisikkerhed.

De betænkninger, vi drøfter i aften, vil hjælpe med at sikre, at traktaten, når den er på plads, vil kunne gennemføres på en hurtigere og mere glidende måde.

Et godt samarbejde mellem institutioner bliver afgørende for at opnå maksimal fordel af traktaten, og Kommissionen er opsat på at arbejde i partnerskab med Parlamentet og de øvrige institutioner for at opnå dette.

Den irske folkeafstemning var en skarp påmindelse om behovet for at forankre den europæiske sag i den nationale debat. De betydelige bekymringer bag afstemningen skal tages alvorligt, og det var netop, hvad

der skete på Rådets møde i december. De retlige garantier og beslutningen om Kommissionens størrelse viser den respekt, som Europas politiske ledelse udviser over for resultatet i Irland, og viljen til at forstå, hvorfor de stemte "nej", og til at reagere over for disse bekymringer. Men det viste også, at de stadig er overbeviste om, at denne traktat er det rigtige for Europa.

Derfor har endnu otte medlemsstater siden afstemningen afsluttet deres parlamentariske forhandlinger med endnu otte gange ja.

Parlamentets betænkninger udgør samlet en omfattende analyse af de centrale aspekter af traktaten. Den bagvedliggende tilgang er at være ambitiøs med hensyn til det, som traktaten kan opnå for EU – en tilgang, der fuldt ud deles af Kommissionen.

Betænkningerne yder især et værdifuldt bidrag til at uddybe vores opfattelse af, hvordan traktaten skal bruges i praksis. På deres forskellige måder viser de fem betænkninger alle et stærkt, selvsikkert Parlamentet, som søger efter muligheder for at maksimere traktatens potentiale med hensyn til at forbedre effektiviteten og ansvarligheden af EU's foranstaltninger til fordel for vælgere og borgere.

Hr. Jean-Luc Dehaenes betænkning indeholder mange vigtige detaljer, og Kommissionen er meget bredt enig i dens fortolkninger af traktaten. Denne betænkningens store styrke ligger i den klarhed, hvormed den viser, at gennemførelsen af traktaten ikke styrker én institution på bekostning af en anden – EU kan kun levere det, som borgerne forventer, hvis alle institutionerne er stærke og samarbejder effektivt.

Betænkningen lægger særlig vægt på spørgsmålet om overgang, og vi ville have opnået mange fordele, hvis traktaten havde været i kraft inden dette år med institutionel overgang. Det har desværre ikke været muligt. Der er derfor nødvendigt med en pragmatisk og fleksibel tilgang, så vi kan finde en fornuftig vej frem, som tager hensyn til behovet for at undgå et institutionelt vakuum i år, vigtigheden af at sikre, at den næste Kommission har den fulde autoritet med et demokratisk mandat, og behovet for at respektere Parlamentets rolle. Dehaene-betænkningen skitserer en model, der vil hjælpe os med at finde vejen frem.

Hr. Jean-Luc Dehaenes betænkning opfordrer til, at der tages hensyn til kriterier baseret på politisk balance og kønsfordeling samt geografiske og befolkningsmæssige forskelle ved udnævnelsen af de vigtigste politiske EU-poster. I dagens Europa, hvor mere end halvdelen er kvinder, er de stadig underrepræsenterede i politik. Kommissionen har – som De ved – det højeste antal kvinder nogensinde. Det er dog stadig ikke nok. Forbedring af kønsfordelingen bør være et mål, når den næste Kommission udnævnes: et mål, der kan opfyldes, hvis der er stærk politisk støtte fra det næste Parlament.

Jeg håber også, at vi vil få flere kvinder i Parlamentet og på EU-topposter. Uden dem mister vi alle deres viden, erfaring og idéer.

Fru Catherine Guy-Quins betænkning omhandler et andet vigtigt spørgsmål: Hvordan skal EU's finansielle planlægningscyklus tilrettelægges, så EU-budgettet udnyttes bedst muligt, og så pengene tilføres de politiske prioriteter. På et tidspunkt med intenst pres på de offentlige finanser skal vi sikre, at de rigtige procedurer er på plads for at levere mest valuta for pengene. Balancen mellem stabilitet og lydhørhed i budgetplanlægning er afgørende for effektiv EU-planlægning, og Kommissionen vil vende tilbage til dette i budgetgennemgangen.

Hr. Jo Leinens betænkning viser, hvordan traktaten vil påvirke Parlamentets arbejde, og betænkningen omhandler meget grundigt indvirkningerne af de nye politiske områder, nye beføjelser og nye procedurer for Parlamentet. Den understreger f.eks. vigtigheden af at sikre tilstrækkelig undersøgelse af EU's indsats udadtil, og vi er bestemt åbne for at finde frem til de passende metoder til at gøre dette. Disse metoder kan dog først fastsættes, når næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant er tiltrådt.

I den forbindelse ser vi, som ved mange af de andre spørgsmål, der er rejst – herunder komitologiproceduren og delegerede retsakter – frem til mere detaljerede drøftelser med Parlamentet om gennemførelsen af alle de rejste spørgsmål.

Nu vil jeg gå videre til fru Sylvia-Yvonne Kaufmanns betænkning, som tydeligt forklarer, hvordan borgerinitiativet kan tilføre demokratiet i EU en ny dimension. Borgerne vil få mulighed for at anmode Kommissionen om at fremlægge nye politiske initiativer. Det er et af de områder, hvor Kommissionen agter at handle hurtigt, når traktaten træder i kraft – også på grundlaget af høring – med henblik på at forstå de berørte parter og borgernes forventninger. Kommissionens overvejelser er generelt i overensstemmelse med fru Sylvia-Yvonne Kaufmanns henstillinger.

Der er dog nogle få emner, vi skal drøfte yderligere. Vi ønsker at skabe den rigtige balance mellem en procedure, der er nem for borgerne, og en procedure, der sikrer, at initiativerne har legitimitet og vægt.

Hvad angår minimumsantallet af medlemsstater, bør vi nærmere afspejle den type procedure, der er omhandlet i traktaten.

Endelig omhandler hr. Elmar Broks betænkning et område, hvor både Parlamentet og Kommissionen har gjort vigtige fremskridt i de senere år: forbindelserne med de nationale parlamenter. Europa-Parlamentet har været pioner for brugen af interparlamentariske konferencer og har fundet nogle meget praktiske metoder til at opbygge et virkelig parlamentarisk netværk.

Kommissionen har, som De ved, etableret en helt ny ordning for dialog med de nationale parlamenter, og dette er et område, hvor der er sket store fremskridt. Siden 2006 har Kommissionen fremsendt både høringsdokumenter og lovgivningsforslag til parlamenterne med opfordringer til dem om at give deres bidrag. Indtil videre har vi modtaget og besvaret omkring 400 udtalelser, og vi har også massivt øget antallet af direkte kontakter, idet vi har haft mere end 500 møder mellem kommissærer og organer i de nationale parlamenter, siden Kommissionen tiltrådte. Som betænkningen angiver, vil traktatens nye bestemmelser om de nationale parlamenter være i fuld overensstemmelse med de senere års udvikling, og jeg tror, den vil styrke den europæiske parlamentariske familie endnu mere.

Alt i alt viser disse betænkninger, hvordan Lissabontraktaten vil uddybe det europæiske demokrati og sikre de europæiske borgere resultater. Dette er et fremragende budskab, som vi kan tage med i valget til Parlamentet, og det er et fremragende udgangspunkt for forberedelsen af selve gennemførelsen af traktaten.

Formanden. – Inden jeg giver ordet til talerne, vil jeg benytte mig af den frihed, som en person, der sidder som formand i denne fase af vores valgperiode og i denne fase af aftenen, efter min mening har, fordi det er sandt, at disse sene aftenmøder har en fordel.

Jeg vil gerne fortælle Dem, at jeg straks vil foreslå Formandskonferencen og Præsidiet, at de udformer en publikation, som indeholder selve Lissabontraktaten, de fem betænkninger og de tilsvarende beslutninger samt ordførernes og kommissærens indledende taler.

Et dokument af denne type vil, når det er oversat til EU's 23 officielle sprog og uddelt til mænd og kvinder i de 27 medlemsstater, efter min mening være et meget vigtigt dokument til at sikre forståelse af både vigtigheden af selve Lissabontraktaten og den indsats, som Parlamentet har ydet, og de foranstaltninger, det har iværksat. Det vil også være en velfortjent hyldest til de fem ordførere, navnlig fru Catherine Guy-Quint og fru Sylvia-Yvonne Kaufmann, som har fortalt os, at de forlader Parlamentet, men som vi altid vil kunne huske, og som vi altid vil være taknemmelige.

Michael Gahler, ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget. – (DE) Hr. formand! For at fejre anledningen har jeg, som De kan se, bevidst overtaget hr. Zahradils plads.

På vegne af Udenrigsudvalget vil jeg understrege, at vi betragter den kommende næstformand i Kommissionen/højststående repræsentant som fuldt ud ansvarlig over for Parlamentet af den simple grund, at han som alle andre kommissærer skal have Parlamentets fulde tillid for at kunne tiltræde. Den nuværende praksis med regelmæssig politisk dialog på plenarmødet og i Udenrigsudvalget skal besvares i den dobbelte funktion, der varetages af én person.

Da langt de fleste af os ønsker en mere ensartet og praktisk tilgang fra EU's side til udenrigspolitikken, vil den person, der udnævnes til denne post, også selv have en interesse i at sikre støtte fra Parlamentet til sine handlinger. Vores udøvende magts politiske planer og holdninger kan også drøftes regelmæssigt på møder i Udenrigsudvalget, hvor formanden for De Faste Repræsentanternes Komité orienterer om de spørgsmål, der drøftes i De Faste Repræsentanternes Komité. Hvis det ønskes, skal denne praksis også gælde for de særlige repræsentanter.

I fremtiden skal beslutninger om udstationering på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område også drøftes med Parlamentet for at give operationer i tredjelande større demokratisk legitimitet.

Hvad angår Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, mener vi, at Parlamentet fuldt ud skal inddrages i de forberedende operationer. Vi bekræfter, at denne tjeneste skal knyttes til Kommissionen af administrative hensyn.

Vi ønsker også at sikre, at chefen for en EU-delegation i et tredjeland i fremtiden skal give møde i Udenrigsudvalget, inden udstationeringen endelig bekræftes. Hvis en person ikke gør et godt indtryk på sine egne medlemmer, vil der være ringe chance for, at den pågældende udstationeres i udlandet.

Vi ønsker også, at EU's samlede udenrigspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, i fremtiden finansieres over fællesskabsbudgettet. I den næste traktat efter Lissabontraktaten mener jeg dog, at de fælles militærudgifter bør optræde i budgettet.

Andrew Duff, *ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget*. – (EN) Hr. formand! Som de tidligere talere har sagt, er udviklingen af fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikker en af de største belønninger, der nu er inden for vores rækkevidde som følge af traktaten. Det betyder, at de nationale parlamenter vil blive stærkt berørt af de ændringer, der er under opsejling.

De bevarer naturligvis deres nationale ansvar for den nationale sikkerhed, men de skal også spille en vigtig rolle med hensyn til i tæt og regelmæssigt samarbejde med Europa-Parlamentet at granske og forsøge at udforme en fælles europæisk politik, kritisere og forhøre deres egne ministre for deres indsats i Rådet og formidling til medierne og offentligheden af den nye virkelighed, som er, at udenrigspolitik bedst føres ved at udpege, finde og fremme den fælles europæiske interesse.

Thijs Berman, *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget*. – (NL) Hr. formand! Det tjekkiske Senat har i dag accepteret Lissabontraktaten. Nu mangler vi kun Irland, kan man sige, og så har vi en traktat, der også vil give Udviklingsudvalget flere muligheder for at føre bedre politik.

At presse Irland nu ville dog være en frygtelig fejl. Dette er en union af uafhængige stater, og irerne kan frit træffe deres egne beslutninger. Ethvert pres udefra vil øge risikoen for, at hele EU eksploderer, fordi EU trods alle de fine og beroligende ord, der er sagt i dag i Parlamentet, i øjeblikket gennemgår en dyb tillidskrise. Denne form for krise kan kun løses med resultater, socialpolitik, investeringer og økonomisk genopretning, tilvejebringelse af ren energi for vores klima og beskyttelse af sociale rettigheder her og andre steder i verden. Men for at opnå dette skal vi respektere hver medlemsstats ret til selv at komme med effektive løsninger.

Samarbejde er nødvendigt, og det er bestemt også sandt under denne krise, men vi skal have selvtillid til at forblive tro mod os selv. At lægge pres på Irland er derfor ikke passende, hverken for irerne eller for resten af Europa. Lad EU optræde beskedent, så kan det måske få gavn af de store ambitioner.

Danutė Budreikaitė, *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget*. – (LT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne understrege, at Lissabontraktaten vil give EU flere muligheder for at tage initiativet, når det drejer sig om at forme politikken for udviklingskoordinering, forbedre donorkoordineringen, fordele opgaver og yde hjælp mere effektivt. Det betyder dog også, at EU's institutioner, herunder Parlamentet, skal påtaget sig øget ansvar.

For at gennemføre politikken for udviklingssamarbejde er det vigtigt, at der indføres en passende administrativ struktur, der kan fjerne uoverensstemmelser mellem generaldirektoratstrukturerne og kompetencerne i Kommissionen på områder for politik og budget, og at enekompetence overdrages til Generaldirektoratet for Udviklingssamarbejde.

Da politikken for udviklingssamarbejde anvendes efter den sædvanlige procedure, er det vigtigt, at ansvarsområdet for Parlamentets Udvalg om Udvikling og Samarbejde defineres tydeligt. Lissabontraktaten vil sikre en bedre gennemførelse af målene for politikken for udviklingssamarbejde med henblik på at reducere og til sidst udrydde fattigdom i verden.

Georgios Papastamkos, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. – (EL) Hr. formand! Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel vil jeg gerne påpege, at de ændringer, der indføres ved Lissabontraktaten på området for den fælles handelspolitik, generelt bidrager til en forbedring af den demokratiske legitimitet, gennemsigtighed og effektivitet af EU's indsats udadtil. Jeg understreger navnlig ændringen af den institutionelle balance i EU, hvor Parlamentet ophøjes til medlovgiver, hvad angår fastlæggelsen af gennemførelsesrammen for den fælles handelspolitik. Parlamentet skal også godkende alle indgåede handelsaftaler.

Jeg vil dog fremhæve skævheden mellem Parlamentets interne og eksterne kompetence, "in foro interno" og "in foro externo", i forbindelse med den fælles handelspolitik, idet Lissabontraktaten ikke giver Parlamentet ret til at godkende Kommissionens mandat til at forhandle en handelsaftale. I betragtning af at Parlamentet alligevel har ret til at fastlægge forudsætningerne for sin godkendelse af EU's handelsaftaler, skal der efter min mening indgås en rammeaftale for forholdet mellem Parlamentet og Kommissionen på dette område.

Endelig vil jeg fremhæve behovet for en mere intens dialog mellem Parlamentet og de nationale parlamenter, når alle forhold, der er omhandlet af den fælles handelspolitik, kommer ind under EU's enekompetence. Alle handelsaftaler bliver aftaler med EU, og der vil ikke længere være blandede aftaler, som er indgået af både EU og medlemsstaterne.

Evelyne Gebhardt, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. – (DE) Hr. formand! I Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse kan vi også se de enorme fordele ved Lissabontraktaten, som vi ikke ønsker at gå glip af, navnlig på området for forbrugerbeskyttelse. Det er særdeles interessant at konstatere, at forbrugerbeskyttelse i Lissabontraktaten er blevet en tværgående opgave, hvilket naturligvis giver dette område meget større styrke. Dette område er især vigtigt for EU's borgere, idet vi i det daglige kan vise dem, hvad EU gør for dem. Borgerne spørger hele tiden, hvad EU gør for dem. At dette nu er forankret i artikel 12 og ikke i artikel et hundrede et eller andet, er også vigtigt, da det betyder, at der tillægges forbrugerbeskyttelse meget større værdi.

Det er efter min mening godt, at vi får Lissabontraktaten. Det glæder mig meget, at Senatet i Prag også har godkendt traktaten. Det sender et klart budskab om, at vi går ind for dette Europa, et socialt Europa, et Europa for borgerne, som vi vil gøre parate til fremtiden. Tak, fordi De gav os lejlighed til at vise dette igen i dag. En særlig tak til fru Sylvia-Yvonne Kaufmann for hendes særdeles gode arbejde på Konventet. De har udrettet noget meget vigtigt der.

Oldřich Vlasák, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget*. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! På vegne af Regionaludviklingsudvalget vil jeg gerne indføre en territorial dimension i forhandlingen af Lissabontraktaten. Det er en kendsgerning, at de enkelte lokale myndigheder, kommuner og regioner i stigende grad skal håndtere indvirkningen af europæisk lovgivning og europæiske politikker. I den forbindelse har en undersøgelse gennemført af universitetet i Utrecht vist, at Fællesskabets organer hvert år vedtager mere end 100 forordninger, der har umiddelbar indvirkning på de lokale myndigheder. 70 % af den lovgivning og de foranstaltninger, vi producerer, skal faktisk gennemføres i regioner, byer og lokalsamfund.

Derfor ser de lokale myndigheder måske positivt på den kontroversielle Lissabontraktat. Lissabontraktaten indeholder faktisk en protokol om nærhedsprincippet, dvs. en protokol, hvorunder vedtagelsen af en foranstaltning på et højere niveau, i dette tilfælde europæisk niveau, kun kan begrundes, hvis en sådan foranstaltning beviseligt er mere effektiv og mere nødvendig. I henhold til traktaten skal der gennemføres mere effektive høringer af lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger. En anden bestemmelse, der indføres, er forpligtelsen for Kommissionen til at minimere den finansielle og administrative byrde, der pålægges af hver ny retsakt. Disse foranstaltninger skal sikre, at Bruxelles bliver mere lydhør over for de reelle problemer, som borgmestrene står overfor, og bedre i stand til at løse dem. Jeg vil her understrege, at dette helt sikkert ikke er den sidste ændring i den primære lovgivning, som vi kommer til at drøfte. Vi bør derfor begynde nøje at overveje de ændringer, der skal gennemføres for at gøre EU's retlige fundament omfattende, fast og gavnligt for alle borgere.

Jeg vil ikke bedømme de positive og negative aspekter af Lissabontraktaten her. De ved alle, at Tjekkiets synspunkt er kritisk, men alligevel realistisk. Det blev bekræftet af dagens forhandling i det tjekkiske parlaments Senat, som derefter godkendte traktaten senere på dagen.

Johannes Voggenhuber, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (DE) Hr. formand! Jeg taler på vegne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Jeg er lidt irriteret, fordi jeg også gerne ville høre Udviklingsudvalgets mening, men hr. Thijs Berman brugte sin taletid til at advare os mod at lægge pres på Irlands befolkning.

Denne mentalitet er klart en af årsagerne til, at vi forhandler i aften. Jeg er selv i tvivl om, hvorvidt Parlamentet har ret til at tale med dets borgere, til at udveksle argumenter og til at forsvare resultaterne af dets 10 år lange arbejde i forfatningsprocessen, eller om vi med denne dialog vil blive beskyldt for at udøve pres og afpresning. Det er en mærkelig verden.

Jeg ville have foretrukket, hvis Parlamentet havde forsvaret denne traktat meget mere højlydt og åbent over for EU's borgere og ikke havde ladet det hele være op til regeringerne, som alt for ofte har et ret ambivalent forhold til det fremskridt, traktaten sikrer.

Mange EU-skeptikere hævder, at det demokratiske fremskridt, der ligger i traktaten, er beskedent, og at den faktisk dækker over et mørkt og dystert Europa. Jeg mener, at et hurtigt blik på området for intern sikkerhed, retlige anliggender og politiet, dets overførsel til EU-kompetence, Parlamentets ret til medbestemmelse og anvendelsen af chartret modbeviser disse påstande og afslører dem som bedrag, propaganda og uvidenhed.

For mig er dette område stadig det måske mest irriterende udtryk for det demokratiske underskud i EU. Jeg har aldrig betragtet magtadskillelse som et historisk og filosofisk princip. Det er i stedet et grundlæggende demokratisk princip. På det område giver Lissabontraktaten et meget målrettet og fremsynet svar. Det er et af de mest følsomme områder i forfatningen. I realiteten har justitsministrene på dette område truffet beslutninger om politilove – bag lukkede døre – uden kontrol fra domstolene eller EF-Domstolen og uden anvendelse af et omfattende sæt af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Det ændrer sig dog nu, og det er et gigantisk skridt hen imod europæisk demokrati. Hr. Thijs Berman! At drøfte det med borgerne, at forsvare det er vores pligt, det er ikke at udøve pres.

(Bifald)

Formanden. – Jeg har nu fornøjelsen af at give ordet til min landsmand, hr. Carlos Carnero González. Han er endnu et medlem, som ikke kommer tilbage til os i næste valgperiode, og jeg vil gerne takke ham offentligt for den enorme indsats og det særdeles prisværdige arbejde, han har udført på netop det område og det spørgsmål, vi behandler her.

Carlos Carnero González, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget for Andragender.* – (ES) Hr. formand og ven! Tak for de venlige ord, som naturligvis berører mig på et tidspunkt, hvor jeg er i Parlamentet for sidste gang i denne valgperiode for at takke for samarbejdet med alle dem, jeg har haft æren af at samarbejde med, og for at bede om forladelse for eventuelle fejl, jeg har begået. Jeg har forsøgt at gøre mit bedste for mit lands borgere og alle europæere, og der har været perioder under dette arbejde, som har været ganske specielle, f.eks. Konventet.

Vi taler i dag om borgerskab, og jeg taler på vegne af Udvalget for Andragender. Hvilket udvalg i Parlamentet er tættere på borgerne end Udvalget for Andragender? Det sikrer en af de vigtigste rettigheder, de europæiske borgere har, nemlig retten til at indgive andragender.

Sagen er denne: Hvis Parlamentet er kendt i mange lande, er det for udøvelsen af retten til at indgive andragender. Det ved vi som medlemmer af Udvalget for Andragender, og det ved faktisk hele Parlamentet. Lissabontraktaten, som gør EU mere demokratisk og mere effektivt, tilføjer nye elementer, f.eks. chartret om grundlæggende rettigheder, og nye instrumenter, f.eks. borgerinitiativet.

Vi skal undgå forvirring mellem f.eks. retten til at indgive andragender og borgernes initiativret. Jeg vil påpege, at borgere f.eks. gennem et andragende kan kræve, at Parlamentet anmoder Kommissionen om at iværksætte et lovgivningsinitiativ. Det betyder, at vi i fremtiden kan opleve at få et europæisk borgerinitiativ, der anmoder Kommissionen om at iværksætte en lovgivningsprocedure, og et andragende, der er stilet til det relevante udvalg i Parlamentet, som anmoder Parlamentet om at henvende sig til Kommissionen om den samme sag. Vi skal undgå denne selvmodsigelse og søge synergi, der styrker begge veje, som er veje, der gør borgerskab mere konkret i EU.

Udvalget for Andragender vil naturligvis gerne inddrages i forvaltningen af retten til borgerinitiativ. Alle udvalgene vil naturligvis gerne inddrages, men jeg mener, at denne ret skal gøres effektiv på den bedst mulige måde. Det vil efter min mening også være en hyldelse til en dag som i dag, som er så vigtig: Lissabontraktaten er blevet godkendt af det tjekkiske Senat, så nu er der kun ét skridt tilbage, inden traktaten bliver en realitet, og faktisk inden denne traktat, som er arvtageren efter den europæiske forfatning, den bedste tekst, som EU har produceret til dato, træder i kraft.

Hvis alt dette lykkes for os, vil vi alle, som er her – startende med alle medlemmerne af Konventet, som er her i aften – have ydet et gigantisk bidrag til meningen med at have været et medlem af Parlamentet.

Maria da Assunção Esteves, *for PPE-DE-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! Dette er min sidste tale i Parlamentet, så det er lidt anderledes.

En dag vil komme, hvor statslige og kosmopolitisk parlamenter samles for at regere verden. Drømmen om en fælles menneskehed uden grænser blev født på netop dette sted for folkevalgte, hvor frihed vokser sig stærkere, og demokratiet vokser sig bredere. Oplysningstidens visionære idé om en union af mennesker viser de første skridt inden for magien af vores lokaler og vores forhandlinger. I vores EU svækkes Machiavelli, fordi vi har erstattet magtens suverænitet med menneskets suverænitet. Kosmopolitismens paradigma findes i vores institutioner og beslutninger og tegner sig nu for en del af indsatsen.

En ny antropocentrisk vision af lov og politik er ved at dukke op, og den postnationale identitet tager form i Europas gader. Menneskets sublime værdighed er nu det princip, som samler national og international lovgivning. Det er den ultimative regel for vores oprindelige koordination. Hvad EU og Parlamentet

repræsenterer, er et moralsk synspunkt uden fortilfælde i menneskehedens historie – et kollektivt moralsk synspunkt, der vandt indpas i de europæiske landes strategier og grundlagde deres integration.

Den europæiske befolknings gensidige forpligtelse er i sandheden forudsætningen for den fælles menneskelighed. Isolation og egoisme faldt på dagen for Romtraktaten. Nu dukker retfærdighed op netop i kraft af politik som en bro mellem Kant og Aristoteles, mellem frihed og lykke. Europas befolkninger ved, at den eneste legitimitet er den, der kommer fra menneskerettigheder, og at den eneste autoritet tilhører magter, der respekterer dem. De ved, at frigørelsen af historie kun er mulig gennem et projekt med politisk deling og global retfærdighed.

En dag vil komme, hvor befolkningerne i Asien, Amerika og Afrika vil samles. Menneskets værdighed vil krydse alle kulturer, fra Goethe til Pessoa, fra Bach til Tchaikovsky, fra Mohammed til Buddha. Menneskerettigheder som en universel lov, en fælles regel, der går ud over alle forskelle, og Europa skal for at være et eksempel have mere forfatning, mere decentralisering, mere politik, mere udvidelse.

I dette afskedsøjeblik vil jeg gerne fortælle, hvor stolt jeg er for at have delt et sådant eventyr med Dem.

(Bifald)

Formanden. – Tak, fru Maria da Assunção Esteves, for Deres tale. Jeg takker Dem for Deres arbejde i de forgangne år og ønsker Dem held og lykke i fremtiden.

Jo Leinen, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! De sagde, at De ville foreslå Formandskonferencen og Præsidiatet at samle de fem betænkninger og de vigtigste begrundelser i en publikation. Det er en fremragende idé, som jeg kun kan hilse velkommen. Jeg anbefaler, at vi også medtager Corbett/Méndez de Vigo-betænkningen, som var udgangspunktet for vores arbejde med Lissabontraktaten. Dengang havde vi 500 stemmer for, hvilket var et rekordresultat. Den er en del af processen. Den var udgangspunktet for dette forsøg efter forfatningstraktaten på at få reformtraktaten på plads. Idéen er rigtig god. De har vores fulde støtte.

De har allerede takket nogle få, som desværre ikke længere her. Jeg kan med sikkerhed sige, at alle medlemmerne af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har arbejdet godt sammen. Vi har altid været et udvalg med stærk deltagelse. Ved denne skillevej vil jeg endnu en gang takke alle, der er til stede i Parlamentet. Først takker jeg hr. Johannes Voggenhuber, en sand hjørnesten i vores arbejde for demokrati og borgerrettigheder. Fru Sylvia Kaufmann, der allerede er blevet nævnt ved flere lejligheder, har især været god til at udtrykke sin holdning trods en del modstand i sit politiske miljø. Hr. Carlos Carnero González deltog altid. Han kæmpede for forfatningen og for folkeafstemningen i Spanien. Fru Maria da Assunção Esteves var altid særdeles aktiv. Hr. Alain Lamassoure har opnået enorme resultater, navnlig i forbindelse med forfatningen. Sidst, men ikke mindst, fru Catherine Guy-Quint, selv om hun ikke er medlem af udvalget. Hun har udført en betydelig indsats i Budgetudvalget og har altid støttet idéen om, at Parlamentet skulle have flere beføjelser og flere rettigheder. Tak til Dem alle. Jeg har nævnt de medlemmer, der er til stede i dag, og som ikke vil være til stede næste gang. Vi lover at fortsætte deres arbejde.

Som ordfører for De Europæiske Socialdemokraters Gruppe har jeg endnu to bemærkninger til betænkningerne. Hvad angår Kaufmann-betænkningen, har vi altid hævdet, at borgerinitiativet hverken er et placebo eller et alibi, men et seriøst konstitutionelt instrument, som borgerne kan bruge til at sætte emner på dagsordenen i Bruxelles. Når borgerinitiativet gennemføres, skal vi efter min mening sikre, at det forbliver sådan. Kommissionen bør udøve sin initiativret og fremsætte et lovforslag meget hurtigt efter omorganisationen.

Hvad angår Dehaene-betænkningen, vil jeg endnu en gang nævne overgangsperioden. Vi ønsker, at ånden fra Lissabon er til stede under høringerne af Rådets forslag til Kommissionens nye formand. Men det samlede kollegium af kommissærer, herunder formanden, bekræftes først, når traktaten træder i kraft. Vi skal faktisk stemme to gange om Kommissionens formand. Det er vigtigt at huske dette. Det er simpelthen, hvad overgangsperioden medfører. Jeg mener, at det program, som hr. Jean-Luc Dehaene har fremlagt for lovgivningsperioden, er særdeles godt. Udgangspunktet er borgernes stemme i valget til Parlamentet efterfulgt af alle beslutninger om personale, politiske programmer og finansiering af EU. Udgangspunktet er afstemningen i de suveræne stater – EU-borgernes stemme. Det er efter min mening rigtig godt. Tak, hr. Jean-Luc Dehaene.

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Winston Churchill sagde: "Lad aldrig en krise gå til spilde".

Vi har i dag en økonomisk krise, en klimakrise og international ustabilitet, og det er klart for os, i hvert fald i vores gruppe, at disse kriser i høj grad styrker argumentet for at give EU udvidet kapacitet til at handle globalt.

Traktaten er det logiske svar på disse udfordringer. Det er den bedste traktat, vi kan nå til enighed om på nuværende tidspunkt. Det er en god traktat. Historisk er den bestemt på højde med Maastricht. Den opbygger demokrati og gør styremåden i EU mere repræsentativ og effektiv.

Det er også en reformistisk traktat. Den korrigerer de fleste af problemerne, som den nuværende Nicetraktat lider under. Man behøver ikke være en militant føderalist – som jeg – for at kunne se dette, men man skal være en god demokrat for at forstå pointen: for det første, at vi har brug for et integreret Europa for at udvikle vores svar på globaliseringen, og for det andet, at et postnationalt demokrati ikke er en erstatning for, men et supplement til de historiske nationale demokratier.

Konservative og nationalistiske modstandere af traktaten burde fortælle os, hvorfor de hellere vil fastholde det nuværende ineffektive og klodsede EU, og hvorfor de forsøger at fastholde de absurde prætentioner om national suverænitet for nationalstaterne, når dét, der egentlig betyder noget, er at få den indbyrdes afhængighed mellem stater og borgere til at fungere – en indbyrdes afhængighed, der tydeliggøres og uddybes i denne traktat.

Denne traktat er et stort forfatningsmæssigt skridt fremad for Europa, og jeg er stolt over at have deltaget i udformningen. Jeg vil kæmpe til målstregen for at sikre, at den hurtigt og effektivt kan træde i kraft og gennemføres.

Johannes Voggenhuber, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru næstformand! Når jeg ser mig omkring i Parlamentet, får jeg det indtryk, at beboerne fra det forfatningsmæssige elfenbenstårn er blevet inviteret til at fortsætte deres drøftelser på Parlamentets plenarmøde. Det var ikke aftalen. Det var aftalen, at dette skulle være en forhandling i Parlamentet om konsekvenserne af Lissabontraktaten.

Ville det ikke have været fint, hvis Parlamentet havde drøftet traktaten i morges samtidig med det tjekkiske Senat og havde gjort det klart for EU-borgerne, at traktaten var Parlamentets arbejde, der blev indledt med Konventet og er fortsat helt frem til i dag, at denne reform ikke pålægges af et elitært EU, men at den er et stort stykke arbejde, som er resultatet af en fælles indsats?

Når noget mislykkes, fortæller mine 15 års erfaring mig, at det normalt skyldes regeringerne og ikke parlamenterne. Nu er vi alle dækket med ar og overdynget af dekorationer. Jeg holder min sidste tale efter 15 år. Vi er nået langt. Det har været en stor ære. Jeg blev også opfordret – sammen med hr. Andrew Duff – til at være Parlamentets ordfører for både chartret om grundlæggende rettigheder og forfatningen.

Jeg må sige – og jeg tror også, jeg taler for de andre medlemmer af Konventet – at vi altid har følt, at vi havde Parlamentets godkendelse. Vi stak hovederne frem og turde have visioner, der fremprovokerede udbredt hovedryst, modstand fra regeringernes side, mange vetoer og næsten Konventets kollaps. Men det kan ikke afvises, at drivkraften, den visionære kraft i denne proces, var parlamenterne. Som sådan var det også den første sejr for borgerne i EU.

Tillad mig måske at se ind i fremtiden. Vi ved, hvad vi alle mener om det fremskridt, der opnås ved denne traktat. Da regeringskonferencen angreb resultaterne af Konventet, nedlagde Det Lovgivende Råd, genindførte love vedtaget af Rådet og tilføjede den tredje del – og alle de ting, der virkelig oprører os i dag – fik jeg idéen om en første ændring af forfatningen langt ude i fremtiden.

Et af de vigtige kardinalpunkter i denne traktat er Parlamentets initiativret, dets ret til at fremlægge beslutningsforslag for et konvent, der skal dannes for at ændre forfatningen. Og vi er endnu ikke ved vejs ende. Da vi kæmpede for vores visioner, hørte vi ofte på Konventet: "Ah, De med deres sammenligning med Philadelphiakonventet, Europa har brug for en alvorlig krise. Uden en alvorlig krise kan De aldrig skabe et reelt europæisk demokrati, et reelt politisk samfund. Vi har virkelig brug for en alvorlig krise". De tænkte helt klart på de næste hundrede år. Men vi har den. Vi har denne krise. Og nu spørger borgerne pludselig, hvorfor vi ikke har økonomisk styring. De spørger, hvorfor vi ikke har et minimum af fælles europæisk økonomisk lovgivning, i det mindste med hensyn til de centrale aspekter af skattepolitik, virksomhedsskatter og transaktionsafgifter. Folk spørger også efter et socialt Europa. Ja, vi gik ikke ned fra barrikaderne. Regeringerne sagde simpelthen "njet". I dag spørger hele Europa om, hvor EU's beføjelser til at forsvare den sociale markedsøkonomi og en retfærdig fordeling er henne. I mellemtiden bruges der milliarder af euro på den næste generation. Og vi har ingen demokratisk magt, intet retligt grundlag for at udvikle et socialt Europa.

Hver dag bliver jeg spurgt, hvordan situationen er med hensyn til militær indsats i Europas navn. Et par nationalstater yder en militær indsats inden for rammerne af kabinetpolitik, der blev praktiseret i det 19. århundrede. Skal vi ikke overveje, om Parlamentet på forhånd skal acceptere enhver militær indsats i Europas navn? Og borgerinitiativet? Der blev forfatningsmæssige ændringer også udeladt. Hvorfor? Hvorfor kan vi ikke have et borgerinitiativ, der kræver, at traktaten ændres, og at den europæiske forfatning videreudvikles?

Der er efter min mening stadig lang vej igen. Parlamentets forsagthed og generthed over for Rådet er en stor hindring.

(Afbrydelse)

Jeg mener, vi skal være mere militante. Jeg håber, at Parlamentet virkelig vil gøre krav på de rettigheder, det har i henhold til Lissabontraktaten, med uforfærdet selvtilid og med stor loyalitet over for EU-borgerne, håndhæve dem og derefter overveje, hvordan det hele kan udvikles på en meget bedre måde hen imod et europæisk demokrati og en social orden. Jeg opgiver ikke min drøm.

(Afbrydelse)

Jeg opgiver ikke min drøm om at kunne sætte mine børn og i det mindste deres børn i stand til at sige: "Vive la République d'Europe!"

(Bifald)

Tobias Pflüger, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Talerne viser, hvordan Lissabontraktaten tydeligvis anskues fra en følelsesmæssig og ikke rationel vinkel. Hvorfor venter vi ikke til næste valgperiode og lader det nye Parlament drøfte spørgsmålet og ser, om Lissabontraktaten faktisk gennemføres? Nej, der er nogle mennesker, som er absolut fikseret på denne traktat, og som ønsker at forklare dens formodede fordele igen og igen.

Burkhard Hirsch, den store moralist, udtrykte det så smukt, da han sagde, at irerne ikke skal betragtes som gennemblødte fårehyrder og de eneste europæere, der ikke kan forstå Lissabontraktatens velsignelser. Folkeafstemningerne ville have fået et negativt resultat andre steder, fordi vi hverken kan eller bør forvente, at vælgerne vil godkende en traktat, som ikke engang en velmenende læser nogensinde vil kunne forstå.

Lissabontraktaten omhandler ikke kun forbindelserne mellem EU-institutionerne. Nej, Lissabontraktaten fastlægger politikker. Og det er vigtigt. Lissabontraktatens artikel 43, stk. 1, fastlægger f.eks. opgaverne for EU's væbnede styrker. Solidaritetsbestemmelsen i artikel 222, stk. 1a, anfører, at EU tager alle de instrumenter i brug, der står til dens rådighed, med henblik på at forebygge terrortruslen på medlemsstaternes område. EU bliver derved en militæralliance, og der er endda mulighed for at militære aktioner gennemføres inden for EU. Artikel 43, stk. 1, omhandler assistance til tredjelande med henblik på at bekæmpe terror på deres område.

Der er en række forordninger på dette område. Der er "det permanent strukturerede samarbejde", som skaber mulighed for et militært kerneuropa. Der er en rolle til NATO i denne traktat, og "Medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet". I fremtiden vil der, hvis denne traktat ratificeres – og det håber jeg ikke – være en opstartsfond (artikel 41): EU-budgettet vil også kunne blive anvendt til militære formål på området for udenrigs- og militærpolitik.

Hvad angår økonomisk politik, er den økonomiske logik i Lissabontraktaten den samme økonomiske logik, der førte til den økonomiske krise: "et åbent marked med fri konkurrence". Men det ville man aldrig kalde det i dag.

Det er mit indtryk, at de mennesker, der ønsker denne traktat, især dem fra EU-eliten, faktisk lever i fortiden. Forholdene har ændret sig grundlæggende. Det, vi har brug for, er en ny traktat til en ny tidsalder. Irland har besluttet sig. Beslutningen under folkeafstemningen var klar. Traktaten blev nedstemt og er derfor død. Lige pludselig skal der være en anden afstemning. Hvem i Frankrig ville efter valget af præsident Sarkozy, sige, at de skal stemme igen, fordi en eller anden ikke kan lide ham. Jeg vil gøre én ting helt klar: Der er gode og fuldstændig rationelle grunde til, at vi ikke bør ratificere denne traktat. Det, der blev sagt i Irland, bør stå ved magt. Med andre ord: "Nej" betyder "nej". Det betyder, at Lissabontraktaten er død, og jeg kan ikke forstå, hvorfor vi drøfter den i dag i denne sammenhæng.

Der sker et magtskifte i traktaten i retningen af de store medlemsstater. Jeg vil ikke lægge skjul på det: Som internationalister forsvare vi den europæiske idé over for enhver, der ønsker at gøre EU til en militærmagt

og en ren økonomisk alliance. Vi har brug for en alternativ traktat til Lissabontraktaten, og det betyder en traktat, der er rettet mod fred – ikke en traktat, der i sin inderste kerne er en militærtraktat.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg tager det for givet, at vi alle har ret til at tale så længe, vi vil. Jeg har måske brug for et ekstra minut eller to, og det vil jeg med glæde tage.

(SV) Jeg skifter nu til mit modersmål. Det europæiske politiske establishments håndtering af Lissabontraktaten vil gå over i historien som en skændsel i to henseender: for det første med hensyn til den politiske proces for at skubbe den igennem og for det andet med hensyn til traktatens faktiske formål og indhold. Hvis vi ser tilbage på Laeken 2000, blev det dengang sagt, at vi skulle fremlægge et forslag til en forfatningsmæssig løsning. Det skulle resultere i et endnu tættere sammenstrikket Europa og borgere, der var engagerede, da vi var bekymrede for, at borgerne i virkeligheden havde en ringe mening om EU. Konventet producerede under ledelse af Valéry Giscard d'Estaing noget helt andet. Europas befolkning ønskede ikke dette, og befolkningerne i Frankrig og Nederlandene sagde "nej". Alle ved, at befolkningerne i Det Forenede Kongerige, Danmark og mange andre lande, ville have stemt nej, hvis de havde haft chancen. Der blev gjort forsøg på at finde muligheder for at komme uden om dette – der kom en ny traktat, som er den samme, selv om det modsatte påstås, når det er bejligt, og denne påstand fastholdes stadig. Når så den irske befolkning har sagt "nej" til det, vi nu kalder Lissabontraktaten, har vi den frækhed at iværksætte en undersøgelse af, hvorfor den irske befolkning stemte forkert. Det er helt utroligt, og der har slet ikke været nogen debat om det. De klapper alle hinanden på ryggen og siger, hvor godt dette er, selv om De ved, at det er en skændsel.

Min anden indvending er følgende: En forfatningsmæssig traktat, en forfatning, findes ikke for at gøre det hurtigere at træffe politiske beslutninger. Faktisk det modsatte – den findes for at gøre det vanskeligt at træffe politiske beslutninger. Forfatninger findes for at sikre, at dem, der tilfældigvis er valgt lige nu, ikke kan træffe, hvilken som helst beslutning de måtte ønske. Det bør være kompliceret. Sådan er den amerikanske forfatning. Det er en fransk bureaukratisk tradition at sikre, at en myndighed hurtigt kan træffe beslutninger om alt under solen uden at bekymre sig om den offentlige indflydelse. Det er afskyeligt og en skændsel for EU.

Formanden. – Hr. Niels Lundgren! Jeg er sikker på, at De har bemærket, at Deres kolleger lyttede til Dem med respekt, i tavshed og uden at tale, som De gjorde, da De snakkede under andre medlemmers taler, men sådan har forskellige mennesker forskellige opfattelser af demokrati.

Roger Helmer (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg havde håbet, at hr. Pöttering måske var formand i aften, da jeg gerne ville takke ham offentligt, fordi han gav mig mulighed for at forlade PPE-Gruppen for et par år siden. Det glæder mig, at mine konservative kolleger alle forlader PPE-Gruppen om kort tid – et mål, jeg har arbejdet hen imod i 10 år.

Vi er her for at drøfte Lissabontraktaten, så jeg ville have mindet hr. Pöttering om, at hans eget land, Tyskland, endnu ikke har ratificeret den. Vi påstår i EU, at vi er en union af værdier baseret på demokrati og retsstatsprincippet, og alligevel ignorerer vi demokrati. Vi træder på vælgernes ønsker. Vi afviste resultaterne af folkeafstemningerne i Danmark om Maastricht, i Irland om Nice, i Frankrig og Nederlandene om forfatningen og nu igen i Irland om Lissabon. Vi behandler vores vælgers holdninger med direkte foragt. Så meget for demokratiet!

Vi er ikke bedre, når det gælder retsstatsprincippet. Vi gennemfører planer og udgifter baseret på Lissabontraktaten, inden den er ratificeret. Det er kun lidt bedre end et ublodigt statskup. Hr. Pöttering siger, at en million irske vælgere ikke kan stå i vejen for 450 millioner europæere. Det har han ret i. Lad derfor de 450 millioner stemme om traktaten. Det Forenede Kongerige vil stemme nej. Frankrig og Tyskland vil sandsynligvis stemme nej, men De tør ikke lade befolkningerne stemme om traktaten, fordi De allerede kender deres svar. I Det Forenede Kongerige blev alle vores 646 medlemmer af parlamentet med undtagelse af otte valgt på et løfte om en folkeafstemning, men alligevel har vores miskrediterede Labour-regering på skandaløs vis brudt sit løfte.

Lad mig give mine kolleger et behørigt varsel. Vi i det britiske Konservative parti vil gøre en Lissabonafstemning til en central del af vores platform ved valget til Europa-Parlamentet. Vi vil give befolkningen en folkeafstemning, og vi vil aflive denne elendige og skamfulde traktat fuldstændigt.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Europæisk integration giver os nogle gange symboler, der bevæger anonyme aktører som os. Den sidste afstemning i valgperioden vil derfor være om det sidste ændringsforslag, der i fællesskab blev fremsat under Det Europæiske Konvent af medlemmer af Europa-Parlamentet og medlemmer af de nationale parlamenter: oprettelsen af et borgerinitiativ på EU-plan.

Lad os ikke undervurdere betydningen af dette. Lissabontraktaten giver borgerne, de almindelige borgere, de samme muligheder for at tage politisk initiativ i EU som Parlamentet. Vores initiativbetænkninger giver os mulighed for at opfordre Kommissionen til at handle, til at fremlægge et retligt grundlag for os med henblik på at iværksætte en ny politik eller vedtage en eksisterende. Jamen, nu kan alle borgere gøre det samme, hvis der er nok af dem, og hvis de kommer fra et tilstrækkeligt antal medlemsstater.

Jeg lykønsker fru Sylvia-Yvonne Kaufmann med den måde, hun har arbejdet på for at finde den konsensus, der tydeligvis var nødvendig på et område som dette. De afklaringer, hun har fået indføjet i traktaten, og retsgarantierne er rimelige. Fastsættelsen af det tilstrækkelige antal til en fjerdedel af medlemsstaterne er i overensstemmelse med den løsning, der er vedtaget for selve regeringerne inden for rammerne af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Denne nye rettighed, som de europæiske borgere dermed får, findes ikke i nogen af medlemsstaterne i denne form. EU vil dermed sikre, at vi bevæger os mod direkte demokrati. Ikke en gang i f.eks. Frankrig tør vi gå så vidt. Vi reformerede vores nationale forfatning sidste år, men begrænsede den samme ret til kollektive andragender til det lokale niveau.

Lad os nu håbe, at vores politiske partier kan konkurrere på en fantasifuld måde om at udnytte denne rettighed bedst muligt, og lad os frem for alt håbe, at den ud over partierne tages imod af civilsamfundet: fagforeninger, ngo'er, studerende – især de studerende under Erasmus – grænseoverskridende arbejdstagere og alle europæiske borgere, der lever i et andet land end deres eget, og som finder, at de love, vi her vedtager, desværre ikke gennemføres effektivt.

I dette EU med fri bevægelighed er de eneste tilbageværende barrierer vores politiske forhandlinger. Endnu en gang indledes der desværre ikke en europæisk valgkampagne, men 27 nationale kampagner med en europæisk undskyldning.

Det økonomiske område findes, den fælles valuta findes, og det fælles europæiske luftrum findes, men det fælles politiske område er endnu ikke skabt. Dette er den reelle udfordring for Lissabontraktaten, og dette er bestemt en af de bestemmelser, der vil yde det største bidrag til at møde denne udfordring.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Hr. formand! I aften overskygges det håb, der blev skabt af den tjekkiske godkendelse af Lissabontraktaten, af den kvasikonspiratoriske stemning på dette møde.

Nogle var bange for, at vi ved at forberede den egentlige gennemførelse af en traktat i alvorlig grad omgående ville krænke visse borgere i EU. Jeg mener, at vi tværtimod krænker borgerne ved at skjule sandheden om, hvad Europa i virkeligheden er og kan være, og ved at afvise en direkte og rationel dialog med dem.

At vise respekt for mindretallets holdning og samtidig ignorere flertallets beslutning er ligeledes krænkende for både dette flertal og for de generelle principper om demokrati, som vi alle hævder at hylde.

Den skrevne tekst i en traktat er ikke nok. Vi skal give en afklarende fortolkning af teksten, der kaster lys over dens ånd, så den kan gennemføres bedst muligt. Det er netop, hvad dagens betænkninger gør. De taler om et: parlamentariseringen af EU; to: overførsel til EU-kompetence; tre: oprettelsen af ligevægt mellem institutionerne som en garanti for et grænseoverskridende kontrolsystem; fire: garanti for lovgivningsmæssig sammenhæng og samhørighed på EU-plan gennem europæiseringen af de nationale parlamenter og ikke nationalisering af Europa-Parlamentet; fem: sammenlægning af instrumenter og politikker for at sikre god institutionel effektivitet; seks: forbedring af repræsentationen, gennemsigtigheden og deltagelsen på EU-plan.

I overensstemmelse hermed vil vi se udviklingen af en ny befolkning, som vil fylde den nuværende skal af europæiske procedurer med indhold, så de bliver relevante for borgerne.

Det eneste, der er tilbage at gøre, er at finde en løsning, der kan bygge bro mellem valget af det nye Parlament og Lissabontraktatens ikrafttrædelse. Jeg håber, at vores irske kollegers ansvarsfølelse og solidaritet vil hjælpe os med at opnå dette og overholde vores historiske tidsplan.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Hr. formand, fru kommissær! Jeg mener, at hr. Jean-Luc Dehaenes betænkning, som er meget vigtig og meget værdifuld, bør suppleres, hvad angår Det Europæiske Råds virke og frem for alt beføjelser. Dette vigtige organ ophøjes til institution, og det er på det politiske område en drivkraft.

Derfor skal det tillægges særlig opmærksomhed. Dets handlinger vil høre under EF-Domstolens jurisdiktion på samme måde som Den Europæiske Centralbank. Jeg fremsætter på vegne af min gruppe et ændringsforslag, der afspejler denne ekstra beføjelse. Da dets lovgivningsmæssige funktioner er begrænsede, falder denne beføjelse generelt under artikel 265 om passivitet. Jeg mener, at Det Europæiske Råds forpligtelser sandsynligvis skal konkretiseres i en interinstitutionel aftale som følge af manglen på detaljer i traktaten.

Fru Sylvia-Yvonne Kaufmanns betænkning er derfor meget vigtig, fordi den udgør en reel åbning mod borgerne. Den største svaghed, som vi kunne udvise over for en udfordring mod EU's fremtid, ville være at skabe et tomrum, en afstand mellem EU og borgerne. For dem er EU langt væk og ukendt, selv om de føler, de har brug for det. Min gruppe, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, mener, at dette tomrum kun kan udfyldes effektivt via regelmæssig og bred høring af borgerne.

Vi har ikke haft tid til at afslutte vores arbejde eller vores drøftelser om dette emne. Alligevel kan borgerinitiativet, som hr. Alain Lamassoure allerede har bemærket, i henhold til traktaten være et betydeligt instrument med henblik på at skabe et europæisk offentligt rum, som vi har så stort behov for. Det vil faktisk stimulere den offentlige debat mellem borgerne og EU, og det vil vække den offentlige opmærksomhed, som er af stor betydning for os.

Men forvaltningen af det er dog en stor udfordring for de europæiske institutioner, især for Kommissionen, idet troværdigheden af dette nye instrument er på spil, for medlemsstaterne, som skal acceptere den nye fremgangsmåde og levere infrastrukturen, og naturligvis for borgerne, som skal tage dette nye instrument til sig til gavn for det direkte demokrati.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, fru næstformand! Præsident Klaus reagerede på dagens beslutning i det tjekkiske Senat, som vi oprigtigt glæder os over, og som jeg ønsker hjertelig tillykke med, ved bl.a. at påstå, at Lissabontraktaten er død, fordi den blev forkastet ved den irske folkeafstemning.

Han er en politisk zombie, der lancerer et angreb mod flertalsbeslutningerne i sit eget parlament og Senatet, hvilket bekræfter hans uheldige og sekteriske holdning til andre politiske områder også. Efter de positive afstemninger gjorde han desværre kun sig selv til grin. Vi, De Grønne, har en positiv og konstruktiv holdning til den europæiske integrationsproces, naturligvis med kritiske bemærkninger, når det er nødvendigt.

Jeg vil endnu en gang takke det tjekkiske Senat, det tjekkiske Parlament og den tjekkiske regering varmt.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Hr. formand! Hr. Jean-Luc Dehaenes betænkning efterlader mig med blandede følelser. På den ene side glæder jeg mig over, at han lejlighedsvis har behov for at analysere tingene grundigt, og her henviser jeg til punkt 14 og 26, hvor han omtaler Det Europæiske Råds ledende rolle og vanskelighederne med det nye formandssystem i Rådet.

På den anden side er jeg skuffet over betænkningen, fordi ordførerens analyse ikke har været fokuseret hele vejen igennem. Især i de sidste 12 punkter, som omhandler udenrigspolitik, er der pyntet på alle institutionelle usikkerheder, selv om de institutionelle konsekvenser af denne dobbelte rolle ikke ligger helt fast. Jeg kan derfor ikke forstå, hvordan ordføreren er kommet til den generelle vurdering, at det nye system vil skabe en stærkere institutionel balance i EU.

Jeg anerkender, at Lissabontraktaten er en forbedring på visse områder. Det ændrer dog ikke den kendsgerning, at det er netop de usikre konsekvenser af traktaten, som vil vise sig at være Lissabons akilleshæl med hensyn til EU's institutionelle balance, hvilket ordføreren ikke har taget fat om.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! På dette møde gør vi noget, som vi i mit land kalder at gøre regning uden vært. Vi stemmer om forbindelserne mellem EU's institutioner, medlemsstaterne og deres parlamenter, som om Lissabontraktaten var trådt i kraft. Jeg vil gerne gentage, at Lissabontraktaten langt fra er ratificeret. Medlemmerne af Parlamentet skal være opmærksomme på dette og bør ikke forholde borgerne denne kendsgerning. Enhver demokratisk person må indse, at selv ikke de mest aggressive angreb mod politikere, der ikke har underskrevet Lissabontraktaten, ikke ændrer noget.

Endelig vil jeg sige til hr. Daniel Cohn-Bendit, at hans forkastelige udtalelser, hvor han hævder, at Tjekkiets præsident Klaus vil bestikke senatorerne i det tjekkiske parlament, er en fornærmelse ikke kun mod præsident Klaus, men også mod borgerne i Tjekkiet. Sådanne beskyldninger er en krænkelse af principperne om venlige internationale relationer og af simpel menneskelig anstændighed. Derfor anmoder jeg hr. Daniel Cohn-Bendit om enten at bevise sine påstande om korruption og komme med en offentlig undskyldning til præsident Klaus.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Denne pakke af betænkninger viser, at vi, hvis Lissabontraktaten træder i kraft – naturligvis uden at foregribe den irske befolknings beslutning – får et EU, der giver flere muligheder for deltagelse, mere ansvarlighed, mere demokrati og flere kontroller. Det er det centrale budskab, vi kan udsende i aften, uanset om det sker gennem hr. Jo Leinens betænkning, som omhandler den øgede rolle for dette folkevalgte Parlament inden for det institutionelle system, Brok-betænkningen, som omhandler de nye deltagelsesmuligheder for de nationale parlamenter, Dehaene-betænkningen, som omhandler de udøvende grene af institutioner, og hvordan de skal fungere i en eventuel overgangsperiode, Guy-Quint-betænkningen, som viser, at der ikke længere vil være nogen dele af det europæiske budget, der er beskyttet mod parlamentarisk kontrol, og naturligvis Kaufmann-betænkningen om borgerinitiativet.

Min gruppe vil støtte alle disse betænkninger, og det gør vi med stolthed, vil jeg sige. Dog har vi ét særligt forbehold, og det gælder Kaufmann-betænkningen, som vi opfatter som første skridt: fremlæggelse af en første overvejelse af, hvordan det måske vil fungere i fremtiden. Men vi skal passe på – og jeg er helt enig i kommissærens bemærkning tidligere – vi ikke opretter et system, der er for besværligt for borgerne, eller som indeholder for mange bureaukratiske hindringer for udøvelsen af denne rettighed. Men vi har masser af tid til at komme tilbage til dette, hvis traktaten træder i kraft.

Vi taler på den dag, hvor vi opnåede den 26. parlamentariske godkendelse. Jeg ved, at de britiske Konservative derovre ikke er interesserede i det. De snakker uden tvivl om et andet emne, men det er en vigtig kendsgerning.

26 ratificeringer gennem parlamentariske procedurer: 26 "ja'er" til traktaten, ét "nej". Jeg vil sige, at i en situation med 26 "ja'er" og ét "nej" er det ikke, som nogle siger, udemokratisk at se på dette resultat og spørge det ene land, der har sagt "nej", om det ikke er villig til at genoverveje dette i lyset af de øvrige landes ratificering. Det er stadig deres valg, om de vil gøre det eller ej. Men det er ganske rimeligt, at irerne selv er kommet til den konklusion, at de måske er villige til at genoverveje, hvis visse betingelser opfyldes. Og vi er forpligtede til at gøre, hvad vi kan for at tage fat om de bekymringer, der blev givet udtryk for med irernes nej. Det skal være en integreret del af svaret og er, når alt kommer til alt, det, som EU har accepteret at gøre.

Alle de andre medlemsstater – fordi det er medlemsstaterne og ikke kun de involverede europæiske institutioner – er blevet enige om at forsøge at tage fat om disse bekymringer, så det er muligt at opnå den 27. ratificering.

Vi kan høste bredere erfaringer af dette. Vores grundlæggende regler i EU, dvs. de traktater, som medlemsstaterne har underskrevet og ratificeret, kan kun ændres ved enstemmighed mellem alle medlemsstater. Det er en meget høj forhindring, vi skal overvinde. Det viser, at påstanden om, at vi træder på det demokratiske ansvar og ignorerer befolkningens mening, har misforstået det fuldstændigt. Det er meget nemt at blokere ethvert skridt frem, enhver reform af de europæiske grundregler. Disse EU-skeptikere derovre behøver kun én sejr ud af 27. Terningen er forfalsket til deres fordel, ikke til fordel for de mennesker, der ligesom hr. Andrew Duff ønsker en meget hurtigere integration. Sådan forholder tingene sig.

De henviser også til folkeafstemninger, hvor resultatet har været et "nej". Jeg bemærker, at de kun henviser til folkeafstemninger, hvor resultatet har været et "nej". De nævner aldrig den spanske folkeafstemning eller den luxembourgske folkeafstemning. Hvis De ser på den europæiske integrations historie, har der været omkring 32 (hvis jeg husker korrekt) folkeafstemninger i medlemsstaterne i årenes løb, hvor 26 eller 27 er endt med et "ja", og kun en håndfuld er endt med et "nej". Men når resultatet har været "nej", har det været umuligt at tilsidesætte det uden at gå tilbage og tage fat om de angivne bekymringer og spørge det pågældende land, om det ville overveje spørgsmålet igen, om det ville skifte mening.

Efter min mening er det i demokratisk henseende ikke noget forkert i, at vi gradvis, trin for trin, langsomt og ved hjælp af konsensus mellem alle medlemsstaterne opbygger dette EU, som vi har arbejdet på i et halvt århundrede, dette EU, som vi bør være stolte over, idet vi i dag har 27 lande, der arbejder sammen på vores kontinent, som historisk alt for ofte har været sønderrevet af de nationale gløder, som nogle søger at puste nyt liv i.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Hr. formand! Det er en ganske speciel oplevelse at deltage i debatten denne aften. Gennem fem år har jeg haft et tæt samarbejde med Cathrine Guy-Quint. Vi har begge to været budgetkoordinatorer for hver vores politiske gruppe. Vi har haft vores bataljer undervejs, men det meste af tiden har vi kæmpet sammen i samarbejdets ånd, som hviler over arbejdet i budgetudvalget.

Du stopper, Cathrine, og jeg vil gerne benytte anledningen her til mere officielt at takke dig for den tid, vi har haft sammen. Det har været lærerigt for mig! Jeg er blevet bedre til fransk, og jeg har også lært meget af din stil, som jeg har lært at respektere. Du er mere kontant end jeg er, men det er også nogen gange nødvendigt!

I aften er det det afgående Parlament, der giver videre til det nye Parlament, som vælges den 4.-7. juni. Hvis Irlands vælgere stemmer ja i oktober, og Lissabontraktaten træder i kraft ved årsskiftet, skal der handles hurtigt, for konsekvenserne for arbejdet i Parlamentet er store. Og det er de ikke mindst på budgetområdet. Det er godt og klart beskrevet i Cathrine Guy-Quints betænkning. Du har leveret et førsteklases arbejde videre til de nye medlemmer af Europa-Parlamentet.

Parlamentet bliver formelt inddraget i fastlæggelsen af de flerårige budgetrammer, men vi mangler fortsat at få sikret, at tidslængden af disse rammer ændres fra 7 til 5 år, svarende til valgperioden for Kommissionen og Parlamentet. Det skal være sådan, så man altid er med til at præge disse rammer. Parlamentet får fuld indflydelse på hele budgettet, herunder også landbrugsbudgettet. Og jeg mener, at det vil være godt for EU's landmænd og for EU's borgere, at drøftelserne om landbrugspolitikken hermed for alvor åbnes op, og at studehandler bag lukkede døre afløses af en åben og demokratisk debat. Ingen kan på forhånd sige, hvad det vil betyde for størrelsen af landbrugsudgifterne, men det vil med sikkerhed forhindre, at man fastholder og udvikler ordninger, der ikke kan forklares klart og logisk for borgerne.

Den årlige budgetprocedure ændres, og vi prøvede i fjor de nye krav, det stiller til arbejdet i Parlamentets budgetudvalg. Med kun én behandling og derefter forligsforhandlinger er vi nødt til at levere en tidligere og meget strammere forberedelse. Men det er i grunden ikke så galt. Jeg føler, at generalprøven i fjor på den nye disciplin gav gode resultater.

Lissabontraktaten giver Parlamentet nye budgetbeføjelser og nye måder at arbejde på, og med Guy-Quints betænkning har det kommende Parlament fået et excellent grundlag for dette arbejde. Jeg håber, og jeg tror på, at det kan lykkes at få vedtaget Lissabontraktaten og dermed sikre, at EU's arbejde bliver mere åbent og effektivt.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Siden 1970'erne har de britiske politikere svoret, at EU ikke handler om politisk dominans eller tab af suverænitet, og alligevel siger formændene for EU, at vi har forenet vores suverænitet og har et europæisk imperium, som producerer 75 % af vores lovgivning.

Denne traktat afskriver vores evne til selv at regere, og alligevel viser en meningsmåling fra BBC, at 84 % af den britiske befolkning ikke ønsker at overdrage flere beføjelser. Ligesom champignon efterlades briterne i mørket og fodres med møg. De Konservative tilsluttede sig gennem PPE-Gruppen kampagnen for et ja i Irland, og lovede derefter i snørklede formuleringer at tillade en folkeafstemning, men kun hvis Irland stemmer "nej" igen. Bag briternes ryg og uden mandat har Westminsterpartierne solgt deres land, mens meningsmålingerne viser, at 55 % ønsker at forlade EU. Aldrig er så mange blevet bedraget af så få på det humanpolitiske område.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Millioner af europæere, briter, italienere og franskmænd ønsker ikke et Europa baseret på politisk korrekte holdninger, på et antisocialt livssyn præget af laissez-faire, som vi har set det med Bolkestein-forslaget, på totalitær og jakobinsk centralisme eller på et primitivt masonisk og falsk marxistisk livssyn.

Europæere er efter min mening meget interesserede i ægte sociale frihedsrettigheder, i ting, som giver familier, lokalsamfund og sociale organer mulighed for at opnå reelt fremskridt, og i et Europa baseret på subsidiaritet og netop sociale organer og det dybt forankrede kristne og romerske historiesyn. Dette er et Europa i direkte strid med Lissabontraktatens Europa, der ønskes af de stærke kræfter, af lobbyisterne, som effektivt ønsker radikalt at centralisere situationen.

Vi mener, at europæerne endelig skal stemme og kaste denne traktat i havet.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær Wallström, mine damer og herrer! Denne forhandling er efter min mening meget vigtig, fordi vi fra flere sider i Parlamentet har hørt, at beføjelser overdrages til Europa. Fra nationalstaternes synspunkt er dette sandt, men det er også en kendsgerning, at nationalstaterne får mulighed for at sikre, at de samme love og bestemmelser gælder i de resterende 26 medlemsstater. Dette europæiske rationaliseringsprojekt, som gennemføres for at sikre, at vi ikke har fuldstændig forskellige retlige systemer i 27 medlemsstater, og at vi arbejder for at skabe en enkelt lovgivningsramme, er et væsentligt skridt fremad og giver ikke kun vores ministre, men også vores parlamentsmedlemmer mange flere rettigheder og muligheder for at fremme EU-borgernes interesser.

Selv om jeg ofte giver udtryk for utilfredshed med forholdene her i Parlamentet, og når jeg ser tilbage og ser, at modstandernes pladser er tomme, og at langt de fleste modstandere ikke deltager i denne forhandling, vil jeg præcisere, at vi naturligvis også er kritiske over for institutionerne, og at vi ønsker forbedringer. Det er

netop disse forbedringer, der har været genstand for intens forhandling i de sidste otte år. Vi ønsker blot at sikre, at forbindelserne mellem institutionerne og borgerne forbedres. I dag kan vi ikke blot stå der og sige, at en reformproces, som blev indledt for otte år siden, skal stoppes uden at tilbyde alternativer – det er den egentlige skandale i denne forhandling.

Vi skal omgående fokusere på det, som traktaten handler om. Denne traktat giver os nye målsætninger. Vi får endelig et repræsentativt og deltagende demokrati med det tilsvarende borgerinitiativ. Vi får nye beføjelser på området for miljøbeskyttelse og klimaændring. Som om et enkelt land kunne løse disse problemer selv! Når det drejer sig om især luft og vand og mange andre områder, er det simpelthen ikke muligt. Vi skal sammen tage os af frihed, sikkerhed og fuld beskæftigelse. På baggrund af krisen er det især vigtigt, at EU får disse beføjelser.

Nye retlige grundlag er dog også vigtige. I lyset af den kritiske energisituation har vi brug for et retligt grundlag for energipolitikken. På området for handelspolitik kan vi, når vi overvejer internationale handelsspørgsmål, se, at vi omgående har brug for en god løsning til vores europæiske borgere, helt bortset fra rumrejser og intellektuel ejendom. For vores modstandere kan bestemmelsen om udtræden også være ganske vigtig. De nye kontrolbeføjelser og -procedurer vil efter min mening styrke Parlamentet. Jeg går ind for, at denne forhandling bliver meget mere intens, fordi mange af os stadig ikke har set, hvilke muligheder dette nye Europa tilbyder.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Som medlem fra Tjekkiet fryder det mig, at det tjekiske Senat i dag, hvor vi drøfter indvirkningerne af Lissabontraktaten, har godkendt Lissabontraktaten med et stort flertal på 54 mod 20 stemmer. Det har dermed udtrykt den tjekiske befolknings vilje til at få Lissabontraktaten på plads. Det nederste kammer i det tjekiske parlament, Deputeretkammeret, har allerede givet udtryk for denne vilje. Samtidig sætter Tjekkiets præsident dog spørgsmålstejn ved befolkningens vilje, det synspunkt, som Deputeretkammeret og Senatet klart har givet udtryk for.

Præsidenten for Tjekkiet, Václav Klaus, har sagt: ”Jeg må udtrykke min skuffelse over, at nogle af senatorerne efter hidtil usete niveauer af pres fra politikere og medier, både hjemme og i udlandet, har opgivet de synspunkter, de tidligere har givet udtryk for offentligt – og dermed overgivet deres politiske og civile integritet – og har givet deres samtykke til Lissabontraktaten. De har vendt ryggen til Tjekkiets langsigtede interesser, som er blevet underlagt deres egne interesser og de nuværende politikeres kortsigtede interesser. Det er et meget dystert bevis på endnu en fiasko fra en stor del af vores politiske elites side. Jeg vil nu vente og se, om en gruppe af senatorerne – hvoraf nogle allerede har bekendtgjort, at de vil gøre det – anmoder forfatningsdomstolen og endnu en gennemgang af Lissabontraktaten i forhold til vores forfatning. Hvis det sker, vil jeg først overveje min egen beslutning med hensyn til ratificeringen af Lissabontraktaten, når forfatningsdomstolen har afsagt sin dom”.

Vi er her for at drøfte Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union. Vi bør dog efter min mening også drøfte – og det skal de tjekiske deputerede og senatorer også gøre – den institutionelle balance i Tjekkiet. Tjekkiet er et parlamentarisk demokrati. På trods af dette har Tjekkiet en præsident, der ikke respekterer Deputeretkammerets vilje, som ikke respekterer Senatets vilje, og som handler som en enevældig monark eller diktator fra det land, han kritiserer så meget og minder så ofte om, dvs. det tidligere Sovjetunionen. Der er meget, som kan siges til vores EU-skeptikere om det aktuelle demokrati i Europa, om det aktuelle demokrati vores land og om opførslen fra den præsident, De beundrer så højt.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Hr. formand! Lissabontraktaten vil radikalt reformere EU's budgetprocedure. Den flerårige finansielle ramme bliver obligatorisk, klassificeringen af udgifter i obligatoriske og ikkeobligatoriske udgifter afskaffes, og budgetprocessen bliver kortere.

Jeg støtter den femårige finansielle ramme for Parlamentets valgperiode og Kommissionens embedsperiode. Det vil effektivisere arbejdet og sætte institutionerne i stand til at fastlægge deres egne politiske strategier.

Fastlæggelsen af budgettet er ved at blive en mærkværdig proces. Man kan undre sig over, hvem der har udviklet et så kompliceret system. Indtil videre har det været klart med hensyn til, hvilken institution der træffer beslutning om de endelige tal til budgettet. Nu skal der være enighed om hver eneste detalje, hvilket kan resultere i meget intensive forhandlinger i Forligsudvalget.

For Parlamentet vil den nye procedure kræve en styrkelse af de tilgængelige menneskelige ressourcer. Ellers vil det ikke fuldt ud kunne udøve sine beføjelser ved fastlæggelsen af budgettet generelt eller i forvaltningen af EU i særdeleshed.

Endelig vil jeg takke ordførerne og navnlig fru Catherine Guy-Quint for deres betænkninger og for deres fremragende samarbejde generelt i de senere år.

Elmar Brok, ordfører. – (DE) Hr. formand! Tak, fordi De giver mig lejlighed til at fremsætte et par bemærkninger tidligere end forventet.

Denne forhandling har demonstreret en høj grad af overbevisning på tværs af det politiske og nationale spektrum. Den har også vist styrken af vores engagement for at bringe Europa fremad. Når jeg lytter til de meget kritiske talere fra de angelsaksiske lande, kommer jeg til at tænke på, at et særlig stort antal råb om hjælp til sammen at overvinde den finansielle krise er kommet fra netop disse lande i de seneste måneder. Jeg er sikker på, at disse herrer også vil indse, at de giver udtryk for holdninger baseret på Winston Churchills 60 år gamle arv.

Vi går nu ind i en meget afgørende fase. Efter vores beslutninger, som vi nåede frem til med så bred konsensus i Parlamentet, og som vi fandt så overbevisende i Prag, må vi ikke forfalde til triumferen. Det bliver en vigtig opgave for os at give befolkningen i Irland i al beskedenhed en mulighed for at træffe en beslutning i suverænitet og frihed – en beslutning, som Irland skal træffe i suveræn frihed baseret på ansvaret for hele kontinentet. Vi skal efter min mening også medvirke til at muliggøre dette. Jeg håber, at Rådet sidst i juni vil skabe de nødvendige betingelser for gennemførelsen af denne endelige fase, og at irerne indrømmes de betingelser, de skal bruge for at løse dette problem.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser denne forhandling velkommen. Den så i nogen tid ikke ud til ikke at være mulig. Jeg er glad for, at den finder sted, og det er takket være mine kollegers vedholdenhed, at den finder sted. Det er helt passende, at Parlamentet på ansvarlig og fornuftig vis behandler overgangen til den mulige ratificering – endelig – af Lissabontraktaten. Det ville være dumt, hvis vi ikke gjorde det. Jeg vil arbejde hårdt i den sidste del af året for at sikre, at vi får et ja – uanset om jeg vælges til Parlamentet eller ej – og jeg beklager, at en række af mine venner ikke vil være her, og jeg vil savne dem.

Men jeg ønsker i aften navnlig at lykønske Tjekkiet med deres ja, fordi de har i dag stemt for fremtiden. Det er efter min mening meget vigtigt, at vi får udsendt dette budskab: at foreningen af Europa og opbygningen af et forenet Europa handler om fremtiden for den europæiske befolkning.

Ingen andre steder i verden uden for Europa har vi 27 suveræne medlemsstater, der i fællesskab træffer beslutninger på tværs af grænser i deres befolkningers fælles interesse. Ingen andre steder fremlægger uafhængige lande deres kollektive beslutninger til godkendelse og ændring for et direkte valgt multinationalt parlament. Vores EU er unikt. Det er et unikt demokratisk eksperiment. Det er ikke fejlfrit. Det trænger til reform, og reformerne i Lissabontraktaten er bestemt de reformer, vi kan blive enige om på nuværende tidspunkt. Der er ingen tvivl om, at fremtidige Parlamente – og bestemt fremtidige Råd – vil finde frem til og nå til enighed om kommende reformer.

Men Europa har også brug for en ny retning. Det skal forny sit engagement i befolkningernes sociale velfærd og skabe en ny balance i den næsten eksklusive besættelse af markedsliberalisering, som vi har oplevet i det sidste tiår. Det skal erindres, at EU's politiske, sociale og økonomiske retning fastlægges af de valg, som vælgerne træffer: i nationale parlamentsvalg, i valg til Europa-Parlamentet og af de kommissærer, vi vælger og indsætter i fællesskab. EU er det sted, hvor vi afgør uenigheder, hvor unge mænd tidligere afgjorde dem ved at slå hinanden ihjel i skyttegravene. Det er en stor ære for mig at deltage i Parlamentet, hvor vi har erstattet våbnenes magt med argumentets magt.

Vi må ikke lade EU-skeptikerne stille uret tilbage. At beslutningen i én medlemsstat, som repræsenterer under 1 % af EU's befolkning, kan stoppe det, viser, hvor ømtålelig vores konstruktion er. Men det er også et tegn på EU's styrke, at vi kan overleve og tillade, at Europas befolkninger uafhængigt træffer disse beslutninger. Vi skal efter min mening forsøge at give drømmen om Europa tilbage til befolkningerne. Vi skal undgå at blive trukket længere ned i rendestenen af de vrede gamle mænd, der står deroppe i den grå masse længst til højre, og som råber ad os og fortæller os, hvor udemokratiske vi er, når dette jo faktisk er Parlamentet, som er valgt af befolkningen i Europa til at træffe beslutninger for befolkningen i Europa.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Hr. formand! Dette er en højtidelig dag: Lissabonpakken – som den kaldes – fremlægges endelig for Parlamentet. Det tjekkiske Senat har givet et tegn på håb. Mange taler for sidste

gang, og det mærkes tydeligt. Vi er ved at afslutte denne valgperiode, og mange af os er ganske bevægede. Der er en virkelig historisk stemning på dette sene aftenmøde i Parlamentet.

Som janusmedlem – til dels forfatningsmæssigt og til dels budgetmæssigt – vil jeg i dag tale mere konkret om fru Catherine Guy-Quints betænkning om det nye budgets system og om indvirkningen af Lissabontraktaten på dette nye system. Som det er blevet sagt, er det først og fremmest et mere demokratisk system. Fremover skal alle udgifter – hele budgettet – aftales under den fælles beslutningsprocedure mellem Rådet og Parlamentet.

Det er også, og det er endnu vigtigere, et mere politisk budget, da vi har, som fru Catherine Guy-Quint kalder det, strategisk interinstitutionel programmering, dvs. at alle EU's organer enes om at gennemføre budgettet. Det er dog et system, som stadig er behæftet med usikkerhed.

Vil Parlamentet f.eks. i realiteten spille sin i teorien styrkede rolle? Vil Parlamentet opfylde dette nye ansvar, hvis der opstår problemer? Vi har mindre tid. Der er kun én behandling. Det er derfor op til Parlamentet at gribe – og det er en udfordring i sig selv – denne mulighed for at spille sin rolle. Vil den femårige budgetperiode falde sammen med eller understreges af Parlamentets femårige valgperiode? Det er ikke sikkert. Også på dette område skal vi yde en indsats.

Der er også muligheder, vi gik glip af. Vi gik glip af muligheden for at sikre os selv flere ressourcer, og vi gik glip af muligheden – tillad mig at bruge endnu 10 sekunder, fordi vi er på et formelt aftenmøde – for at gennemføre en ny budgetfilosofi.

For at afslutte vil jeg understrege de udfordringer, vi står overfor: udfordringen i forbindelse med overgangen – det er ikke nemt at gå lige over til et nyt system – og udfordringen i forbindelse med fleksibilitet, hvis vi skal kunne imødegå kriserne.

Endelig ønsker jeg, at alt dette føres videre med gennemførelsen af Lissabontraktaten.

Formanden. - Da jeg selv er janusmedlem af det samme udvalg som Dem, hr. Costas Botopoulos, havde jeg ikke andre muligheder end at give Dem disse 40 sekunder.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hr. formand! Jeg tror, at alle, der deltager i dette sene aftenmøde, vil huske dette møde længe og vil have noget at fortælle deres børn og børnebørn. Også i aften kan vi alle mærke, at det europæiske skib væltes rundt i bølgerne af den finansielle krises storme. Det er klart, at skibets motor, traktatmekanismen, er for svag og straks skal udskiftes.

Lissabontraktaten er den stærkeste motor, som er nødvendig for, at vi kan imødegå krisen. Jeg er derfor enig i de betænkninger, der drøftes, og jeg er enig med mine kolleger, der understreger, at det er ikke særlig demokratisk, hvis én folkeafstemning kan grundstøde hele det europæiske skib, hvis en statsleder forestiller sig, at han er den eneste, der går i takt, og at de øvrige 26 landes mening ikke har nogen betydning. Jeg tror, at Irlands vælgere vil drage deres egne konklusioner med hensyn til det, der sker i Europa og resten af verden.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg er den sidste på listen over talere for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti/De Europæiske Demokrater i aften, og som irsk medlem af Parlamentet antager jeg, at der er en vis begrundelse for det.

Jeg vil først og fremmest takke ordførerne for de fem betænkninger. Det glæder mig, at vi har haft mulighed for at drøfte dem, og som de andre irske kolleger har jeg gennem min politiske gruppe anmodet om, at vi kom i den situation, vi har her i aften, hvor vi kan drøfte de fem vigtigste betænkninger.

Fra starten vil jeg gøre det klart, at det, jeg siger i denne forhandling i aften, er fuldstændig indeholdt i min næste sætning. Det vil ikke være passende eller på nogen måde planen at foregribe den irske befolknings beslutning i den kommende anden folkeafstemning om Lissabontraktaten, som blev annonceret tidligere på ugen af vores premierminister, Brian Cowan TD.

Rådets konklusioner på mødet i december indeholder en række foranstaltninger, der er fastlagt ud fra undersøgelser efter vores folkeafstemning i juni sidste år: foranstaltninger til at reagere over for de irske nej-vælgere, som de blev skitseret af vores premierminister på Rådets møde i december, sammen med et vejkort, der skal sikre, at traktaten kan træde i kraft ved udgangen af 2009.

Denne pakke omfatter bevarelsen af princippet om én kommissær pr. medlemsstat, bekræftelse af den betydning, som EU tillægger arbejdstagernes rettigheder og andre sociale spørgsmål, og en række retlige garantier for skattnes neutralitet og bestemmelserne i den irske forfatning, hvad angår retten til liv, uddannelse og familien.

På Rådets forårsmøde informerede vores premierminister partnerne om, at det detaljerede arbejde for at gennemføre disse forpligtelser nu er i gang i henhold til den tidsplan, der blev aftale i december, og vil være afsluttet i midten af 2009.

Hvis vores regering er helt tilfreds med resultatet, har premierministeren accepteret at ville forsøge at få traktaten ratificeret ved afslutningen af embedsperioden for den nuværende Kommission, der, så vidt jeg har forstået, forventes at gå af ved udgangen af oktober. Jeg håber inderligt, at løftet om en folkeafstemning i det tidligere efterår betyder senest i begyndelsen af oktober.

I betragtning af Parlamentets øgede beføjelser i henhold til Lissabontraktaten er det forståeligt, at medlemmerne overvejer de institutionelle og proceduremæssige indvirkninger af traktaten, derfor denne aften's forhandling om de fem betænkninger.

Parlamentets overvejelser af disse spørgsmål i aften finder sted på et tidspunkt, hvor fire medlemsstater – Irland, Tjekkiet, Tyskland og Polen – i henhold til mit manuskript for i aften endnu ikke har afsluttet ratificeringsprocessen. Teknisk er det sandt, men jeg lykønsker denne aften Tjekkiet – navnlig det tjekkiske Senat – for parlamentets fuldstændige godkendelse, som forhåbentlig sætter deres præsident i stand til at ratificere traktaten på det tjekkiske folks vegne. Jeg er sikker på, at han vil acceptere det tjekkiske parlaments vilje. Jeg kan forstå, at traktaten er blevet henvist til en domstol. Jeg håber, at det kun er en teknisk forsinkelse.

For at traktaten kan træde i kraft, skal alle lande naturligvis ratificere traktaten, og ja, det er korrekt at sige, at 26 nationale parlamenter – 26 medlemsstater – har sagt ja, og indtil videre er irerne de eneste, der mangler at gøre det.

Jeg accepterer fuldt ud, at Parlamentet ønsker at undersøge de spørgsmål, der rejses i disse tekster og betænkninger så fyldestgørende som muligt uden at gribe ind i eller foregribe den manglende ratificeringsprocedure.

Jeg vil sige, at jeg protesterer imod den opportunistiske brægen fra nogle få EU-skeptiske fossiler på de bagerste rækker, og det de siger, skal anerkendes for, hvad det er. Mit budskab til dem er klart: Bland jer uden om en irsk suveræn beslutning, fordi ingen skal fortælle de irske vælgere, hvad de skal gøre.

Må jeg som min sidste handling i Parlamentet takke Dem og alle Parlamentets formænd, Kommissionen, det tjekkiske formandskab og alle mine kolleger for det, der har været 10 særdeles givtige år for mig som medlem af Parlamentet. Jeg ser frem til et ja fra den irske befolkning i vores anden folkeafstemning i oktober.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det er dejligt at stå øverst på en liste i disse dage. Må jeg, nu hvor fru Avril Doyle lige har talt færdig, ønske hende held og lykke, når hun trækker sig tilbage fra Parlamentet. Det skal siges om hende, at hun virkelig gav fossilerne ren besked efter afstemningen om Lissabontraktaten i Irland, og hun vil blive husket for sin fantastiske formuleringsevne. Jeg ønsker Dem offentligt held og lykke, fru Avril Doyle, og jeg håber, De vil deltage i kampagnen for ja til Lissabon, når De er trådt tilbage.

Dette har været en meget interessant forhandling. Min krop og hjerne ønskede at tage hjem og sove, men det har været for godt til at gå glip af og også for vigtigt – for jeg er irer – til ikke at være her. Lad mig sige dette – og her taler jeg til vælgerne: De er i førersædet. De har et valg. De kan stemme for nogle få vrede gamle mænds synspunkter – og det siger jeg om både mænd og kvinder, men primært mænd – på Parlamentets yderste fløje og på EU's yderste fløje, til højre og venstre, så vil De få masser af støj og masser af farvefotomuligheder og overskrifter, men der vil ikke blive gennemført noget her i Parlamentet. Eller De kan stemme, både i valget til Parlamentet og om Lissabon, for positive mennesker, der arbejder hårdt, som ikke kommer på forsiden, men som er her med et godt formål.

Den irske befolkning er efter min mening klar over, at situationen er en anden nu. De blev ført bag lyset under den første debat. Vi har haft en bedre debat siden nej'et, og jeg opfordrer dem indtrængende til at stemme ja af hensyn til deres egen fremtid, mine børns fremtid og EU's fremtid.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Vi sidder her stadig i aften – og det er faktisk allerede sent – for at drøfte gennemførelsen af Lissabontraktaten. Selve forberedelserne af traktatens ikrafttrædelse og den kendsgerning, at dette sker i god tid, er et tegn på ansvarlighed. God forberedelse af gennemførelsen af en traktat er især vigtig, da det sikrer tillid til, at EU fungerer godt, og det gør det muligt at løse de opgaver, som EU-borgerne forventer, at deres folkevalgte repræsentanter løser, på en mere effektiv måde.

Måske er de skridt, der tages, ikke lange nok. Nogle borgere mener, at chartret om grundlæggende rettigheder er for retorisk, men Lissabontraktaten er alligevel et betydeligt skridt fremad. Der er en reaktion på EU's nye behov. Ved at give deres støtte til traktaten har de folkevalgte parlamenter i 26 medlemsstater gjort det.

Dagens betænkninger viser, at EU er kreativt sikker og har på pragmatisk vis gennemført planlægningen af overgangsfasen. Vi kan ikke skabe noget nyt gennem pessimisme og forsinkende taktikker. Jeg takker ordførerne for deres mod og evne til at udforme de nødvendige dokumenter.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi kan ikke sige, at Lissabontraktaten er det bedste, som hver medlemsstat i EU-27 kunne ønske sig, men den er det bedste, EU-27 kunne blive enig om. Indtil nu har alle traktater været traktater for EU-15, og jeg vil derfor understrege Lissabontraktatens politiske budskab, som sætter EU-27 på startlinjen, så vi i fremtiden endelig holder op med at opdele EU i gamle og nye medlemsstater.

Parlamentet har vist, at det kan træffe operationelle beslutninger, og det er derfor rigtigt, at Lissabontraktaten giver flere beføjelser til Parlamentet, med andre ord de folkevalgte repræsentanter for Europas borgere. Hvis Lissabontraktaten træder i kraft i alle EU's medlemsstater, vil den indføre ændringer, der omfatter en afskaffelse af det nuværende system med roterende formandskab i Rådet. Endnu vigtigere er det, at EU får en fælles energipolitik, hvilket vi så behovet for under gaskrisen.

Jeg glæder mig over det tjekkiske Senats beslutning om at godkende Lissabontraktaten i dag. Det er et meget vigtigt signal fra det tjekkiske parlament til EU under det tjekkiske formandskab.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! I de sidste 16 måneder har jeg talt 77 gange her i Parlamentet, og jeg har afsluttet hver tale med en opfordring til, at Lissabontraktaten sættes til folkeafstemning: "*Pactio Olisipio censenda est*".

Det har jeg gjort som en hyldest til Cato den Ældre, der afsluttede hver tale med den berømte opfordring til, at Carthago bør ødelægges. Nogle gange har det været en udfordring for mig at få denne afslutning til at passe ind i et andet emne, men ikke i dag.

Det er ekstraordinært at have lyttet til nogle af bidragene. Ikke alle. Der har været nogle hæderlige og demokratiske proeuropæere i Parlamentet, men nogle af talerne har været fyldt med så stor ringeagt, arrogance, foragt for den offentlige mening, at man i dag, hvor EU og medlemsstaterne er ved at opdage YouTube's politiske betydning, ikke kan gøre noget bedre for de forskellige nej-kampagner end at lægge denne forhandling i sin helhed på YouTube som et valgindslag.

Jeg kommer til at tænke på Bertolt Brechts uhyggelige ord: "Ville det så ikke være nemme at nedlægge folket og vælge et andet i stedet"? Alle talerne bliver ved med at sige, at parlamenterne har ratificeret. De annoncerer kun, at der eksisterer en kløft mellem den politiske klasse og befolkningen i hver eneste medlemsstat.

Cato den Ældre blev hånet og råbt ned, og de andre senatorer plejede at efterligne hans stemme. Ved De, hvad? Til sidst gjorde de, hvad han sagde.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Den forrige taler har lige vist, hvor svært det er at fremme demokratiet i Europa, når vi ser, at halvdelen af befolkningen i Irland ikke stemte på grund af spørgsmålenes kompleksitet, og at ikke alle ønsker at være konstitutionalister. Af dem, der stemte, stemte halvdelen imod traktaten, fordi de ikke havde læst den. Hvordan skal vi kunne reformere Europa, hvis vi ikke en gang kan overtale de ansvarlige til faktisk at påtage sig et ansvar?

Kommissæren, fru Margot Wallström, bærer sammen med sit team et meget særligt ansvar, som er at informere befolkningen i Europa, dem, som er særlig interesserede, og stille alle informationer til rådighed for dem, så spørgsmålene kan drøftes på en kompetent måde. Vi skal søge dialog med den europæiske befolkning på en langt mere intens måde, informere dem og fortælle dem, hvor vigtig reformen er for Europas udvikling. Med denne tilgang vil vi opnå resultater.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er nysgerrig for at høre dette argument om, at national parlamentarisk ratificering på en eller anden måde ikke er legitim. Her vil jeg fremhæve mit eget land, som aldrig nogensinde i hele dets historie har ratificeret en international traktat på baggrund af en folkeafstemning.

Hvis det ikke er legitimt for de nationale parlamenter at ratificere en traktat, så er NATO-traktaten, FN-traktaten, Verdenshandelsorganisationen og alle andre forpligtelser, Det Forenede Kongerige har indgået

ved hjælp af en international traktat, heller ikke legitime. Så jeg forstår ikke dette argument om, at de nationale parlaments ratificering på en eller anden måde er udemokratisk.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! I Polen forventes kun 13 % af vælgerne at stemme ved valget til Europa-Parlamentet. Det bliver sandsynligvis den laveste valgdeltagelse i hele EU. Hvorfor? Prøv at se Dem omkring i Parlamentet. Der er ingen repræsentanter her fra de to ledende politiske partier i Polen under en så vigtig forhandling. Det er netop disse partiers holdning til valget og til europæiske anliggender – total mangel på engagement.

Debatten om Europa, den seriøse debat, findes ikke i Polen. Hvordan kan den findes, når – og det understreger jeg igen – der ikke er én eneste repræsentant fra regeringspartiet og oppositionspartiet til stede under denne forhandling? Man kunne få det indtryk, at den toneangivende del af den polske politiske klasse ikke er interesseret i europæiske anliggender. Det er, hvad vælgerne mener, og det er, hvad mange unge mennesker i Polen mener, mennesker, som jeg har talt med, og som f.eks. er interesserede i Lissabontraktaten. Der er ingen sådan reaktion fra den politiske klasse.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Undskyld mig! Jeg må protestere! Jeg er medlem af Lov og Retfærdighedspartiet, det største oppositionsparti. Påstanden om, at der ikke er nogen fra dette parti her, er usand.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Tak, fordi De giver mig denne mulighed. Det har været en interessant forhandling, uanset hvad man mener om det europæiske projekt og om Lissabontraktaten.

Der har været mange henvisninger til gamle mænd og gamle fossiler, men lad mig tale om spørgsmålet fra det sted, jeg sidder. Jeg ser en ældre generation af politikere her, der sidder fast i tankegangen fra 1950'erne – sidder fast i en løsning på problemer og aktuelle udfordringer, som kunne være udformet i 1950'erne. Hvis De ser hen over Parlamentet, kan De se meget ældre mennesker, der alle taler for Lissabontraktaten, som alle fordømmer de mennesker i Irland og andre lande, der stemte "nej" til den oprindelige forfatning, og som stemte "nej" til Lissabontraktaten. Vi ser endda gamle våbentilhængere, der taler om at nedlægge våbnene og taler for fred.

Ja, i 1950'erne var der en efterkrigsløsning på det, der var gået forud, men vi skal blive ved at udvikle os med verden. Når vi taler om demokratisk ansvarlighed, må vi ikke glemme én ting. Da vi begyndte arbejdet med forfatningen, var reglen, at hvert land skulle ratificere den, ellers ville den falde. Da vi begyndte arbejdet med Lissabontraktaten, var reglen den samme: Hvert land skulle ratificere den, ellers ville den falde. Lad os derfor vente med at skubbe Lissabontraktaten frem, indtil hvert land har ratificeret den. Hvis De virkelig ønsker en egentlig demokratisk debat, så lad den britiske befolkning få et valg. Ønsker de hr. Richard Corbetts vision om Europas føderale forenede stater eller en løsere vision om fri handel for Europa, som mit parti støtter?

Margot Wallström, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil takke de ærede medlemmer for denne interessante forhandling, som til dels har været konsensual på en række områder, til dels en gentagelse af velkendte argumenter for og imod traktaten og til dels en meget interessant drøftelse af, hvad demokrati er. Det er første gang, at jeg har hørt om totalitære systemer, der tillader folkeafstemning efter folkeafstemning i flere medlemsstater. Og hvorfor glemmes eller ignoreres resultaterne af nogle folkeafstemninger – især dem, der resulterede i et "ja".

Det har også været en drøftelse af legitimitet. Det forekommer mig stadig mærkeligt – og jeg har sagt det før – at et Parlament som dette kan sige, at en beslutning, der er truffet af et nationalt parlament, er antidemokratisk eller ikke tæller eller ikke er legitim. Hvad angår Kommissionen, har den altid ment, at det er legitimt, uanset hvilket system man vælger – en folkeafstemning eller en afstemning i det nationale parlamentariske system. Jeg kan ikke se, at en anden holdning er mulig.

Enhver europæisk borger, der lytter til denne forhandling, ville ønske, at vi vendte tilbage til disse betænkninger, som faktisk afspejler nogle seriøse overvejelser om den måde, vi træffer beslutninger på, om de grundlæggende regler, om, hvordan vi kan styrke EU's demokratiske virkemåde, og om, hvordan vi anvender budgettet på den rigtige måde for at tilføre vores politiske prioriteter de nødvendige ressourcer. Alle disse ting er omhandlet i disse vigtige betænkninger.

Det handler også om, hvordan vi træffer beslutninger på en effektiv og forhåbentlig hurtigere måde. Jeg blev fuldstændig paf over hr. Niels Lundgrens indlæg. Mener vi virkelig, at hele idéen er at gøre tingene langsommere og sænke beslutningsprocessen, når vi skal overvinde en økonomisk krise som den, vi oplever i øjeblikket? Borgerne forventer, at vi træffer foranstaltninger for at sikre arbejdspladser og vækst, for at løse

klimaproblemerne og energikrisen og for at løse problemerne i forbindelse med indvandring og sikkerhed – alle disse ting. Det er også grundlaget for disse betænkninger. Det er grunden til, at vi er her, og det er på den måde, vi opnår demokratisk legitimitet – ved at vise, at vi kan handle, og at vi kan handle hurtigt. Jeg tror heller ikke, at et arrogant, snobbet indlæg, der belærer os om både det ene og det andet, hjælper os. Det handler reelt om at tage fat om disse problemer, som i dag ikke er nationale. De er alle europæiske og internationale, og vi er nødt til at have moderne grundlæggende regler.

Vi er nødt til at have et mere demokratisk EU, som giver borgerne mulighed for at tage initiativet. Det hører vi aldrig noget om fra modstanderne. Vi hører aldrig nogen af dem sige noget om den demokratiske styrke af Lissabontraktatens indhold. Det mangler tydeligvis. Disse betænkninger giver os et godt grundlag og en god platform til at reformere den måde, vi arbejder på. Fra Kommissionens side er vi naturligvis villige til at følge og arbejde med alle detaljerne for at sikre, at vi hurtigt kan gennemføre dette.

Et sidste punkt om Irland er, at alles øjne naturligvis igen vil være rettet mod Irland og mod muligheden for en ratificering inden årets udgang efter det tjekkiske Senats ja. Spørgsmålet om retsgarantier er naturligvis afgørende her, og både indhold og timing er af stor betydning. Vi har fra Kommissionens side tillid til, at Rådet vil kunne løse dette problem, og jeg ved også, at omhyggelige forberedelser i øjeblikket gennemføres, og vi vil bidrage fra Kommissionens side, hvis vi får muligheden.

Mange tak og tak, fordi dette også til dels har været en social begivenhed, hvor medlemmer har takket hinanden for det gode samarbejde og har ønsket alle, der forlader Parlamentet, held og lykke. Jeg regner med, at vi alle mødes under valgkampagnen på den ene eller den anden måde.

(Bifald)

Formanden. – Fru kommissær! På Parlamentets vegne vil jeg, da dette er det sidste aftenmøde, bede Dem tro mig, når jeg siger, at vi har været meget opmærksomme på vores betænkningers kvalitet i denne valgperiode.

Jo Leinen, ordfører. – (DE) Hr. formand, fru næstformand! Jeg takker fru Avril Doyle for hendes bidrag fra et irsk perspektiv, som jeg støtter fuldt ud. Befolkningen i Irland skal selvstændigt og uden eksternt pres, sandsynligvis i oktober, beslutte sig, om de garantier, der vil blive forhandlet på topmødet i juni, afhjælper deres bekymringer i forbindelse med traktaten, og om de under disse omstændigheder kan følge de øvrige 26 lande og bevæge sig hen imod en reform af EU sammen med dem.

Jeg håber, at den selvstændige holdning, der dannes i Irland, også respekteres af landets store nabo, Det Forenede Kongerige. Ved den første folkeafstemning rejste mange nejsigere fra Det Forenede Kongerige rundt i Irland, og de EU-fjendtlige britiske medier hjalp med at gøre den irske befolkning usikker. En ting skal anerkendes: Den irske befolknings selvstændighed til at danne en holdning ved den anden folkeafstemning skal respekteres.

Det var en lang forhandling, en vigtig forhandling. I dag har parlamenterne i 26 lande sagt "ja". Mere end 7 800 folkevalgte repræsentanter har fundet, at traktaten er god, og at den repræsenterer fremskridt. 350 folkevalgte repræsentanter i 26 lande har sagt "nej". De kan ikke alle være fjolser og halvhjerner. Jeg mener, at traktaten ikke kan være så dårlig, som den gentagne gange siges at være. Den rubriceres ved hjælp af stereotyper, nogle gange også her i Parlamentet. Alle, der siger, at det bliver en militær union, har misforstået EU's primære målsætning, som er at tjene freden på vores kontinent og i hele verden. Alle, der siger, at der skabes en nyliberal økonomisk forfatning, har ikke læst traktaten. Dette er den mest sociale europæiske traktat, vi nogensinde har haft.

Jeg takker kommissæren og Dem alle. Jeg håber, at det nye Parlament vil gøre det, der står i betænkningerne, nemlig anvende og gennemføre traktaten.

Jean-Luc Dehaene, ordfører. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har haft en rigtig god forhandling i aften. Den viser, at Parlamentet er parat til at gennemføre Lissabontraktaten, og at vi på ingen måde forsøger at foregribe den irske befolknings beslutning. En anden vigtig ting, som også har vist sig her umiddelbart inden valget, er, at Parlamentet har truffet en klar beslutning, hvilket betyder, at det står i en endnu stærkere position inden forhandlingerne om traktaten.

Jeg takker alle mine kolleger for deres støtte. Jeg vil også understrege de fem betænkningers komplementære art og bemærke, at de bestemt udgør en samlet enhed, der fastsætter Parlamentets holdning. Lad mig afslutte med at gentage min indledende bemærkning: Jeg er bekymret for situationen efter valget og for overgangen fra Nicetraktaten til Lissabontraktaten.

Jeg vil stadig hævde, at vi burde opnå enighed mellem Parlamentet og Rådet inden valget. Ellers er jeg bange for, at vi vil sætte os selv i en akavet position, og dét vil ikke være i nogens interesse. En sådan aftale skal være klar nok til, at Parlamentet og Rådet ved præcis, hvor de står i den vanskelige overgangsperiode, der venter os.

Catherine Guy-Quint, ordfører. – (FR) Hr. formand! Denne forhandling har været virkelig interessant og lidenskabelig. Tillad mig at se humoristisk på hr. Syed Kamalls bemærkning lige før: At kalde os gamle mennesker – og endda fossiler – når vi trækker os tilbage for at give plads til de unge, er absolut herligt.

Jeg vil dog sige følgende til alle, der har bagvasket dette traktatforslag: De må ikke forveksle demokrati med demagogi! I otte år har vi her i Parlamentet og i hele Europa gennemlevet ikke et ekstemporalspil, men en politisk tragedie, hvor Europa tumler forvirret rundt, og vi tydeligt kan se, at vi undviger de aktuelle problemer.

Denne forhandling styrker min overbevisning om, at denne traktat skal gennemføres trods alle de vanskeligheder, der er nævnt, fordi den gennem sit indhold vil sikre gennemsigtighed. Den vil sikre demokrati, og vi har alle brug for dette demokratiske chok for igen at rette det europæiske projekts fokus mod politik og politikken for det 21. århundrede i den moderne verden.

Budgettet er i denne henseende kun et redskab, men det vil sætte os i stand til at sikre, at der kan skabes ny balance mellem institutionerne, og gennem denne gennemsigtighed vil vi vide, hvad Parlamentets, Kommissionens og frem for alt Rådets holdning er. Denne politiske vilje er uundværlig. Denne gennemsigtighed er uundværlig i kampen mod truslen fra national egoisme, som har ædt sig ind på det europæiske politiske projekt i så mange år.

Denne gennemsigtighed vil forhåbentlig give troen blandt europæerne tilbage igen og vil sætte os i stand til at udvikle bedre information, fordi det er meget vanskeligt. Fru Margot Wallström! De har arbejdet på dette i årevis, og De begynder at gøre fremskridt, så De skal holde ved.

Alt dette kræver overbevisning, tid og frem for alt politisk mod, hvilket vi mangler. Vi skal genskabe dette politiske mod og den tro på utopi, som EU's grundlæggere havde, og som de mennesker, der troede på, at der kunne skabes fred efter krigen, havde. På vores egen måde skal vi i dag i det 21. århundrede tage denne udfordring op, og et af de redskaber, der vil hjælpe os med at gøre det, er Lissabontraktaten. Lad os få utopi og utopi for fred tilbage!

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Der er kun et lille skridt tilbage hen imod vedtagelsen af Lissabontraktaten, som vil bringe EU og dets 500 mio. borgere meget tættere på hinanden, når den er vedtaget. Rumænien, det land, som jeg repræsenterer her i Parlamentet, var et af de første lande, der ratificerede traktaten, fordi landets politikere tror på europæisk integration.

Valget til Parlamentet er ikke organiseret i henhold til Lissabontraktaten, men selv denne kendsgerning viser, hvor demokratisk og repræsentativ EU-institutionen er, og hvor vigtig hver enkelt medlemsstat er.

De europæiske institutioner, herunder Parlamentet, er alt for abstrakte for Fællesskabets borgere i øjeblikket. Parlamentets betydning i EU's beslutningsproces er vokset med hver europæisk traktat. Lissabontraktaten er ingen undtagelse, idet den sikrer et Parlament med mærkbar større involvering i lovgivningsprocessen.

Traktaten vil bringe EU tættere på borgerne. Vi ved alle, hvor vanskeligt det er at gøre borgerne i de lande, vi kommer fra, opmærksomme på EU's problemer. Den kendsgerning, at de medlemmer af Parlamentet, som hver medlemsstat vælger direkte, får større beføjelser er i øjeblikket den ideelle løsning, når det gælder om at bringe en unik institution i verden tættere på dens befolkning.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jeg vil først og fremmest hilse det tjekkiske Senats afstemning for Lissabontraktaten velkommen, idet dette bringer den samlede ratificeringsproces et skridt fremad. Denne traktat bør efter min mening gennemføres så hurtigt som muligt, da den vil sikre, at EU kan fungere mere effektivt, mere gennemsigtigt og frem for alt mere demokratisk.

Jeg støtter ordførerens konklusioner med hensyn til reorganisationen af Parlamentet, og jeg håber, at resultaterne af arbejdsgruppen om parlamentarisk reform vil afspejle Parlamentets udvidede rolle, som er omhandlet i traktaten.

Jeg har et par bemærkninger om proceduren for udnævnelsen af Kommissionen. Jeg støtter grundlæggende den tidsplan, der foreslås for udnævnelsen af Kommissionen, men visse faser kunne sandsynligvis forkortes, så Europas institutioner ikke lammes i flere måneder, når der er valg til Parlamentet. Da det ikke lykkedes at få ratificeret Lissabontraktaten til tiden, bør der efter valget i 2009 indgås aftaler ved hjælp af en procedure, der ligger tættere på den procedure, der er omhandlet i Lissabontraktaten. Problemet er dog komplekst, fordi vi skal huske på nødvendigheden af at overholde Nicetraktaten, som er gældende i dag, indtil vi kender resultatet af den irske afstemning.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG) I henhold til min kollega hr. Elmar Brok giver betænkningen om forbindelserne med de nationale parlamenter et fremragende overblik over de opgaver, Parlamentet står overfor efter alle medlemsstaters endelige ratificering af Lissabontraktaten. En styrkelse af de nationale parlamenteres rolle i EU's lovgivningsproces vil ikke kun sætte skub i gennemførelsen af den europæiske lovgivning i den nationale lovgivning – den vil også give EU's borgere endnu en mulighed for at deltage i regeringen.

De positive resultater, der er opnået indtil videre med hensyn til samarbejde i COSAC, skal udnyttes til at øge inddragelsen af parlamentarikere fra alle medlemsstater. Det er især vigtigt, at vi også inddrager repræsentanter fra parlamenterne i kandidatlandene i denne indsats. Det vil hjælpe os med at gøre processen for deres tiltrædelse til EU enklere og glattere. Dette spørgsmål er ikke omhandlet i hverken betænkningen eller Lissabontraktaten, men jeg tror, at Parlamentet vil finde ordninger til at opnå dette.

Endelig vil jeg understrege, at de nationale parlamenter skal styrke deres administrative kapacitet og sikre, at der er tilstrækkelig finansiering, så de fuldt ud kan udøve deres nye beføjelser.

16. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Formanden. – Vi vil nu gå videre til dagens stemmeforklaringer. Jeg er sikker på, at dette vækker stærke følelser blandt Dem, men der er rigtig mange medlemmer, der har skrevet sig op til at tale, og jeg tror, de er til stede.

– Betænkning: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand! Det var ikke helt klart, hvilken betænkning jeg skulle tale om nu. Jeg har ønsket at tale om Stauner-, Maldeikis- og Corbett-betænkningerne. Ja, jeg vil gerne sige noget. Jeg reagerede bare ikke med det samme.

I forbindelse med denne pakke til 5 mia. EUR, hvoraf de fleste går til udvikling af landdistrikterne, vil jeg navnlig understrege, at det er meget vigtigt ikke kun at se på officielle indikatorer, men også de reelle behov for udvikling af landdistrikterne. Bredbånd er nødvendigt i alle medlemsstater, men der er medlemsstater, som f.eks. min egen, hvor det er nødvendigt med forbedringer af vejinfrastrukturen og andre foranstaltninger for at bevare landskabet. Jeg opfordrer Dem indtrængende til at se i retningen af konvergenspolitik og samhørighedspolitik og til at yde mere støtte til de medlemsstater, der er ramt af økonomiske vanskeligheder, og som måske befinder sig på et lavere økonomisk udviklingsniveau end de ældre medlemsstater.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Stavreva-betænkningen er en af de tre betænkninger, der omhandler den kombinerede pakke til 5 mia. EUR. I forbindelse med den økonomiske krise kan vi se, at vi mangler midler til at investere i projekter i energisektoren og udvikling af landdistrikterne, som er værst ramt af den økonomiske krise. Jeg glæder mig over, at Parlamentet har vedtaget den foreslående forordning inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan, som stiller 1,5 mia. EUR til rådighed for alle medlemsstater gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Landdistrikter kan gennemføre projekter med henblik på at udvikle bredbåndsbaserede internetinfrastrukturer. Jorden spiller en essentiel rolle i landbrugssektoren. Anvendelsen og forvaltningen af landbrugsjord er af største betydning, hvis vi skal leve op til de nye udfordringer i forbindelse med klimaforandringer, vedvarende energi, vandknaphed og biodiversitet.

Jeg opfordrer medlemsstaterne til ikke at vente, men at udarbejde deres nationale planer hurtigt, til tiden og i detaljer og til at fremlægge gennemskuelige informationer om de nye retlige bestemmelser. De skal samtidig indføre hurtigere og forenklede processer for både udgifter og indberetning.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Min valgkreds i West Midlands omfatter både byområder og landdistrikter, og bredbåndssituationen i landdistrikterne er direkte rystende. Lad mig nævne en by ved grænsen til Wales, Knighton, hvor iværksættere svigtes af dårlige forbindelser, og hvor alle siger ”hjælp mig”. En af mine vælgere ønskede at etablere en virksomhed, der tilbød internettjenester – hvilket var særlig vigtigt, fordi han var handicappet, og han kunne bedst arbejde hjemmefra. Som følge af monopollet var forbindelsen desværre meget langsom og ikke fremmende for driften af en virksomhed.

Denne støtte er derfor afgørende for landdistrikterne og den økonomiske genopretning, og jeg vil sikre, at den fordeles retfærdigt på tværs af alle medlemsstater, så områder uden brugbar bredbåndsdækning prioriteres. Jeg opfordrer alle parter til hurtigt at mødes om dette og én gang for alle bygge bro over denne uretfærdige digitale kløft.

*
* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Som en bemærkning til forretningsordenen vil jeg gerne sige, at De korrekt sagde, at vi var her sent, og jeg takker tolkene for at være blevet hos os. Men vi har ikke valgt at være her så sent: Det var formandens afgørelse tidligere i dag, hvilket var en utrolig vilkårlig afgørelse, der aldrig er set før – at udskyde stemmeforklaringerne til efter forhandlingen i stedet for efter afholdelsen af afstemningen som anført i forretningsordenen.

Så vi er her i aften, fordi formanden på det tidspunkt handlede i strid med forretningsordenen. Alle os, der forsøger at afgive vores stemmeforklaringer, gør, hvad vi kan for legitimt at blive hørt i et Parlament, der reelt ikke lytter til mindretal.

Formanden. – Hr. Christopher Heaton-Harris! Jeg vil præcisere et punkt i forretningsordenen for Dem. Det er faktisk efter afstemningen, men ikke umiddelbart efter afstemningen. Den forskel giver os mulighed for at fortolke bestemmelsen.

Vi kommer nu til en betænkning, som jeg er meget glad for, at hr. Christopher Heaton-Harris har ønsket at udtale sig om, da det er hr. Gérard Onestas betænkning.

*
* *

– Betænkning: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg er mærkeligt nok kommet til at respektere denne betænkningens ordfører i tidens løb, og jeg vil tale om andragender generelt, fordi de har været til stor nytte for mig. Selv om borgerne ikke forstår de europæiske institutioner, og selv om de måske er lidt bange for dem, kan de have brug for at få registreret en tvist. Den måde, som vi tidligere registrerede andragender på, har været lidt akavet, men det gav borgerne chancen for at fremsætte et problem i en lidt anden fase, når de måske havde udtømt mange andre muligheder. Jeg har bragt andragender til dette sted fra borgere i hele min valgkreds. ”Earls Barton seven” var en af mine mest berømte sager.

Pointen er, at proceduren for andragender sandsynligvis er den eneste procedure, der er værd at beskytte på dette sted. Andre regler og procedurer blegner til ligegyldighed, når de sammenlignes med vigtigheden af Udvalget for Andragender.

– Betænkning: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Ligesom hr. Richard Corbett ønsker jeg ikke at foregribe resultaterne af den anden folkeafstemning i Irland, og jeg ønsker bestemt ikke at foregribe afstemningen i Yorkshireregionen og Humber i det kommende valg til Parlamentet. Men jeg ønsker hr. Richard Corbett held og lykke i hans videre aktiviteter, når han forlader dette sted i juli. Jeg er spændt på, hvad Parlamentet vil gøre uden sin ordfører for forretningsordenen, den mand, der næsten egenhændigt bag scenen har arbejdet for at eliminere de mindre gruppers indflydelse og mindretallets stemme her i Parlamentet.

Denne betænkning er måske ikke så dårlig, men fordi den ikke er så dårlig, er den værd at undersøge yderligere, fordi ændringerne af forretningsordenen umiddelbart er helt retfærdige. Det er, hvad de opnår i praksis, og hvordan de gennemføres af Formandskonferencen og Præsidiets, der virkelig betyder noget. Med hensyn til pakken om forretningsordenen og dens tilpasning til Lissabontraktaten tror jeg dog, at han er gået over stregen.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! For et par uger siden drøftede vi betænkningen om totalitære regimer. Dengang påpegede jeg, at der jo var en fælles tråd, der forbandt nationalsocialismen og sovjetsocialismen, nemlig selve socialismen.

Vi ved, at ordføreren, hr. Richard Corbett, tror på det europæiske projekt. Han lægger ikke skjul på, at han tror på yderligere politisk og økonomisk integration. Han ønsker "Europas forenede stater" eller "Europas forbundsrepublik". Når han søger at opnå disse mål, opfordrer han dog til undertrykkelse af mindretallets synspunkter og ødelægger næsten egenhændigt princippet om ytringsfrihed.

Jeg ved, at han ikke har særlig stor agt for princippet om ytringsfrihed. Når man ser på denne betænkning, ville enhver ond diktator fra det forrige århundrede have været stolt over at have hr. Richard Corbett på sin side.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Siden 2004 har jeg haft mange nye kolleger fra tiltrædelseslandene, og nogle af dem kalder jeg med stolthed mine venner. Når vi taler om de forfærdelige forhold, de levede under, er det for mig mest tankevækkende, at de siger, at det virkelig skræmmende ved at leve i Comeconlandene ikke var manglen på demokrati eller manglen på ejendomsrettigheder, men manglen på et sikkert retsstatsprincip. Hvis man var en besværlig systemkritiker, ville man ikke blive stillet for en domstol. Ens liv ville blive gjort vanskeligt – kørekortet ville på mystisk vis forsvinde i posten, børnene ville ikke blive optaget på universitetet, man ville kun kunne finde tilfældige job.

Det bekymrende for mig er, at en tilsvarende dobbeltmoral er ved at vinde frem i vores institutioner. Da hr. Václav Klaus kom her, peb og larmede medlemmerne her, og de sukkede højlydt, og ikke én blev sat på plads. Men da vi protesterede til fordel for en folkeafstemning, fik 14 af os en bøde. Velmenende Kristelige Demokrater kan begå åbenlyst bedrageri og slippe af sted med det, men en østrigsk EU-skeptiker, der har fotograferet medlemmer tilmelde sig et møde uden derefter at deltage, fik en bøde på tusinder af euro for effektivt at udfylde en formular forkert. De mener måske, at dette ikke skulle siges af mig. Jeg levede ikke under dette system, men det gjorde hr. Václav Klaus, og når han advarer os mod at gå tilbage til det, skal vi efter min mening lytte.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Ærlig talt! Jeg har aldrig hørt så meget sludder i mit liv end det, der er sagt om denne betænkning. "Diktatur og manipulation"? Hvorfor i alverden fik den et så stort flertal, hvis den er en så negativ betænkning?

Den første fejl, som kritikerne af betænkningen begår, er, at betænkningen ikke nævner Lissabontraktaten eller gennemførelsen af Lissabontraktaten. Den del blev sat til side, så det nye Parlament kan tage fat på det, og blev ikke behandlet i dag. Kritikerne har tilsyneladende ikke en gang læst betænkningen.

Med hensyn til udtalelsen om, at den har til hensigt at bringe mindretal til tavshed, er der ikke ét ændringsforslag i betænkningen eller i nogen af de betænkninger om forretningsordenen, jeg har udformet, som har denne virkning. Dette Parlament består af mindretal i modsætning til nogle nationale parlamenter, der er domineret af ét partis flertal eller af regeringen. Dette er et parlament, hvor alle er et mindretal, og jeg håber, denne diversitet forbliver gældende i lang tid.

Hvad angår bemærkningerne om at råbe efter hr. Václav Klaus, som ikke har noget med denne betænkning at gøre, ved jeg, at et par medlemmer forlod salen under hans tale, men da den portugisiske premierminister var her, forsøgte Deres samling at stoppe hans tale. De råbte ham ned. Han kunne ikke en gang tale, fordi De ikke ønskede, at han skulle fremsætte sit proeuropæiske budskab.

Så jeg afviser bestemt det, der er blevet sagt. Jeg er bange for, at jeg har brugt min tid, så jeg ikke kan afgive den stemmeforklaring, jeg egentlig ville afgive, som var, at jeg er glad for, at min betænkning blev vedtaget i sin helhed, med undtagelse af en enkelt fejl, som angivelig opstod, da PPE-Gruppen misforstod sin afstemningsliste. Forhåbentlig kan vi korrigere det i det næste Parlament.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege, at Parlamentet er en institution, som fremmer demokrati både i hele Europa og internt i Parlamentet. Der var desværre forskellige punkter i denne betænkning, forskellige argumenter, som jeg ikke kunne støtte. Selv om de var inspireret af de højeste

intentioner, mener jeg ikke, at Parlamentet burde støtte en regel, som er restriktiv og rettet mod én enkelt person. På samme måde mener jeg ikke, at demokratiet vil blive forbedret ved at give Parlamentets formand ret til at afgøre, om en skriftlig erklæring skal tillades eller ej. Når alt kommer til alt, har alle medlemmer en ret til at blive hørt. Forhandlinger ved hjælp af blå kort kan ende med at blive en udgligning af partiernes interne scorere. Jeg følte mig desværre nødsaget til at stemme mod disse forslag fra Parlamentet.

– Indstilling ved andenbehandling: Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Det er ikke altid, at vores postkasser er fulde af interessante materialer for og imod før en afstemning om en betænkning, og dette er en kilde til både bekymring og uretfærdighed. Jeg stemte for den fælles holdning med henblik på at vedtage betænkningen, fordi jeg er tilfreds med den støtte, der gives til forslag, som anfører, at foranstaltninger, der påvirker brugernes adgang til internettet, skal respektere de grundlæggende rettigheder. Spørgsmål vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse i forbindelse med elektronisk kommunikation er også omhandlet på en afbalanceret måde.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Denne betænkning vedrører kernen i det, som borgerne tror, de får ud af EU. Mange briter troede, at de fik en form for et økonomisk, handelsbaseret Europa, og at det var et Europa for beskæftigelsen. Hr. Jo Leinen, fortalte os tidligere i dag, at det faktisk snarere var et socialt Europa.

Hvad vi gjorde i Harbour- og Trautmann-betænkningerne, var grundlæggende at vælge. Vi valgte faktisk, at vi ikke ønsker endnu en foranstaltning om det indre marked. Borgere, som skrev til os, og som var bekymrede over denne betænkning, forstod faktisk ikke, at det var en foranstaltning om det indre marked.

Hvis De inden denne betænkning downloadede ting ulovligt – f.eks. musik eller film – kunne Deres internetudbyder lukke og opsige Deres konto uden varsel. I forbindelse med betænkningen ville et kompromisforslag have sikret, at udbyderen skulle have kontaktet Dem, og De kunne bestride dette. Med den pakke, som blev vedtaget – som sandsynligvis vil blive fanget i forligsforhandlinger i årevis – har vi en situation, hvor De skal gå til domstolen for at standse, hvad der kan være ulovlige og afskyelige websteder, og det er bestemt ikke, hvad europæerne ønsker.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare min stemme, navnlig hvad angår bestemmelserne om e-data i Harbour-betænkningen. Mens vi forsøger at skabe den rette balance mellem national sikkerhed og borgerlige friheder, frygter mange af os efter min mening, at flere og flere regeringer indsamler flere og flere personlige oplysninger om os. Næsten hver dag kan vi i de britiske medier læse historier om vores "big brother" Labour-regering, der indsamler flere og flere personoplysninger om enkeltpersoner og endda afviser at returnere disse oplysninger, når det bevises, at borgerne er uskyldige. Takket være en dom fra EF-Domstolen vil nogle uskyldiges oplysninger nu blive returneret.

Det er interessant, at vi også talte om, at forbrugerne skulle informeres, hvis beskyttelsen af personoplysninger blev brudt på elektroniske kommunikationsnetværk. Der mangler noget. Vi har nemlig ikke drøftet, hvad der sker, når informationstjenester, som f.eks. Google eller Facebook, mister personoplysninger, og det glæder mig, at vi i denne betænkning opfordrer Kommissionen til at undersøge dette yderligere.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Telekommunikationspakken var en forordning, der fik vores borgere til at være usædvanlig aktive. Internetbrugere, der handlede sammen og alene, var målrettede i forsvaret af deres ret til at have fri adgang til information og til at være aktive på internettet uden eksterne begrænsninger. Det er en luksus for et medlem af Parlamentet at modtage direkte signaler om, hvad vælgerne forventer, og det var takket være vælgerne, at jeg tillagde denne afstemning tilstrækkelig betydning. Dette skaber håb om et borgernes Europa, og det Europa vil ikke kun eksistere for embedsmændenes skyld. Jeg takker alle, der har sendt os e-mails om dette.

Som resultat af disputten i den indledende afstemningsfase begik jeg en fejl med min stemme to gange, men heldigvis havde det ingen betydning for det endelige resultat.

– Indstilling ved andenbehandling: Catherine Trautmann (A6-0272/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Fastlæggelsen af en retlig ramme sætter os i stand til for EU's borgere at samle de fremskridt, der er sket på området for permanente internetforbindelser med høj hastighed, trådløs kommunikation og udviklingen af tjenester med høj merværdi, og opnå 100 % bredbåndsdækning. Vi har

brug for bestemmelser, der omhandler enkeltpersoners ret til at bruge internettet. Det var disse holdninger, der fik mig til at støtte fru Catherine Trautmanns betænkning.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg oplever nu, at Bruxelles ønsker at få fat om internettet. Kommissær Reding siger, at det er uacceptabelt, at internettet er reguleret af en privat virksomhed og endda – endnu værre i hendes øjne – en privat virksomhed med et kontraktligt forhold til det amerikanske handelsministerium.

Det er den samme kommissær Reding, som i et tætbesat felt kom med det, der må være det tåbeligste argument, jeg har hørt fra Kommissionen i lang tid, da hun sagde, at vi havde brug for et fælles .eu-domænenavn for at gøre internettet mere tilgængeligt for kvinder.

Internettet fungerer. Det nuværende system med domænenavne og registreringer fungerer fantastisk godt. Kan De give mig én EU-politik, der er halvt så vellykket som internettet? Den fælles landbrugspolitik? Den fælles fiskeripolitik? Næppe. Anklageren har talt.

– Betænkning: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Det er klart, at vi skal anerkende behovet for mere effektivt at gennemføre princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv samt medarbejdende ægtefæller. For 22 år siden blev et tilsvarende direktiv vedtaget. Parlamentet og Kommissionen har løbende opfordret til en revision af direktivet, fordi tiderne har ændret sig.

I dag har vi nået et punkt, hvor vi har godkendt ændringsforslagene til direktivet, og der er vedtaget et nyt direktiv, som forbedrer situationen for medarbejdende ægtefæller inden for landbrug, håndværk, handel, små og mellemstore virksomheder og freelanceerhverv. Jeg glædede mig over denne beslutning og støttede betænkningen.

Formanden. – Efter mit ur er vi nu startet på den sidste dag i vores lovgivningsarbejde. Hr. Christopher Heaton-Harris! De har æren.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Et spørgsmål, som feminismen løbende har drøftet, er spørgsmålet om den hjemmegående husmoder. Lad mig forsøge at tale om dette ud fra nutidige forhold hjulpet af en kvinde ved navn Kristen McCauliff.

Et spørgsmål, som feminismen løbende har drøftet, er spørgsmålet om den hjemmegående husmoder. I tredje sæson af "Simpsons" kaldet "Homer Alone" tages der fat på det samme emne. Begyndende med en stresset Marge vises hendes dagligdag i hurtigt tempo. Som en perfekt storm bringer kombinationen af spøgefugle på radioen, tæt trafik, en uforskammet medtrafikant og Maggie, der spilder sin mælk ud over Marge og bilen, hende til bristepunktet i bilen midt på en bro, så hun skaber trafikprop i begge retninger. Den lokale nyhedsrapporter, Kent Brockman, dukker op for at rapportere om situationen. Der er her, de ligestillingsspørgsmål, der er omhandlet i Ann Crittendens "The Price of Motherhood", bringes på banen, når Brockman siger: "Det har slået klik for en overanstrengt og underværdsat husmor, som nu har parkeret sin bil på en bro".

Jeg kunne fortsætte med netop denne episode af Simpsons, men jeg kan roligt sige, at det er der ikke tid til, så jeg indgiver resten skriftligt, fordi det er bestemt god læsning.

Formanden. – Jeg beklager, at vi ikke kan afgive stemmeforklaringer over video. Det ville have været fantastisk.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil end ikke forsøge at gøre dette efter, men jeg vil blot lykønske hr. Christopher Heaton-Harris, da han i aften – eller i går aftes afhængigt af, hvordan De ser på det – nåede op på sin tale nr. 100 her i Parlamentet, og jeg ved, at De er taknemmelig for det.

Vi skal alle anerkende den ekstremt vigtige rolle, som kvinder, og navnlig ægtefæller, spiller i små virksomheder og navnlig, når det gælder selvstændige erhvervsdrivende. Inden jeg blev valgt, var jeg selv selvstændig erhvervsdrivende, og min kone spillede en afgørende rolle i den virksomhed.

Det er helt rigtigt, at vi anerkender dette, og når vi taler om kvinder i små virksomheder, vil jeg afslutte med ordene fra den store filosof, John Lennon. Han sagde: "Kvinde, jeg kan næppe udtrykke mine blandede følelser i min tankeløshed. Trods alt vil jeg altid stå i gæld til dig. Og kvinde, jeg vil forsøge at udtrykke mine inderste følelser og taknemmelighed for at vise mig betydningen af succes".

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! I det nuværende økonomiske klima er det efter min mening afgørende, at vi gør alt, hvad vi kan for at støtte de medlemmer af samfundet, der ønsker at yde et bidrag til økonomien. Derfor har EU tidligere indført lovgivning om barselsorlov for både kvinder og mænd.

At arbejde fra otte til fire er ikke en mulighed for alle. Der er derfor mange, der er selvstændige, heraf mange kvinder, som ofte overses. Bedre barselsbeskyttelse ville hjælpe ægtefæller inden for landbrug, handel og små virksomheder, og det ville opmuntre kvinder til at blive involveret i disse vigtige industrier, hvor de i øjeblikket er underrepræsenterede.

Det er nu eller aldrig for dem – ægtefæller eller samlevere. De skal gives en klart defineret erhvervsmæssig status og have fastlagte rettigheder, og de skal nyde mindst samme sociale beskyttelse som selvstændige erhvervsdrivende. Der er ingen "retur til afsender" for dem. Medlemsstaterne skal sikre at medarbejdende ægtefæller kan blive medlemmer af sikringsordninger, der omfatter sygesikring, invaliditet og alderspension.

Vi skal sætte en stopper for den situation, hvor kvinder mister deres rettigheder, når de passer eller føder børn.

– **Betænkning: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)**

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand! Generelt støtter jeg anvendelsen af ressourcer fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, og det er godt, hvis vi kan hjælpe dem, der er kommet i vanskeligheder. Jeg ved dog ikke, om dem, der er kommet i vanskeligheder, altid skal findes mellem de mest udviklede lande. Uanset om det drejer sig om tyske, franske eller spanske bilproducenter, har jeg det indtryk, at lignende fejl og problemer også rammer borgere i de mindre udviklede lande, i de små medlemsstater. Hvis 100 mennesker mister deres job i et land med en befolkning på 2,3 mio., har det lige så stor betydning, som når 10 gange så mange mennesker mister deres job i de store medlemsstater. Jeg ønsker derfor, at denne fond i højere grad dirigeres mod de små medlemsstater og medlemsstaterne med en lavere levestandard, hvor truslen om arbejdsløshed er større.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! På baggrund af Deres tidligere bemærkning om, at det nu var efter midnat, og de omkostninger, dette medfører for Parlamentet, vil jeg afstå. Men jeg tænkte på, om De kunne give os et tal for, hvad disse tre herrers fremsigelser af hr. Homer Simpsons fortrædeligheder og andre ting, der er fuldstændig irrelevante for vores forhandlinger, har kostet os.

Formanden. – Hvis jeg husker reglen korrekt, er vores venner, tolkene, berettiget til en særlig pause, hvis de skal arbejde efter midnat. Vi skal derfor benytte nye teams, så de kan få et velfortjent hvil.

Reglen gælder ikke kl. 23.59, men den gælder kl. 00.01. Jeg kender ikke de præcise omkostninger.

*

* *

– **Betænkning: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)**

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg tilslutter mig fru Gabriele Stauners betækningsudkast, som jeg sagde under forhandlingen. Jeg går ind for, at det skal være nemmere at anvende Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Det bekymrer mig meget, at kun 3 % af fonden er anvendt indtil videre. Det var min hensigt at stemme for betænkningen, og jeg anmoder om, at det føres til protokols. Heldigvis ændrede min fejl ikke det endelige afstemningsresultat. Jeg vil også gerne udtrykke min glæde over, at vi også har vedtaget betænkningerne af hr. José Albino Silva Peneda og fru Jean Lambert.

– **Betænkning: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)**

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Vi støttede denne betænkning, fordi den håndterer de økonomiske vanskeligheder på den rigtige måde. Vi skal udnytte denne situation, ikke trække os tilbage og råbe "hjælp mig". I stedet skal vi udvikle nye fremgangsmåder og teknologier, der vil gøre os stærkere end i går.

Med mit kendskab til mig selv og Dem ved jeg, at min gruppes fokus, nemlig at investere i energieffektivitet og støtte forsøg på at udvikle smarte byer, repræsenterer en fantastisk mulighed for os alle og præsenterer en vision for fremtiden. Kombineret med bestemmelser om energisikkerhed, reduktion af emissionerne og

jobskabelse benytter denne betænkning en holistisk tilgang, som repræsenterer den bedste mulighed for, at økonomien kan trives i fremtiden.

Nogle medlemmer af Parlamentet og nogle politiske partier afviser idéen om omfattende investeringer på nuværende tidspunkt. Deres kortsynethed gør mig åndeløs og vil kun være skadelig på lang sigt. Vi kan tydeligt se, hvad der skal gøres, så jeg opfordrer den britiske regering til at gøre sit yderste for at stille midlerne til rådighed gennem denne pakke.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne give en meget positiv vurdering af både denne betænkning og af planen om at bruge Fællesskabets finansielle støtte til projekter på energiområdet til at bidrage til den økonomiske genopretning. Det er klart, at projekter med tilknytning til energi er vores fremtid, og at de lande, der tilpasser sig en lavemissionsøkonomi, og som bedre kan udvikle og indføre bæredygtige energikilder, vil klare sig bedst i konkurrencen. I den forbindelse giver den korte tidsfrist for indgivelse og vurdering af projekter anledning til bekymring, fordi den igen kan skabe yderligere vanskeligheder for de nye medlemsstater. Jeg vil også gerne se Kommissionens forslag og et detaljeret program for, hvordan den vil øge midlerne til energieffektivitetsprojekter. Vi burde ligeledes overveje isoleringen af bygninger, som vil yde et væsentligt bidrag på både nationalt og regionalt plan. Jeg mener, at der skal ydes støtte til lokale, regionale og individuelle foranstaltninger.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Under denne snak om vækstpakker og genopretningsprogrammer mangler der en ganske vigtig del i billedet. For at pumpe penge i en økonomi skal disse penge først suges ud af økonomien. Den ensidede måde, som vi har drøftet dette på, nåede sit maksimum på det nylige G20-topmøde, hvor verdenslederne pralede af at have pumpet en trillion dollar i verdensøkonomien.

"I verdensøkonomien": Hvor kom de fra, hvis ikke – i den bredeste forstand – fra verdensøkonomien? Saturns ringe? Den røde jord på den vrede Mars? Det, vi i virkeligheden taler om, er at tage penge ud af skatteydernes lommer og give dem til bureaukratier, nationale eller internationale, som kan bruge dem på vores vegne.

Hvis det virkelig var den bedste fremgangsmåde, hvis vi alle ville klare os bedre med statslige embedsmænd, der beslutter, hvordan vi skal bruge vores midler, ville vi have tabt den kolde krig, og vi ville have haft denne forhandling på russisk.

– **Betænkning: Othmar Karas (A6-0139/2009)**

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne afslutte med at takke alle tolkene og takke Dem alle.

Det er vigtigt at anerkende betænkningen inden for den kontekst, den er udformet i. Den bliver én ud af en række betænkninger, som vi vil se om den finansielle situation, men vi overser tilsyneladende, som min kollega, hr. Daniel Hannan, sagde, selve pointen.

Hvordan startede krisen? Den startede faktisk i USA med problemet med subprimelån. Hvordan startede problemet med subprimelån? Det startede, fordi bankerne blev opfordret eller tvunget til at låne penge ud til kunder, der ikke var kreditværdige. Så vi opbyggede et bjerg af gæld – i hele verden, ikke kun i USA.

Når det drejer sig om at overvinde dette bjerg af gæld, foretrækker jeg Jimi Hendrix' tilgang i stedet for vækstpakker og yderligere finansiell regulering. Når han så et bjerg af gæld, sagde han: "OK, jeg står ved siden af et bjerg, og jeg hugger det ned med håndkanten. Jeg står ved siden af et bjerg, og jeg hugger det ned med håndkanten". Det kan vi efter min mening alle lære noget af.

– **Betænkning: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg støttede vedtagelsen af hr. Janusz Wojciechowskis betænkning, fordi vi dermed efter min mening fjerner et aktuelt eksempel på hykleri. Nemlig at vi går i kamp for forskellige dyr, der lever uden for EU, hvilket naturligvis er prisværdigt, men vi ser ikke, hvad der sker hjemme hos os selv. Formålet med betænkningen var netop at eliminere denne selvmodsigelse, og nu kan vi harmonisere medlemsstaternes lovgivning vedrørende standarderne for dyrevelfærd i forbindelse med slagtning eller aflivning. Denne betænkning taler om god samvittighed.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Ikke for første gang og helt sikkert ikke for sidste gang spørger jeg mig selv, hvordan dette vedrører EU.

Metoder til slagtning af dyr afspejler forskellige kulturelle, nationale og religiøse traditioner, og det er tegn på usædvanlig formastelighed, at vi tramper ind på dette følsomme område.

Jeg vil bruge min resterende tid – da dette jo er, som De siger, vores sidste lovgivningsdag inden valget – til først og fremmest at takke Dem, hr. Gérard Onesta, for Deres overbærenhed og Deres gode humor under hele dette møde, og jeg vil takke medarbejderne, parlamentsbetjentene og tolkene. Hvis denne forlængelse af mødet til efter midnat har medført disse ekstraordinære omkostninger, så håber jeg først og fremmest, at en del af dem er gået til deres overtid. De udviser en professionalismisme, som mange af medlemmerne af Parlamentet kunne lære noget af. Dernæst vil jeg igen anmode formanden om at undersøge reglerne. Vi er her, fordi afstemningen ikke blev efterfulgt, som det udtrykkeligt er fastsat i artikel 163, af stemmeforklaringerne. I henhold til denne artikel har hvert medlem, når forhandlingen er afsluttet, ret til at afgive en stemmeforklaring af højst 60 sekunders varighed. Det alarmerer mig virkelig, at vi vilkårligt har tilsidesat de udtrykkelige bestemmelser i vores forretningsorden.

Hvis vi vil ændre denne regel, så er det fint. Det er der en procedure for. Men så længe reglen siger dette, bør vi overholde den i bogstav og ånd.

Formanden. – Tilgiv mig, at jeg modsiger Dem, hr. Daniel Hannan, men Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har drøftet dette for længe siden: "Når forhandlingen er afsluttet" betyder ikke "straks forhandlingen er afsluttet".

Vi befinder os i øjeblikket i fasen "når forhandlingen er afsluttet", men jeg er sikker på, at De vil komme tilbage til mig for at få det ændret. Jeg har tillid til Dem.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Rituel slagtning af dyr, der påfører dem ekstreme lidelser, er ikke forenelig med vores civilisation. Jeg tror ikke, at en religion, der har gode intentioner, kan kræve sådan noget af sin menighed. En sådan form for slagtning er snarere en skik blandt vilde og primitive stammer, og vi bør ikke acceptere den. Hvis religiøs tolerance skal bruges som argument, så skal vi tilføje, at der er religioner i verden, som praktiserer rituelle drab af mennesker. Skal vi også acceptere det? Er det vores fællesskab af værdier?

En afvisning af ændringsforslag 28 ville i det mindste have givet mulighed for at opretholde eller indføre et forbud mod sådanne metoder i særlige medlemsstater. Vedtagelsen af ændringsforslag 28 afslører Parlamentets sande, blodtørstige ansigt. Jeg stemte for betænkningen som helhed, men det gjorde jeg, fordi andre bestemmelser forbedrer forholdene for dyr, der skal slagtes.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Aflivningstidspunktet er et af de vigtigste, men potentielt et af de mest følsomme områder, vi kan lovgive om i Parlamentet. Men vi kan ikke bare lade være, fordi mange af mine vælgere i West Midlands er bekymrede for, at lovgivningen vil påvirke deres religiøse rettigheder.

Beslutningen om, hvorvidt et dyr skal bedøves inden slagtning, bør ikke træffes her, men på medlemsstatsniveau gennem åben dialog og efter høring af de religiøse samfund.

Vi skal gå, ikke løbe. Det er efter min mening den bedste tilgang til dette spørgsmål. Parlamentets rolle er ikke at pålægge normer og værdier, men at repræsentere og afspejle vælgernes synspunkter og skabe en balance. Vi kan løse det sammen. Mens de fleste medlemmer af Parlamentet foretrækker, at dyr bedøves inden slagtning, mener vi, at vi skal fastholde religiøse samfunds ret til at spise kød, der er aflivet i overensstemmelse med deres religiøse tro.

Til sidst vil jeg takke Dem, hr. formand, på vegne af alle, der er her i aften. Det er vist kun de ensomme, der er her i aften, og vi er Dem alle håbløst hengivne, og derfor er vi her i aften.

– **Betænkning: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! De europæiske sociale modeller står over for mange problemer i øjeblikket, f.eks. demografiske ændringer og globalisering, som ofte påvirker de drøftede modeller. Derfor skal de europæiske sociale modeller moderniseres på baggrund af langsigtede tendenser, samtidig med at de bevarer deres oprindelige værdier.

I forbindelse med den nuværende økonomiske krise er det ekstremt vigtigt, at socialpolitik går hånd i hånd med økonomisk politik. For at disse metoder kan være effektive, skal de have en demokratisk struktur, dvs. de skal være baseret på foranstaltninger, der arbejder fra græsrodsniveau og opefter, og de skal gennemføres

på lokalt plan, dvs. tættere på borgerne. Forslaget var i overensstemmelse med disse principper, og derfor støtter jeg hr. José Albino Silva Penedas betænkning.

– Betænkning: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Formanden. - Fru Siiri Oviir! De generer mig ikke det mindste, og desuden glæder det mig at fortælle Dem, at De er den sidste taler om den sidste betænkning

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Nogle gange er det godt at komme først, og nogle gange er det godt at komme sidst. Jeg vil gerne nævne følgende. I den aktuelle alvorlige økonomiske krise styres EU's arbejdsmarked af det forhold, at flere og flere mennesker afskediges, hvilket øger det samlede antal mennesker, der lider af fattigdom og udstødelse i Europa. I dag er det meget vigtigt, at social inddragelse og den tilknyttede arbejdsmarkedspolitik føres via en integreret og forenet tilgang i genopretningsplanen for den europæiske økonomi.

Vi har talt længe om fleksibilitet i arbejdsmarkedspolitikken. Det er på høje tid, at vi også taler om fleksibilitet i socialpolitikken. Med det mener jeg, at arbejdsmarkedspolitikken og politikken for social bistand skal hænge sammen. Det kræver den nuværende situation. Betænkningen støtter aktiv inddragelse af arbejdsledige, og det er efter min mening meget positivt at stemme for vedtagelsen af denne betænkning.

Formanden. - Fru Siiri Oviir! Deres fanklub blev her helt til slutningen.

Næste møde starter om kort tid, fordi det allerede er torsdag den 7. maj 2009, den sidste dag i Parlamentets sjette valgperiode.

17. Dagsorden for næste møde: se protokollen

18. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 00.20)